

Torsdag den 10. november 2011 (D)

1

9. møde

Torsdag den 10. november 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til justitsministeren og skatteministeren om grænsekontrol.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Anmeldelse 08.11.2011).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til fødevareministeren om landbrugets konkurrencevilkår.

Af Mette Bock (LA) m.fl.
(Anmeldelse 08.11.2011).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 12.10.2011).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om arktisk samarbejde.
(Redegørelse nr. R 4).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 17. november 2011.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 11 (Forslag til lov om indfødsrets meddelelse).

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 13 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love. (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang)),

Lovforslag nr. L 14 (Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Betaling af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatører samt krav om ejerskab til nye anlæg til deponering af havbundsmaterialer)) og

Lovforslag nr. L 15 (Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. (Implementering af dele af havnestatskontroldirektivet og ændring af regler om indgreb over for skibe)).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af Folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til justitsministeren og skatteministeren om grænsekontrol.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Anmeldelse 08.11.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til fødevareministeren om landbrugets konkurrencevilkår.

Af Mette Bock (LA) m.fl.
(Anmeldelse 08.11.2011).

Kl. 10:00

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2012.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 12.10.2011).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

I starten var vi egentlig begejstrede. Det forlød nemlig fra elfenbenstårnet på Amager, at De Radikale havde sat sig solidt på det kommende regeringsgrundlag. Medierne flød nærmest over med analyser af de store, blå fodafttryk i det nye regeringsgrundlag. Senere viste det sig, at der ikke var tale om blå fodafttryk, men om røde løftebrud. For nu blot at nævne nogle få, var der de 12 minutter, maksimalt 24 elever i en klasse, 2 lærere i folkeskoleklasserne, skat på bankkunder, og så var der sundhedspakken og akutafdelingen på Svendborg Sygehus. Men det er nok meget godt, at S og SF er løbet fra deres løfter – det er i hvert fald godt for Danmarks økonomi.

Til gengæld er det godt, at S og SF ender med at gennemføre VK-regeringens tilbagetrækningsaftale. Det bliver den røde regerings største reform overhovedet, selv om de to partier brugte hele valgkampen på at argumentere imod. Jeg vil gerne rose regeringen for, at tilbagetrækningsreformen overlever. Det er en anerkendelse af den tidligere regerings arbejde, og den anerkendelse vil jeg gerne kvittere for – også på vegne af danskerne i al almindelighed. For det viste sig jo, at de røde økonomiske planer var underfinansieret med op til 39 mia. kr., hvilket den nye finansminister, som ellers stod fadder til planerne, nu også har indrømmet. Hvis S og SF havde fremtret med deres økonomiske plan, ville det være gået helt galt for landet.

Derfor har vi i Venstre faktisk ros tilovers for statsministerens løftebrud. Det har måske været lidt svært for statsministeren, men det har været sundt for Danmark. I Venstre glæder vi os over, når statsministeren siger, at hun har en god appetit. Vi serverer gerne nogle flere kameler for hende. Det er bedre, at statsministeren sluger store kameler, end at danskerne kommer ud på en ørkenvandring. Jo flere kameler statsministeren sluger, jo færre pinsler, plager og byrder overgår danskerne.

For Venstres skyld måtte statsministeren da gerne bryde sit løfte om nye skatter og afgifter. Nu får danskerne i stedet en regning på over 5 mia. kr. om året, og deri er ikke engang medregnet byrderne fra lastbilskat, cigaretafgift, betalingsring og massivt forhøjede energiskatter, som både vil skade borgerne og virksomhederne. Når man belaster borgere og virksomheder på den måde, er det ikke til gavn for Danmark. Tværtimod. Når man hiver så mange penge op af lommerne på danskerne, opmuntrer man dem bestemt ikke til at arbejde ekstra eller til at investere noget mere. Det er en ren bremse på aktiviteten i samfundet.

Regeringen konstaterer rigtigt nok, at privatforbruget er gået helt i stå. Så ville det jo være naturligt at følge erkendelsen op med tiltag, som øger danskernes lyst og mulighed for at bruge flere penge. I stedet gør regeringen det stik modsatte: flere skatter og afgifter. Regeringen gør det dyrere at være dansker. Den røde logik er altså, at når danskerne ikke bruger deres egne penge, givetvis fordi de har deres eget forsigtighedsprincip, skal staten tage pengene fra dem og bruge dem for dem. Nye afgifter på sukker, chokolade, cigaretter osv. op-

muntrer kun danskerne til at begive sig syd for grænsen og kickstarte detailhandelen der. Nye skatter på pensionsopsparing opmuntrer kun danskerne til at omlægge deres pensioner. Helt uproduktivt. Højere selskabsbeskatning opmuntrer kun virksomhederne til at investere i arbejdspladser uden for Danmark. Når man så oven i købet fjerner loftet over kontanthjælpen og starthjælpen, opnår man kun ét sikkert resultat: Det kan ikke længere betale sig at arbejde for rigtig mange mennesker, for nu kan de tjene mere på at sidde i sofaen end ved at være på arbejdsmarkedet.

Hvor er det dog ærgerligt. Når nu statsministeren var så godt i gang med at bryde løfter, kunne statsministeren da lige så godt have brudt et par ekstra – for Danmarks skyld – så vi kunne bevare nogle flere job, så virksomhederne kunne få lyst til at investere i Danmark, og så familierne lettere kunne få dagligdagen til at hænge sammen. Derfor vil Venstre opfordre statsministeren til at sluge nogle flere kameler. Hun har jo bevist, at hun godt ved, hvordan man gør, og hvis det er lidt hårdt, så luk øjnene og tænk på fædrelandet.

Danmark er bedst tjent med en regering, der ikke ligger under for illusioner. Alligevel er det, som om den nye regering gør sig dummere, end den er. Regeringen ved da udmærket godt, at Danmark ikke kan skubbe gang i Europas økonomi på egen hånd – med vores egen kickstart. Regeringen ved da udmærket godt, at danskerne ikke får større tillid til fremtiden ved at blive belemret med flere skatter og afgifter. Regeringen ved da udmærket godt, at familierne ikke får større tryghed, når man aflyser skattestoppet. Ved at fjerne skattestoppet endegyldigt, fjerner man borgernes værn mod skjulte og helt automatiske skattestigninger.

I stedet for skattestoppet har regeringen lovet borgerne et forsigtighedsprincip for de offentlige finanser. Det er helt bestemt et princip, der lyder godt. Det lyder så godt, at Venstre gerne tilslutter sig forsigtighedsprincippet. Men realiteten er jo desværre, at den nye regering slet ikke følger forsigtighedsprincippet i praksis. Pengene bliver jo netop brugt, før de er kommet i kassen. Det ser man med al tydelighed i regeringens finanslovsforslag, der lægger op til at øge underskuddet.

Danmark har brug for vækst, og vi får kun vækst ved at opmuntre virksomhederne til at skabe job i Danmark i stedet for at jage dem til udlandet. Vi får vækst ved at opmuntre danskerne til at arbejde mere i stedet for at opmuntre dem til mere passiv forsørgelse. Vi får vækst ved at opmuntre alle til mere personligt ansvar i stedet for at lægge nye skatter på sundhed og beskutte en million danskeres sundhedsforsikringer. Og vi får vækst ved at give danskerne mere tryghed om deres private økonomi.

I Venstre ser vi frem til finanslovforhandlingerne. Vi tilbyder regeringen en fremstrakt og konstruktiv hånd. Vi hjælper gerne regeringen, fordi vi gerne hjælper danskerne, og vi hjælper gerne statsministeren med at få brudt nogle flere af sine løfter og med at få slugt nogle flere kameler – for Danmarks skyld.

Kl. 10:10

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:10

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Og tak for talen. Nu kender vi jo Venstre igen. Man skød lidt til højre og venstre. Når der er krise, hjælper skattelettelser, når det går godt, hjælper skattelettelser også, og når det er midt mellem, skal der også skattelettelser til. Det er stort set den eneste løsning, vi får fra Venstre, og det er ærlig talt lidt pauvert. Der var ikke meget konstruktivt der. Men jeg vil godt have hr. Peter Christensen til at svare på et meget simpelt spørgsmål. Sandheden er jo, at da Venstre første gang blev indkaldt til forhandlinger om finansloven, og jeg er glad for, at Venstre stadig deltager, så gjorde hr. Peter Christensen det

klart – meget overraskende for mig i hvert fald – at Venstre tilsyneladende ikke havde tænkt sig at stemme for finansloven. Så jeg vil godt spørge Venstre meget klart: Er det ansvarligt, hvis man ikke stemmer for en finanslov, der alligevel er flertal for? Hvad har Venstre tænkt sig at gøre i den sammenhæng? Og hvad var det i virkeligheden, hr. Peter Christensen mente med den udtalelse forud for forhandlingerne om finansloven?

Kl. 10:11

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:11

Peter Christensen (V):

Til det første vil jeg sige: Ja, vi mener sådan set, at måden at stimulere privatforbruget er at lade pengene blive i borgernes lommer. Den modsatte logik er jo svær at se, for hvordan skulle danskerne kunne bruge de penge, som regeringen har taget fra dem? Socialdemokratiet stiller nu et lidt interessant spørgsmål, for er man uansvarlig, hvis man på forhånd ikke vil sige, om man stemmer for finansloven? Ja, det vil Socialdemokratiet vel bedst selv kunne svare på, for når man kigger historisk på, hvad Socialdemokratiet har gjort og sagt, er det jo ikke en ukendt situation. Men jeg vil gerne være konstruktiv, og det var også min tilgang til det første møde i Finansministeriet. Vi indgår gerne en aftale med regeringen, men det kræver selvfølgelig, at regeringen også er parat til at komme med nogle indrømmelser. Og der synes jeg det tegner lidt ærgerligt, for jeg havde også en række helt konkrete spørgsmål – det er helt normalt ved forhandlinger – og når jeg spørger, om jeg kan sende dem over i Finansministeriet, er svaret: Nej, du kan bruge Folketingets systemer. Vi ved, der kan gå op til 30 dage, inden man får svar der, så jeg er ikke helt klar over, hvor alvorligt regeringen egentlig mener det, når de siger, de ønsker brede aftaler.

Kl. 10:12

Formanden:
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:12

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Men så lad mig præcisere spørgsmålet, for jeg er ikke helt sikker på, at hr. Peter Christensen helt forstod det. Vil Venstre stemme for en finanslovaftale, der er flertal for i dette Folketing forinden? Det er jo det, der er traditionen i det her Folketing, fordi det sender et meget klart signal til udlandet om, at hele Folketinget bakker op om en ansvarlig finanslov og en ansvarlig finanspolitik. Så derfor er spørgsmålet meget klart til hr. Peter Christensen: Har Venstre tænkt sig at følge den tradition? Og spar mig for alt det der med, hvad nogle gjorde for 25 år siden, og hvad nogle ved og ikke ved. Det her er meget, meget principielt, og det er meget alvorligt, vil jeg sige til hr. Peter Christensen. Har Venstre tænkt sig at stemme imod en finanslovaftale, som der er flertal for i dette Folketing alligevel?

Kl. 10:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:13

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er lidt underholdende, at Socialdemokratiet taler om en lang tradition, for det kan kun være Venstres lange tradition, det kan i hvert fald ikke være Socialdemokraternes egen, der bliver omtalt, for den er ikke så lang. Men vores udgangspunkt er, at vi i hvert fald vil se, hvordan finansloven endeligt ser ud, før vi tager stilling til, om vi vil stemme for den. Det er også en fornuftig forhandlings-

strategi. Og oversat til dansk betyder det jo, at regeringen har alle muligheder for at påvirke Venstre til at være en del af finansloven, for det er jo ved at gøre alvor af det, statsministeren sagde før valget, nemlig at statsministeren ville søge brede aftaler. Jeg må desværre erkende, at det indtil nu har været ord, tomme ord, for det, Venstre er blevet mødt med, er ikke, at man bliver inviteret til forhandlinger, det er, at vi kan iagttage, at der foregår en tæt dialog med Enhedslisten, at det øjensynlig er Enhedslisten, der skal bære finansloven igennem, og derfor er der jo ikke vilje til bredt samarbejde, og det ærgrer mig.

Kl. 10:14

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 10:14

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener ikke, jeg hørte ordføreren sige så meget om kickstarten i regeringens forslag. Derfor vil jeg gerne spørge, om hr. Peter Christensen faktisk er enig med regeringen i det med den kickstart, som vi har lagt frem.

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Peter Christensen (V):

Mange af de projekter, der ligger i kickstarten, er jo projekter, som den tidligere regering sådan set har sat ord på. Vi har været inde og sige, at det er ting, der skal bygges i fremtiden, og det mener vi selvfølgelig fortsat. Og det at fremrykke nogle af projekterne kan der være meget god idé i. Den eneste svaghed, der er ved fremrykning af offentlige investeringer, er – hvad vismændene i øvrigt også påpeger – at der kan være en forsinkelse på 2-3 år, fra politikerne bevilger pengene, til håndværkerne er i gang med at udføre arbejdet. Det skyldes, at projekterne skal projekteres – der skal ofte være et udbud af projekterne – og det tager alt sammen tid.

Det er derfor, vi i Venstre er enormt kritiske over for regeringens politik og i øvrigt deler holdning med Det Radikale Venstre – i hvert fald Det Radikale Venstres holdninger fra før valget. Vi kan ende i en situation, hvor de meget, meget store afgifts- og skattestigninger, der kommer fra 2012, omgående slår negativt igennem, og hvor en positiv beskæftigelseseffekt af fremrykningen af de offentlige anlægsarbejder først kommer om 2-3 år. Det er skadeligt for dansk økonomi.

Kl. 10:16

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:16

Marianne Jelved (RV):

Der synes jeg at hr. Peter Christensen overser den genialitet, der ligger i regeringens forslag om fremrykning af offentlige investeringer, fordi – og alle må sådan set gerne høre efter, også dem, der sidder her omkring mig – det jo drejer sig om, at det er allerede besluttede initiativer. De er allerede planlagt. Der er allerede lavet en miljøgodkendelse. De står allerede på kommunernes budgetter eller på andre relevante budgetter. Derfor kan der ikke være den forsinkelse, som der ville være ved traditionelle måder at håndtere det på. Her håndplukker vi helt konkrete færdige projekter, der kan sættes i gang i morgen. Derfor koster den vækstpakke ikke staten særlig store ekstra udgifter, og derfor virker den også med det samme. Det synes jeg er genialt. Er hr. Peter Christensen ikke enig med mig i det?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:17 projekter, som Venstre har været med til at lægge navn til, det er projekter, vi har været med til at finde finansiering til, og nu bliver de så fremrykket – måske, det står uklart. Men projekterne er der ikke noget i vejen med.

Kl. 10:17

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Jeg er jo i hvert fald ikke overrasket over, at selv om Det Radikale Venstre ændrer synspunkt, er begge synspunkter geniale, hvis man spørger De Radikale, for pr. definition er opfattelsen, tror jeg, hos Det Radikale Venstre, at det, de mener, altid er genialt.

Men jeg bliver lidt forvirret, for nu siger Det Radikale Venstre, at de kommunale budgetter ikke skal genåbnes, fordi de her projekter er med. Det er altså budgetter, der er blevet fastlagt for 2012 på et tidspunkt, hvor den borgerlige regering havde ansvaret. Så kan der jo ikke være meget fremrykning eller nyt i nogen af de her projekter, hvis kommunerne allerede har indbudgetteret de pågældende ting. Det er måske der, jeg tror fru Marianne Jelved var mere ærlig, end godt var, nemlig i det interessante spørgsmål om den her kickstart: Vil den medføre, at kommunerne skal genåbne deres budgetter? For hvis det ikke er tilfældet, er der jo ikke en rød reje ekstra til kommunerne.

Kl. 10:18

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:18

Jonas Dahl (SF):

Tak for ordførerens tale. Jeg synes, det var interessant at høre. Jeg studsede lidt over bemærkningerne om skattestigningerne, når man har i baghovedet, at da den daværende regering fremlagde en genopretningspakke, var der jo sådan set masser af skattestigninger og ikke mindst på indkomst. Men det erindrings ordføreren nok ikke længe-re.

Men jeg vil egentlig vende tilbage til kickstarten, for det har været lidt uklart og svært at få en fornemmelse af, hvad det egentlig er, Venstre synes om kickstarten; det var en god idé for et par måneder siden, og nu kan Venstre ikke helt finde det rigtige ben at stå på. Så kan ordføreren svare på, om Venstre synes, det er en god idé med en kickstart, som sætter gang i økonomien netop nu, hvor flere økonomer peger på, at vi nærmer os en recession? Det er jo også en kickstart, som rent faktisk skaber arbejdspladser og betyder, at nogle af de mange, der i dag går ledige rundt, rent faktisk kan få et arbejde at stå op til om morgenen. Synes Venstre, det er en god idé med en kickstart? Det er et ganske simpelt spørgsmål.

Kl. 10:19

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:19

Peter Christensen (V):

Fremrykning af offentlige investeringer synes vi er et udmærket redskab, men jeg synes, debatten her i salen allerede har vist, at det jo er så som så med den konkrete fremrykning, for de investeringer, vi taler om, har kommunerne for længst indbudgetteret, altså under den tidligere regering. Og jeg har faktisk hørt flere kommunalpolitikere sige, at det her ingen praktisk betydning har for dem; de behøver ikke genåbne deres budgetter. Og det undrede mig lidt, for regeringen har jo storsolgt til danskerne, at nu kom der en masse nye penge.

Jeg tror desværre, sandheden er, at man har prøvet at pakke nogle anlægsinvesteringer ind i noget nyt gavepapir og sige, at det her er en overraskelse; men det er i hvert fald ikke en overraskelse for kommunalpolitikere. Men det skal ikke skille os ad, for det er jo

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:21

Jonas Dahl (SF):

Jeg tør slet ikke tænke på, hvis det, regeringen har foreslået med hensyn til de 18,7 mia. kr., som ligger i den her kickstart, nu havde været en eller anden form for skatte- eller afgiftsstigning. Så tror jeg ikke, det havde været gavepapiret, man havde brokket sig over fra Venstre side, men når det nu er investeringer og rent faktisk en fremrykning af investeringer, som regeringen lægger op til, så er det lige pludselig bare gavepapir. Jeg synes, det er en lidt underlig retorik, ikke mindst når man ser på, hvad den gamle regering foreslog i forhold til kickstart. Der lå små 10 eller 11 mia. kr. i det, så vidt jeg husker.

Nu kommer der et forslag til kickstart fra den nye regering på 18,7 mia. kr., altså en ganske betragtelig stigning og i øvrigt noget, som rent faktisk vil skabe arbejdspladser til små 20.000 danskere de næste 2 år. Og så kan Venstre ikke rigtig svare på, om de synes, det er en god idé eller det ikke er en god idé. De siger, at det nok er noget, der vil foregå ude i kommunerne alligevel. Ja, måske om mange år, men det her er jo rent faktisk en fremrykning, som betyder, at vi nu trækker nogle af de investeringer, der lå længere fremme i tiden, ind og får fuldført eller går i gang med dem her i 2012 og 2013, således at vi får skabt nogle arbejdspladser, netop mens landet er i en krise og er på vej ud af en krise, så vi sådan set løfter Danmark den rigtige vej ud af den krise, vi står i.

Så derfor vil jeg bare høre Venstres ordfører: Synes Venstres ordfører, det er den rigtige medicin med en kickstart, som rent faktisk skaber arbejdspladser og bringer Danmark et skridt nærmere vejen ud af krisen?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Peter Christensen (V):

Der er et stort problem ved regeringens samlede økonomiske politik, og det er, at det, vi ved slår igennem uden nogen forsinkelse og med en effekt, der ingen tvivl er om, er de store skatte- og afgiftsstigninger, der kommer. Finansministeren startede sin præsentation af finanslovsoplægget med at slå fast, at det allerstørste problem i Danmark er, at privatforbruget er gået næsten i stå – en god erkendelse, fordi den er sand. Så dykker man ned og ser på den konkrete politik og siger, når man kan se et problem: Gad vide, hvad regeringen så vil gøre ved det? Og så er overraskelsen jo endnu større, når man ser, at svaret er: Jo, vi tager nogle flere penge fra danskerne.

Det er jo derfor, det kan være udmærket at fremrykke offentlige anlægsinvesteringer, men det nytter jo ikke noget, når det kombineres med så store skatte- og afgiftsstigninger, som der lægges op til, fordi det jo samlet set betyder, at vi ikke får gang i privatforbruget, for man skal være socialdemokrat eller SF'er for at tro, at måden, man får danskerne til at bruge flere af deres egne penge på, er ved, at staten tager dem fra dem.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået på Venstres ordfører, at man ikke bryder sig om den nye regering. Det synes jeg sådan set er fair nok, jeg har selv mange års erfaring i ikke at bryde mig om den siddende regering, så hvis der er brug for tip, kan jeg godt hjælpe med det. Men jeg vil alligevel sige, at jeg gennem tiderne så har brugt en del tid på at fortælle, hvad vi gerne ville, hvad Enhedslistens politik var, og det synes jeg ikke at jeg har hørt så meget som en sætning om, altså hvad det er, Venstre synes der skal gøres. Man har sagt, hvad man ikke vil gøre, hvad man synes er forkert af det, regeringen gør, men hvad er egentlig Venstres politik for at hjælpe de arbejdsløse, hjælpe dem, der rammes af den økonomiske krise? Kunne vi ikke lige få ord på det?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Peter Christensen (V):

Det kan hr. Frank Aaen i hvert fald, for vores politik ligger jo sådan set klar, også i det finanslovsforslag, som den tidligere regering lagde frem. Det er jo en politik, som grundlæggende handler om, at der skal være tillid til økonomi, at der skal være tillid til Danmarks økonomi, og at der skal være tillid til folks private økonomi. For at der er tillid til Danmarks økonomi, og det er der, kræver det reformer, som hverken Enhedslisten, Socialdemokratiet eller SF ville være med til. De lovede danskerne det modsatte, har heldigvis ændret synspunkt, men det er netop reformer, der gør, at der er tillid til Danmarks økonomi, så vi har en lav rente. En lav rente er en af forudsætningerne for at kunne skabe vækst.

Der skal også være tillid til private familiers rammer, for ellers sparer de op, ellers bliver de utrygge. Det er det, vi ser nu. Der havde vi et skattestop, samtidig med at vi med en række initiativer over det sidste par år også har stimuleret deres økonomi med skattesænkninger, udbetaling af SP-midler, og det næste skridt bliver udbetaling af efterlønsbidraget til de danskere, der måtte ønske at få det udbetalt. Det er vores vej til at have et fundament, som kan skabe vækst.

Kl. 10:26

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:26

Frank Aaen (EL):

Det er meget imponerende, nu fik vi så fremlagt Venstres alternativ, det er tillid. Nu er det jo sådan, at de største grunde til, at folk er nervøse, altså ikke har tillid til fremtiden, er stigende arbejdsløshed, og det er bankkrisen, der buldrer derudad stadig væk, og som også truer fra udlandet. Så det er jo ikke nok at sige, som hvis det var en aftensbøn, at nu håber man, folk har tillid, og at Venstres politik er tillid, uden at man adresserer de problemer, der gør, at folk ikke har tillid til fremtiden.

Så hvad havde man tænkt sig at gøre, er Venstre tilfreds med, at der er mere end 200.000 arbejdsløse? Er løsningen, så der bliver færre arbejdsløse, bare mere tillid? Tror man på, at folk får tillid til bankerne? Hvad vil man gøre, for at den finansielle uro ikke spreder mistillid?

Helt ærligt: Vi står her med landets største oppositionsparti, og så er man nødt til at komme med noget mere end at sige, at det er vigtigt med tillid.

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Peter Christensen (V):

Jamen der er jo ingen tvivl om, at Enhedslisten og Venstre ser forskelligt på, hvordan man skaber vækst. Enhedslisten tror på mere gæld, højere skatter, og at det er dem som politikere, der kan finstyre Danmark sådan, at man skaber beskæftigelse. Det tror vi ikke på i Venstre. Vi tror grundlæggende ikke på, at det er politikere, der skaber vækst. Vi tror grundlæggende på, at vi politikere kan skabe nogle rammer, der gør, at private mennesker tør satse, tør skabe og tør igangsætte, det er forskellen. For man kan meget nemt bare ved at hæve skatter og afgifter sætte noget arbejde i gang, men en vedvarende ægte vækst kan der aldrig blive tale om.

Hvad er så bagsiden ved at følge Enhedslistens opskrift? Ja, kig rundt i Europa, det er ikke en akademisk diskussion, hvad der sker, når omverdenen mister tilliden til finanspolitikken. Vi ser det lige nu, vi ser det i Grækenland, vi ser det i Italien, nemlig hvad konsekvenserne er, når man fører en politik a la den, Enhedslisten gerne så.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak. Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance er vi meget enige i en benhård kritik af den finanslov, som vi diskuterer nu. Det, der blot kan undre lidt, er, hvori kritikken sådan for alvor bunder fra Venstres side, fordi for 95-98 pct.s vedkommende er det jo en total kopi af den finanslov, som blev lagt frem af den tidligere regering. Det, der er udfordringen for det her land, er, at vi på samme måde som mange andre europæiske lande har en for høj gæld, vi har ikke styr på vores offentlige udgifter, vi har et for højt skattetryk, og derfor har vi for ringe konkurrenceevne, og derfor mister vi arbejdspladser hver dag.

Vil ordføreren komme med tre konkrete eksempler på, at den tidligere regering i modsætning til den her regering var meget mere ambitiøs i forhold til at få sænket skattetrykket, få færre offentlige udgifter og dermed få markant færre ledige?

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Peter Christensen (V):

Først og fremmest var jeg også inde på i min ordførertale, at der er ros til regeringen i forhold til dele af finansloven, og det handler om tilbagetrækningsreformen. Jeg tror sådan set ikke, at Liberal Alliance er uenig i, at det er en meget vigtig reform, som betyder, at vi både sparer overførsler og sikrer, at der er arbejdskraft til rådighed, en arbejdskraft, som også er nødvendig for at kunne skabe ægte vækst fremover.

Så har vi som regering – og det er jeg faktisk meget stolt af – sænket skatten på arbejde ad tre omgange, stået for den største sænkning af marginalskatten, og det er jo det, der står i kontrast til den nye finanslov, som regeringen lægger frem. Det er jo fint, at tilbage-trækningsreformen overlever, men det er jo ikke fint for dansk økonomi og for danskerne, at man nu vælter skatter og afgifter ud på danskerne, og så har det som svar på, hvordan man sætter gang i

økonomien. Man sætter ikke gang i økonomien ved at gøre folk bekymrede, man sætter ikke gang i økonomien ved at tage folks penge.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:31

Anders Samuelsen (LA):

Jeg fik ikke noget svar, for jeg bad ikke om en gentagelse af de ting, som også lå i den tidligere regerings udspil, nemlig tilbageværende skningsreformen. Det er vi jo enige om er fint nok – det lillebitte skridt på den rigtige kurs. Det, jeg bad om, var tre konkrete eksempler på, hvor den tidligere regering i modsætning til den her regering var meget mere ambitiøs i forhold til at sænke skattetrykket, få færre offentlige udgifter, få konkurrenceevnen op og dermed få færre arbejdsløse. Det var det, jeg gerne ville have nogle eksempler på. Jeg kan også spørge på en anden måde, men jeg vil gerne have svar på det her også.

Jeg vil også gerne have svar på noget andet. I Børsens leder i dag lægges der op til, at det er vigtigere med muligheder for mange end den her konstante lighedsdiskussion. Det er o.k. med mere ulighed, bare der er flere, der får muligheder. Kan Venstres ordfører gå ind på den tankegang efter at have givet de konkrete eksempler på, at man var mere ambitiøs? Hvis ikke der kommer svar på det, må man bare erkende, at Venstre ikke var mere ambitiøs end den nuværende regering. Tre konkrete eksempler og så en accept af den tese, som ligger i Børsens leder i dag, nemlig at vi sagtens kan leve med mere ulighed i det her land, bare der er flere, der får muligheder.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Peter Christensen (V):

Jamen hvis jeg skal starte med det sidste, så er det jo en diskussion, vi har haft igennem mange år. Altså, den nuværende regering har jo overraskende sagt, at man ikke vil måles på den måde, man måler ulighed, nemlig Ginikoefficienten. Det er nye toner, som vi glæder os over, for vi er heller aldrig gået op i Ginikoefficienten, fordi det ikke for os handler om at bekæmpe rigdom, men om at sikre, at de svageste har det godt. Og vejen til velstand er jo, at folk har muligheder, så jeg synes sådan set, at det er en vigtig pointe, og at vi skal sørge for, at alle har lige muligheder. Det vil så bare altid medføre, fordi vi er forskellige som mennesker, at vi ender med at bruge de muligheder forskelligt, og det kan skyldes mange ting. Men det, der er galt, er, hvis man tager initiativet fra folk, hvis det at gøre en ekstra indsats aldrig medfører en ekstra gevinst.

Afslutningen på det, hr. Anders Samuelsen spørger om, er skattepolitikken, og det virker lidt, som om hr. Anders Samuelsen ikke kan lide at høre svaret, fordi man gerne være i konflikt med Venstre om det. Men vi har som parti stået for at lave de største sænkninger af marginals-katten og få skatten ned på arbejde, sådan at det initiativ, jeg talte om før, også belønnes. Det er vi stolte af i Venstre.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Ole Hækkerup (S):

Tak. I modsætning til Liberal Alliance synes jeg jo på mange måder, at tonen i ordførerens tale var valgt ud fra et mere sikkert liberalt værdisæt. Her tænker jeg særlig på, at man ligesom kunne fornem-

me, at uanset hvilket samfundsproblem ordføreren vil blive præsenteret for, er det helt sikkert, at løsningen på det vil være en skatteletelse.

Det, jeg imidlertid gerne vil spørge ordføreren om, er: Hvis man sammenligner det finanslovsforslag, der blev fremsat af den tidligere regering, med det her, hvor mange flere tror ordføreren så, at der kommer i arbejde? Hvor mange flere kommer i beskæftigelse i 2012 med det finanslovsforslag, den nye regering har fremlagt? Er det flere, er det færre, eller er det det samme antal, som med den gamle regerings politik?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Peter Christensen (V):

Jeg er nok ikke i tvivl om, at forskellen på Venstre og Socialdemokratiet er, at Socialdemokratiet altid har den holdning, at uanset hvad problemet er, er svaret højere skatter, og det er jeg uenig i.

Det fører mig også over i, hvad effekten bliver af den samlede finanslov, som regeringen har lagt frem. Det afhænger jo også meget af, hvordan danskerne vælger at reagere på det her, for hvis reaktionen fra danskerne, når de ser, at de skal betale 1.800 kr. mere i gennemsnit pr. familie i nye skatter og afgifter, op til 2.000 kr. mere pr. familie i energiskatter, helt automatiske stigninger som følge af opgøret med skattestoppet, til en betalingsring, skat på lastbiler – og så har man endnu ikke imødekommet Enhedslistens krav – er, at de lader pengene blive i deres lomme, så er der ikke meget ekstra privat beskæftigelse tilbage.

Kl. 10:36

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:36

Ole Hækkerup (S):

Tak. Nu fik vi en god lang sang, som ikke nødvendigvis havde så meget med spørgsmålet at gøre. Det var i hvert fald ikke et svar på spørgsmålet. Finansministeriet vurderer jo, at den nye kickstart og den nye finanslov, som regeringen har fremlagt, vil føre til en øget beskæftigelse. Derfor skal jeg bare spørge igen: Er det ordførerens vurdering, at det er rigtigt, at den nye regerings politik vil føre til en højere beskæftigelse, vil føre til flere i arbejde, end det ellers ville have været tilfældet?

Kl. 10:37

Peter Christensen (V):

At der er en beskæftigelseseffekt, som Finansministeriet påpeger, ved at fremrykke offentlige investeringer, er vi fuldstændig enige i. Vi har sådan set aldrig sagt andet.

Der vil jeg også lige bare, da det jo nu er et nyt samarbejde, der er startet op efter valget, sige, at vi også som opposition anerkender de beregninger, som kommer fra centraladministrationen. Vi har ikke den holdning, som Socialdemokratiet havde, nemlig at det er bestillingsarbejde. Når Finansministeriet før valget sagde, at Socialdemokratiets økonomiske politik overhovedet ikke hang sammen, men var underfinansieret med 39 mia. kr., var svaret, at det var magtmisbrug, at det var bestillingsarbejde. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet har ændret holdning. Det ville også klæde dem, hvis det blev fulgt op af en undskyldning efter så hårde angreb. Det tror jeg ikke der er format til. Men jeg glæder mig over og kan i hvert fald sige helt klart, at vi anerkender de beregninger, der ligger.

Der er en effekt ved at fremrykke offentlige investeringer, og der er en negativ effekt ved at øge skatter og afgifter. Der er to negative

effekter. Der har den effekt, at folk mister deres penge, og det har effekt på grænsehandelen.

Kl. 10:38

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen det er da glædeligt, at Venstre anerkender de beregninger, der bliver lavet i Finansministeriet og andre steder. Og beregningerne i forbindelse med vores finanslov viser, at der vil være 9.200 flere mennesker, der kommer i beskæftigelse. Det kan vi høre i dag, og så kan det jo stadig væk undre lidt, at Venstres ordfører alligevel bliver ved med at så tvivl om, hvorvidt Venstre støtter den her kickstart eller ej. For den daværende regering fremlagde jo selv, kort før valget blev udskrevet, et forslag om netop at fremrykke nogle offentlige investeringer, sådan at man også fik en form for kickstart af dansk økonomi.

Så kunne vi ikke få det helt på det rene: Går Venstre ind for den kickstart, som den nuværende regering lægger op til, eller går man ikke ind for den?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Peter Christensen (V):

Jamen jeg ved ikke, om det er, fordi der er en vis vandring ud og ind af salen, siden der bliver spurgt til, om vi fra Venstres side synes, at der kan være en positiv effekt ved at lave en fremrykning af offentlige investeringer, for der har jeg svaret, at det synes vi der kan være. Det har jeg svaret mange gange, og jeg gør det i øvrigt gerne igen. Men det er jo stadig interessant, at vi har en regering, der starter med at sige, at det største problem, der er i Danmark, er, at privatforbruget er gået i stå, og at det eneste, man så i øvrigt bagefter vil snakke om, er en fremrykning af offentlige anlægsarbejder. Det sætter altså ikke gang i privatforbruget.

Så er der jo noget, der er endnu mere interessant, og det er, at man, når man ser på den fordelingsmæssige konsekvens, der er af at øge skatter og afgifter med 5 mia. kr., kan se, at regeringen gladelig og stolt anerkender: Ja, det har en socialt skæv profil, der rammer de laveste indkomster relativt hårdere. Og når vi så spørger, hvad regeringen vil gøre ved det, siger man: Jo, men vi har også tænkt os at beskutte aktieoptioner for direktører.

Jeg synes, det er et mærkeligt svar, man har på de problemer, som man i øvrigt starter med at sige er der.

Kl. 10:40

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 10:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Der er ikke tale om, at nogen vandrer ind og ud af Folketingssalen, jeg har sådan set fulgt med i debatten helt fra starten af. Det, der er problemet, er, at Venstres ordfører hele tiden modsiger sig selv.

Først siger Venstre, at man er stærkt skeptiske over for den kickstart, der lægges op til, og så siger man, at man anerkender, at der er en effekt af den i form af øget beskæftigelse, som man anerkender og man synes er godt. Der er da en ret stor modsigelse. Så siger man, at der er behov for et øget privatforbrug i Danmark, og at en kickstart af økonomien ikke giver et øget privatforbrug. Det er jo direkte, lodret forkert, for enhver ved jo, at når folk har fast arbejde, så har

de netop råd til at gå ned og bruge flere penge på mad og forbrugsgoder, f.eks. et nyt tv, en rigtig god jul for deres børn og alle de her ting. Så det, man siger, er jo i direkte modstrid med hinanden, og det er mod bedre vidende.

Vi ved netop, at skattelettelser kun giver én arbejdsplads ekstra, men at offentlige investeringer giver tre igen, så det må jo være imod bedre vidende, når man siger det, man gør. Er Venstre for eller imod den her kickstart af dansk økonomi?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Peter Christensen (V):

Vi er skeptiske over for regeringens samlede økonomiske politik. Vi synes, at det at fremrykke offentlige investeringer kan være en god idé, og de projekter, som regeringen har valgt at fremrykke, er nogle, som vi har været med til at få sat på tegnebrættet, så vi har ikke nogen kritik over for de anlægsaktiviteter, der bliver lagt op til. Men det er jo interessant, at der først er en fra Socialdemokratiet, der siger, at der er over 200.000 arbejdsløse, at der så er en anden fra Socialdemokratiet, der siger, at nu laver man en pakke, der øger beskæftigelsen med 9.500, og at man så overhovedet ikke vil diskutere, hvilken effekt det har, at man samtidig øger skatter og afgifter, ja, man bliver nærmest lidt vred over, at det bliver taget med ind i debatten.

Men det her handler jo om, hvordan vi får skabt tryghed for danskernes private økonomi, så de tør bruge deres penge. For jeg er enig i, at der er mange grunde til, at danskerne holder på deres penge; de bliver også påvirket af, hvad der foregår rundt omkring. Men tror Socialdemokratiet virkelig på, at danskerne bruger deres egne penge i højere grad, når de ved, at der kommer en stor skatte- og afgiftsregning?

Kl. 10:42

Formanden:

Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Nu er Venstres ordfører jo skuffet over en del ting i det her finanslovsforslag, kan vi høre. Derfor vil jeg høre, om Venstre også er skuffet over, at vi nu investerer i uddannelse, i modsætning til det finanslovsforslag, der blev fremsat tidligere. Som eksempler kan jeg nævne 1 mia. kr. ekstra til universiteterne, at besparelserne på SU'en fjernes, 300 mio kr. ekstra til forskning, at vi beholder tilskuddene til efterskolerne, ekstra praktikpladser osv. osv.

I Venstres skåltaler hører vi jo ofte, at viden er det, der skal drive samfundet fremad, og at vi skal leve af uddannelse osv. Derfor vil jeg da bare høre, om den her del af vores finanslovsforslag er et område, som Venstres ordfører vil støtte op om.

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Peter Christensen (V):

Vi synes, at det at investere i områder som forskning og uddannelse er meget vigtigt, og man kan jo simpelt hen også se på, hvordan det er gået med bevillingerne fra 2001 til 2010, hvor VK udgjorde regeringen og havde ansvaret.

Jeg går så og undrer mig lidt over det, der foregår lige nu, for det, at man følger løvbundne udgifter, bliver så gjort til store merbevill-

linger til uddannelsesområdet. Det var så om det, de samme partier, da de var i opposition, sagde, at det, at man følger lovbundne udgifter, og det, at der kommer flere elever, udløser, at man skal bruge flere penge, slet ikke er de penge, vi vil diskutere, for de kommer jo helt af sig selv.

Det er så det, som den nuværende regering gør til et stort løfte, altså at man følger loven. Hvis regeringen gerne vil have ros for det, så kan den da godt få det.

Kl. 10:44

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:44

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg kan høre, at ordføreren ikke synes, det er noget særligt, at vi rent faktisk vil give de penge, som det koster med det ekstra optag, men at han derimod synes, at det var helt o.k., at der under den tidligere regering manglede de penge til det ekstra optag.

Vil ordføreren bekræfte, at det er sådan lidt ligeegyldigt med de ekstra penge, vi nu har givet, for at universiteterne bl.a. skal have råd til de ekstra studerende, og at det heller ikke var noget problem, at man i den tidligere regerings forslag ikke fulgte det ekstra optag op med ekstra penge?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Peter Christensen (V):

Jeg kan forstå, at venstrefløjene gerne vil have ros for at følge loven og finde finansieringen til lovbundne udgifter. Det vil jeg gerne rose, vi ville have gjort det samme selv, og af samme grund sidder vi jo også netop nu og er med til at forhandle på forskningsområdet. Jeg håber, at vi kan finde hinanden, få en aftale. Vi er mødt konstruktivt op, og igen håber vi jo, at der er lidt alvor bag regeringens ord om, at den gerne vil lave brede aftaler.

Hvis forudsætningen for at få et godt forhandlingsklima er, at jeg skal stå her og rose regeringen for at følge lovbundne udgifter, så gør jeg det gerne.

Kl. 10:46

Formanden:

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:46

Jesper Petersen (SF):

Tak. Tak for lejligheden til nu at diskutere med hr. Peter Christensen som finansordfører. Jeg er lidt optaget af, hvad der egentlig er Venstres politik i forhold til de multinationale selskaber, for i den her finanslov bliver det lagt frem, at vi nu sætter ind med skrappe kontrol, styrket lovgivning og sørger for, at nogle af de penge, der er sluppet uden om, bliver kontrolleret bedre, og at vi får strammet op på nogle af de regler, der gør, at der er blevet betalt meget lidt i skat for en række selskabers vedkommende. Det synes vi er meget rimeligt og en god måde at finansiere noget af det hul, der jo altså er, desværre, på grund af de hårde økonomiske tider og den ufinansierede skattepolitik, den gamle regering har efterladt os.

Der var først en skatteminister, der hed hr. Troels Lund Poulsen. Siden blev finansordføreren her så skatteminister. Hr. Troels Lund Poulsen fremlagde en handlingsplan om multinationale selskaber. Så blev hr. Peter Christensen skatteminister, og så blev den handlingsplan trukket af bordet. Det var lidt svært dengang at finde ud af, hvad der egentlig var Venstres politik, og nu har jeg noteret mig, at

man igen egentlig har kritiseret, at vi nu vil gøre noget ved, at vi får pengene i kassen fra de multinationale selskaber.

Nu vil jeg egentlig bare gerne høre, hvad der er den opdaterede version. Hvad er egentlig Venstres politik? Støtter man, at vi sætter skrappe ind, eller gør man ikke?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Peter Christensen (V):

Der er meget symbolpolitik, for jeg kan forstå, at det løfte, som hr. Jesper Petersen taler om, reelt handler om to ekstra medarbejdere til SKAT. Men igen: Hvis det er det, der skal til for at stive regeringen af, altså at man skal have ros for det, så for min skyld ingen alarm.

Men nu kan jeg forstå, at SF vil garantere, at der kommer flere penge i kassen, og jeg kunne forstå på den nye skatteminister, at de internationale virksomheder snyder. Det er jo interessant, hvis de snyder. Så synes jeg virkelig, at regeringen skal få gjort noget ved det. Det var ikke en viden, jeg var i besiddelse af som skatteminister.

Når det kommer til, om der er regler, der skal laves om, om der er lovgivning, der skal laves om, så synes jeg, at man skal lave lovændringer, hvis det viser sig, at der er nogle helt konkrete problemer. Det var det, jeg som tidligere minister bad SKAT om at finde ud af: Er der nogle helt konkrete steder, hvor der er problemer? Er der steder, hvor vi har en slap lovgivning sammenlignet med landene omkring os? Det var ikke mit indtryk.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:48

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan bare konstatere, at der så er en dyb, dyb uenighed i Venstre på det her område. Altså, da hr. Troels Lund Poulsen var skatteminister, fremlagde han en handlingsplan, som jeg står med her, hvor der bliver strammet op, eller hvor der i hvert fald er forslag om at skulle se på f.eks. det her om fremførsel af underskud, og om reglerne vedrørende afskrivninger er gode nok. Der bliver virkelig problematiseret nogle ting her, og det er nogle af de greb, som den nuværende regering så tager. Og ja, det giver penge i kassen. Man kan jo simpelt hen sige sig selv, at det vil komme til at ske, og det mente hr. Troels Lund Poulsen sådan set også, da han var skatteminister.

Det var langsomt ved at gå op for Venstre dengang, at det altså ikke var holdbart, at der var nogle, der år efter år kunne undgå at betale skat i det her samfund, selv om de havde meget, meget stor omsætning og måtte formodes at have gavn af de danske forbrugere og de danske erhvervsvilkår. Så der var nogen, der egentlig var på vej til at mene, at det måske var en god idé at gøre noget ved det.

Nu tager vi så fat på nogle af de ting, hvorom en Venstreminister på et tidspunkt sagde: Det her må vi hellere undersøge om vi ikke skal gøre. Og så kom der en anden Venstreminister, som var hr. Peter Christensen, og fejede det af banen og sagde: Kør bare videre. Vi lukker øjnene for, at der ikke bliver betalt skat år efter år.

Nu skal jeg bare være helt sikker på, at svaret er, at Venstre ikke mener, at der skal sættes ind på det her område. På trods af uenigheden er det nu Venstres svar, at der ikke skal gøres noget ved de multinationale selskaber.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Peter Christensen (V):

Vi er parate til at diskutere, hvis der er helt konkrete problemer, huller, som man bør gøre noget ved. Vi har også den holdning, at man skal sørge for, at dansk skattelovgivning ikke er markant anderledes end den i landene omkring os, for det taber vi arbejdspladser på. Og så kan SF have al sin symbolpolitik for sig selv. At gøre et stort nummer ud af, at der nu kommer to ekstra medarbejdere hos SKAT, at man nu vil hænge virksomheder ud på nettet, hvis de ikke betaler skat – der kan jo faktisk være grunde til, at de ikke betaler skat – kan SF have for sig selv. Jeg beder så en stille bøn om, at det ikke betyder, at der er store investeringer fra internationale virksomheder, som går uden om Danmark.

Vi så i TV-avisen i Danmarks Radio for nogle uger siden, hvordan de viste, at dem, der skaber arbejdspladser i Danmark, dem, der investerer i Danmark, er de omtalte multinationale, internationale virksomheder. Men de er udset som symbol på noget, SF ikke kan lide, noget, der skal ned med nakken, og så er det jo bare ærgerligt for de tusinder af danskere, der arbejder for den type virksomheder. Vi er optaget af ægte vækst og ikke den slags tom symbolpolitik.

Kl. 10:51

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Kirsten Brosbøl (S):

Skal vi have ros for at finansiere lovbundne udgifter til et øget studieoptag? Det er jo op til andre at bedømme. Man kunne måske med rette kritisere den tidligere regering for i sit finanslovsforslag for 2012 ikke at have finansieret dette øgede optag.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ordføreren: Hvordan ville den tidligere regering have finansieret det her øgede optag? Det er jo altså knap 1 mia. kr., vi taler om – altså et hul, som man overlod til den nye regering, med hensyn til at finansiere det her øgede studieoptag. Det synes jeg da sådan set godt man kunne afkræve finansordføreren et svar på, for i sidste ende handler det her vel om økonomisk ansvarlighed. Altså, har man finansieret det øgede optag, eller har man ikke? Det har den nuværende regering. Det havde den tidligere regering ikke.

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Vi lader os gerne måle på økonomisk ansvarlighed, og jeg vil gætte på, at havde vi vundet valget, ville der have været forhandlinger, ligesom der foregår forhandlinger nu. Det ville dog have været en anden minister, der havde indkaldt til forhandlingerne, men jeg vil gætte på, at det ville have været den samme kreds af partier, der ville have siddet og forhandlet om det her spørgsmål.

Jeg ved ikke, om debatten går ud på, at vi ikke skal kunne finde hinanden på området. Så kan vi da bruge tid på det. Det ville ikke være min tilgang. Min tilgang er, at vi fortsætter de gode forhandlinger, der er, finder konkret finansiering og får en bred aftale på området. Det er vores tilgang til uddannelsesområdet og forskningsområdet.

Kl. 10:52

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 10:52

Kl. 10:52

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen det er sådan set ikke det, vi sidder og forhandler om. Vi forhandler om udmøntningen af forskningsmidlerne. Det er også knap 1 mia. kr., og der er det rigtigt at vi stadig væk har alle partier med rundt om bordet. Det er rigtig fint, og jeg håber bestemt også, at vi får en bred aftale.

Det, jeg spurgte ordføreren om, var finansieringen af det øgede studieoptag. Det er ikke en del af de forhandlinger, vi sidder midt i. Hvad angår finansieringen af et øget studieoptag i 2011, udgifter, som man allerede kunne se, og som ikke var finansieret i den tidligere regerings finanslovsforslag, er det ikke uansvarligt, at man altså efterlader en milliardregning til en ny regering uden at anvise, hvordan man i øvrigt selv ville finansiere det?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at vi måske skulle tage et helt nøgternt kig på ansvarlighed og økonomi. Den tidligere regering ville have fundet penge til lovbundne udgifter. Der var i det hele taget fremlagt en ansvarlig økonomisk ramme, der indeholdt reformer – reformer, som Socialdemokratiet var imod. Hvad var svaret fra Socialdemokratiet? Det er jo det, der næsten ville være underholdende, hvis ikke det havde været tragisk for landets økonomi. Det er, at man lægger en plan frem, som er massivt underfinansieret, hvori man spreder løfter til højre og venstre, og dagen efter valget løber man fra hele. Finansministeren siger oven i købet, efter at han er blevet finansminister: Ja, vores egen plan var hamrende uansvarlig.

Så fri mig for at blive angrebet for, at VK-regeringen ikke førte en ansvarlig økonomisk politik. Jeg synes, det ville klæde Socialdemokratiet at sige: Ja, vi vandt valget på valgflæsk.

Kl. 10:54

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:54

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. I Socialdemokratiet er vi faktisk meget optaget af, at der i den virkelige verden – derude på den anden side af murene – i dag er i omegnen af 160.000 mennesker, der er ledige i Danmark. Det tal ser efter al sandsynlighed ud til at stige, og det regner jeg også med ordføreren er enig med mig i. Det bekymrer faktisk os, at der er så mange. Vi ved også godt, at en af årsagerne til, at væksten i økonomien ikke er i gang i Danmark, og at folk er usikre, netop er, at de netop ikke har troen på, at de har et arbejde i morgen.

Er ordføreren ikke enig med mig i, at det tal er foruroligende, og at det også er baggrunden for, at der er brug for en kickstart i Danmark, så troen på, at økonomien kan komme på plads, kommer tilbage?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Peter Christensen (V):

Jeg synes da, det er bekymrende, når vi har en stigende ledighed, selvfølgelig gør jeg det – af mange grunde. For det første er det altså sjovere for alle, når der er gang i hjulene, når der er vækst og ens købekraft stiger, og når man ikke skal være bekymret for ledighed.

For det andet er det også det bedste socialpolitiske instrument, vi overhovedet har. Det var det for den tidligere regering, da det lykkedes at få bragt ledigheden ned på danmarkshistoriens laveste niveau. Det var da godt. Og derfor er det modsatte selvfølgelig også ærgerligt.

Det er alligevel interessant at høre, at Socialdemokratiet via sine spørgsmål anerkender, at der er de her omkring 160.000 ledige, og at man så laver en kickstart, der ifølge de tal, jeg fik, ligger på 9.000. Hvad er så sandheden? Den er: Ja, der vil stadig være en stor gruppe danskere, som er ledige. Ergo kan vi politikere ikke skabe fuld beskæftigelse ved at øge skatter og afgifter. Det handler jo om, hvordan vi får skabt ægte privat vækst, og det har Socialdemokratiet ikke et ærligt svar på.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 10:56

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen når Venstre og ordføreren nu anerkender, at det er et problem, at der er så mange ledige, og ordføreren også tidligere i dag anerkendte, at den plan for en kickstart, som regeringen har fremlagt, giver 9.000–13.000 flere i arbejde, og det vil sige, at man også sikrer, at der ikke bliver flere ledige, end der er i øjeblikket, kan man så tage det som udtryk for, at Venstre vil tage de lediges problemer alvorligt og faktisk vil stemme for det finanslovsforslag, som regeringen har fremsat?

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Peter Christensen (V):

Hvad er det, der for alvor kan sætte gang i det, man kan kalde en positiv spiral? Det er jo, at danskerne tør investere deres egne penge, at de har tillid til deres egen økonomi, og at vi får sat gang i boligmarkedet ved at folk tør investere. Det er derfor, jeg siger, at det jo ikke nytter noget, at Socialdemokratiet kun vil snakke om den ene del af deres økonomiske politik. Vi fra Venstre vælger at se på det som en helhed, og der ser vi et problem, som er, at man vælter skatter og afgifter ud på danskerne.

Jeg tror rent faktisk, at det slet ikke er gået op for danskerne endnu, hvad det her kommer til at betyde. Jeg tror, at de først opdager det, når rudekuverten kommer ind ad døren, og da er det jo desværre for sent. Og vi får jo ikke danskerne til at spare mindre op og bruge mere ved at sætte gang i privatforbruget, hvis det er sådan, at de ved, at der kommer de her store regninger, og det bør Socialdemokratiet også tænke på.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Jeg vil bare gerne rette en misforståelse. Liberal Alliance ønsker bestemt ikke at være i konflikt med Venstre. Tværtimod, vi vil meget gerne medvirke til, at Venstre rykker ind i regeringskontorerne igen, men jeg synes ikke, at hr. Anders Samuelsen fik svar på det spørgsmål, som han stillede, og derfor vil jeg stille det på en anden måde: Mener ordføreren, at markant lavere offentlige udgifter, et markant lavere skattetryk og dermed en markant bedre konkurren-

ceevne for Danmark er den medicin, som Danmark har brug for i den situation, vi står i nu?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Peter Christensen (V):

Vi er optaget af, at vi får en bedre konkurrencesituation. Det er regeringen rent faktisk også, siger den og påpeger, at det er vigtigt med løntilbageholdenhed, så vi bedre kan konkurrere. Det er vi sådan set enige i i Venstre. Problemet er så bare, at vi ved, at når man vælter de her skatter og afgifter ud på danskerne, vil de bede om mere i løn for at opretholde deres købekraft. Så der er ikke rigtig sammenhæng mellem det, regeringen siger, og det, den gør. Vores tilgang har været, mens vi sad i regering, at sænke skatten på arbejde, så det bedre kan betale sig at arbejde. Vi fik også lavet en budgetlov, så vi bedre kunne styre kommunernes udgifter, for jeg medgiver gerne, at det havde vi problemer med. Kommunerne brugte flere penge, end det blev aftalt. Det store problem, der var med at styre de kommunale budgetter, er blevet diskuteret masser af gange, også under tidligere finanslovsforhandlinger.

Kl. 11:00

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg forstår på hr. Peter Christensen, at han er meget omsorgsfuld over for familierne. Han siger, at der skal skabes mere tryghed om privatøkonomien. Og her i sidste omgang sagde han, at vi ikke skal sætte gang i økonomien ved at gøre folk bekymrede – det var et svar til Liberal Alliance. Så vil jeg høre, om han kan forestille sig, hvordan det er for en familie, hvis man bliver arbejdsløs i den her tid, da krisen brager løs. Samtidig har familien fået at vide, at der kun er 2 år til at rebe sejlene og finde et andet arbejde. Hvordan må stemningen være i sådan en familie, hvis man nærmer sig afslutningen på den 2-årige periode, og man har stået på hovedet hver eneste dag for at finde et arbejde, man har taget en uddannelse osv.? Hvad er det for en tryghed, man skaber for en sådan familie? Er det ikke vigtigt, at vi skaber nogle ordentlige rammer, for at de kan have tryghed og overskud til måske at turde at igangsætte noget og springe ud i noget helt nyt? Det synes jeg er en vigtig del af det, hvis man mener noget alvorligt om privatøkonomien. Er hr. Peter Christensen ikke enig med mig i det?

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Peter Christensen (V):

Altså, vi har vedtaget en dagpengereform, og da ændrede vi dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Det var medvirkende til at gøre dansk økonomi betydelig mere robust. Vi har også fra tidligere ændringer af dagpengeperioden kunnet se, at der er en tendens til, at folk finder beskæftigelse, når de nærmer sig udløbet af perioden. Det har oppositionen under valgkampen været imod. Nu har de fået regeringsansvaret, og det står mig fuldstændig uklart, hvad de nu mener om dagpengeperioden, men det må Enhedslisten – da jeg har lidt på fornemmelsen, at regeringen kun vil lytte til Enhedslisten – jo tage op med regeringen og se, om de kan holde regeringen fast på dens løfter på det område, for det er knebet på rigtig mange andre.

Kl. 11:02

Kl. 11:05

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:02

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Nu sidder vi jo ikke i finanslovforhandlinger her. Nu sidder vi og lytter til Venstres ordfører, og jeg lytter jo til det, han siger. Derfor tænkte jeg, at jeg gerne vil tage ordføreren på ordet og spørge: Tror hr. Peter Christensen, at den reform, som den gamle regering lavede, skabte tryghed i de familier, der er blevet ramt? Tror hr. Peter Christensen, at de 2 år skaber tryghed i privatøkonomien og familiernes hverdag, når man laver den slags skrappe ting, der gør, at familierne risikerer at falde ud over kanten og ikke have noget forsørgelsesgrundlag, hvis der ikke er noget arbejde.

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren

Kl. 11:03

Peter Christensen (V):

Engang havde Danmark en dagpengeperiode, der varede, så længe man ville være der. Var det mere trygt? Ja, det var det måske. Var det usundt for arbejdsmarkedet og for landets økonomi? Ja, det var det i særdeleshed. Og det, jeg bare kan konstatere, er – for det handler også om, hvad vi har råd til som land – at vi kan bare se, at der endtens til, at når mennesker nærmer sig perioden, hvor de ikke kan få dagpenge længere, så kommer de i beskæftigelse. Det har den nuværende regering tordnet imod. Men det lader ikke til, at vi skal have en 4-årig dagpengeperiode tilbage, så det er bare endnu et af de her mange eksempler på, at regeringen lovede guld og grønne skove før valget. I løbet af valgafstanden havde de glemt det hele, var løbet fra det hele, ja, statsministeren sagde sågar, at så vidt hun erindrede, havde hun kun givet to løfter. Det vil jeg overlade til danskerne at vurdere.

Kl. 11:04

Formanden:

Så er det fru Trine Bramsen... Det var det ikke. Så er der ikke flere. Jeg forstår, hr. Joachim B. Olsen følte, han blev snydt for en anden halvleg, så værsgo.

Kl. 11:05

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Det var åbenbart, fordi jeg ikke markerede. Det beklager jeg.

Jeg vil gerne lige prøve at spørge ind til det igen. Det er jo korrekt, at Venstre har været med til at sænke marginalsatserne, men vil Venstre være med til at sænke det samlede skattetryk? Vil Venstre være med til at gøre verdens største offentlige sektor mindre? Vil Venstre være med til at flytte ansatte fra den offentlige sektor over i den private sektor, hvor væksten bliver skabt? For faktum er jo, at vi har verdens største offentlige sektor, vi har verdens højeste skattetryk, og Venstre er vel ikke enig i, at det er den rette medicin, og at det er vejen til et velstående Danmark. Det er bare det, jeg vil have gjort helt klart, altså om Venstre vil være med til det, når vi hjælper Venstre ind i regeringskontorerne igen.

Kl. 11:05

Formanden:

Ordføreren

Peter Christensen (V):

Nu kunne vi jo få en lang teknisk snak om skattetryk. Det vil jeg spare dem, der lytter, for. Men jeg synes sådan set, at Liberal Alliance skal se på, hvad regeringen har gjort – man kan tage tilbagetrækningsreformen: Det er jo at flytte mennesker fra passiv forsørgelse ved hjælp af aktiv arbejdsmarkedspolitik, så de kan være på arbejdsmarkedet, også det private. Og det var der jo også to grunde til. For det første var det dyrt for de offentlige kasser, men for det andet, så var det jo ikke kun uddannede, men også erfarne arbejdskraft, som godt kunne blive på arbejdsmarkedet, men som vi betalte for at trække sig tilbage. Jeg tror efterhånden, det står lysende klart for alle danskere, at det da var meget behageligt, hvis man havde muligheden, men at vi bare ikke havde råd til det. Derfor synes jeg egentlig, jeg vil svare ja til Liberal Alliances spørgsmål, og tilbagetrækningsreformen er jo et konkret eksempel på, at vi synes, det er en rigtig vej at gå.

Kl. 11:07

Formanden:

Så siger vi tak til Venstres ordfører. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:07

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Se, økonomer kan være uenige, og de kan komme til mange forskellige resultater, men da Anders Fogh Rasmussen og Venstre tilbage i 2007 opfordrede økonomerne til at skrive lærebøgerne i økonomi om, var der vist ikke mange økonomer, der var enige i det synspunkt. Det anfægtede ikke Venstre. De fortsatte, som om partiet havde patent på den økonomiske sandhed – en holdning, der viste sig at være en fatal fejltagelse, og prisen for den fejltagelse betaler danskerne i dag i form af 150.000 mistede arbejdspladser, i form af ungdomsarbejdsløshed, i form af dyb krise og massiv usikkerhed om fremtiden.

Se, alle ved jo, at regeringen er tiltrådt på et meget vanskeligt tidspunkt. Konjunkturerne ikke bare i Danmark, men i de fleste andre lande er svage. Danske virksomheder har mistet i titusindvis af job. Det er benhårdt for den, der står uden arbejde, det er svært for familien, og det koster samfundet dyrt. Oven i købet er risikoen for fornyet tilbagegang til stede med den fortsatte uro på de finansielle markeder. Over hele landet står boliger til salg i månedsvi. Familierne tøver med at bruge penge, fordi de er utrygge ved fremtiden. De unge har svært ved at finde job, og der mangler praktikpladser.

Udviklingen skyldes bl.a. den internationale krise, men ikke kun den internationale krise. Den tidligere regering førte en uansvarlig økonomisk politik i de fede år. Det var en økonomisk politik, der førte til overophedning af dansk økonomi. Det var en økonomisk politik, der har været med til at gøre krisen i Danmark dybere og mere langvarig end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Den udvikling skal naturligvis stoppes, og jeg håber inderligt, at den nye opposition vil være med.

Vi skal genskabe troen på fremtiden, og regeringens første større udfordring er derfor at få skabt job og vækst i Danmark, og oplægget til finansloven er netop det, der tager den meget store udfordring op allerede fra starten. Det havde naturligvis været dejligt, hvis der havde været penge til at sætte ordentlig gang i dansk økonomi, men sådan er virkeligheden desværre ikke. Dansk økonomi er i ubalance, og underskuddet på statens finanser truer med at udhule vores velfærd. Kassen er ikke bare tom, men der er tale om et gigantisk underskud.

Men det betyder jo ikke, at vi skal sætte os hen i hjørnet og vente på bedre tider. Vi kan faktisk gøre noget. Vi kan skabe arbejdsplad-

ser ved at fremrykke offentlige investeringer. Vi kan kickstarte økonomien ved at fremrykke investeringsprojekter, der alligevel skulle have været gennemført senere, og gennemføre dem her og nu. Det er ikke bare sund fornuft, men det er faktisk nødvendigt, og det er også godt købmandskab. Derfor fremrykker vi investeringer i veje, i jernbaner og i anden infrastruktur. Vi bakker op om kommunernes og regionernes ønske om ekstra store investeringer i de kommende 2 år. Vi fremrykker investeringerne i kystbeskyttelse, og vi gør plads til investeringer i almene boliger via Landsbyggefonden. Vi sætter gang i betalingsringen om København, og vi sætter massivt gang i energirenoveringerne i Danmark. Med kickstarten skaber vi 9.000 ekstra job i 2012 og 13.000 ekstra job i 2013. Det er mere, end VK lagde op til i deres vækstpakke, men det er helt nødvendigt, at vi er ambitiøse. Det er et vigtigt signal om, at vi tager opgaven med at skabe job og vækst i Danmark alvorligt. Det er et vigtigt signal til danskerne, og det er et vigtigt signal til udlandet.

En del af de seneste års økonomiske debatter har drejet sig om udbuddet af arbejdskraft, og vi vil gerne være med til at øge udbuddet af arbejdskraft i Danmark. Men hvor Venstre og Konservative tror på, at når blot arbejdsudbuddet øges, følger der job med i lige så store mængder og lige så naturligt og lige så sikkert som amen i kirken, så ved vi på den hårde måde og fra den virkelige verden, at den sammenhæng ikke kommer af sig selv, og at den slet ikke kommer lige med det samme. Så når regeringen har et mål om at øge arbejdsudbuddet, så påtager vi os også en forpligtelse til at hjælpe med til at skabe job. Sådan er det nemlig at være et ansvarligt parti. I svære perioder skaber vi arbejde. Vi sidder ikke passivt og venter på, at tingene bliver bedre helt af sig selv, for det gør de ikke.

Kl. 11:12

Vi har arvet et meget stort underskud på de offentlige finanser. Vi har også arvet et meget stort underskud på de menneskeområder, som vi sætter højt. Alt for mange danske familier lever i fattigdom, og alt for mange børn oplever konsekvensen af fattigdom. Derfor afskaffer vi fattigdomsydelserne. Vi tror ikke, at det bliver nemmere at få folk i arbejde, eller at det gør dem dygtigere at gøre dem fattigere, og vi vender os stærkt imod den absurde tanke, at børn får flere muligheder af, at deres familie bliver fattigere. Sandheden er den stik modsatte. Fattigdomsydelserne har givet Danmark et socialt underskud. Det underskud retter finansloven op på ved at afskaffe fattigdomsydelserne.

I det hele taget er den sociale profil i finansloven fornuftig – set fra mit perspektiv – forstået på den måde at det er de laveste indkomster, der får mest ud af finansloven. Vi forlænger f.eks. dagpengeperioden med op til et halvt år for forsikrede ledige, og vi forstærker indsatsen på praktikpladsområdet ved at skabe 1.500 nye skolepraktikpladser. Det kommer ikke alene de unge mennesker til gavn nu, men også samfundet og erhvervslivet får glæde af det, når konjunkturerne vender.

Også på det retspolitiske område gør vi op med nogle af den tidligere regerings fejlskud. Vi vil ikke sætte børn i fængsel, og derfor hæver vi den kriminelle lavalder til 15 år. Det giver besparelser på knap 100 mio. kr. på 2 år, men vi gør det ikke for at spare; vi gør det, fordi vi inderligt er imod at sætte børn i fængsel.

På samme måde gør vi op med VK-regeringens aftale med Dansk Folkeparti om grænsebommene. Vi fjerner bommene, men vi bibeholder den styrkelse af toldindsatsen, der også var i aftalen, så SKAT og tolderne kan sætte ind i baglandet. På den måde skærer vi den symbolpolitik, der var i grænsebommene, væk, men vi opretholder en effektiv udnyttelse af ressourcerne – også i forhold til den illegale import, der er, og det salg af varer, der ikke bliver told- og afgiftsbelagt. Vi øger indsatsen over for de multinationale selskaber. Ja – og set ud fra tidligere erfaringer giver det faktisk penge, så de flere ressourcer, vi bruger i SKAT, er en god investering.

Regeringen har jo så sagt tingene ligeud: Der er brug for at opkræve 5 mia. kr. ekstra i skat. Det gør vi primært ved at hæve afgifterne på usunde fødevarer, på øl, på vin og på luftforurening. Samtidig finder vi midler til at afskaffe den uskældte multimedieskat. Når vi hæver skatter og afgifter, får vi råd til en ekstra indsats, men vi får måske også en sundhedsmæssig effekt – ikke, at vi kan skrive det ind i finansloven, men det er vigtigt at holde fast i, at der med afgifterne på usunde fødevarer ikke kun er en økonomisk gevinst, men også en potentiel sundhedsmæssig gevinst.

Afgifterne er langt fra de eneste sundhedsmæssige effekter i finansloven. Vi fjerner egenbetalingen for fertilitetsbehandling. Vi vil gerne være med til, at der kommer flere nyfødte danskere, og der er ingen grund til at gøre det sværere, end det er i forvejen. Vi prioriterer psykiatrien, og – et ønske vi har haft i mange år – vi styrker kræftindsatsen, bl.a. ved tilbud om vaccine mod livmoderhalskræft for unge kvinder. Desuden vil vi styrke kvaliteten i sundhedssektoren, og vi forlænger forsøgsordningen med akuthelikoptere i Karup og Ringsted. Alt i alt har vi fundet 1,5 mia. kr. til at gøre det lettere og sundere at være dansker i fremtiden.

Se, regeringens forslag til finanslov for 2012 sætter en tyk streg under, at det er regeringsgrundlaget, der er det centrale for udviklingen af Danmark i de kommende år. Regeringsgrundlaget er et kompromis mellem tre partier. Det er et stærkt kompromis. Men det burde ikke komme bag på nogen og slet ikke det tidligere VKO-flertal, at vi lever i et demokrati, hvor vi forhandler os til løsninger. Derfor er det også det rene vrøvl, når oppositionen taler om løftebrud i forhold til valgkampen. I et demokrati må man give for også at kunne tage, og man får det ikke altid, lige nøjagtig som man gerne vil have det. Det er faktisk en styrke. Og selv om VKO-flertallet har været vant til noget andet de sidste 10 år, skal lærebøgerne i demokrati ikke skrives om. Forhandlede og brede løsninger har det med at holde længere og har det med at være bedre.

Der er mange traditioner forbundet med folkestyret og finansloven. En af dem er, at alle ansvarlige partier stemmer for en finanslov. Det håber jeg at Venstre har skrevet sig bag øret.

Helt grundlæggende er Danmark jo et fantastisk land. Det er et land for de mange og ikke blot for de få. Vores land er blevet rigt, fordi vi i generation efter generation har været gode til at arbejde sammen, og fordi vi har turdet investere i hinanden. Vores fælles værdier er frihed for den enkelte, lige muligheder, fællesskab, respekt og tolerance. Vi har meget at være stolte af, men vi har også meget, vi skal nå. Vi har en lang rejse foran os, og regeringens finanslov er det første skridt på den rejse. Tak.

Kl. 11:17

Formanden:

Der er en lang række korte bemærkninger. Først hr. Peter Christensen.

Kl. 11:17

Peter Christensen (V):

Jeg har jo kunnet forstå på debatten hidtil, at der nærmest er sådan en holdning i Socialdemokratiet om, at de afgifter, man nu vælter ud over danskerne, ikke er værd at snakke om. Derfor er mit spørgsmål: Synes hr. John Dyrby Paulsen, at 4.000 kr. pr. familie er mange penge, eller synes han, at det ikke er værd at snakke om?

Kl. 11:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:18

John Dyrby Paulsen (S):

Der er ingen tvivl om, at 4.000 kr. er mange penge for en familie. Det er mange penge for dem, der har måttet leve på starthjælp og re-

ducerede kontanthjælpsydelse – det, vi kalder fattigdomsydelserne. Og det ved de forrige regeringspartier jo udmærket, for det var dem selv, der som regering indførte de fattigdomsydelser, og de ved også, hvad det betyder.

Alligevel har man holdt fast i de fattigdomsydelser, og selv om jeg kan forstå på hr. Peter Christensen, at han godt ved, at det er mange penge for en familie, vil han alligevel holde fast i de der mærkværdige ydelser. Så den går jo flere veje. Ja, 4.000 kr. er mange penge, og specielt for folk, der ikke har de store indkomster i forvejen, er det rigtig, rigtig mange penge.

Kl. 11:19

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:19

Peter Christensen (V):

Svaret til alle de danske familier, der ikke har været ramt af et kontanthjælpsloft – og det er dog de fleste familier – er altså: Ja, vi synes faktisk, det er mange penge, men det skal I betale, og så forventer vi oven i købet, at I går ud og sætter gang i privatforbruget.

Er der hos Socialdemokratiet overhovedet ingen refleksioner over, at det kunne være, at danskerne reagerede ved at holde på deres egne penge, når man sender sådan en regning ud? Og det er jo gennemsnitligt – der vil jeg lige være fair over for Socialdemokratiet – 4.000 kr., hvilket betyder, at velhavere, der bor i et energihus og ikke bruger meget energi, ikke ryger, lever det politisk korrekte liv, ikke får den store regning, mens dem med de små indkomster, som bor i den utætte lejlighed, og som ryger, drikker og spiser usund mad, skal betale meget mere. Det må Socialdemokratiet forklare.

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg bliver nødt til at sige det meget klart: Vismændene siger jo ganske klart i deres rapport, at hvis man opkræver mere i skat og bruger de penge til fornyede aktiviteter i samfundet, er den gavnlige effekt på beskæftigelsen entydigt positiv. Det, Venstre glemmer, er jo, at de skatter og afgifter, der bliver opkrævet, går til at skabe nye aktiviteter, de går til andre ting, de bliver i samfundet. Og de mennesker, der i dag er ledige, og som nu kommer ud i job, får en bedre økonomi. Sådan er det.

I Venstre glemmer man jo den anden side af lighedstegnet, nemlig at de penge, der bliver krævet op i skatter og afgifter, har to effekter: Den ene kan være en sundhedsmæssig effekt, og den håber vi på, og den anden kan være, at det har en effekt på jobskabelsen, og det ved vi at det har. Så samlet set er det her altså en gevinst for det danske samfund. Vi får skabt vækst, og vi får skabt arbejdspladser.

Kl. 11:21

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Der var jo en amerikansk komiker, der på et tidspunkt sagde, at en politiker er et menneske, der ryster din hånd før valget og din tillid bagefter. Og man må sige, at det måske blev sagt sådan i et skær af komik, men her i Danmark er det jo desværre blevet dramatisk alvor med den nye regering, der er kommet til efter valget.

Hr. John Dyrby Paulsen taler meget om, at det i et demokrati, hvor man indgår kompromiser, er det rene vrøvl at tale om løftebrud.

Og derfor må jeg spørge hr. John Dyrby Paulsen, hvorfor det er det rene vrøvl at tale om løftebrud, når selv ting, der før valget fra Socialdemokratiets side blev udråbt som ultimative krav til en ny regering, er væk. Altså, man ændrer selv ting, om hvilke man over for vælgerne har sagt: Det her er ikke bare et løfte; det er ikke bare noget, vi vil kæmpe for; det er et ultimativt krav til dannelsen af en ny regering; der kommer simpelt hen ikke en regering under socialdemokratisk ledelse, uden at det bliver sådan her, som vi nu lover vælgerne. Hvordan kan det være det rene vrøvl at tale om løftebrud i forhold til sådan nogle emner?

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo i virkeligheden meget enkelt. Vi sagde før valget, at der er to ting, der er helt afgørende. Det er, at vi ikke rører ved boligskatterne, og at vi ikke lemper kravene for at komme ind i landet. De to ting har vi holdt fast i. Det er klart, at vi har nogle andre ønsker, det har vi også givet udtryk for i valgkampen. Men det er også lige så soleklart, at man skal have 90 mandater for at gennemføre det. Det er noget andet, hvis man, f.eks. som Dansk Folkeparti jo har gjort, tidligere gik meget ind for at bevare efterlønnen og alligevel ændrede den.

Jeg ved ikke, hvad Dansk Folkeparti har haft af krav, og hvad de har fået af modydelse fra den tidligere regering for at slippe det krav, men det er jo klart, at de to ting, vi har sagt, har vi ikke ændret. Der er mange andre ting, vi gerne vil have ind i loven, men vi skal have 90 mandater for at have flertal i det her Folketing. Og det er demokratiets spilleregler. Sådan er det. Det begræder jeg ikke. Jeg konstaterer bare meget tørt, at det er regeringsgrundlaget, vi skal måles på. Det er det, der er det vigtige, og det er det, der bliver det centrale dokument for udviklingen af Danmark i de næste år.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil spørge hr. John Dyrby Paulsen, om det er rigtigt, hvad der bliver svaret her, altså at der var to ting, nemlig boligskatter og det, at det ikke skal være lettere at komme ind i landet. Nu afskaffer man så nogle af kontrolforanstaltningerne, med hensyn til hvem der har ret til at få nogle ind i landet og sådan noget, men det kan vi tage ved en anden lejlighed. Men er det rigtigt, at det var de to ting, man havde sagt? Altså, jeg står her med en artikel, hvor den nuværende statsminister i forhold til det skatteudspil, der bl.a. indeholdt en millionærskat, sagde:

Vi vil gennemføre det her, når vi har flertallet. Der kan ikke blive tale om at danne en regering, uden at dette er en del af regeringsgrundlaget. Citat slut.

Der kan ikke blive tale om at danne en regering, uden at dette er en del af regeringsgrundlaget. Det var jo i den artikel, det blev gjort klart, at det var et ultimatum. Det var krystalklart fra den nuværende statsministers side. Det var et ultimatum til de partier, der ville deltage i en regering sammen med Socialdemokratiet. Det her ville blive gennemført. Og det er jo ikke gennemført. Hvordan kan man så tale om, at man ikke har begået løftebrud?

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil sige to ting. Det ene er, at man skal lægge mærke til, at det, der bliver sagt meget klart af den nuværende statsminister jo er, at hvis vi har flertal for det, så gør vi det. Jeg erindrer jo, at det var den samme debat, vi havde om efterlønnen. Der ville det stort set også være over Dansk Folkepartis lig, at den blev ændret. Alligevel blev den ændret.

Det andet, jeg vil sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, er, at sandheden jo er, at vi lever i et demokrati, hvor vi forhandler løsninger, og der må man nogle gange give sig på nogle områder. Og det er det, der også er sket i forhold til regeringsgrundlaget. Det er et kompromis mellem tre partier. Det er så et meget, meget stærkt kompromis, og det er det, der er grundlaget for udviklingen i Danmark i de næste 3-5 år.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Anders Samuelsen (LA):

Bare for historieskrivningens skyld så var det jo ikke over Dansk Folkepartis lig, at den ikke skulle ændres. Det var faktisk over hr. Henrik Sass Larsens lig, at man ikke ville gøre noget ved efterlønsordningen. Det er bare lige, for at de rigtige skyldige bliver peget ud her.

Jeg har et spørgsmål, meget kort: Var der eller var der ikke et velfærdssamfund, da det var hr. Mogens Lykketoft og hr. Poul Nyrup Rasmussen, der sad på pengekasen i det her land?

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

John Dyrby Paulsen (S):

Lad mig lige tage den der med det historiske først. Hvis man går tilbage og ser på, hvad det var, Dansk Folkeparti ville, så tror jeg stort set, meningen var den samme. Lad os bare få slået det helt fast. Alligevel gik Dansk Folkeparti med til en aftale. Det er o.k., sådan er demokratiet også. Det er spillereglerne, og det accepterer jeg, og det bliver måske i virkeligheden godt på lang sigt.

Med hensyn til spørgsmålet kan man sige, at hvis man ser på regeringsgrundlaget, er der jo ikke et eneste ord om skattestop eller noget i den retning. Vi har gjort det meget, meget klart, at vi vil opkræve ekstra skatter for 5 mia. kr. Det er det, vi har gjort over de næste 2 år, det står i finansloven, men derudover har vi også sagt, at der f.eks. kommer en skattereform med lavere skat på arbejde, og det siger jo sig selv, at når vi har sagt, at der er en limit på 5 mia. kr., så er det den limit, der er. Hvis vi skal lave noget omkring en skattereform på arbejde, og det skal vi, så bliver vi nødt til at omprioritere inden for den ramme, der er.

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:26

Anders Samuelsen (LA):

Nu er det jo sådan en lidt speciel situation at skulle være den, der skal stå og forsvare Dansk Folkeparti. Men nu er forskellen jo sådan set, at Dansk Folkeparti indgik en aftale med henblik på at få den godkendt af befolkningen, før den kunne træde i kraft, mens Socialdemokratiet gør det modsatte. De går til valg på at få ændret den her

tilbagetrækningsreform, og når de så har fået magten, ændrer de den ikke alligevel. Altså, der er en meget, meget markant forskel i måden at agere over for vælgerne på, og det kan vi så også se afspejle sig i det ryk, der sker i meningsmålingerne i øjeblikket, til ugunst for Socialdemokraterne. Lad det så ligge.

Jeg kunne ikke få et svar på, om der var et velfærdssamfund under hr. Mogens Lykketoft og hr. Poul Nyrup Rasmussens ledelse. Jeg kan så for den historiske korrektheds skyld oplyse, at det var der. Det var der endda med 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Så hvis man nu kunne have et velfærdssamfund under hr. Mogens Lykketoft og hr. Poul Nyrup Rasmussens ledelse med 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor, hvorfor er det så, at man som regering nu vælger at forøge udgifterne med 4.000 kr. pr. familie i stedet for at få 40.000 færre offentligt ansatte?

Hvorfor er det, at man vælger at beskytte den offentlige sektor? Hvorfor skal den ikke ned på det niveau, som vi kunne leve med under hr. Mogens Lykketoft og hr. Poul Nyrup Rasmussen? Hvorfor er det, at den private familie skal belastes ...

Kl. 11:28

Formanden:

Det er ikke, fordi jeg ikke gerne vil høre om mine egne gerninger. Det er på grund af taletidsreglerne, at jeg giver ordet til ordføreren.

Kl. 11:28

John Dyrby Paulsen (S):

Hvis man ser historisk på det, har udviklingen af det danske velfærdssamfund fundet sted over efterhånden 100 år, og den offentlige sektor er blevet stadig bedre, stadig mere effektiv og stadig større. Den har også historisk set udgjort en stadig større del af den danske økonomi. Den del er fladet ud over de sidste 20 år.

Den her finanslov er jo ikke et udtryk for, at den offentlige sektor nu stiger helt eksplosivt. Den er et udtryk for, at vi faktisk har et samfund, der er baseret på en meget effektiv offentlig sektor. Og når udenlandske magasiner og pengemagasiner sammenligner det danske erhvervsliv og de danske rammebetingelser med andre landes, ligger vi helt i top, vi ligger som nummer et. Det gør vi, fordi vi har en meget effektiv offentlig sektor. Den offentlige sektor kan godt blive mere effektiv, men sandheden er jo, at den private sektor ikke er sådan en, der bærer den offentlige sektor på sine skuldre. Sandheden er jo omvendt, at de supplerer hinanden, og de supplerer hinanden meget smukt i Danmark.

Så det, vi har fokus rettet mod, er at gøre den offentlige sektor endnu mere effektiv. Men vi skal ikke hen mod sådan et minimalstatssamfund, som jeg forstår at hr. Anders Samuelsen gerne vil have. I virkeligheden har vi en forpligtelse til at udvikle det danske velfærdssamfund år efter år, årti efter årti, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen. Så nej, det bliver ikke bedre ved bare at skære ned, som Liberal Alliance gerne vil.

Kl. 11:29

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Mike Legarth (KF):

Regeringen fremsætter et finansforslag, hvor man opkræver 5 mia. kr. mere i skat allerede fra næste år. Tror ordføreren, at det skaber optimisme, opsving og vækst, når man gør det dyrere at være dansker og giver den gennemsnitlige hårdtarbejdende dansker færre penge i tegnebogen, så der, når måneden er omme, er færre penge til rådighed?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:30

løftebrud. Det gjorde hr. John Dyrby Paulsen også i en tv-debat med mig selv den 27. oktober. Efterfølgende har der dog været en kongres i Socialdemokratiet, hvor hr. John Dyrby Paulsens partiformand sagde følgende:

Kl. 11:30

»Der har været en livlig debat om, hvorfor ikke alle elementer af S-SF's politik er blevet gennemført. Og det er om man så må sige, fair nok.«

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror først og fremmest, at det skaber optimisme og vækst hos danskerne, hvis de kan se, at der skabes nye job, hvis de kan se, at der kommer mere vækst. For det, vi kan se i øjeblikket, er den her massive usikkerhed: Hvor er min egen privatøkonomi i næste måned og til næste år? Og der må jeg bare sige, at det gennemsnitligt har væsentlig, væsentlig større effekt i forhold til usikkerhed, at vi fremrykker offentlige investeringer og på den måde skaber job og på den måde skaber arbejdspladser, end det, som hr. Mike Legarth nævner.

Med hensyn til den samlede effekt af det – vismændene siger det jo meget klart – skal man hele tiden huske på, og det skal De Konservative også, at når man opkræver skatter i den her finanslov, lidt ekstra skat, bruger man dem også til nogle yderligere aktiviteter, og det er det, der kan være med til at sætte en positiv spiral i gang i Danmark.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:30

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:33

Kl. 11:33

Mike Legarth (KF):

Faktum er, at man gør det dyrere at være dansker. Faktum er, at man ødelægger konkurrenceevnen, at man fjerner initiativet til at yde en ekstra indsats. Men det er der ikke tid til at debattere som led i en kort bemærkning.

Men kan vi få en garanti fra ordføreren for, at de 5 mia. kr. så er det, der bliver pålagt af ekstra skatter i den her samling, i den her valgperiode? Kan vi få en garanti for det?

Så har man jo fremsat et finansforslag, der hedder »Ansvar og handling«, men er det ikke rigtigt, at når man læser indholdet, burde det have heddet »Skattesæk og brudte løfter«?

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det er lige nøjagtig det, finanslovsforslaget er, nemlig ansvar og handling. Vi har overtaget en rodebutik med et gigantisk underskud, og inden for det gigantiske underskud skal vi altså finde ud af at navigere, og vi skal skabe nye job og ny vækst i Danmark. Vi har sagt det meget klart. Vi siger til danskerne, at vi opkræver 5 mia. kr. ekstra i nye skatter og afgifter. Det betyder ikke, at vi ikke også skal lave en skattereform ved at rokere om på nogle af skatterne. Så det vil vi stadig gøre.

Så der ligger en garanti for, at vi ikke opkræver skatter ud over de 5 mia. kr., som står i finanslovsforslaget, og som vi har skrevet i regeringsgrundlaget. Men garantien gælder ikke for, at vi ikke laver om på det danske skattesystem, så det bliver bedre og smartere.

Kl. 11:32

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:32

Formanden:

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:35

Kl. 11:35

Kristian Jensen (V):

Jeg tillader mig først at sige, at jeg synes, at det er så sjovt at se hr. John Dyrby Paulsen på talerstolen fastholde, at der ikke har været

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil bare konstatere til det sidste, at Finansministeriet jo har beregnet, hvad den sociale profil sådan er, altså fordelingen for danskerne i den finanslov, som vi diskuterer i dag. Der er det meget klart, at det er de laveste indkomster, der får mest gavn af finansloven. Sådan er det.

Lad mig så vende tilbage til den debat, vi havde. Jeg husker udmærket den debat med hr. Kristian Jensen. Jeg husker også, da jeg spurgte om løftebrud, at så kunne hr. Kristian Jensen kun komme på et løftebrud, og det var den her motorvej mellem Herning og Holstebro, som den gamle regering jo ikke havde finansieret på nogen ordentlig måde. Man havde bare sagt, at man ville sælge en eller anden offentlig ejendom, og så var den klaret. Nej, den måde kan man ikke finansiere det offentlige budget på, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen. Det siges meget klart i Finansministeriet.

Så når vi har den her debat om, hvad vi har lovet og ikke lovet, så siger jeg jo også meget klart, at der er ting, som vi gerne vil gennemføre, men som vi ikke har 90 mandater til, og som vi ikke har kunnet få ind i vores regeringsgrundlag. Det erkender vi blankt, og så er der ingen grund til at bruge mere tid på det. Men at kalde det et løftebrud er da ikke i overensstemmelse med de normale demokratiske traditioner. Vi skal have 90 mandater for at gennemføre noget i det her Folketing. Hvis vi ikke har det, så glemmer vi det og koncentrerer os om det, der er vigtigt, nemlig at skabe job i Danmark og skabe vækst i Danmark, for det er det, der er helt afgørende lige nu oven på den økonomiske politik, den tidligere regering har ført i næsten 10 år.

Kristian Jensen (V):

Nu kommer jeg jo fra den del af Jylland, hvor et ord er et ord, og hvor vi normalt ikke behøver at skrive tingene ned for at stole på hinanden. Men det kan jeg forstå at man gør andre steder. Hvis man

der, hvor hr. John Dyrby Paulsen kommer fra, på skrift og med sin underskrift siger, at man lover, hvis man kommer i regering, at genindføre en akutfunktion i Svendborg, bliver bakket op i løftet af sin partiformand og ikke gennemfører det, er det så et løftebrud eller ej? Hvis det ikke er et løftebrud, så har hr. John Dyrby Paulsen en langt mere fleksibel forståelse af det danske sprog, end jeg har fantasi til at forestille mig.

Men mit spørgsmål var egentlig om de rigtig, rigtig mange penge – for nu at bruge hr. John Dyrby Paulsens eget udtryk for et øjeblik siden – som danskerne skal betale i skatter og afgifter, de rigtig, rigtig mange flere penge, som en pensionistfamilie skal betale i skatter og afgifter, en pensionistfamilie, som jo ikke får gavn af, at man ændrer tolkebistanden, og som ikke får gavn af, at man ændrer optjeningskravet til sociale ydelser: Er det en socialt afbalanceret måde at finansiere regeringens forslag på?

Kl. 11:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:36

John Dyrby Paulsen (S):

Man må jo bare sige klart og præcist, at de beregninger, der er i Finansministeriet – og det håber jeg at hr. Kristian Jensen og hans parti er enige i – viser, at den sociale fordeling i den her finanslov entydigt bliver til gavn for de laveste indkomster. Så kan man sagtens finde en ting i finansloven, som ikke lige bliver til gavn for de laveste indkomster, det ville også være mærkeligt andet. Men Finansministeriet har regnet meget klart ud, at det her bliver til gavn for de laveste indkomster.

Så er det rigtigt, at 4.000 kr. er mange penge for en familie, men jeg har jo ikke sagt, at det udelukkende skal ses i forhold til de skatter og afgifter. Man skal jo se på den samlede pakke, og hvad det er, der samlet kommer ud af den her finanslov, og der kommer altså 9.000 job i 2012, mindst, og 13.000 job i 2013, mindst. Det er også til gavn for danskerne. Og ja, vi fjerner nogle fattigdomsydelser, som har været en meget, meget stor belastning for de familier og ikke mindst de børn, der er ramt af de ydelser. Så ja, det er mange penge, og det er også mange penge for dem, der nu får et bedre liv som følge af denne finanslov.

Kl. 11:37

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil egentlig gerne følge op på det, for ordføreren står jo og fremhæver meget klart og tydeligt, at den såkaldte kickstart skulle give 9.000 ekstra i beskæftigelse. Jeg går ud fra, at ordføreren har været inde at læse det finanslovsforslag, som den tidligere regering lagde frem, og som jo indebar en holdbar vækstpakke på 10,8 mia. kr. med en række spadeklare offentlige fremrykningsprojekter. Den holdbare vækstpakke, som den tidligere regering lagde frem, havde en beregnet beskæftigelseseffekt på mellem 6.000 og 8.000 personer, så derfor kan jeg jo godt lægge til grund, at det er, fordi ordføreren smykker sig ret meget med lånte fjer, når ordføreren taler om 9.000 ekstra. For jeg tror, at ordføreren har glemt at modregne de 2.000-3.000, som falder ud af beskæftigelse på grund af ophævelsen af kontanthjælpsloftet og starthjælpen, som Finansministeriets beregninger jo også viser. Det vil jo egentlig betyde, at det finanslovsforslag, vi diskuterer i dag, har en negativ beskæftigelseseffekt, når vi isoleret taler om vækstpakken.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til pensionerne, for det har ordføreren let og behændigt glemt at tale om i dag, altså de 2,5 millio-

ner danskere som får forringet deres pensionsvilkår. Der vil jeg blot høre, om ordføreren mener, at det skaber tryk i det danske samfund, at man tager 1,9 mia. kr. fra danskernes pensioner.

Kl. 11:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:39

John Dyrby Paulsen (S):

Man kan jo sige det meget klart: Vi laver en kickstart, der skaber de her nye job og den nye vækst, og jeg er glad for, at den politiske ordfører for Venstre i virkeligheden anerkender, at det er det, der sker med kickstarten. Jeg er også glad for, at den politiske ordfører for Venstre bakker op om, at der er brug for sådan en kickstart. Det må være det, der er konklusionen, når den politiske ordfører henviser til den gamle regerings »Holdbar vækst«. Og jeg er enig i, at der er brug for det, og derfor håber jeg også, at Venstre kan bakke op om finanslovsforslaget, når det engang ligger i den endelige form.

Til det sidste vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at når vi laver en finanslov, så fokuserer vi entydigt på arbejdsudbuddet, og det er jo det, ordføreren gør lige nu – siger, at når man fjerner fattigdomsydelserne, kan arbejdsudbuddet reduceres. Det er altså ikke det samme, og det var den fejl, ordføreren gjorde, altså at sætte lighedstegn mellem arbejdsudbud og antal job. I økonomiske termer er det sådan på lang sigt, men nu snakker vi altså om 2012 og 2013, og der er det ikke sådan, at ledigheden stiger, som følge af at vi fjerner fattigdomsydelserne. Det er en misforståelse, og det er en misforståelse, der er ført til torvs igen og igen, og jeg vil godt endnu en gang – det gjorde jeg også i min tale – hamre en pæl igennem det: Det er ikke sådan, det hænger sammen. Det gør det på lang sigt, men ikke på kort sigt.

Kl. 11:40

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:40

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu valgte ordføreren ikke at svare på det spørgsmål, jeg stillede, til gengæld bekræftede ordføreren jo, at det, han sagde før om beskæftigelseseffekten, var forkert. Nu var det en helt anden beskrivelse, nemlig at det ikke skulle ses isoleret. Jeg vil egentlig gerne igen stille det helt konkrete spørgsmål, som jeg stillede ordføreren i første omgang: Med hensyn til de forringelser af danskernes pensioner – 2,5 millioner danskere får forringet deres pensioner og deres pensionsvilkår med det finanslovsforslag, som vi diskuterer i dag, hvor regeringen hiver 1,9 mia. kr. ud af danskernes pensioner – mener ordføreren, at det skaber større tryk hos danskerne, at man så markant forværrer folks pensionsvilkår?

Kl. 11:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:41

John Dyrby Paulsen (S):

Det er rigtigt, at vi fremadrettet gør det mindre attraktivt at spare op i nogle bestemte pensionsformer, det, vi kalder ratepensionsformer. Der er stadig et skattefradrag på op til 55.000 kr. – før var det 100.000 kr. Men det er jo ikke et spørgsmål om, at man forringer folks eksisterende pensioner, det er et spørgsmål om, at man siger til de folk: Fremadrettet får I ikke så stort et skattefradrag ved lige nøjagtig den her type pensionsopsparing. Men det er jo ikke til hinder for, at man sparer op i andre typer pensionsordninger eller sparer op

i det hele taget. Så jeg synes, det er lige i overkanten, at Venstre nu forsøger at bilde danskerne ind, at nu bliver deres pensionsordninger sådan over en bred kam forringet betydeligt. Det er altså ikke det, der sker. Det er en bestemt pensionsopsparingsordning, som vi nu sænker loftet på, og det er det, der i virkeligheden fremadrettet kan gøre, at så kan man spare op i andre ting, eller man kan vælge at bruge den her pensionsordning, hvis den passer til en. Men man får ikke lige så stor en skatterabat, som man har fået tidligere.

Kl. 11:42

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Benedikte Kiær (KF):

Det står jo meget udtrykkeligt i regeringens finanslovoplæg, at skat-testoppet ikke gælder længere, og ordføreren bliver ved med at fremhæve, at tryghed og sikkerhed kræver, at der bliver skabt nye job. Nu er jeg interesseret i at høre fra ordføreren, om det med at skabe nye job ikke også kræver, at vi har en god konkurrenceevne og nogle gode rammevilkår for vores virksomheder. Der vil jeg blot høre ordføreren, om de højere skatter og afgifter, som fremgår af finanslovsforslaget, vil betyde, at man forringer konkurrenceevnen – ja eller nej.

Kl. 11:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

John Dyrby Paulsen (S):

Det kommer an på, hvad man bruger de penge til. Isoleret set er det rigtigt, at hvis man opkræver en skat eller en afgift, vil der være en tendens til, at det har en betydning for både jobskabelse, og hvad man har. Men hvis man så tager de penge og bruger dem til noget aktivt og konstruktivt, hvis det er det, man gør, så siger nogle af økonomerne og vismændene meget klart, at der er en netto positiv job-skabelse, og det må jo betyde, at der også netto er en positiv konkurrenceevneeffekt. Det er det, der er pointen, og det er det, vi gør med den her finanslov.

Kl. 11:43

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:43

Benedikte Kiær (KF):

Så må jeg igen høre ordføreren, om ordføreren virkelig mener, at det, at man pålægger dansk erhvervsliv øgede skatter og afgifter på energiområdet og på alle mulige andre områder, betyder, at rammevilkårene forbedres. For det, der fremgår af finanslovsforslaget, er jo primært, at der skal være en større offentlig sektor. Det er nok ikke det, det danske erhvervsliv har brug for i den situation, vi er i, med en international økonomisk krise og gældskrise her i EU.

Kl. 11:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:44

John Dyrby Paulsen (S):

Det, der jo først og fremmest er brug for, er, at vi får sat gang i væksten og får skabt nogle arbejdspladser. Derfor skal de borgerlige partier huske, at når vi snakker om, at vi kræver mere op i skatter og afgifter, så bruger vi altså også de penge til noget konkret, nemlig at sætte gang i væksten i Danmark. Den samlede effekt af det er posi-

tiv, og det, der er pointen, er jo, at hvis vi kan få sat gang i en positiv spiral i Danmark, hvor der så bliver skabt flere arbejdspladser og dermed mere vækst, er det i virkeligheden entydigt til gavn for erhvervslivet og også entydigt til gavn for det danske samfund.

Kl. 11:44

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Jacob Jensen (V):

Nu har der været meget diskussion om de skattestigninger på 5 mia. kr., som der er bebudet. Der var et par samråd i går i Folketinget, et i Finansudvalget og et andet i Skatteudvalget, hvor der kom lidt forskellige meldinger fra regeringens side om, hvorvidt man kunne garantere, at det så var den sidste skattestigning, som danskerne kunne imødesee i denne valgperiode. Skatteministeren kunne garantere det, finansministeren ville ikke garantere det. Hvordan ser hr. John Dyrby Paulsen på det? Kan Socialdemokraternes ordfører garantere, at det er sidste gang i denne valgperiode, at danskerne endnu en gang skal have hånden i lommen og betale endnu mere i skat ifølge det forslag, der nu ligger?

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes, at vi har sagt det meget klart. Det står også i regeringsgrundlaget. Vi opkræver de her 5 mia. kr. ekstra i skatter og afgifter. Derudover har vi også en ambition om at lave en skattereform med lavere skat på arbejde, og der er vi nødt til inden for den ramme, der er givet, at lave en omprioritering af skatterne. Det er det, der vil ske, og jeg inviterer jo meget gerne til de der forhandlinger om en skattereform med lavere skat på arbejde. Jeg inviterer Venstre og alle mulige andre, der måtte være interesseret. Jeg håber, at man spiller konstruktivt med. Pointen er, at vi ikke opkræver ekstra skatter ud over de 5 mia. kr., men vi kan godt lave en omprioritering inden for de rammer. Det var det, finansministeren sagde i går, og jeg er fuldstændig enig med ham.

Kl. 11:45

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:45

Jacob Jensen (V):

Jo, men man må forstå, at når der bliver givet nogle garantier fra Socialdemokratiets side, skal man tage det sådan lidt med et gran salt. Socialdemokratiet garanterede også, at der var noget med, at de rigeste, millionærerne, skulle betale noget mere i skat. Det forsvandt så hen over valgnatten, så man skal selvfølgelig tage det lidt med forbehold, når man får de her garantier.

Men jeg vil godt bede hr. John Dyrby Paulsen om at bekræfte, at de 5 mia. kr. er det sidste, som vi ser af skattestigninger for danskerne i den her valgperiode. Så hører jeg også hr. John Dyrby Paulsen sige, at man godt kan lægge om, men betyder det så, at vi med den kommende skattereform ikke vil se et samlet skattetryk, der stiger med mere end de 5 mia. kr.? Er det sådan, jeg skal forstå svaret?

Kl. 11:46

Formanden:

Ordføreren.

- Kl. 11:46 det danske samfund. Men kan ordføreren nu sige, at det ikke kommer til at ske?
Kl. 11:48
- John Dyrby Paulsen (S):**
For nu endnu en gang at gøre det helt klart vil jeg sige: Vi har sagt det meget klart. Vi har sagt til danskerne før valget, at det er det, vi gør efter valget: Skatter og afgifter stiger med 5 mia. kr. Dem skal vi bl.a. bruge til at skabe fornyet aktivitet i Danmark. Senere kommer der så en skattereform med lavere skat på arbejde, og det indebærer jo, at vi inden for den ramme – og vi holder os inden for den ramme – er nødt til at lægge skatterne om. Så det, vi kan garantere fuldstændigt, er, at vi ikke kræver mere op end det, vi har sagt nu, det, vi har sagt i regeringsgrundlaget. Der kommer en skattereform med lavere skat på arbejde, og det betyder en omstrukturering inden for det eksisterende skattesystem og inden for de rammer, vi har lagt i regeringsgrundlaget, og de rammer, spørgeren også kan genfinde i finanslovsforslaget.
Kl. 11:47
- Formanden:**
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.
Kl. 11:47
- Martin Henriksen (DF):**
Tak. Regeringens integrationsminister har været ude at meddele, at man forventer en øget tilstrømning til Danmark via familiesammenføringsreglerne på baggrund af de lempelser, som regeringen vil gennemføre i udlændingepolitikken. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad man regner med at det kommer til at koste for dansk økonomi, for vi ved jo erfaringsmæssigt, at bl.a. indvandring via familiesammenføringsreglerne kan ende med at blive en meget tung økonomisk belastning. Så hvordan har man regnet på det fra Socialdemokratiet og regeringens side?
Kl. 11:47
- Formanden:**
Ordføreren.
Kl. 11:47
- John Dyrby Paulsen (S):**
Tak for spørgsmålet. Jeg har lige fået de seneste tal over, hvad det vil betyde, og sandheden er, at det ikke har den store betydning og dermed heller ikke medfører den store ændring i omkostningerne. Det, man kan håbe, er, at vi, når konjunkturerne vender en gang, så også arbejdsudbudsmæssigt kan opfylde det behov, der forhåbentlig kommer en gang, selv om der nok går lang tid endnu. Men de tal, jeg har set, tyder ikke på, at man skal være så nervøs for en kæmpe indvandring. Det skal man ikke.
Kl. 11:48
- Formanden:**
Hr. Martin Henriksen.
Kl. 11:48
- Martin Henriksen (DF):**
Så det kommer ikke til at koste noget, forstår jeg. Det må tiden så vise. Så skal jeg bare forstå, om det er regeringens opfattelse, at en øget tilstrømning til Danmark via familiesammenføringsreglerne, som regeringen jo selv forventer vil komme, ikke vil være en økonomisk udgift for det danske samfund.
Er det eventuelt muligt, at ordføreren så kan uddybe, hvad man har lagt ind i det, for vi ved jo erfaringsmæssigt, at bl.a. en del indvandrere historisk set er kommet til Danmark gennem asylsystemet, hvor man også lægger op til at lempe, og gennem familiesammenføringsreglerne, hvor man også lægger op til at lempe, og at det jo er det, der på sigt ender med at blive en tung økonomisk belastning for
Kl. 11:49
- Formanden:**
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.
Kl. 11:49
- Mads Rørvig (V):**
Hr. John Dyrby Paulsen giver her en klar garanti for, at man ikke vil sætte afgifterne op med mere end 5 mia. kr. Klimaministeren har været ude at sige, at de klimaafgifter, man vil sætte op, kommer til at ramme en dansk gennemsnitsfamilie med ca. 2.000 kr. ekstra. Er de 5 mia. kr. inden for afgiftsstigningen?
Kl. 11:50
- Formanden:**
Ordføreren.
Kl. 11:50
- John Dyrby Paulsen (S):**
Vi har sagt det meget klart: De 5 mia. kr., der får en finanslovsvirkning, er et maksimum. I andre sammenhænge, f.eks. i forbindelse med at få en mere effektiv energiudnyttelse i Danmark, i forbindelse med energiselskabernes muligheder for at investere i økonomi, forskning eller mere effektive anlæg og lignende, kan man vælte nogle af de der ting over på forbrugerne. Det er jo en afvejning hos det enkelte energiselskab. Vi har sagt det meget klart: Der er et maksimum på de skatter og afgifter, vi kan opgøre, og som vedrører finansloven. Det har vi selvfølgelig tænkt os at holde.
Kl. 11:51
- Formanden:**
Hr. Mads Rørvig.
Kl. 11:51
- Mads Rørvig (V):**
Her fik vi så den sande måde at kigge på danskernes økonomi på. Man siger, at man vil have et maksimumbeløb på 5 mia. kr., og så sniger man ellers afgifter ind ad bagvejen alle mulige andre steder. Man har 5 mia. kr. som loft. Derudover kommer en betalingsring, der kommer afgifter på lastbiler, man sætter afgifterne på energi for en gennemsnitsfamilie op med 2.000 kr.

Hvad kan den garanti bruges til, når man prøver at snige afgifter og skatter ind ad alle mulige bagveje og ud over det loft, man lægger på statens budgetter?

Kl. 11:51

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:51

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er ikke enig i, at der bliver indført alle mulige skatter og afgifter bag om systemet. Det mener jeg simpelt hen ikke er rigtigt. Jeg mener, det er sund fornuft, for lastbilerne har en utrolig stor slidprocent på vores veje. Det er kun fair, at de betaler, og det er også den udvikling, man ser i Tyskland. Det er fornuftigt, det er reelt.

Så skal man ikke komme og bilde mig ind, at fordi f.eks. prisen for at køre over Storebælt stiger, så stiger niveauet for skatter og afgifter i Danmark. Det er da noget vrøvl, det er ikke rigtigt. Det er rigtigt, at der kan komme nogle tiltag med en vis brugerbetaling, men det har sådan set ikke noget med finansloven at gøre i denne sammenhæng. Vi vil bare holde fast i, at det, vi siger meget klart, er, at skatter og afgifter stiger maks. 5 mia. kr. i finansloven samlet set. Det holder vi fast i, og det kan man regne med fuldt og fast.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror ikke, at det var mange borgere og virksomheder, der fik et fuldt overblik over, hvad det svar gik ud på, ud over at der kommer højere skatter og afgifter.

Så vil jeg bare sige, at jeg stadig er lidt rystet over, at ordføreren beskyldte hr. Mogens Lykkesoft og hr. Poul Nyrup Rasmussen for at være ultraliberalister, for det var jo det, der skete i svaret til hr. Anders Samuelsen. Da hr. Anders Samuelsen spurgte, om antallet af offentligt ansatte skulle være det samme, som dengang hr. Mogens Lykkesoft var finansminister, fik vi at vide, at Liberal Alliance også bare er ultraliberalister. Det er virkelig et morsomt svar. Men lad os se bort fra det.

Jeg havde egentlig regnet med, at jeg skulle ønske ordføreren tillykke, for det er jo Socialdemokratiets dag i dag. Afgifterne stiger, og De Radikale må begå løftebrud, i forhold til at skatter og afgifter ikke ville stige. I dag er det Socialdemokraternes dag, det er fagbevægelsens dag, det er grænsebutikkernes dag, og det er måske også Enhedslistens dag, for de ved faktisk ikke engang, hvilke krav de skal stille til den her finanslov, fordi den opfylder så mange af deres ønsker om højere skatter og flere udgifter.

Med hensyn til de her afgifter, vi taler om, har hr. John Dyrby Paulsen som socialdemokrat det slet ikke dårligt med at være som en anden sherif af Nottingham, der kommer og tager de fattiges sidste skærv med de her afgifter, som nu bliver pålagt ganske almindelige fødevarer?

Kl. 11:53

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:53

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror, at der er noget, spørgeren må have misforstået fuldstændig og komplet. Jeg har ikke selv hørt mit eget svar, der skulle indikere, at jeg synes, at SR-regeringen i 1990'erne var ultraliberal. Det må jeg sige. Tværtimod synes jeg faktisk, at SR-regeringen i 1990'erne

gjorde det forbilledligt godt og skabte job og vækst i Danmark i en situation, hvor vi stort set overtog et fallitbo fra den daværende borgerlige regering.

Så må jeg sige meget klart, at det altså er at male et skræmmebil- lede uden hold i virkeligheden. Ja, vi lægger øgede afgifter på usunde fødevarer, på øl og vin og på luftforurening, men det er altså ikke noget, der vælter Danmark. Det er i virkeligheden begrænsede beløb i den store sammenhæng, og skulle vi få en sundhedseffekt ud af det, er vi også meget glade for det, og det kommer også danskerne til gode. Det er en meget, meget lille del af finansloven, men det er fair nok, at de borgerlige ønsker at fokusere på det.

Jeg havde håbet på, og jeg tror måske stadig væk på det inderst inde, at vi kunne begynde at tale om jobskabelse og vækst i Danmark, for det er det, der er brug for. Jeg har ikke hørt en eneste bemærkning om, at det er det, de borgerlige gerne vil være med til, men jeg har hørt, at man hænger sig i meget små detaljer. Det er fair nok, det er jo en del af demokratiets vilkår, men det gør bare ikke, at vi skaber job eller vækst i Danmark.

Kl. 11:54

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes også, at man kan sige meget godt om hr. Poul Nyrup Rasmussens tid. Han forringede efterlønnen, han forkortede dagpengeperioden, og han sænkede marginalsatterne. Det er alle de ting, som Liberal Alliance jo ønsker man skal gøre i dag, så der er meget godt at sige om det.

Så lad os gå over til at tale om jobskabelse. Er det de højere afgifter på forbrugsvarer, der giver nye job? Er det de forringede muligheder for dansk erhvervsliv, fordi de skal have højere energifgifter end de markeder, som de skal ud at konkurrere med, som giver flere job? Er det fjernelsen af kontanthjælpen, der giver flere job? Hvad er det egentlig, der giver flere job? Når jeg går listen igennem, kan jeg nemlig se det ene vækst- og jobhæmmende initiativ efter det andet.

Vi vil gerne møde op både sammen med hr. John Dyrby Paulsen og finansministeren og fjerne alle de her tidslor, der hæmmer job- og vækstsituationen i Danmark, og så skabe en reel situation, hvor vi skaber job, hvor vi giver mulighed for at skabe en ordentlig konkurrenceevne og gode vilkår for dansk erhvervsliv gennem lavere skatter og mindre bureaukrati. Det er det, virksomhederne og danskerne har brug for, ikke de nye afgifter, som regeringen sender til familierne.

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

John Dyrby Paulsen (S):

Samlet set får lavindkomstgrupperne i det her land gavn af den nye finanslov. Samlet set er der en jobskabelse i den her finanslov og dermed også et pres på væksten, altså et pres i opadgående retning. Og det er der behov for, for vi har tabt 150.000 arbejdspladser i løbet af de sidste par år. Vi har for mig at se en bunden opgave i det her Folketing, nemlig at forsøge at genskabe nogle af de job. Det gør vi samlet set med finansloven.

Vi deltager gerne i drøftelserne med Liberal Alliance, og Liberal Alliance er velkommen til at komme med de indspark, de har. Sådan er demokratiet jo. Og kan vi finde en aftale, vil det være glædeligt. Jeg vil bare sige, at det, der fuldstændig klart og entydigt er i fokus, er at skabe job og vækst i Danmark og ikke noget som helst andet.

Formanden:

Så er det den sidste korte bemærkning, vi når før frokostpausen, og den er fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:56

ikke ville lempe vilkårene for at komme ind i Danmark. Det her med at lempe vilkårene, det, jeg spurgte om, handler ikke om noget med arbejdskraft, det handler om tilknytningskravet, altså tilknytningskravet, når man skal have familiesammenføring i Danmark. Det er det, jeg spurgte om.

Kl. 11:57

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Igennem de seneste uger er det jo blevet oprullet, at regeringen har præsteret rigtig mange løftebrud. Jeg tror, der var en avis, der talte det op en weekend til 32 løftebrud, og jeg tror da sagtens, at vi andre, der følger det tæt herinde, kunne tilføje mange flere. Men der har været to ting, der trods alt har stået tilbage, som regeringen har sagt holder, to ting, man har garanteret; det blev også nævnt her tidligere under debatten. Den ene er, at boligskatterne ikke vil stige, og den anden er, at man ikke vil lempe vilkårene for at komme ind i Danmark som indvandrere. Det tror jeg at hr. John Dyrby Paulsen godt kan genkende. Det er de to ting, der er blevet nævnt at man vil garantere.

Nu vil jeg så lige spørge om en lille ting i forbindelse med lempe af vilkårene for at komme ind i Danmark. Vi har jo haft et åbent samråd i Folketingets Integrationsudvalg, hvor det fremkom meget klart, at regeringen faktisk lemper mulighederne for at komme ind i Danmark, fordi man ændrer den såkaldte 28-års-regel til en 26-års-regel, hvad angår tilknytningskravet. Der lemper man mulighederne for at komme ind i Danmark, så ikke engang det holder. Hvordan synes hr. John Dyrby Paulsen det går?

Kl. 11:58

Formanden:

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:58

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er meget, meget tilfreds med det regeringsgrundlag, vi har lavet. Det er jo et meget smukt udtryk for den demokratiske tradition, der er, nemlig at hvis man ikke har 90 mandater, så må man sætte sig ned i et forhandlingsrum og blive enige. Og der må hvert parti give noget for at få noget. Sådan er demokratiets spilleregler. Det vil jeg godt minde Dansk Folkeparti, som jo tilsyneladende har været vant til noget andet de sidste 10 år, om. Vi kan ikke få gennemført noget, heller ikke de ting, vi meget gerne ville, hvis vi ikke har 90 mandater.

Derfor har vi sammen med De Radikale og SF lavet et regeringsgrundlag, som jeg er utrolig glad for. Det er et meget, meget effektivt redskab til at skabe job og vækst i Danmark.

Så blev der spurgte meget konkret, og ja, vi holder også de løfter, vi har givet på integrations- og udlændingeområdet. Det er rigtigt, at der er nogle overvejelser om at lempe reglerne for at få øget arbejdskraftudbuddet i Danmark, den dag det bliver nødvendigt, og de regler bliver jo forhandlet med de partier, der er relevante i den her sammenhæng. Samlet set må jeg bare sige, at de to kernekrav, vi nævnte før valget, også holder, og de kan genfindes i regeringsgrundlaget.

Kl. 11:59

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:59

Peter Skaarup (DF):

Lad os så nu – vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen – gemme alle de her løftebrud væk og sige: Nå ja, det overholder man ikke, og det er så det. Men der var to ting, som regeringen ville garantere: Det var det med boligskatterne, der ikke ville stige, og det med, at man

Vil hr. John Dyrby Paulsen ikke anerkende, at noget af det, der har kostet det danske samfund ret mange penge, jo er den store tilgang af sager om familiesammenføringer, men også asylansøgere fra svært integrerbare lande i verden? Vil hr. John Dyrby Paulsen ikke erkende, at det godt kan blive en økonomisk omkostning, at man lemper, for det gør man altså, man lemper på vilkårene for at komme hertil?

Det sidste spørgsmål går så på, om vi kan regne med en regering, der siger, at der er to ting, man vil garantere, og det ene har man allerede bevist man ikke overholder.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

John Dyrby Paulsen (S):

Det er meget klart. Vi har holdt fast i de to kernepunkter, som vi sagde vi ville. Derom er der ingen diskussion. Man kan sagtens, som Dansk Folkeparti har gjort det adskillige gange, tage en lille gruppe af mennesker frem og sige: I er en belastning for det danske samfund. Vi har nogle forpligtelser i forhold til det internationale samfund, f.eks. FN, til også at modtage nogle af de mennesker, som har det allerallersværest på den her jordklode. De forpligtelser vil vi gerne leve op til.

Det er klart, at vi som et lille land ikke kan åbne sluserne uendeligt, men derfor har vi alligevel en forpligtelse til at være med til at løse en del af den opgave. Den forpligtelse har vi taget på os, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Det koster nogle penge, ja, men vi bliver nødt til som en del af det internationale samfund og som en ansvarlig regering og et ansvarligt land også at bidrage i forbindelse med de ulykker, der regner ned over nogle af de mennesker, de mest fattige mennesker på den her klode. Og ja, det bidrager vi gerne med. Men det har intet at gøre med de to andre løfter, vi har givet før valget, og som vi holder efter valget.

Kl. 12:01

Formanden:

Der er, kan jeg oplyse, tid til fire sæt korte bemærkninger efter frokostpausen.

Mødet udsættes nu. Det genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Mødet er genoptaget.

Det er stadig væk Socialdemokraternes ordfører, hr. John Dyrby Paulsen, vi har på talerstolen, og så er der fire, der har bedt om ordet, nej, der er faktisk flere. Det er muligt, at vi kan nå flere end fire, men jeg tvivler på det.

Den første er hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:00

Kl. 13:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne følge op på det, som min kollega, hr. Mads Rørvig, sluttede af med i sit spørgsmål, for det står jo nu lysende klart, at det, Socialdemokratiets finansordfører har sagt, ikke passer. Det er jo ikke kun 5 mia. kr., danskerne skal betale ekstra i skatter og afgifter, som ellers er det budskab, der kommer fra hr. John Dyrby Paulsen, for der står i regeringsgrundlaget, at danskerne også skal mødes af en kilometerbaseret afgift på lastbiler og en betalingsring omkring København til 2 mia. kr., og det vil sige, at tallet mindst er 9 mia. kr., og så kan vi lægge energifgifterne oveni.

Så vil hr. John Dyrby Paulsen ikke godt indrømme, at det ikke er 5 mia. kr., det bliver dyrere at være dansker, men at vi, når vi tager en betalingsring med, og når vi tager en kilometerbaseret afgift på lastbiler med, så er oppe på 9 mia. kr., plus hvad der senere hen kommer på energi? Vil hr. John Dyrby Paulsen ikke indrømme, at tallet på 5 mia. kr. ikke holder?

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:01

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det står fuldstændig klart. Tallet på de 5 mia. kr., som i øvrigt er 3 mia. kr. i 2012 og 5 mia. kr. i 2013, står fuldstændig klippefast. Der vil i den omlægning, der er i gang i dansk økonomi, og som den nye regering står for, på nogle områder være nogle afgifter, som bliver indført, f.eks. med henblik på at gøre det billigere at fyre med almindelig energi på lidt længere sigt og gøre det nemmere at komme ind til København på lidt længere sigt. Lad de lastbiler, der slider helt utroligt på vores veje, også betale til vedligeholdelsen af vores veje. Ja, det kan f.eks. også være sådan, som jeg har nævnt, at det bliver dyrere at køre over Storebæltsbroen, men det har altså ikke noget med finansloven som sådan at gøre.

Så i en finanslovsammenhæng står det fuldstændig klippefast, at det, vi har skrevet i vores regeringsgrundlag, står til troende, og bare for at repetere det vil jeg sige, at det i finansloven altså er 3 mia. kr. i 2012 og 5 mia. kr. i 2013.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:02

Torsten Schack Pedersen (V):

Det vil altså sige, at det løfte, som Socialdemokratiet er kommet med, og som ordføreren fastholder, ikke gælder, hvis man bruger sin bil, eller hvis man køber varer, der er transporteret med en lastbil, for så bliver det dyrere. Det er en skat, en afgift, der skal betales, og som betyder, at det bliver dyrere at være dansker. Det er da imponerende, at fordi det ikke er en del af en finanslov, men fordi det kommer på anden vis, så skal det ikke tælles med.

Jeg tror da, at danskerne er lidt ligeglade med, om det er en finanslovaftale, en energiaftale eller en lastbilaftale, som gør, at flere danskere skal have flere penge op af lommen. Det er stigende skatter og afgifter. Jeg kan da ikke forstå, hvordan Socialdemokratiet kan mene, at fordi et provenu fra en lastbilafgift går til at sænke priserne på den kollektive trafik, tæller det ikke som en rigtig afgift. Det er da en helt ny måde at se det på, og så er der jo fuldstændig frie rammer for regeringen til at sætte alle mulige skatter og afgifter op.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:04

John Dyrby Paulsen (S):

Jamen ordføreren ved jo også udmærket, at det ikke kommer til at ske, og jeg håber også, at ordføreren er klar over de der meget enkle sammenhænge. Altså, hvis prisen for at køre over Storebælt bliver sat op, er det ikke en ekstra skat. Nej, det er det ikke. Hvis et energiselskab siger, at nu vil det godt investere i bedre energirensning for de forbrugere, det har, og at det derfor sætter en eller anden form for elafgift op, så er det det selskabs egen forklaring. Det er ikke en del af finansloven.

Det er jo meget, meget enkelt. Vi gør nøjagtig det, vi har sagt tidligere. Vi hæver skatterne med op til 5 mia. kr. Det når vi op på i 2013. Det går bl.a. til øgede aktiviteter i Danmark, bedre sundhed m.v. Vi må bare holde fast i, at vi hele tiden har gjort det, vi har sagt vi vil gøre, og det er også det, der kommer til at ske, og det er det, der fremgår af finansloven.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo, at det har været ganske interessant at følge den her debat, hvor jeg synes at den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen, gentagne gange har rost initiativer til fremrykning af offentlige anlægsinvesteringer og dermed også skabelse af de her mange nye tusinde job. Jeg synes selvfølgelig også, at vi skal anerkende, at det er utrolig vigtigt, at vi får skabt så mange nye job i Danmark. Men man skal selvfølgelig også gøre meget for at beholde de job, vi i forvejen har i Danmark.

Det er jo sådan, at hvis man kigger på nogle af de opgørelser, der bliver lavet inden for den danske bygge- og anlægsbranche, så kan man se, at der inden for de sidste 12 måneder faktisk er kommet 5.000 nye job inden for bygge- og anlægssektoren. Det, der bare er problemet, er, at alle de 5.000 job er besat af polakker, tyskere og alle mulige andre. På de samme 12 måneder er der blevet 1.000 færre job til håndværkere med dansk baggrund. Det betyder, at man fører en politik, som ender med, at man skaber nye job, men vi kan så bare se, at jobbene går til polakker og tyskere på grund af arbejdskraftens fri bevægelighed og andre sociale foranstaltninger. Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad vil regeringen gøre for at sikre de danske arbejdspladser?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:06

John Dyrby Paulsen (S):

Det er et rigtig godt spørgsmål, og jeg er glad for, at spørgeren bringer lige netop det emne op. Det er rigtigt, at vi på nogle områder har set lidt af et boom i antallet af job inden for byggesektoren. Det har jo specielt været oversvømmelserne og lignende i København, som har givet anledning til, at nogle håndværkere heldigvis har fået job. Jeg vil godt sige, at der altså er tale om danske håndværkere for en stor dels vedkommende. Det kan vi også se på de statistikker, der er for f.eks. København.

Men det, der jo er problemet, som ordføreren peger på, er, hvad der sker med de her udenlandske håndværkere, der kommer ind på

arbejdsmarkedet. Vi har jo ikke noget imod, at udenlandske håndværkere kommer ind, hvis de arbejder på danske vilkår og efter danske overenskomster og til danske lønninger. Men problemet er, hvad vi skal gøre, når de ikke gør det. Den tidligere regering har jo også vidst, at det problem var der, men ikke rigtig gjort noget ved det. Det, vi har skrevet meget klart ind i regeringsgrundlaget, er, at der på det her område er behov for en ekstra indsats. Det er en af de ting, vi jo rejser i forbindelse med de trepartsforhandlinger, som kommer i gang nu her. Så jeg vil ikke stå her og sige, hvad løsningen så bliver, men det står fuldstændig krystalklart i regeringsgrundlaget, at det her område skal vi gøre noget ved, og det står lige så fuldstændig krystalklart, at der ikke har været gjort ret meget på det her område de sidste 10 år.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, det er jo ikke bare på grund af nogle oversvømmelser, at der er nogle job, der bliver ændret fra at være udenlandske til at blive danske. De danske motorvejsanlæg bliver for en stor dels vedkommende jo produceret og lavet af udenlandsk arbejdskraft, fordi udenlandske firmaer har vundet licitationerne ved Vejdirektoratet osv. Det er ikke danske arbejdspladser, vi skaber med de vækstinitiativer for de her 17,5 mia. kr. Mange af de her vækstinitiativer er jo kommet ud i en udbudsrunde, hvilket måske gør, at udenlandske virksomheder vinder nogle kontrakter, og det betyder så, at vi får mere udenlandsk arbejdskraft til Danmark, og at vi samtidig får mindre dansk arbejdskraft.

Mit spørgsmål drejer sig lidt om noget andet. Det drejer sig om det her med Landsbyggefonden, som jeg ved ordføreren var inde på i sin ordførertale. Det er jo faktisk sådan, at i det boligforlig, der blev indgået i 2010, er ordførerens eget parti jo ikke en del af aftalen om fremrykningen af de her ting, bl.a. ghettoplanen osv., fordi man faktisk fra socialdemokratisk side sagde, at det var rendyrket tyveri, at man tog de her mange milliarder fra Landsbyggefonden og så gav dem til boligrenoveringsprojekter. Nu står den samme ordfører fra partiet jo så og siger, at nu er det fantastisk, at vi tager de her penge fra Landsbyggefonden. Kan man ikke godt se, at der er tale om en form for tyveri?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:08

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det er helt ærligt at blande æbler sammen med noget helt andet, noget, der ikke engang er frugt.

Det, vi giver mulighed for, er, at Landsbyggefonden kan være med til at deltage i renoveringen af den almene boligmasse. Det er der et behov for, men det er en helt, helt anden måde at gøre det på, end spørgerens eget parti har været med til. Her sker det jo på en måde, som ikke på nogen måde kan karakteriseres som tyveri. Og det synes jeg faktisk den gamle aftale havde karakter af. Så jeg vil sige: Nej, jeg er ikke enig i, at det er det, der sker, og at det er det, der kommer til at ske i forbindelse med finansloven.

Med hensyn til at det er udenlandske firmaer, der vil rende med det hele, vil jeg sige, at det tror jeg ikke. Lad mig bare henvise til, at det tror vismændene sådan set heller ikke, og det tror Finansministeriet sådan set heller ikke. Det skaber nemlig vækst i Danmark, og det skaber også job i Danmark, og de job bliver for en meget stor dels vedkommende besat med danskere, overtaget af danskere. Men jeg

er enig med spørgeren i, at risikoen er der, fordi vi bl.a. har nogle internationale forpligtelser til f.eks. at udbyde de her meget store anlægsinvesteringer.

Men jeg skal også gøre opmærksom på, at i forhold til den tidligere regerings planer er det altså sådan, at en del af de store anlægsinvesteringer er skåret ned til fordel for noget andet, som i virkeligheden giver flere arbejdspladser i Danmark.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Sophie Løhde (V):

Ja, der er jo mange brudte løfter, som den socialdemokratiske ordfører må forholde sig til i dag. Det må sådan være lidt træls at stå her på talerstolen hele dagen og skulle forklare, at alt det, man lovede før valget, nu alligevel ikke bliver til noget.

En af de andre ting, man jo også har haft lovet, er alt det her med, at nu skal der bruges en masse penge ude i kommunerne. Der vil jeg bare bede ordføreren om at bekræfte, at der i det finanslovsforslag, vi behandler her i dag, ikke er afsat en eneste ny krone til en såkaldt kickstart i kommunerne.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:10

John Dyrby Paulsen (S):

Må jeg ikke starte med at sige, at nej, jeg synes egentlig ikke, det er træls at stå her; jeg synes faktisk, det er ret interessant, spændende, sjovt at stå og debattere med borgerlige politikere om, hvad der er op og ned i den her finanslov. Det er der meget stort behov for, for jeg kan forstå, at der er mange misforståelser i den her sammenhæng, og så er det jo godt, at vi kan få dem afklaret.

Med hensyn til kickstarten er det rigtigt forstået – og det har vi jo sagt hele tiden – at der ikke er nogen nye penge i kickstarten. Det er projekter, der i forvejen var planlagt til at blive udført på et eller andet tidspunkt, som vi nu sætter gang i, og vi giver bl.a. regionerne og kommunerne lov til at gå i gang med de store ønsker, de har haft til udvidede anlægsinvesteringer i de næste 2 år; vi giver dem lov og siger: Det støtter vi jer i. Det er en del af kickstarten. Men der er ikke tale om nye projekter eller nye penge i kickstarten, det er fuldstændig rigtigt forstået.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:11

Sophie Løhde (V):

Så en kickstart set med Socialdemokraternes øjne er altså, at man bruger nogle penge, der allerede skulle bruges, i det samme år, som de allerede skulle bruges – ja, det er søreme en kickstart! Og dermed bekræfter ordføreren også, at der i 2012 bliver brugt de samme penge, som kommunerne i forvejen har budgetteret med skal bruges, og dermed er der ikke afsat en eneste ny krone til kommunerne i den her såkaldte kickstart.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Kl. 13:14

John Dyrby Paulsen (S):

Det ligger i den måde, vi har anvendt ordet kickstart på, at det er fremrykning af offentlige investeringer. Det er offentlige investeringer, der skulle være foretaget alligevel. Det er rigtigt, at her efter valget i midten af oktober har kommunerne jo lukket deres budgetter. De budgetter har vist et ønske om en markant stigning i det samlede beløb til anlægsinvesteringer i kommunerne, og det har vi sagt til kommunerne at vi godt vil bakke op om. Det ændrer jo ikke på, at det skaber arbejdspladser i 2012 og 2013, og det er jo det, der er formålet, det er det, der er i fokus i den her finanslov.

Så jeg køber ikke den der præmis om, at der i virkeligheden ikke sker noget. Der sker noget, og det vil give et markant løft også i kommunerne, og det skaber arbejdspladser, og det skaber vækst.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Louise Schack Elholm, og det bliver desværre nok den sidste med en kort bemærkning i den her runde. Værsgo.

Kl. 13:12

Louise Schack Elholm (V):

Jeg undrer mig over ordførerens markering af, at det absolut ikke var den måde, som VK-regeringen lagde op til, renoveringspengene i den almene sektor skulle bruges på; dengang var man imod den måde, vi renoverede den almene sektor på. Det var sådan, at den tidligere boligordfører for Socialdemokraterne, hr. Thomas Jensen, sagde: Sagen er nemlig den, at det udelukkende er lejernes egne opsparede midler i Landsbyggefonden, der skal betale for renoveringer og løft af nedslidte boligområder.

Det er ikke fair over for lejerne. Det er præcis det samme, man lægger op til nu, man ændrer overhovedet ikke på den måde, man finansierer det på, man fremrykker bare tidspunktet for, hvornår man skal bruge pengene. Så har ordføreren ændret holdning på det her område? Synes man nu, at det er helt i orden, at man bruger lejernes egne penge, og kun lejernes egne penge, på renoveringer?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:13

John Dyrby Paulsen (S):

Vi kender jo alle sammen til den debat, der har været, om Landsbyggefonden og den måde Landsbyggefonden er blevet behandlet på – virkeligheden er, at der er taget penge ud af Landsbyggefonden. Jeg tror ikke, vi bliver enige om synspunkterne på det. Men det, der er pointen her, er jo, at vi giver Landsbyggefonden og den almene boligsektor mulighed for at blive renoveret allerede fra 2012. Vi fremrykker altså den mulighed, der allerede er givet, og det kan jeg ikke forstå Venstre skulle være imod. Tværtimod måtte det modsatte være gældende, nemlig at Venstre er glad for, at vi får lov til at fremrykke den. Og igen: Vi gør det jo med det formål at skabe vækst og job, og det er det, der er behov for. Vi har overtaget et underskud på de offentlige finanser på over 90 mia. kr. Vi har overtaget en økonomi, der har tabt mere end 150.000 job i løbet af de sidste 3 år. Det er da for søren det, der skal være i fokus, og det er det, vi skal gøre noget ved.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Louise Schack Elholm (V):

Nu er det sådan, at Venstre ikke har lovet at give én statslig milliard kroner til renovering af den almene sektor. Det har Socialdemokraterne lovet. Socialdemokraterne lovede i finanslovudspillet og skatteudspillet fra sidste år, at de ville give en statslig milliard kroner til renovering af almene boliger, og vi må jo bare sige, at det jo ikke kommer til udtryk i finansloven. For de penge, man vil bruge, er de penge, der i forvejen er afsat i Landsbyggefonden, og det var det, VK-regeringen lagde op til man skulle gøre, men det udtrykte Socialdemokraterne var et tyveri over for lejerne. Vil finansordføreren indrømme, at Socialdemokraterne har skiftet holdning på det her område, så man nu ikke mere vil give en statslig milliard kroner til renovering af de almene boliger?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:15

John Dyrby Paulsen (S):

Der er mange ting, vi gerne ville gøre, hvis vi havde overtaget en økonomi, der var til det. Vi har overtaget et statsunderskud på mere end 90 milliarder danske kroner. Det siger sig selv, at det sætter nogle begrænsninger for, hvad vi kan gøre. Det siger også sig selv, og det ved alle, der har fulgt med i dansk politik, at vi er meget optaget af den almene boligsektor. Vi vil meget gerne hjælpe den, men det store underskud, vi har overtaget, sætter altså nogle begrænsninger.

Vi må bare holde fast i, at når vi giver den almene boligsektor muligheden for at renovere allerede fra 2012 og 2013, giver det et betydeligt løft til den almene sektor, og det er med til at skabe job og arbejdspladser og vækst i Danmark, og det er det, der er i fokus lige nu. Så nej, jeg køber ikke den der præmis. Jeg synes i virkeligheden, at den finanslov, vi nu præsenterer, afbalancerer tingene på mange måder, herunder ved at give den almene boligsektor mulighed for at få et løft.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed tak til Socialdemokraternes ordfører. Der er desværre ikke plads til mere inden for den time, der er afsat til korte bemærkninger.

Næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Må jeg ikke indledningsvis – jeg tror, jeg har lykønsket finansministeren med posten som finansminister – her ved første behandling af finanslovsforslaget lykønske finansministeren med frembringelsen af hans første finanslovsforslag. Selv om det jo er en lidt atypisk proces, vi i år har med finanslovsforslaget, er det ikke mindre højtideligt, at vi nu debatterer finanslov. For finansordførerne er det altid en storhedstid at diskutere det, så det har jeg selvfølgelig også set meget frem til.

I år gør vi det så på baggrund af et hæfte på nogle og fyre sider og ikke nødvendigvis en hel finanslov på omkring 3.000 sider, for de store bøger med den egentlige finanslov er jo den gamle regeringsforslag til justeringer af det finanslovsforslag, der lå fra før valget. Det er udmærket, og jeg må sige, at det selvfølgelig letter forberedelsen, for det er hurtigere at gå hen over nogle og fyre sider.

Regeringen har gjort sig meget umage med at sige, at man gerne vil have brede aftaler, og at man gerne vil have brede forlig. Vi mød-

te derfor frem i fredags til det møde, vi var indkaldt til hos finansministeren, og gjorde det klart, at vi altid møder op til forhandlinger fra Dansk Folkepartis side uden ultimative krav. Vi kommer for at forhandle uden ultimative krav med henblik på at se, hvor langt vi kan trække det i vores retning, og det er vores samlede vurdering af det, vi forhandler os frem til, der afgør, om vi indgår aftaler med regeringen, eller vi ikke indgår aftaler med regeringen.

På den måde er vi jo et meget pragmatisk parti og et meget resultatsøgende parti. Sådan har man kendt os gennem de sidste 10 år, og sådan vil det også være, selv om befolkningen har ønsket det sådan, at der her i Folketinget er et flertal, der har ønsket en ny regering. Det, der så har været lidt svært for os at finde ud af – der håber jeg debatten i dag kan skabe afklaring – er, i hvilket omfang regeringen i virkeligheden ønsker brede aftaler og et bredt samarbejde. For det mærkelige, der skete i fredags, var, at vi til det første forhandlingsmøde fik at vide, at når vi havde spørgsmål at stille til regeringens forslag, kunne vi stille dem igennem Folketinget. Vi har jo et system, gennem hvilket vi kan stille spørgsmål, og så går der typisk 1-2 uger, så får vi svar. Der kunne vi så stille vores spørgsmål til regeringens forslag.

Det er lidt atypisk, for normalt, når man forhandler, stiller man spørgsmål, og så får man jo svar enten med det samme eller hurtigt derefter, så man kan komme videre med forhandlingerne. Så når man på den her måde låser det fast, så vi ikke kan få svar på de spørgsmål, der er åbenbare i forhold til forslaget, er det lidt svært at forestille sig, at vi er inde i en egentlig forhandling, og så er det jo svært at nå frem til brede aftaler. Så måske kan man løfte sløret lidt for, hvorfor man har valgt en sådan fremgangsmåde. Det er nok, fordi man på forhånd har valgt at sige, at det brede samarbejde er noget, man siger, fordi det lyder godt og folk gerne vil høre det, og det sagde man også i valgkampen, så det er da en af de ting, man vil prøve stadig væk at sige. Man gør det selvfølgelig ikke i praksis, for i praksis forhandler man selvfølgelig finansloven på plads med Enhedslisten, og det er så det. Det kan man så bare sige ærligt i stedet for at lave sådan en historie ud af det.

Når vi kigger på indholdet, er der nogle områder, hvor der er delforhandlinger, og der håber vi, man kan finde hinanden, men det vil tiden vise, for det pågår netop nu. Hvis vi tager det konkrete regeringsforslag, er der nogle kommentarer, jeg gerne vil give. Heri kan man også fornemme Dansk Folkepartis holdning til det. Regeringen foreslår en kickstart for at prøve at få flere i arbejde. Det er selvfølgelig sympatisk, at man gerne vil have flere i job, i stedet for at folk er ledige. Det, vi meget gerne vil stille spørgsmål til regeringen om, er, hvilken effekt den samlede finanslov, regeringen har fremlagt, egentlig har på jobskabelsen. Som det også er fremgået af debatten indtil nu, er der ting, der trækker i hver sin retning. På den ene side fremrykker man nogle investeringer for at sætte mere gang i nogle ting, og på den anden side hæver man skatter og afgifter, hvilket vi ved dæmper aktiviteten og reducerer antallet af arbejdspladser. Og vi kan også se, at nogle af ændringerne i de ydelser, man giver folk på kontanthjælp og starthjælp, betyder, at man trækker folk ud af arbejdsstyrken. Det er nogle modgående ting, der måske betyder, at regeringens samlede forslag til finanslov faktisk ikke har nogen jobskabende effekt til næste år. Derfor synes jeg, det bliver sat i relief, at man taler om den her kickstart, ud over at det selvfølgelig altid er en diskussion værd, om man vil foregøgle danskerne, at vi fuldstændig kan rive os fri af det, der sker i Sydeuropa og verden omkring os med den globale krise og den usikkerhed, det har rejst. Kan vi rive os fri af det og sige, at vi i Danmark isoleret kan skabe os en anden udvikling? Det er jo altid en interessant diskussion, om man tror på det. Det, vi i hvert fald skal være varsomme med i Danmark, er at øge gældsætningen, for øger vi gældsætningen, risikerer vi at blive set som et af de lande, der ikke har styr på den offentlige økonomi, og vi kan jo se, hvor galt det kan gå i andre lande.

Kl. 13:21

Dermed er jeg også inde på det næste, nemlig den usikkerhed, der er blevet skabt. Regeringen foreslår, at vi hæver skatter og afgifter. Man har bidt sig fast på det her tal, der hedder 5 mia. kr. – det er vist godt og vel 5 mia. kr. i oplægget, men fred være med det, det ikke meget over 5 mia. kr., man vil hæve skatter og afgifter med i første runde. Spørgsmålet er: Er det god medicin for dansk økonomi i en tid med usikkerhed, hvor folk holder igen med at bruge penge, og hvor folk er nervøse, at man kommer med nye byrder til den danske befolkning i form af at hæve skatter og afgifter? Risikerer man ikke at øge den usikkerhed og dermed i virkeligheden forstærke krisen i stedet for at afhjælpe den? Når man nu samtidig siger til danskerne, at ud over de skatter og afgifter, som man kommer med nu – det er beregnet til knap et par tusinde kroner pr. familie i gennemsnit, tror jeg – vil man ved siden af det også have nogle energiforhandlinger, som betyder, at der kommer stigende energipriser for danskerne. Sandsynligvis bliver stigningen af nogenlunde samme kaliber. Giver det her mere sikkerhed, mere stabilitet for den danske familie, eller skaber det usikkerhed, mere ustabilitet? Får det folk til at bruge penge og sætte gang i tingene, eller får det folk til at holde igen og måske være varsomme med at bruge penge? Se, jeg tror ikke, der kan være ret meget tvivl om fortegnet, det får nok folk til det sidste, nemlig at holde lidt mere igen. Skaber det gang i væksten i Danmark? Nej, det gør det ikke. Forstærker det krisen? Ja, der er stor risiko for, det gør det. Får vi flere ledige ud af det? Ja, det er der desværre risiko for at vi gør. Ledigheden vil stige, når man fører sådan en politik. Derfor er der nogle grundlæggende ting her i regeringens forslag til finanslov, som vi fra Dansk Folkepartis side mener indebærer en risiko for at forstærke krisen og i virkeligheden ikke formindske krisen.

I nogle af de forsøg på at indfri nogle af de valgløfter, man har givet eller strøet om sig med i valgkampen og op til valgkampen, er det lidt mærkeligt, synes vi, at man prioriterer på den måde, som man gør. Man siger, at man ikke kan det hele, for der skal 90 mandater til, og at man ikke engang kan det, man sagde var ultimative krav til at sidde i regering. Vi har tidligere diskuteret med hr. John Dyrby Paulsen, at ikke engang de ting, som man selv sagde var ultimative krav til en regeringsdannelse, har man kunnet indfri. Men hvis vi kigger på, hvad man rent faktisk vil indfri, i forhold til det, man ikke indfried, er der en rimelig klar tendens, nemlig at man vil indfri der, hvor det handler om at øge satserne, der udbetales primært til folk med invandrerbaggrund. Det, man vil, er sætte 200 mio. kr. af til at få asylansøgere ud af asylcentrene. Sammenlagt giver bare de to ting over 0,5 mia. kr. i ekstra udgifter – over 0,5 mia. kr. Til gengæld ser det ud til, at løfterne om 3.000 flere pædagoger i daginstitutionerne, gratis sundhedstjek og tandjek, to folkeskolelærere i de små klasser, 5.000 kr. ekstra til folkepensionisterne, 5.000 kr. ekstra til førtidspensionisterne, 2.000 kr. ekstra til de studerende osv. ser ud til at være stillet i bero. Det er lidt tankevækkende, at det i virkeligheden er den prioritering, man vælger fra regeringens side. Altså, i virkeligheden er der nogle, der ville synes, at der er nogle klassiske velfærdsløfter, man har givet til den danske befolkning, og som man i hvert fald her stiller i bero – i bedste fald stiller man dem i bero, i værste fald skrotter man dem – til gengæld for at man altså bl.a. bruger 200 mio. kr. på at få asylansøgere ud af asylcentrene. Det er noget, der meget vel kan få den utilsigtede – må jeg gå ud fra – effekt, at der er flere, der søger asyl i lige præcis Danmark frem for i andre lande. Det synes vi fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig er noget skidt.

Alt sammen bygger det jo på en erkendelse, og der må jeg afslutningsvis rose finansministeren, for det skal man også, man skal også prøve at være lidt positiv og glad, komme i stemning. Det er finanslovforhandlinger, og vi vil jo gerne. Altså, finansministeren var jo i samråd i Finansudvalget, og der blev han spurgt om den beregning,

der ligger fra Finansministeriets side fra før valget, altså fra den tidligere finansminister, og som sagde, at S og SF's økonomiske politik er underfinansieret med et eller andet sted mellem 22 mia. og 39 mia. kr. Altså, de manglede mellem 22 mia. og 39 mia. kr. i at tinge- ne hang sammen, og der blev han spurgt, om det var et rigtigt regne- stykke. Der må man rose finansministeren for den ærlighed, der kom til udtryk, nemlig i det svar til Finansudvalget, hvor den nuværende socialdemokratiske finansminister sagde, at det regnestykke havde han ikke nogen grund til at betvivle – altså regnestykket om, at det var underfinansieret med mellem 22 mia. og 39 mia. kr. Se, når man lige lader det stå et øjeblik, tror jeg, at der er mange vælgere, der vil kunne forstå, hvorfor der er så store problemer for den nye regering i at indfri de valgløfter, man har givet den danske befolkning.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en række korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op i den rækkefølge, som jeg har tænkt mig at give dem ordet i: John Dyrby Paulsen, Marianne Jelved, Jonas Dahl, Frank Aaen, Rasmus Prehn, Anne Sina, Pernille Rosenkrantz-Theil, Øslem Cekic, Lisbeth Bech Poulsen og Christian Juhl.

Den første er hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:27

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for de egentlig positive elementer, der var i ordførerens tale. Det vil jeg gerne kvittere for. Men jeg må også sige, at jeg fornemmer, at der er sådan en undertrykt fornærmethed over det, der nu sker i finanslovforhandlingerne og sådan noget. Jeg vil håbe, at det er mig, der hører forkert, og jeg håber, at det er de positive ting, der vinder indpas i den måde, som vi ser Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl optræde på i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

I den sammenhæng vil jeg gerne spørge: Er det sådan, at Dansk Folkeparti holder fast i den gode tradition, vi har herinde, nemlig at hvis der er flertal i Folketinget i øvrigt for et finanslovsforslag, stemmer de øvrige partier med? Har Dansk Folkeparti som et ansvarligt parti tænkt sig at vedligeholde den tradition og stemme for finansloven, som der alligevel er flertal for?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi bekendtgjorde jo klart i fredags, da vi var på det her ene besøg, som vi under de centrale forhandlinger har haft lejlighed til at aflæge finansministeren, at vores agt med de forhandlinger selvfølgelig er at bringe os i en situation, hvor det er uomtvisteligt, at vi stemmer for finansloven. Det er jo det vi gerne vil at der ikke skal være tvivl om, bl.a. også fordi vi må gå ud fra – det gjorde vi i hvert fald også i fredags, og det er det, vi gerne vil have afklaret i dag, og det går jeg ud fra at vi kan komme lidt nærmere, for vi har fortsat en lang debat foran os – at når man render rundt og påstår over for befolkningen, at man vil det brede samarbejde, vil man det.

Men hvordan kan det så være, at man tilrettelægger en proces for finanslovforhandlingerne, der umuliggør det brede samarbejde? Hvis man vil lave et bredt samarbejde, nytter det jo ikke noget, at man på det tidspunkt, hvor finansministeren har sagt, at finanslovforhandlingerne er afsluttet, siger til mig, når jeg spørger om, hvordan forslaget om at hæve afgifterne påvirker grænsehandelen, at det må jeg spørge om i Folketingssalen, og at jeg måske kan få svar på det næste onsdag eller næste onsdag igen.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 13:29

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg tror nok, at jeg skulle tolke det som et ja til mit spørgsmål, nemlig at Dansk Folkeparti er et ansvarligt parti, der stemmer for en finanslov, der i øvrigt har et flertal i Folketinget. Så må jeg også tolke det som et hip til Venstre om, at de skal se at komme ind i kampen og være et ansvarligt parti og på samme måde opretholde den her tradition, vi har om finansloven. Jeg vil bare konstatere, at det er sådan, jeg udlægger det svar.

Så vil jeg godt gå et skridt videre, for jeg bemærkede, at hr. Kristian Thulesen Dahl omtalte kickstarten og jobskabelsen positivt. Er hr. Kristian Thulesen Dahl og dermed Dansk Folkeparti ikke enig i, at det, der må være hovedopgaven med finansloven i Danmark, er at skabe flere job og skabe mere vækst? Det er svært med det under- skud, vi har overtaget, men er det ikke også hovedsigtet for Dansk Folkeparti, at vi får skabt flere job og mere vækst i Danmark til gavn for danskerne?

Kl. 13:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vores agt er da bestemt, at Danmark kommer ud af krisen, at der bliver skabt flere job, og at ledigheden ikke udvikler sig så negativt, som vi kan se i prognoserne.

Vi ser så på det ud fra to ting. Den ene er, at Danmark ikke må bringe sig i en situation, hvor gældsudviklingen kommer ud af kontrol, for et af de problemer, der er for nogle af de lande, hvor de virkelig er kommet galt af sted, er gældsudviklingen. Den anden ting, vi siger, er, at vi, når vi kigger på regeringens samlede forslag til finanslov for næste år, er i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, når regeringen påstår, at det er en jobskabende finanslov. Det er jo også, som hr. John Dyrby Paulsen selv var inde på i et svar, da han tidligere var heroppe som ordfører, en finanslov med modsatrettede ting i sig. Altså fjernelsen af kontanthjælpsloftet og starthjælpen og skatte- og afgiftsstigninger trækker jo i den gale retning i forhold til at skabe job og få bragt ledigheden ned.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Marianne Jelved (RV):

Dansk Folkepartis gruppeformand og ordfører har lige bekræftet, at partiet er lige så bekymret over stigningen i ledigheden, som vi andre er. Han kan vel også bekræfte, at konjunkturerne har skiftet, altså at de faktisk er blevet dårligere inden for de sidste måneder, end hvad vi vurderede – i fællesskab i øvrigt – før sommerferien.

Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at prøve den lidt konstruktive vej i debatten nu at spørge: Har Dansk Folkeparti et godt råd til Radikale Venstre?

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en stor ting at få lov til at rådgive Det Radikale Venstre med den historie, Det Radikale Venstre har. Det er jeg meget ydmyg over for.

Det er jo rigtigt, at konjunkturerne er blevet værre. Men derfor er det jo i sig selv tankevækkende, at Det Radikale Venstre går fra, at man i valgkampen, som foregik for ikke ret lang tid siden, sagde, at den vækstplan, som både den daværende regering og de regeringspartier, man nu er fælles med, foreslog, var en for stor vækstplan – den var på 10 mia. kr., og man foreslog selv en vækstplan på 4 mia. kr. – til nu at lave en vækstplan på 17,5-18 mia. kr.

Så et råd kunne da være, at man måske lige skulle tænke over, om det i virkeligheden er rigtigt at give befolkningen det billede, at Danmark kan trække sig så meget fri og køre så meget en anden kurs end det, verdensøkonomien i øvrigt er til. For det, der er afgørende, når man laver vækstplaner – vi er jo ikke modstandere af, at man laver vækstplaner – er, at de kommer på det tidspunkt, hvor de er med til at forstærke en tendens, der er i økonomien. For det er der, de for alvor har en positiv effekt.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:32

Marianne Jelved (RV):

Tak. Vi kan jo vende tilbage til, hvordan den vækstpakke, som vi nu taler om i forbindelse med finanslovsforslaget, er finansieret. Men det vil jeg ikke bruge tiden på nu.

Jeg vil spørge, om hr. Kristian Thulesen Dahl er opmærksom på, at Valutafonden var på besøg her i Danmark i midten af oktober måned for at analysere den danske økonomi og den situation, vi stod i. De anbefalede faktisk i den sammenhæng, altså for mindre end en måned siden, den kickstart, som regeringen planlagde, og som vi behandler i dag sammen med resten af finansloven. Og de advarede endda mod nogle af besparelserne fra genopretningspakken, men det lader jeg ligge.

Jeg vil nøjes med at sige, at Valutafonden anbefalede den kickstart og den pakke, som er en del af finansloven. Er hr. Thulesen Dahl opmærksom på det, og har han måske nogle bemærkninger om Valutafonden?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo gudskelov mange, der har anbefalinger til dansk økonomi. Der kommer nogle udefra, som fru Marianne Jelved er opmærksom på, og så har vi også nogle aktører her i landet, som kigger på dansk økonomi og kommer med anbefalinger. Det, der måske i virkeligheden er lidt farligt, er at tage én aktør ud og sige, at det lige præcis er dem, fordi det lige passer med det, man har foreslået.

Jeg er overhovedet ikke blind for, hvad Valutafonden måtte have af anbefalinger, heller ikke OECD osv., men jeg tænker også bare på, hvad Nationalbanken i Danmark siger. Nationalbankdirektøren har jo været ude med en skeptisk holdning til den vækstplan, regeringen har fremlagt. Jeg synes også, man skulle tage i betragtning, hvad vismændene, de danske vismænd, har af opfattelse. Det er nogle, som Det Radikale Venstre traditionelt har tillagt meget stor vægt. Vi havde i Finansudvalget, hvor fru Marianne Jelved jo er formand, og hvor vi begge sidder, fornøjelsen af vismændenes besøg i sidste

uge, hvor de fremlagde deres nye konjunkturvurdering, deres nye rapport. Og der var de jo meget vægelsindede med hensyn til den her kickstart. Det er jo ikke sådan, at de synes, at det bare er fantastisk.

Det nærmeste, jeg kan komme på et råd, ud fra det, de kommer med, er jo, at man skulle afvente, at man ikke skulle komme med den nu.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Jonas Dahl (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Kristian Thulesen Dahl så sådan set anerkender, at det, vismændene jo netop også gør opmærksom på, er, at det netop vil have en beskæftigelsesfremmende virkning, såfremt man kommer med en kickstart. Det er faktisk det, som vismændene også er nået frem til.

Jeg vil bare også høre, hvordan Dansk Folkeparti stiller sig til den her kickstart, for det hænger lidt og svæver i luften, synes jeg. Regeringen har fremlagt en finanslov og har så også fremlagt den her kickstart, som samlet set over de næste 2 år skal skabe små 20.000 arbejdspladser. Den tidligere regering fremlagde jo også en kickstart, som skulle skabe 6.000-8.000 arbejdspladser i 2012. Så der bliver altså rent faktisk en øget beskæftigelse med den kickstart, regeringen lægger frem, og jeg savner lidt at høre, om Dansk Folkeparti synes, at det er en god idé, at vi nu får skabt nogle arbejdspladser, får sat gang i hjulene og sikrer arbejde til de mange mennesker, som desværre er blevet ledige under den krise, som jo også har ramt Danmark udefra. Derfor er der jo netop behov for også rent faktisk at få skabt nogle af de her arbejdspladser. Anerkender Dansk Folkeparti ikke det?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi vil meget gerne være med til at skabe arbejdspladser – det, vi betvivler, er, om regeringens pakke og samlede finanslov giver det. Vi glæder os til det forløb, hvor vi kan komme ind og stille spørgsmål og få svar og få beregnet tingene.

Lad mig bare nævne et eksempel. En del af regeringens kickstart er etableringen af en betalingsring omkring København. Så kan man jo godt prøve at beregne, hvor mange arbejdspladser det skaber, hvor mange polske eller italienske håndværkere, der, når man nu har lavet EU-udbud, skal op og etablere den her betalingsring. Man kan så beregne, at det skaber nogle arbejdspladser. Hvad trækker så i den modsatte retning, at man laver en betalingsring? Det er da en diskussion værd.

Hvis man tager energiinvesteringerne – jeg tror, det udgør ca. 6-7 mia. kr. af den her såkaldte kickstart – så er det investeringer som følge af en kommende energiaftale, som der først skal forhandles om, efter finanslovaftalen er indgået, har jeg forstået. Så på det tidspunkt, hvor vi kommer ind og forhandler en tredjedel af den samlede kickstart, er finanslovsforhandlingerne vel afsluttet. Det er 6-7 mia. kr., og som jeg har forstået det, skal de finansieres, ved at man bl.a. øger energiafgifterne på husholdningerne. Skaber det flere arbejdspladser, at husholdningerne skal betale større energiafgifter? Det er jeg ikke helt sikker på.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:37

Kl. 13:39

Jonas Dahl (SF):

Jeg er helt enig i, at der er meget store udfordringer i Danmark, og det er jo sådan set også det, vi hører Dansk Folkepartis ordfører sige. Men derfor har vi jo netop også behov for at komme ud af den her krise. Vi har behov for at finde løsninger, og derfor savner jeg egentlig også lidt et svar på, hvad det så er, Dansk Folkeparti foreslår, for det er jo meget nemt at stå her og sige, at det her er for dårligt, og at det her vil vi ikke.

Men hvad er det så rent faktisk, der er Dansk Folkepartis svar på de udfordringer, vi står over for i Danmark? Jeg synes, jeg savner nogle konstruktive bud på, hvordan vi også får skabt beskæftigelse. Regeringen har jo bl.a. fremlagt sin kickstart, som for de næste 2 år tegner sig for 18,7 mia. kr. Det er immer væk en sjat. Så er der 0,8 mia. kr., som går til betalingsringen. Det anerkender vi jo fuldt ud, og det står vi også åbent ved. Det har vi i øvrigt også sagt i valgkampen. Men derfor synes jeg også, at Dansk Folkeparti må anerkende, at det her faktisk er en bred vifte af vækstinitiativer, der går lige fra kystbeskyttelse til alle mulige andre initiativer. Så jeg vil bare gerne høre, hvad det så er, der er Dansk Folkepartis indspark i den her debat. Hvor finder Dansk Folkeparti, at man skal skabe beskæftigelse, for det er vel uholdbart, at vi har så mange arbejdsløse, og det går ud fra at Dansk Folkeparti er enig i?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg må først lige glæde mig over, at man, efter at have måttet give køb på jeg ved ikke hvor mange valgløfter om millionærskat, bankskat og alle de der ting, som man sagde til befolkningen ville komme igennem – jeg tror, at bl.a. millionærskatten, det, at man fandt penge til nogle af de svage grupper, var en helt vital del af SF's politik – her har fundet et punkt i kickstarten, nemlig finansieringen af betalingsringen omkring København, som er noget, man også sagde i valgkampen. Altså, lad den lige stå et øjeblik. Vi glæder os over, at der er en ting her, der har stået stringent både før og efter valget. Så kan vi ærgre os over indholdet, for vi bryder os ikke så meget om det.

Sagen er, at vi ikke fra Dansk Folkepartis side, det gjorde vi heller ikke før valget, står og strør om os med milliarder og siger, at der bare skal hældes en masse milliarder ud, så skaber vi gang i tingene, så løser vi krisen. Vi sagde faktisk ærligt i valgkampen, at der også er nogle områder, hvor vi må acceptere at have noget is i maven og sige, at det afgørende er, at man har nogle penge på kistebunden, som man kan fyre af i en kickstart på det tidspunkt, hvor man tror på, at det får den rigtige, langsigtede effekt og vender dansk økonomi. Det, der er problemet, er, hvis man bruger pengene for tidligt, altså på et tidspunkt, hvor det ikke får den fornødne effekt. Så har man skabt sig et forstærket problem senere hen. Man har spillet sig nogle muligheder af hænde. Det sagde vi også i valgkampen, så det er ikke noget nyt. Vi var faktisk dem, der var skeptiske over for den tidligere regerings vækstpakke, for vi sagde, at man giver indtryk af at kunne noget, som vi rejser tvivl om man kan. For Danmark er selvfølgelig påvirket af den krise, der er rundt omkring os.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Det vil sige, at Dansk Folkeparti ikke har nogen forslag til, hvordan vi får de over 200.000 arbejdsløse, vi har i dag, i arbejde. Det skal sådan ligesom afvente tidens gang. Det kan jo være en holdning, man har, og det er så åbenbart Dansk Folkepartis holdning. Hvad vil man så gøre for at forbedre vilkårene for de arbejdsløse, når de nu åbenbart skal være arbejdsløse i lang tid? Hvad vil man gøre fra Dansk Folkepartis side for at forbedre vilkårene for de arbejdsløse?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, hr. Frank Aaen analyserer sig frem til her, er forkert. For der er nogle steder i finanslovsforslaget, hvor man lægger byrder ud, og hvor man gør det sværere for Danmark at etablere arbejdspladser. Der er nogle områder, man risikerer at pålægge afgifter, hvilket flytter arbejdspladser ud af landet. Så kan man camouflere det som miljøafgifter eller energiafgifter, eller hvad man vil kalde det, men hvis det betyder, at man lægger nogle byrder på dansk erhvervsliv og på danske borgere, så der flyttes arbejdspladser ud af landet, så har vi i højere grad skabt os et problem, end at vi har løst noget. Så det er ikke rigtigt, at Dansk Folkeparti ikke har nogen bud på, hvad vi skal gøre.

Det, jeg konkret forholdt mig til, var, om en kickstart kan rive Danmark ud af den økonomiske usikkerhed, der er i Europa i øvrigt, om vi vil foregøgle befolkningen, at hvis vi lige drysser nogle milliarder ud af statskassen, så har vi på lang sig etableret en situation, hvor Danmark er fri af den krise, som de andre så stadig væk befinder sig i. Det tror vi ikke på. Vi advarer imod tendensen til at tro, at nu er det græske problem løst, at nu er det i orden nede i Italien, så nu kan Danmark bare lige med en kickstart klare frisag.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg ved, at jeg selv har forstået, og jeg er sikker på, at det meste af Danmarks befolkning har forstået, at Dansk Folkeparti er imod den nye regering og dens gerninger, også de gerninger, der er på vej. Fred være med det.

Det, jeg spurgte til, var, om Dansk Folkeparti har nogle ideer til, hvad Dansk Folkeparti vil gøre, og jeg forstod så, at det, man ville gøre ved beskæftigelsen, var at lade være med at gøre det, regeringen foreslår. Punktum. Det var det, dvs. ingenting. Og hvad er det så, man vil gøre for at hjælpe de arbejdsløse? Altså, når nu vi har arbejdsløse, mere end 200.000 arbejdsløse i det her land, som i hvert fald ikke med det, der er blevet lagt frem her, har udsigt til at komme i beskæftigelse, hvad vil man så gøre for at hjælpe de mennesker?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver mere og mere spændt på at se, hvad hr. Frank Aaen får igennem i finanslovsforhandlingerne, for jeg kan høre, at der i hvert fald er et job med, at godt 200.000 mennesker meget bastant skal have forbedret deres vilkår. Held og lykke med det. Jeg forsøger bare

at forholde mig til den virkelighed, der er i det danske samfund, hvor der desværre er den situation, at vi har haft lavvækst, hvor der desværre er den situation, at det ikke går, som vi gerne vil have det til at gå, fordi der altså er en krise i verden omkring os.

Så tror jeg på, at noget af det, der kan skabe flere arbejdspladser, der kan give flere arbejdspladser til de arbejdsløse, er, at der er tryk og ro om danskernes økonomi. Jeg tror på, at det, at man hælder skatter og afgifter ud over den danske befolkning, får flere danskere til at holde igen, til at være tilbageholdende. Jeg tror, det får flere til at vente med at købe den nye bolig og dermed sætte gang i tingene. Jeg tror, at regeringens zigzagkurs vedrørende boligjobordningen, hvor man først ville afskaffe den og så lige ville lade den være et stykke tid, men med henblik på at afskaffe den, er dårlig i forhold til at skabe job i Danmark. Det, de arbejdsløse har brug for, er, at vi er et samfund, der kan generere job, ikke bare kortvarigt, men sådan at vi får en langvarig forbedring af situationen.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Rasmus Prehn (S):

Når man sådan sidder og lytter til Dansk Folkepartis ordfører her, er det en sådan lidt tilbagelænet og ansvarsforflygtigende attitude, man ser fra Dansk Folkepartis side. Det er ikke, fordi der er ret mange konkrete forslag i det, som Dansk Folkeparti kommer med. Når man spørger ind til det, er det kommentarer om, hvad andre gør, og lidt på den ene side og lidt på den anden side. Men hvad er det egentlig, svaret er fra Dansk Folkeparti til de mange tusinde arbejdsløse, vi har i Danmark? Hvad er egentlig svaret til den arbejdsløse, der må hjem til familien og vise en fyreseddel? Er det bare, som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde før, at man skal have is i maven?

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo ikke mærkeligt – selv om det kan være irriterende for Socialdemokraterne – at man i en førstebehandling af regeringens finanslovsforslag forholder sig til regeringens finanslovsforslag. Altså, hvis ikke jeg skulle bruge 10 minutter til at fortælle, hvad vi mener om regeringens politik, som er til første behandling i dag, ville det være lidt underligt.

Jeg erkender jo blankt, at vi har fået en ny regering. Det er demokratiets vilkår, og det har vi helt grundlæggende respekt for. Og det må vi jo så arbejde ud fra. Vi anerkender jo også, at vores mulighed for direkte indflydelse på den her regering er forholdsvis begrænset – specielt når den siger, at den vil lave brede aftaler, men ikke forhandler ud fra at lave brede aftaler, er det selvfølgelig meget begrænset. Så det kan godt være, at vores bedrift kunne bestå i, at vi kunne trække nogle af de tidsler op, som er i regeringens forslag. Og det er klart, at når man øger skatterne og øger afgifterne for de danske familier, skaber man større usikkerhed, større økonomisk krise; man risikerer at forstærke den krise, vi er inde i, man risikerer at skabe flere ledige. Og så kunne det jo godt være en bedrift for et parti, der nu ikke har den direkte indflydelse, at prøve at få forståelse for, at vi skal have trukket sådan nogle tidsler op, så man ikke laver de skadevirkninger på dansk økonomi, som vi mener at regeringens politik her vil medføre.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:45

Rasmus Prehn (S):

Jamen hr. Kristian Thulesen Dahl skal ikke høre et ondt ord fra mig om, at man taler om vores finanslovsforslag. Det er sød musik i mine ører, for jeg synes, det er et godt forslag. Men det er vel ikke for meget at forlange, når nu det er ordføreren for Dansk Folkeparti, der træder op på Folketingets talerstol, at man brugte bare et halvt eller et helt minut på at tale om sin egen politik. Det kunne være tiltrængt.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis ordfører: Hvad er det for nogle konkrete forslag i det, vi har lagt frem om en kickstart, som Dansk Folkeparti vil tage ud? Hvad er det for nogle motorvejsudbedringer, man vil tage ud? Hvad er det for nogle jernbaneudbedringer, man vil tage ud? Hvad er det for nogle investeringsprojekter i kommunerne, man vil fjerne? Altså, når man hører, hvad Dansk Folkeparti ellers siger i forhold til f.eks. infrastrukturrområdet, er det ikke, fordi de holder sig tilbage med at bruge penge. Er der nogle konkrete ting, som Dansk Folkeparti vil tage ud af det fremlagte kickstartforslag, med den konsekvens, at det giver færre job, men altså også, at der er nogle, der må vente længere på at få en infrastruktur forbedring? Er der noget konkret, for det er jo næsten det, man må forstå, når man hører hr. Kristian Thulesen Dahl tale om, at det, at vi sikrer, at der er nogle indtægter i kassen, før vi bruger pengene, skulle være et problem.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kom med det konkrete forslag, at man kunne bruge 0,5 mia. kr. mindre på at lave om på kontanthjælpsloftet, starthjælpen og at få asylansøgere ud af centrene. Det koster over 0,5 mia. kr. i regeringens finanslovsforslag, og det vil vi hellere bruge på at opfylde nogle af de løfter, man er rendt rundt med til pensionisterne, eksempelvis førtidspensionisterne. Og det var bare for at sige, at selvfølgelig har vi konkrete forslag, og det var så – nu kan jeg gentage det – et af de konkrete forslag, jeg kom med i min ordførertale.

I forhold til investeringsplanen, kickstarten, vil jeg sige, at vi da klart synes, at nogle af de største problemer er i forbindelse med energiinvesteringerne, for de skal betales, har vi forstået, af større afgifter for danskerne. Vi synes også, at investeringen i forhold til betalingsringen er problematisk, og vi har været modstandere af etableringen af den betalingsring omkring København. Det var to eksempler, og for det tredje kan jeg da nævne, at det er lidt forunderligt, at man siger, at man fremrykker kommunale investeringer, hvilket vi kunne have meget sympati for, men man mener ikke, at det gør, at kommunerne skal genåbne deres budgetter. Altså, de budgetter, de har lagt, har de lagt, før de hørte om kickstarten, og så kommer man med en kickstart, der jo bl.a. også rummer kommunale aktiviteter, men uden at kommunerne så skal kigge på deres budgetter igen. Og det vil vi også gerne ind at drøfte: Hvordan hænger det lige sammen, og hvad er det i virkeligheden for nogle investeringer, som er nye, og som man så altså vil etablere allerede fra næste år i kommunerne?

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Anne Sina for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Anne Sina (S):

På Dansk Folkepartis hjemmeside kan man læse, at partiet er garant for, at syge danskere ikke bliver glemt, og det er jo dejligt at høre. Den tidligere regering led jo lidt af hukommelsestab og kom til at glemme de ufrivilligt barnløse, som så var tvunget til selv at betale for deres behandling. Det synes vi ikke var i orden, og det er derfor, vi lægger op til, at den besparelse skal rulles tilbage. Det er godt for de ufrivilligt barnløse, at forholdene forbedres markant, og det er også godt, fordi man slipper for at tage dankortet frem og kun skal tage sygesikringsbeviset frem, når man er på sygehuset. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti ud fra den målsætning, som man også kan læse om på hjemmesiden, vel synes, at det er et rigtig, rigtig godt forslag, som partiet gerne vil bakke op om.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi står ved det, vi har gjort, og vi har ved genopretningsaftalen lavet brugerbetaling på kunstig befrugtning. Det har vi gjort med åbne øjne. Det har vi gjort, fordi vi har anerkendt, at hvis vi ville have penge til en forstærket kræftbehandling eksempelvis, skulle vi finde nogle penge et andet sted. Så vi har sagt, at der er nogle ting, som vi synes det er forsvarligt at have en vis grad af brugerbetaling på. Det er, ligesom det er, når folk skal adoptere et barn, for der skal de også erlægge en stor egenbetaling, og på den måde kan man sige at der kommer en højere grad af ligestilling mellem de to former for hjælp til at få børn. Og det er så åbenbart et punkt, som den nye regering vil fjerne igen. Det er jo ethvert flertals ret at gøre det, hvis man kan finde flertal for det og man kan finde pengene til det. Vi synes ikke, at statskassen er i en sådan situation, at pengene er til det, og derfor synes vi ikke, at vi skal gennemføre det forslag, for det er ikke der, vi vil bruge penge, hvis vi har nogen penge at bruge.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den næste korte bemærkning er fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:49

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det lyder jo sympatisk, når hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at det selvfølgelig er sympatisk at ville have folk i arbejde. Jeg har hørt, at spørgsmålet er stillet et par gange her i salen, men jeg har stadig væk ikke hørt, at der er blevet givet et svar. Hvad er Dansk Folkepartis bud på, hvordan man skal skaffe arbejdspladser i Danmark?

Der er rigtig mange arbejdsløse i øjeblikket, og vi har lagt en plan frem, der skaber 9.000 nye arbejdspladser i Danmark. Hr. Kristian Thulesen Dahl siger så – og det er det tætteste, vi er kommet på et svar – at der også er noget, der går i den modsatte retning, fordi vi skruer op for afgifter og skatter. Ja, det gør vi da med åbne øjne, og vi lægger pengene over i en energirenoveringspulje, som går direkte til, at danske håndværkere kan komme i beskæftigelse. Det er penge, som går til f.eks. at fjerne fattigdomsydelserne, penge, som efterfølgende går direkte ud i danske supermarkeder og får ben at gå på og arbejdspladser til at eksistere i Danmark.

Ja, vi tager hånd om at skabe arbejdspladser i Danmark. Så er der nogle teknikaliteter, der gør, at ovre i Finansministeriets regnemaskine går det at fjerne fattigdomsydelser i den modsatte retning. Men hr. Kristian Thulesen Dahl kan da ikke mene helt seriøst, at det at afskaffe fattigdomsydelserne i sig selv skulle have en negativ effekt på beskæftigelsen i Danmark. Mener Dansk Folkeparti virkelig det?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig, at finansministeren lige havde mulighed for at overhøre den her debat mellem fru Pernille Rosenkrantz-Theil og mig selv. For det der med, at der er nogle teknikaliteter ovre i Finansministeriet, der ligesom giver nogle tal, ville jeg egentlig gerne have, at finansministeren kommenterede. Jeg ved ikke, om han har tid til at engagere sig i debatten eller er helt fordybet i sin computer-skærm.

Sagen er, at jeg har forstået det sådan fra finansministerens side, at den her regering baserer sig på, at de tal, som Finansministeriets embedsmænd regner sig frem til, er nogle, man tror på, er nogle, man lægger til grund. Så at betegne det som teknikaliteter, at noget, man laver i sin politik, trækker folk ud af beskæftigelse, altså at det får den negative effekt i forhold til det, man påstår man vil, synes jeg måske er lige povet nok, vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Så jeg håber, at finansministeren kan komme op og opklare det på et senere tidspunkt i debatten.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:51

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det var en usandsynlig nem måde at komme uden om at svare på spørgsmålet. Det drejer sig naturligvis om udbuddet af arbejdskraft. Og så er vi tilbage ved det igen, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl. For det kan godt være, at udbuddet af arbejdskraft falder, og det er jo det, der er teknikaliteterne ovre i Finansministeriet, men nu er det ikke udbuddet af arbejdskraft, der skaber arbejdspladser i det her samfund. Jeg ved godt, at det har været den doktrin, som VK og Dansk Folkeparti har lagt stemmer til i 10 år, og det er jo derfor, man har sovet fuldstændig i timen, mens vi andre sad og ventede på, at der kom nogle initiativer, der ville skabe arbejdspladser.

Dansk Folkeparti har jo sammen med Venstre og Konservative gjort sig skyldige i hele tiden at fokusere fuldstændig blindt på udbuddet af arbejdskraft. Det er nu engang ikke antallet af hænder, og det er nu engang ikke den enkelte fattige, der kan skabe arbejdspladser i Danmark. Hvis der skal skabes arbejdspladser i Danmark, kræver det, at man tager hænderne op af lommen og påtager sig et politisk ansvar og laver en kickstart af dansk økonomi.

Men hr. Kristian Thulesen Dahl mener altså, at man i stedet for skal sørge for at kigge på de fattige og gøre dem endnu fattigere, fordi det vil være det, der skaber arbejdspladser. Vi har stadig væk ikke hørt et eneste bud på, hvordan Dansk Folkeparti vil skabe arbejdspladser i Danmark, og kan vel efterhånden konkludere, at det er, fordi der ingen bud er.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal opfordre til, at alle overholder taletiden. Det gælder spørgerne, og det gælder bestemt også ordførerne.

Ordføreren.

Kl. 13:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, hr. formand, det skal jeg nok.

Jeg har jo konkret talt for, vi skal undgå, at danske arbejdspladser flytter ud af Danmark. Altså, det er, som om nogle af spørgerne her

allerede er kommet ind bag de tykke mure og har glemt, hvordan det er lige ude på den anden side. Der er virksomheder i Danmark, der må overveje på baggrund af den her regerings politik, om de skal flytte deres investeringer ud af landet, om de skal etablere arbejdspladserne uden for landets grænser i stedet for her i Danmark. Det er da sådan set meget tilforladeligt så også at minde folk herinde om, at det godt kunne være, at man skulle overveje, om det er en god idé at øge belastningen på danske arbejdspladser i Danmark. Det kunne det da godt være, altså hvis man er optaget af, at der bliver skabt arbejdspladser.

Så må jeg bare sige i forhold til diskussionen om udbud af arbejdskraft – den har vi jo haft i mange runder – at det jo er meget sjovt at se, at Det Radikale Venstre, der er med i regeringen, sætter deres lid til bl.a. de økonomiske vismænd, som støtter den økonomiske teori, som jeg har været talsmand for her, mens fru Pernille Rosenkrantz-Theil vel i højere grad støtter den økonomiske tese, der normalt kommer til udtryk fra Enhedslistens side. Altså, sådan er det bare. Så der er jo internt i regeringspartierne virkelig et spænd, der vil noget.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget interessant at høre, at Dansk Folkeparti ikke har et eneste bud på, hvordan man kan skabe arbejdspladser her og nu herhjemme i Danmark, og de har heller ikke et bud på, hvordan man så sikrer, at fattige ikke bliver endnu fattigere eller i det mindste kommer ud af fattigdommen, når man så samtidigt ikke skaber arbejdspladserne.

Vi har jo fra regeringens side fremlagt en ret ambitiøs plan om, hvordan vi kan få mennesker ud af fattigdom ved at afskaffe de såkaldte fattigdomsydelser, som Dansk Folkeparti lagde stemmer til.

65.000 børn lever i fattigdom. En undersøgelse fra Københavns Kommune viste, at 25 pct. af de fattige i kommunen ikke havde råd til at købe lægeordineret medicin til deres børn. Vi kalder os for et rigt samfund, hvor der er forældre, der ikke har råd til at købe lægeordineret medicin. 42 pct. af de forældre havde ikke råd til at købe frugt og grønt til deres børn.

Så spørger jeg bare helt konkret: Mener ordføreren, at det fremmer integrationen, at det fremmer inklusionen og sammenhængskraften og fællesskabsfølelsen i et samfund, at forældrene skal gå ud at samle flasker for at kunne købe penicillin til deres børn?

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forhold til det første, spørgeren er inde på, er det sådan lidt paradoksalt, ikke? Altså, man siger, at man ønsker at føre en politik, som hæver skatter og afgifter, hæver energifgifterne, gør det dyrere at producere i Danmark, og som fjerner arbejdspladser fra Danmark. Jeg står så heroppe som repræsentant for Dansk Folkeparti og siger, at det nok ikke er en god idé, hvis man ønsker at bevare arbejdspladser i Danmark og sørge for, at der er plads til de ledige, så de kan komme ud at arbejde. Og så får jeg at vide, at jeg ikke kommer med noget bud på at skabe arbejdspladser. Altså, det er jo en absurd påstand, når det, jeg har brugt mest tid på heroppefra i dag, har været at kæmpe for bevarelsen af arbejdspladser i Danmark og imod den nye regerings politik, som efter vores bedste overbevisning vil eksportere arbejdspladser ud af Danmark.

Det bliver spørgeren altså nødt til at erkende. Derfor kan man ikke komme med en ny slutning, som hun og andre har forsøgt, nemlig at vi ikke er kommet med et bud på, hvordan man sikrer arbejdspladser i Danmark. Det har jeg brugt det meste af min taletid på at forklare hvordan vi vil, i modsætning til den nye regerings politik, der vil fjerne arbejdspladser.

Så har jeg godt forstået, at man udpeger nogle bestemte brancher, hvor man siger, at man gerne vil skabe flere arbejdspladser inden for de specifikke brancher. Og der har vi bare den opfattelse, at det måske ikke er politikerne, der har skabt de store virksomheder i Danmark og fået de gode ideer – det er nok forretningsfolk.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:56

Özlem Sara Cekic (SF):

I 10 år har Dansk Folkeparti haft mulighed for at påvirke den udvikling, der har været. I de 10 år er der kommet flere fattige. Selv i de perioder, hvor det gik fremragende for dansk økonomi, kom der flere fattige.

Jeg kan da godt forstå, at ordføreren ikke har lyst til at svare på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om det fremmer integrationen og inklusionen og fællesskabsfølelsen, at forældre skal ud at samle flasker for at købe penicillin til deres børn, fordi den tidligere regering med Dansk Folkeparti i spidsen lavede nogle fattigdomsydelser, der gjorde, at mennesker, der havde massive sociale og sundhedsmæssige problemer oven i købet også fik et fattigdomsproblem, der gjorde, at de ikke var i stand til at betale deres husleje, ikke var i stand til at købe lægeordineret medicin til deres børn.

Hvad er budskabet til de mennesker, til de 65.000 børn, som lever i fattigdom i Danmark? Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for dem? Vil Dansk Folkeparti være med til at afskaffe de fattigdomsydelser, så børn ikke skal leve i fattigdom? Vil Dansk Folkeparti være med til at hæve loftet for børneydelser? Hvad er det, Dansk Folkeparti vil gøre? Eller mener Dansk Folkeparti også, at det er selvforskyldt, at man er fattig?

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den bedste hjælp, man kan give folk, der er udsatte og økonomisk trængte, er, at de får mulighed for at få et job. Det er den bedste medicin. Det er det, der både skaber en bedre økonomisk situation og også en bedre livskvalitet.

Det, der er problemet med den nye regerings politik, er, at det lige præcis er der, man fejler. Altså, at man tror, at det, at jobbet er i udsigt, ikke er det væsentligste; det væsentligste er, at man hæver ydelserne.

Det har jo to afledte effekter: Den ene er, at man sender det signal ud i verden, bl.a. for starthjælpens vedkommende, at der er mere lukrative forhold i Danmark – så derfor: søg til Danmark frem for andre lande. Det synes vi selvfølgelig ikke fra Dansk Folkepartis side er en synderlig god idé.

Den anden afledte effekt er, at der vil være par, som begge er på kontanthjælp, og hvor den ene part, når man fjerner kontanthjælpsloftet, skal op at tjene rigtig mange penge, for at det overhovedet kan betale sig at søge ud på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at lysten til at søge ud, fordi der er en økonomisk gulerod, vil blive markant mindre.

Det ved jeg godt at den nuværende regering helst ikke vil snakke ret meget om, men det viser beregninger fra ministerierne jo.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

De 10 år med den tidligere regering må jo have smittet af, for ordføreren står deroppe og lyder dybt liberalistisk. Jeg ved ikke, om det har været sådan hele tiden, eller om det har smittet af.

Hvad er det lige præcis, den her regering gør galt i ordførerens øjne? Er det det, at vi gerne vil have, at multinationale selskaber rent faktisk betaler skat i Danmark? Er det, at vi synes, virksomhederne skal løfte deres ansvar, også når det kommer til miljø og klima? Er det det, at vi rent faktisk synes, vi bliver nødt til at skabe nogle job til de folk, der mangler job? Hvor er det lige inden for hele den her pakke, ordføreren ser det grundlæggende problem? For det lyder mest, som om ordføreren fremlægger en plan – eller en manglende plan – for, at markedet skal sikre de her job af sig selv, og der ser vi jo nu, at det ikke er muligt.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis vi lige tager det med de multinationale selskaber først, vil jeg sige, at vi er meget stærke tilhængere af, at multinationale selskaber betaler det i skat i Danmark, som de skal, og hvis der er nogle, der snyder, skal vi have nogle myndigheder, der kommer efter dem, og vi skal have et retssystem, der stiller dem til ansvar. Derfor støttede vi også under den tidligere regering – og det vil vi også gøre under den nuværende – at man forfølger de selskaber, som ikke betaler den skat, de skal. Under den tidligere regering blev der jo iværksat retssager for et ret stort milliardbeløb mod multinationale selskaber for få dem til at betale det, de skal, og vi støtter fortsat de bestræbelser.

Det andet, jeg vil sige noget om, er virksomhedernes ansvar i forhold til miljø, udvikling osv., og der vil jeg bare sige, at det, man hele tiden skal holde fast i, er, at man jo ikke har løst noget for miljøet, hvis det, man gør, er at flytte et gartneri, lad os sige fra Odense til Tyskland eller Holland. Så har man ikke nødvendigvis løst noget for miljøet, men man har flyttet nogle arbejdspladser. Det, den nuværende regering risikerer med den politik, man siger man vil føre, er jo, at man flytter nogle af den slags arbejdspladser ud af landet, og så får vi altså den samme miljøpåvirkning, vi får den bare fra Tyskland eller Holland, og vi får jo så det tab af arbejdspladser, der gør, at vi får sværere ved at få vores økonomi til at hænge sammen. Det er bare den simple sammenhæng, vi forsøger at få forståelse for.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 14:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg kan så forstå, at ordføreren ikke mener, at den regulering, man havde op gennem 1990'erne på klima- og miljøområdet, har gjort, at vi i dag er førende på verdensplan inden for de her forskellige teknologier, og at det er det, vi skal leve af i fremtiden. Så måske er det ikke kun liberalismen, der har smittet af, men også konservatismen. Vi bliver vel nødt til at finde ud af, hvad det er, vi skal leve af i fremtiden, og det skal være noget, der er helt unikt. Og der siger de

danske virksomheder, at de krav, der blev stillet dengang, gjorde, at de var meget mere på forkant med udviklingen inden for de her teknologier.

Så jeg vil bare igen gerne spørge ordføreren: Hvad er det grundlæggende problem i at pege på en retning og sige, at vi bliver nødt til at skabe rammerne for at få de her job, som vi skal leve af i fremtiden, i stedet for at se på, at der bliver flere og flere arbejdsløse, og bare overgive os til markedets nåde?

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan jo godt have den tro, at man som politiker her i Folketinget er den rette til at finde ud af, hvad der vil være fremtidens vinderindustrier og vindererhverv i Danmark. Jeg har forstået, at der er en del på venstrefløj, der lider af den tvangstanke, at det er man bedst i stand til, og derfor skal folk betale ind til de fælles kasser, for så kan man dele ud til de brancher, man gerne vil have skal være i Danmark. Jeg tror altså lidt på, at der måske er nogle folk ude i fædrelandet, der egentlig er bedre til at få de gode ideer, opfindere, folk, der er bedre til at fremme nye arbejdspladser, og som altså er bedre til det, end vi er. Jeg tror også, at nogle af de store danske virksomheder, som vi i dag er stolte over at have, LEGO, Grundfos, Danfoss, er virksomheder, der ikke er opstået på grund af politikere, men er opstået på grund af driftige forretningsfolk og erhvervsfolk, som vi er glade for i dag, og som genererer en masse arbejdspladser i Danmark. Så jeg synes altså, man lige skal tænke sig om to gange, før man tror, det er herindefra, man får alle de gode ideer.

Vi fornægter overhovedet ikke, at Danmark skal have et rent miljø, og at vi skal gøre noget for det, vi siger bare, at der skal være en fornuftig balance. Man kan jo godt drøne frem med krav over for landbruget i forhold til kvælstofudledning eksempelvis, men man kan jo gøre det på en måde, så man får landbrugsproduktion andre steder end i Danmark, hvor forureningen så stadig væk er der, men hvor arbejdspladserne er tabt for Danmark, og hvor vi så får sværere ved at løse fremtidens udfordringer. Det er bare den sammenhæng, vi forsøger at få forståelse for.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Nu er det første gang, jeg er med i en sådan debat, og jeg havde sat mig hernet og glædet mig til at høre lidt om DF's politik, for jeg troede, at det, der var ideen, var, at vi skulle berige hinanden. Jeg kan så forstå, at der er langt mellem snapsene, hvad angår arbejdspladser og forholdet til de ledige, så jeg vil forsøge mig på et tredje område. Det kunne da være, vi kunne finde fælles fodslag der. Hvis ikke, tvivler jeg lidt på ordførerens snak om vilje til at forhandle og samarbejde, men lad os prøve.

Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkepartis pragmatisme og vilje til forhandling også gælder et spørgsmål som f.eks. efterlønnen. Kunne man forestille sig, at Dansk Folkeparti ville benytte et latent, indrømmer jeg, men i hvert fald eksisterende flertal i Folketinget til at bevare efterlønnen? Jeg har i valgkampen gået og talt på, at de partier, der er i Folketinget i øjeblikket, med de mandater, de har, skulle kunne danne et flertal for at bevare efterlønnen.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:05 det i virkeligheden er i tråd med de løfter, vi har givet vælgerne, at vi gennemfører det her forlig efter valget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo typisk, at når man stiller et spørgsmål, konstaterer man først lige et eller andet, og så går man videre. Jeg vil bare lige sige, at jeg ikke er enig i den konstatering. Jeg har brugt rigtig meget tid på at forklare, hvorfor den nuværende regerings politik vil føre til tab af arbejdspladser, og det er vi modstandere af, fordi vi ønsker, at der er arbejdspladser til de ledige i Danmark. Lad bare lige det være sagt igen. Jeg synes, det er vigtigt.

I forhold til efterlønnen vil jeg sige, at den måde, man debatterer den på, er lidt pudsigt. Nu er det igen det der med, om man vil fjerne efterlønnen eller man ikke vil fjerne efterlønnen. LO har jo også kørt kampagne om, at vi i virkeligheden med den reform, vi lavede, afskaffede efterlønnen. Nu så jeg i går til min store overraskelse, at LO er ude at anbefale folk at blive i efterlønsordningen. LO siger minsandten, at for ni ud af ti kan det økonomisk bedst betale sig at blive i efterlønsordningen. For kun en ud af ti kan det bedst betale sig at trække sig ud af efterlønsordningen. Derfor opfordrer LO medlemmerne til at blive i efterlønsordningen. Se, det står jo i diametral modsætning til det, LO har kørt kampagne om for at få en ny regering. Der hed det sig jo, at vi afskaffede efterlønnen. Nu kan vi altså konstatere, at det gør vi ikke med reformen. Vi beholder efterlønnen, den er reformeret, javel, men vi har åbent og ærligt før et valg sagt, hvordan vi ville gøre det efter et valg, og LO anbefaler nu folk blive i efterlønsordningen, fordi det økonomisk åbenbart er mest rentabelt for dem.

Kl. 14:05

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Juhl skal lige trykke på sin knap igen, hvis han vil have ordet. Værsgo til hr. Christian Juhl.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Jesper Petersen (SF):

Vi har jo lykkeligt haft et regeringsskifte, og i den forbindelse har vi jo så overtaget en frygtelig masse problemer, der skal tages hul på og løses, og det sker med den her finanslov. Jeg ville ønske, at man, når man har været en del af det regerende flertal i så mange år, tog et lidt større ansvar på sig for at få løst nogle af de problemer, end jeg fornemmer på hr. Kristian Thulesen Dahl i dag, for at få mindre fattigdom, bedre sundhed, grøn omstilling og ikke mindst at skabe job. Det er alle ting, der bliver taget hul på med den her finanslov.

Desværre har det kasseeftersyn, der er blevet lavet, jo vist, at de økonomiske udsigter sådan set er endnu værre, end vi troede, og også, at udsigterne for beskæftigelsen er endnu ringere, selv om man må sige, at det er slemt nok i forvejen; der er mange arbejdsløse, og vi har mistet rigtig mange arbejdspladser.

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde på et tidspunkt, at han havde brugt det meste af sin taletid til at tale om, hvordan man skaber job. Det er gået forbløffende dårligt, vil jeg sige, for der er jo ikke kommet et eneste konkret bud på, hvordan Dansk Folkeparti så vil gøre, når udsigterne for beskæftigelsen er blevet værre, når arbejdsløsheden stadig er høj. Vi foreslår en kickstart og andre ting, men kan vi få bare ét bud fra Dansk Folkeparti på, hvordan vi får skabt nogle flere job?

Kl. 14:06

Kl. 14:06

Kl. 14:09

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Nu repræsenterer jeg ikke LO, jeg repræsenterer Enhedslisten i det her spørgsmål, og jeg vil gerne spørge en gang til. Det kan være, hr. Kristian Thulesen Dahl så fanger min pointe. Jeg vil spørge, om Dansk Folkeparti er så pragmatisk et parti og har så meget lyst til at lave forlig, at man kunne være med til at realisere det flertal, der eksisterer i Folketinget, for at lave, lad os så kalde det den forringelse af efterlønnen, som ligger i tilbagetrækningsreformen, om.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Noget af det allervigtigste i forhold til at få skabt flere job i Danmark og sikre, at beskæftigelsen kan være høj, er, at vi har en sund økonomi, at vi har lave renter. Vi er i den fantastiske situation, som hr. Jesper Petersen og andre nu overtager, at vi har en rente, der er blevet sat ekstraordinært ned også i forhold til Europa i øvrigt, så vi nu har en lavere rente end Tyskland, altså end eurozonen har. Jeg tror, at nogle af dem, der kæmpede for et ja til euroen ved folkeafstemningen i 2000, dengang ville have sagt, at det slet ikke ville kunne lade sig gøre at have den situation. Når vi er nået dertil, er det, fordi Danmark har en sund offentlig økonomi og bliver set som et land, der har styr på sin økonomi.

Så noget af det allerfarligste i forhold til at tabe det her og komme i den situation, at vi også får stigende ledighed, er jo, hvis man rokker båden, hvis man skaber økonomisk usikkerhed. Når man hæver skatterne og afgifterne, når man hæver energiafgifterne og gør det dyrere at være dansker, får man altså en situation, hvor man skaber forøget usikkerhed i husholdningerne, folk holder mere tilbage,

og vi får forstærket den krise, vi er i. Det er jo derfor, jeg i al beskedenhed har brugt noget tid på at problematisere det her i dag.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:10

Jesper Petersen (SF):

Jeg ville jo gerne give hr. Kristian Thulesen Dahl et skud mere i børsen, men jeg synes ikke, det blev brugt. Altså, jeg forstår ikke modviljen. Vi står faktisk i en ret alvorlig situation, hvor endnu flere end frygtet ser ud til at skulle være arbejdsløse. Det må regeringen så gøre noget ved, og den foreslår en kickstart og fremrykker offentlige investeringer. Det er ting, vi skulle have gjort alligevel på et tidspunkt, så vi siger: Lad os gøre det nu, hvor der virkelig er mange arbejdsløse, og hvor der er arbejdskraft til at opsuge den efterspørgsel, det jo skaber, når vi sætter gang i nogle investeringer. Det er godt for miljøet, og det skaber job. Det er jo sådan set ikke så usædvanligt at bruge det redskab i økonomisk politik – det ville man ikke før fra Dansk Folkepartis side, og nu hvor udsigterne er endnu værre, vil man stadig væk ikke. Det bedste, man kan komme op med, er at sige, at vi skal have en sund økonomi.

I al beskedenhed sørger den her finanslov for, at vi har en sund økonomi, at vi kommer på et fornuftigt spor. Vi overtager en situation, hvor udsigterne er ret vanskelige, men det gør vi så noget ved. Vi foreslår en kickstart – hvad har Dansk Folkeparti i posen? Hvordan skaber vi nogle flere arbejdspladser? Der kommer ingenting. Det er da at svigte de mennesker, der gerne vil have et job.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er bare lidt utroligt, at man, når man selv har det ansvar, som spørgeren har, så forsøger at fedte det af på andre. Altså, det var S og SF, der i valgkampen sagde, at man ville give skattelettelser til kommende boligkøbere, og dermed var medvirkende til at sætte boligmarkedet fuldstændig i stå. Nu vil man ikke indfri det løfte om skattelettelser, man gav boligkøberne. Vi syntes ikke, det var en god idé, vi lovede det ikke, men S og SF lovede det i valgkampen, hvor man sagde, at man ville gennemføre det; man sagde også efter valget, at man ville gennemføre det, men nu vil man ikke gennemføre det.

En anden ting er, at man har været ude – det er så Socialdemokratiet – og sige, at man vil lave om på bilafgifterne. Hvis man siger, at man laver om på bilafgifterne, sætter man så gang i bilsalget, eller stopper man bilsalget? Man stopper nok bilsalget, indtil det står klart, hvilke ændringer af bilafgifterne man laver. Hvad er regeringens svar så? Det er: Vi må se på i løbet af et års tid, hvilke ændringer der skal gennemføres. Hvordan påvirker det situationen ude i fædrelandet? Skaber det mere vækst, skaber det gang i tingene, eller øger det i virkeligheden krisen? Det gør selvfølgelig det sidste. Så øger man skatter og afgifter, energiafgifter. Øger det krisen? Ja. Må man så ikke godt, som en, der er bekymret for, at vi ikke får gang i væksten, så vi ikke får skabt de arbejdspladser, der skal skabes, så de ledige kan komme i job, problematisere det som en del af vores forsøg på at få regeringen til at forstå, at man skal være mere jobskabende, at man skal have mere sigte på at få de ledige i job? Det synes jeg nu nok.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed tak til ordføreren. Den næste ordfører er ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Marianne Jelved.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Det er en god dag i dag. Først havde vi et godt valg, der gav et godt grundlag for en ny regering. Det er jo noget, der har stået rigtig højt på den radikale dagsorden og ønskeseddel. I dag har vi så første behandling af finanslovsforslaget for 2012. Vi i De Radikale har arbejdet stærkt for at få det skifte, fordi vi var politisk uenige med VKO-flertallet på rigtig mange områder. Faktisk har vi arbejdet for denne dag siden valget i 2001. Der er sket rigtig mange ændringer af samfundet i 00'erne. Bl.a. har skattestoppet udhulet indtægtsgrundlaget og øget uligheden ved økonomisk at favorisere boligejere med de dyreste boliger. Det har forstørret boligboblen, fordi det har ført til en værdiforøgelse, der ikke holder. Ejendomsværdibeskatningen er jo en kunststart at forklare, men i praksis udjævner den konjunkturudsvingene og lægger en dæmper på prisudviklingen.

Skattestoppet var udtryk for en letsindig økonomisk politik. Det er vi heldigvis færdige med nu. Der er sket en ændring af det, vi kalder det samarbejdende folkestyre, og med det mener jeg det samarbejde, hvor regeringen, Folketinget, kommunalbestyrelserne, arbejdsmarkedets parter, organisationerne, frivilligsektoren og institutionerne har deltaget på kryds og tværs for at løse de problemer, der skulle løses. Det er også det, vi kalder Foreningsdanmark. Det gjaldt, når det var fornyelse, der var brug for i udviklingen af samfundet, og det gjaldt rigtig meget andet.

Det er sådan noget, man kalder en magtstrategi, hvor man deler magten ved at inddrage de aktører og interessenter, der er i forbindelse med den enkelte opgave. Så skabes der innovative løsninger, som der bliver bredt medejerskab til og ansvar for, og tingene løses i fællesskab. Det brede samarbejde har faktisk fået et skud for boven i 00'erne, for det er blevet afløst af en topstyring af stort set alle opgaver igennem 10 år. Rigtig mange i samfundet har oplevet vedtagelse af lovgivning hen over hovederne på dem, der rent faktisk vidste noget om det, der skulle lovgives om. Det har efterhånden ført til magtesløshed over for den mangel på tillid, der opleves ved topstyring som regeringsform. Så er der samtidig blevet udviklet et massivt måle- og kontrolbureaukrati for at styre måden at gennemføre arbejdet på skolerne, i børnehaverne og rigtig mange andre steder i velfærds-samfundet.

Derfor er der brug for, og nu er der også mulighed for et reelt kulturskifte, hvor vi bygger på tillid, ledelse, faglighed og afbureaukratisering. Der skal skabes innovative løsninger gennem samarbejde, og vi skal være hurtige og dygtige til at bruge og udnytte digitalisering og ny teknologi. Vi skal give rum og frihed til at gøre arbejdet bedre.

Der er også noget pænt at sige om den tidligere VK-regering. For heldigvis er den tidligere regering og den nye regering enige om nogle langsigtede mål for økonomiens udvikling. Vi arbejder på at opnå balance på den strukturelle saldo i 2020, og »vi« er altså regeringen og regeringspartierne. Vi arbejder på at sikre holdbarhed på de offentlige finanser. Vi arbejder på at øge arbejdsudbuddet, som er nøglen til at nå de andre langsigtede mål, og vi arbejder på at leve op til de henstillinger, Danmark har fået i ECOFIN, EU's ministerråd. Jeg siger heldigvis, for det er bl.a. den enighed om retningen og målene for økonomien, der skaber tillid til Danmark i udlandet, men der er bare heller ikke så meget andet at gøre end at følge den vej. Målene skal nås, og de tjener det formål, at der igen bliver styr på økonomien, så vi ikke lever med store, uholdbare underskud, der øger gælden år for år.

Konjunkturerne er imod os, og de er bare i løbet af de seneste måneder blevet mere negative, så vejen ud af krisen kan blive alvorlig og lang. Derfor har regeringen besluttet at fremrykke en række offentlige investeringer. De er parate. Nogle er statslige investeringer i veje og jernbaner, og andre er besluttet i bl.a. kommunerne og regionerne, og de er allerede på budgetterne. Kommunerne har planlagt investeringer på godt 3 mia. kr. mere, end der var forudsat i aftalen om økonomien fra i sommer. Regionerne har budgetteret med næsten 2 mia. kr. mere end planlagt. Landsbyggefonden fremrykker planlagte renoveringer af almene boliger, og der skal også indgås en ny energiaftale, hvor der er finansiering til grønne investeringer.

Det er værd at erindre, at Valutafonden på sit besøg i Danmark i oktober i år anbefalede os at bruge kickstarten som et bidrag til at afbøde den negative konjunktur. Den fremrykning skulle gerne virke på stemningen, på psykologien, når der bliver synlige forbedringer i skoler og institutioner, infrastruktur og grønne investeringer. Flere praktikpladser kan der også komme ud af det og en højere beskæftigelse ikke mindst. Så derfor kan det også bidrage til at få det lidt sure klima skiftet ud med et mere optimistisk.

Kl. 14:19

Regeringen har en lang række prioriteringer, der bygger på nogle andre værdier end dem, der ligger i finansloven fra Venstre og Konservative. Vi har investeringer i samfundet og i fremtiden. Vi investerer i uddannelse og i forskning, men fastholder besparelser på administrationen. Vi investerer markant på klimaområdet. Vi afskaffer multimedieskatten, og vi udarbejder en national innovationsstrategi. Vi investerer i udviklingslandene til fordel for energi og kvinders rettigheder og for at bekæmpe sult og hungersnød.

Men vi prioriterer også på en lang række andre områder, hvor det er minoriteter, der har lagt ryg til besparelser og har oplevet en marginalisering ud af fællesskabet, hvor de tværtimod havde brug for en hjælpende hånd. Fattigdomsydelserne afskaffes; gebyr på familiesammenføring afskaffes; asylansøgere skal efter en tid ud af asylcentrene; planerne om nye optjeningskrav for modtagelse af velfærdsydelser gennemføres ikke; brugerbetaling på fertilitetsbehandling afskaffes; psykiatriindsatsen opprioriteres permanent, men bliver sat på finansloven; loft over børnefamilieydelsen afskaffes; kontant-hjælpsmodtagere på kanten af jobmarkedet får en jobpræmie, når de kommer i gang med et job; indsatsen for flere praktikpladser øges; en særlig indsats for udsatte børn og unge gennemføres, så der kan gribes hurtigere ind; der ydes bedre hjælp til prostituerede med henblik på at komme ud af prostitution; der ydes bedre hjælp til indsatte i projekt »God Løsladelse«; den kriminelle lavalder hæves fra 14 år til 15 år igen. Og jeg kunne nævne flere, men det er alle sammen målsætninger, der retter sig mod børn og unge og voksne, som er på kanten af fællesskabet.

Vi ønsker et samfund, hvor der er sammenhæng mellem ord og handling, og hvor vi bygger på fællesskab, og hvor alle skal have mulighed for at være med i fællesskabet; et menneskeligt samfund, der bygger på tillid, ledelse, faglighed og afbureaukratisering; et samfund, hvor vi kan skabe innovative løsninger gennem samarbejde, og hvor vi gennem uddannelse og forskning kan være hurtige og dygtige til at bruge og udnytte ny viden og bruge og udnytte digitaliseringen og ny teknologi.

Vi skal fremme den skeptiske og kritiske holdning, der udtrykkes rigtig godt i en typisk dansk sætning: Kan vi ikke gøre det bedre? Det har tidligere udviklet Danmark og danske virksomheder, så vi har klaret os rigtig godt i verden, og det kan vi gøre igen, når der skabes rum og mulighed for det. Vi taler her om et kulturskift.

Jeg vil gerne slutte med at anerkende den indsats, finansministeren har gjort for, at vi i dag er i stand til at tage de første og markante skridt for et kulturskift, hvor vi målrettet går efter at kunne investere i fremtiden og i at give udsatte og minoriteter en hånd, der ikke giver slip, men hjælper ind i fællesskabet. Det kulturskift glæder vi os

over i Det Radikale Venstre. Vi kan ikke nå det hele på 1 års finanslov. Vi skal prioritere for fremtiden og for de udsatte i samfundet, og vi glæder os over, at det sker inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik, der fører til holdbare offentlige finanser og til balance på den strukturelle saldo i 2020, som er pejlemærket for den økonomiske indsats. Og vi ser frem til, at det skal ske gennem et godt samarbejde både i Folketinget og i Danmark.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en række, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg nævner dem lige i den rækkefølge, jeg har tænkt mig at tage dem i: Peter Christensen, Anders Samuelsen, Mike Legarth, Jacob Jensen, Peter Skaarup og Hans Kristian Skibby.

Så skal vi lige have en korrektion: Peter Christensen, og så kommer Kristian Thulesen Dahl, Anders Samuelsen, Mike Legarth, Jacob Jensen, Peter Skaarup og Hans Kristian Skibby.

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:22

Peter Christensen (V):

Som en del af den nye politik, der bliver lagt frem, er også blevet annonceret en skattereform, og der kan man se, at det, der er afgørende for en sådan skattereform, er, at den har en rimelig social balance. Vi har diskuteret en hel del, hvordan en rimelig social balance skal forstås, men vi kan ikke rigtig få nogen svar på det.

Det er jo altid en god måde at gribe tingene an på at se på, hvad regeringen har gjort, for det kan måske afsløre, hvad man mener. Det er så 5 mia. kr. i nye skatter og afgifter, som klart vender den tunge ende nedad, hvilket skal forstå på den måde, at det rammer mennesker med små indkomster relativt hårdere. Vil det sige, at den kommende skattereform, hvis den bare holder sig inden for det, vi også ser med skatte- og afgiftspakken, har en rimelig social balance? Eller hvordan mener De Radikale, at det skal forstås?

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Marianne Jelved (RV):

De skatter og afgifter, som hr. Peter Christensen taler om, er de 5 mia. kr., som vi bruger til at investere for at skabe bedre muligheder for dem, der har det dårligst, og skabe mulighed for, at vi får flere i beskæftigelse i stedet for kun at få flere i ledighed. Det fører jo til at give nogle bedre muligheder for dem, som har mest brug for det.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:24

Peter Christensen (V):

Ja, det ved jeg ikke helt, hvordan jeg skal forstå, for betyder det så, at når skattereformen skal laves, kan den i sig selv godt have en meget, meget skæv social balance, men hvis man i øvrigt laver noget socialpolitik via finansloven, er det samlet set en social balance? Jeg må jo forstå svaret sådan, at bare der går nogle penge til nogle svage grupper, sker der ikke noget ved, at andre svage grupper bliver ramt. Det må vel være logikken i det svar, jeg lige fik.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Marianne Jelved (RV):

Jeg tror sådan set, at hr. Peter Christensen spørger ud fra en ganske bestemt betragtning, nemlig at mistænkeliggøre det, regeringen er i færd med at gøre.

Regeringen laver en finanspolitisk lempelse og en investeringsspakke, som regeringer før denne regering har gjort i tilsvarende situationer, og som valutafonden og andre anbefaler, at vi gør. Det har intet at gøre med en skattereform, som har et helt andet sigte, men som også skal bidrage til at øge arbejdsudbuddet ved at sænke skatten på arbejde markant, og samtidig skal vi sikre en social balance. Så det er to forskellige ting, vi taler om. Den sociale balance opnås på forskellig måde på de to omtalte skatteområder.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Fru Marianne Jelved har jo lang parlamentarisk erfaring og har derfor kendskab til mange perioder med økonomisk usikkerhed, ustabilitet osv. Derfor bed jeg meget mærke i, at fru Marianne Jelved på et tidspunkt – jeg tror, det var den 31. oktober om morgenen – i radioavisen blev citeret for at mene, at den værste økonomiske krise ville være overstået om 2 år. Det synes jeg jo var vovet, i betragtning af hvad der rører sig rundt omkring i verden, men ikke desto mindre må man sige, at det var et budskab, man måske skulle tage alvorligt.

Derfor vil jeg gerne give fru Marianne Jelved anledning til her ved førstebehandlingen af finansloven lige at redegøre nærmere for, hvad der lå til grund for, at hun kunne sige, at hun mente, at den værste økonomiske krise ville være overstået om 2 år.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Marianne Jelved (RV):

Jeg tvivler på, at det er et helt korrekt citat, hr. Thulesen Dahl kommer med, men det er heller ikke sagt som et citat, men som et referat af noget, jeg skulle have sagt.

Jeg husker udmærket den pågældende situation, hvor jeg sagde: Ingen ved jo, hvordan situationen ser ud om 2 år. Vi ved jo ikke, om krisen er ved at lette på det tidspunkt. Der er derfor mere sund fornuft i – siger jeg i radioen – at lave en 2-årig investering i stedet for en 1-årig, for når krisen er så tung, som den er, er det bedre at have en investering over en længere periode end 1 og 2 år, og det er derfor rimeligt. Det var på spørgsmålet om, hvorfor Det Radikale Venstre nu pludselig gik ind for en vækstpakke, endda en 2-årig og endda på så højt et beløb.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige præcis, for det, der har været lidt et mysterium for os andre, når vi her i efteråret har kigget på Det Radikale Venstres økonomiske politik, er, at man for et par måneder siden kommer fra en position, hvor man mener, at en vækstpakke på 4 mia. kr. er det rigtige. Dermed afviser man både den tidligere regerings og de nuværende regeringspartners forslag om en vækstpakke på 10 mia. kr. for så kort tid efter at ende med en vækstpakke på 17,5-18 mia. kr.

Derfor er det i virkeligheden interessant, at fru Marianne Jelved på den måde i hvert fald vil lade sig citere for – og jo ikke siger, at det har været decideret forkert – at give det indtryk, at det er, fordi den værste økonomiske krise er overstået om 2 år. Det er vel her, Det Radikale Venstre nu adskiller sig fra f.eks. vismændene og andre, som jo ikke tør sige, at den værste økonomiske krise er overstået om 2 år. Man er jo dybt, dybt usikker på, hvad fremtiden vil bringe, og det, vi kan se netop nu i Grækenland og Italien, er vel snarere, at udsigterne umiddelbart ser mere dystre ud, end de gjorde for kort tid siden.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Marianne Jelved (RV):

Men hr. Kristian Thulesen Dahl er – sin dygtighed uførtalt – ikke særlig loyal over for det, den sekvens med mig i radioavisen den 31. oktober handlede om.

Jeg blev bedt om at forklare, hvorfor jeg gik ind for en 2-årig og ikke længere kun en 1-årig mindre pakke. Det forklarede jeg med – og derfor er jeg glad for spørgsmålet – at krisen er blevet dybere og tungere, end da mit eget parti diskuterede en vækstpakke i eftersommeren. Konjunkturerne har bare vist sig at blive værre. Når jeg så går ind for en 2-årig pakke og i den størrelsesorden, er det, fordi finansministeren har fundet en måde at finansiere den vækstpakke på, der gør, at det er relativt få af statens midler, der går ind i den vækstpakke, som ikke allerede er disponeret til veje, jernbaner osv., som skal bruges, og som er bestemt på forhånd. Der er jo kun en samlet effekt i størrelsesordenen 2,5 mia. kr. i underskud, hvis man må bruge det udtryk, på pakkens samlede finansiering.

Derudover talte jeg også om psykologien i det, der sker. Det kan være med til at lette presset på familierne og gøre dem mere optimistiske og gøre dem måske lidt mere villige til at bruge lidt flere penge, end de ellers har gjort. Der er jo rigtig meget psykologi i det her.

Kl. 14:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren. Så er det hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:30

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. For et par uger siden mødte euroen reelt sit Waterloo i forbindelse med det møde, hvor man endnu en gang skulle forsøge at redde den græske økonomi. Man lavede en pakke, som bare var nogle hensigtserklæringer. Man lånte lidt penge i Kina. Markederne blussede op i 2 dage, hvorefter de faldt igen. Og sådan vil det fortsætte i lang tid fremover. Jeg er overbevist om, at man om ½-2 år vil kigge tilbage på det møde og sige: Der startede for alvor opløsningen af euroen.

Jeg har kæmpe stor respekt for den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, og hendes økonomiske indsigt. Det er nok sådan, at vi kan forudse, at i første kvartal 2012 forsvinder grækerne højst sandsynligt ud af euroen, og derefter spiller det videre over på Italien. Vi ser det allerede nu. De har brudt 7-procents-loftet. Derefter kommer portugiserne og spanierne. Er det finanslovsforslag, som vi forhandler i dag, så et svar på de udfordringer, som via den europæiske nedsmeltning også kan komme til at ramme Danmark? Som jeg ser det, er vi en del af en strøm, som er på vej mod et kæmpemæssigt vandfald på vej mod en afgrund. Er det her det, der redder os op på land?

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:31 gifter og at vi skulle sænke skattetrykket – men vi har fået det modsatte. Hvorfor deltager Det Radikale Venstre i det?

Kl. 14:34

Marianne Jelved (RV):

Den danske finanslov kan jo ikke redde den situation, som hr. Samuelson beskriver, i Europa. Den kan måske afbøde konsekvenserne for Danmark af den nærmest dominoeffekt, som hr. Anders Samuelson beskriver. Men det er jo ikke den situation, vi er i, og det er heller ikke den situation, vi skal lave finanslov efter, efter vores opfattelse i hvert fald. Det er jo en helt anden medicin, der skal til, nemlig en helt anden form for samarbejde og disciplin i Europa som sådan, der skal afbøde det næste uheldige, hvis det fortsætter, hvilket vi håber det ikke gør.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anders Samuelson.

Kl. 14:32

Anders Samuelson (LA):

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det må da være sådan, at den danske finanslov er der, hvor vi for alvor kan gøre noget i forhold til at løsrive os eventuelt fra den strøm, den lavine, som bevæger sig med større og større kraft frem mod det vandfald, som fører mod afgrunden. Det er vel sådan, at når lande som Schweiz, Singapore, Tjekkiet og Sverige er i stand til via deres finanspolitik at løsrive sig fra den generelle nedtur og være succesfulde nationer med vækst, hvorfor skulle vi så ikke kunne gøre det i Danmark? Hvorfor skal vi så ikke bruge en finanslov som den her til at gøre det?

Mit spørgsmål er derfor igen: Er den her finanslov – første gang, hvor Det Radikale Venstre for alvor har indflydelse efter 10 år – svaret på den udfordring? Eller er det her i bund og grund ligegyldigt?

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Marianne Jelved (RV):

Den er bestemt ikke ligegyldig. Den er da et rigtig godt svar på den situation, Danmark er i, også med hensyn til den krisestemning, der er omkring os. Jeg forstår slet ikke, at der sås mistillid til det. Vi har de samme mål, som alle andre relevante, seriøse, arbejdende lande i EU-sammenhæng har, nemlig at vi har en stabilitetsorienteret økonomisk politik, der gør, at vi har holdbarhed i 2020, og at vi har balance på den strukturelle saldo.

Det er et forsøg på at skabe den stabilitet, der skal til, for at vi kan ride stormen af. Og det er ikke mit indtryk, at der er så mange andre lande, der har det bedre end Danmark. Vores problem er et lidt andet, og jeg synes, det kunne være meget interessant, hvis vi kunne dyrke det lidt mere. Hvordan kan det være, at væksten er så relativt lav i Danmark sammenlignet med vores nabolande? Hvad skulle vi gøre for at løfte den vækst? Og det er jo også det, vi er interesseret i, altså at skabe den tillid i det danske samfund, der gør, at vi f.eks. får et mere normalt forbrugsmønster, hvilket i hvert fald vil bidrage væsentligt til en vækst.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til spørgeren. Så er det Mike Legarth.

Kl. 14:34

Mike Legarth (KF):

Det er muligt, at det er blevet sjovere at være radikal, men det er blevet dyrere at være dansker. Så jeg vil høre, hvornår komikken stopper, for når vi ellers i Folketingssalen har drøftet det, har Det Radikale Venstre jo stået for, at vi skulle have bremset de offentlige ud-

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil godt med fare for at blive misforstået og mistolket anholde, at Det Radikale Venstre specielt skulle være gået efter, at skattetrykket skulle sænkes. Jeg har flere gange fra denne talerstol gjort opmærksom på, at skattetrykket ikke er noget, man bare bestemmer her i Folketinget, fordi det afhænger af konjunkturer, af aktiestigninger, af øgede skatter på pensionsopsparinger osv. Så pas på med at bruge skattetrykket som et succeskriterium, siger jeg bare.

Det, vi har talt om, er at sænke skatten på arbejde og få en anden struktur i vores skattesystem, og det mener vi er vigtigt, fordi vi gerne vil have en bedre mulighed for, at flere arbejder, og fordi arbejdsstyrken er en del af den løsning, der skal til, for at vi kan løfte de udfordringer, vi står over for, også økonomisk.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:35

Mike Legarth (KF):

Definitionen af skattetryk kunne man godt tage en akademisk debat om, men her har vi jo tilhørere og almindelige mennesker, der lytter med, og alle ved, hvad det betyder. I den her sammenhæng har Det Radikale Venstre i hvert fald medvirket til, at skatter og afgifter øges i første omgang med 5 milliarder. Herom er der ingen tvivl.

Jeg har, hver eneste gang vi har haft den her debat i Folketingssalen spurgt den radikale ordfører: Hvis det skulle ske – måtte guderne forbyde det, sagde jeg dengang – at rød blok vandt valget, kunne Det Radikale Venstre så medvirke til at hæve skatterne i forhold til det niveau, vi kender i dag? Jeg har altid fået en tilkendegivelse om, at det kunne man ikke. Og hver gang vi har spurgt om, hvordan vi skal finansiere lavere skat på arbejde ved at sænke de offentlige udgifter, har Det Radikale Venstre bakket op om den holdning, den filosofi.

Men nu har man så gjort det modsatte for at træde ind i en regering, og der er det, jeg spørger: Hvornår standser komikken? Hvornår får vi den ærlige radikale politik?

En anden ting er, at der i Det Radikale Venstres program står, at man tror på frie og ansvarlige mennesker, men alligevel hæver man fradraget og udgifterne til at spare op til sin egen alderdom.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Marianne Jelved (RV):

Den tidligere regering har da også gjort de samme ting, som hr. Mike Legarth nu problematiserer voldsomt. Så vidt jeg ved, blev der lagt loft over, hvor meget man kunne trække fra ved opsparing til ratpension, under VK-regeringen. Det synes jeg lige vi skal have i erindring. Det kan være sundt fornuft at gøre sådan nogle ting, det mener vi bestemt, og vi gør det gerne igen.

Vores ærlige skattepolitik, som ordføreren for Det Konservative Folkeparti udtrykker det, kan læses i vores programmer. Vi har hele tiden lagt en fuldt finansieret model på bordet til forhandling med alle dem, der ville være med, som sænker skatten på nogle områder og hæver skatten på andre områder. Det er det, vi kalder en finansieret

skattereform. Og derfor kan jeg jo ikke love, at der ikke er skatter, der bliver hævet, for det vil der være med en skattereform, men der er altså også andre, der bliver sænket.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren. Så er det hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:37

Jacob Jensen (V):

Tak. Nu bliver regeringen jo i folkemunde kaldt en løftebrudsregering – med god grund, må man jo sige. Det er nok primært gået i retning af S og SF, vil jeg vurdere, men nu skal De Radikale jo heller ikke gå helt ram forbi. Jeg husker i hvert fald, at der var noget med, at man havde et radikalt princip – det tror jeg man kaldte det, ellers må ordføreren lige korrekse mig, hvis det ikke var det ord, man brugte – om, at intet øget offentligt forbrug skulle finansieres ved øgede skatter og afgifter. Sådan tror jeg det blev formuleret, i hvert fald indholdsmæssigt.

Hvordan ser ordføreren så på, at ordføreren i dag er en del af en regeringskoalition, hvor det finanslovsforslag, som vi diskuterer, faktisk indeholder øget offentligt forbrug finansieret ved øgede skatter og afgifter?

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Marianne Jelved (RV):

Vi er med til at lægge det finanslovsforslag frem, hvis det har undgået hr. Jacob Jensens opmærksomhed. Det står Det Radikale Venstre bag, vi er faktisk temmelig glade for det. Vi synes, at det er nogle fornuftige løsninger, der er lavet. Det er nogle rigtige prioriteringer, som vi sætter meget stor pris på, og som skaber et tydeligt billede af det kulturskifte, der er sket i forhold til den tidligere regering. Og sådan skal det jo også være, når der er et politisk skifte; så er der forskel i prioriteringerne.

Så derfor står vi bag den finanslov og de ting, der er fremgået af den. Det er et kompromis, og det er en måde at komme i gang med at løfte nogle meget store opgaver i en periode, hvor vi er stærkt tynget af meget negative konjunkturer. Så det kræver en særlig løsning.

Så vil jeg bare lige anholde begrebet løftebrudsregering. Det er jo noget, Venstre har fundet på, og det er i virkeligheden udtryk for en utrolig gammeldags måde at tænke på, vil jeg gerne sige til den unge hr. Jacob Jensen. Det er fra dengang, kontraktpolitikken var moderne. Det duer ikke i det samarbejdende folkestyre, hvor vi skal indgå kompromiser, samarbejde og bøje os mod hinanden. Sådan noget er totalt gammeldags, ubrugeligt i virkeligheden.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:40

Jacob Jensen (V):

Jeg vil ikke forholde mig til, hvordan fru Marianne Jelved ser på, hvad der er gammeldags og hvad der er moderne. Jeg har bare det princip – det tror jeg de fleste har – at hvis man siger noget før et valg, skal man også stå på mål for det efter et valg.

Det er derfor, jeg godt vil spørge igen, for jeg synes ikke rigtig, at jeg fik noget svar, ud over at jeg selvfølgelig noterede mig – og det havde jeg også regnet med – at De Radikale står bag ved det forslag til finanslov, der er blevet fremsat af regeringen.

Men hvordan har fru Marianne Jelved det med, at man for ikke længe siden opererede med det her radikale princip om, at man ikke måtte øge det offentlige forbrug finansieret ved øgede skatter og afgifter, og at man så nu her kort tid efter indgår i en regering, som har fremsat et finanslovsforslag, hvoraf det fremgår, at netop øget offentligt forbrug bliver finansieret med øgede offentlige skatter og afgifter? Hvis ikke det er et løftebrud, ved jeg ikke, hvad fru Marianne Jelved vil kalde det.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Marianne Jelved (RV):

Jamen Det Radikale Venstre har ikke 90 mandater, og det har Venstre heller ikke. Hvis Venstre vil være med rundt om bordet og være med til at lave politik, må Venstre også gå på kompromis og være med til at finde nogle løsninger, som Venstre ikke gik ind for lige før et valg.

Det er faktisk det, vi kalder det samarbejdende folkestyre. Det har fungeret i over 150 år her i landet. Alle partier går til valg på nogle mål, hensigter og prioriteringer, de har, men når intet parti har 90 mandater, må man indgå kompromiser og lave løsninger med andre partier. Jeg er rigtig, rigtig stolt af, at det er en stor tradition i Danmark. Det har bare været afskaffet i nullerne, hvor der har været en topstyring og et flertal, der kunne majorisere mindretallet. Men også i den situation er der jo indgået kompromiser mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, år efter år, sag efter sag.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Peter Skaarup, hvis han kan komme igennem. Værsgo.

Kl. 14:41

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet er lidt i forlængelse af det spørgsmål, der blev stillet til den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen. Som også andre spørger har været inde på, er vi nogle, der har bemærket de mange løftebrud fra regeringens side, og muligvis er det noget, fru Marianne Jelved har noget med at gøre, for De Radikale har jo været lidt udslagsgivende for, om forskellige ting, som Socialdemokraterne og SF er kommet med, kunne blive til noget. Så siger jeg vist ikke for meget.

Uanset det er der to ting, som man trods alle løftebrud har villet stå fast på. Det ene er, at boligskatterne ikke skal stige, og, som hr. John Dyrby Paulsen sagde, at man heller ikke vil lempe reglerne for at komme her til landet som udlænding. Jeg vil så spørge fru Marianne Jelved, om det holder i virkelighedens verden, eller hvad er fru Marianne Jelveds vurdering af de regler, vi kender nu ud fra regeringsgrundlaget.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan svare ganske kort, for spørgsmålet har vi fået rigtig mange gange, og det er faktisk utroligt, at vi skal svare på dem, hver gang der er lejlighed til det.

Det står fuldstændig piskeklart i regeringsgrundlaget. Der står, hvilken politik der skal føres på bl.a. udlændingeområdet, og der kan hr. Peter Skaarup jo læse det. Jeg ved ikke, hvad hr. Peter Skaarup

anser for værende lempelser eller ikke lempelser. Der står f.eks. ikke noget om, at asylreglerne skal laves om. Hvis det er det, hr. Peter Skaarup spørger efter, vil jeg sige, at det skal de ikke. Det er ikke aftalt. Der står også, at der ikke bliver ændret på boligskatterne, hverken med hensyn til skatten eller rentefradraget. Jamen så bliver der ikke ændret på det. Det er jo en aftale.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:43

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, at fru Marianne Jelved er nødt til at tænke på, at Det Radikale Venstre har en anden rolle nu, end man havde før valget. Nu er Det Radikale Venstre i regering. Det vil sige, at vi har tre partier i den her regering, som ligesom må formodes at have en eller anden form for musketered, hvor man skal kunne regne med, at det, som bliver sagt, gælder hele regeringen.

Det, der bliver sagt her, er, at man ikke vil lempe reglerne for at komme til Danmark som udlænding, men jeg kan jo konstatere, når jeg læser regeringsgrundlaget, at det vil man alligevel. Man har også sagt, at man ikke vil ændre ved 24-års-reglen, og man vil heller ikke ændre ved tilknytningskravet, men man ændrer alligevel ved det, for man ændrer jo den nuværende 28-års-regel til en 26-års-regel plus en hel masse andre ting. Det er også noget, regeringens ministre har sagt i forskellige samråd.

Når der bliver spurgt flere gange til det her, hænger det jo sammen med, at man søger et svar. Altså, er svaret, at man ikke vil lempe reglerne, så fair nok, men sådan er det jo bare ikke, vil jeg sige til fru Marianne Jelved, for man ændrer ved tilknytningskravet og dermed reglerne for at komme til Danmark, altså familiesammenføringsreglerne, ikke også?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Marianne Jelved (RV):

Det er fuldstændig korrekt. Vi ændrer på det, der er indført af VKO, nemlig pointsystemet ved familiesammenføring og pointsystemet ved permanent ophold. Det er fuldstændig rigtigt. Det er også derfor, hr. Peter Skaarups spørgsmål faktisk er meget uklart. For der er nogle steder, hvor der lempes på reglerne, og der er andre steder, hvor der ikke lempes på reglerne. Det står jo sort på hvidt i regeringsgrundlaget, så hvad vil hr. Peter Skaarup egentlig mere?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til spørgeren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det er jo sådan, at når riget fattes penge, er det også sværere at få de økonomiske kabaler til at gå op, og det kan vi selvfølgelig også se, når vi forhandler om en finanslov som den, vi er i gang med nu her. Men man kan jo se, at der er blevet råd til nogle ting. Der er nogle steder, hvor vi vælger at bruge flere penge i Danmark, og nogle steder, hvor vi vælger at bruge færre. Et af de steder, hvor jeg tror der er ret store radikale fingeraftryk på udgiftssiden, er på udlændingeområdet og med hensyn til den danske udviklingsstøtte. Der kan vi jo se, at forslaget lægger op til, at der skal findes 234 mio. kr. ekstra at give væk i udviklingsstøtte i 2012, hvilket så skal stige til 600 mio. kr. i 2013.

Der vil jeg da gerne spørge finansordføreren: Hvordan er det egentlig med den prioritering, når man kan se, at mange af de andre ting, som man har lovet vælgerne fra de regeringsbærende partiers side i dag, er fjernet – f.eks. at elevløftet i folkeskolen skulle sættes ned, at der skulle være 5.000 kr. ekstra til pensionisterne om året, og at der også skulle være billigere offentlig transport? Hvorfor vælger man ikke at fokusere på de kernevelfærdsydelse frem for at lade udgifterne stige for at støtte fjerne lande?

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Marianne Jelved (RV):

Det er, fordi vi har prioriteret anderledes, end hr. Hans Kristian Skibby åbenbart ville have gjort. Jeg har faktisk gjort rigtig meget ud af i mit første indlæg, i min tale, her i dag at sige, at vi ønsker at prioritere ulandsbistanden, og at vi har ønsket at gøre noget ved en række af de stramninger, som er sket for de mest sårbare, nemlig minoriteterne i de danske samfund. Det er derfor, der med os, altså regeringen, er tale om et kulturskifte. Vi gør tingene på en anden måde i S-R-SF-regeringen, end VK gjorde sammen med Dansk Folkeparti.

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Lad os tage udgangspunkt i det med at prioritere anderledes. Det er jo faktisk sådan, at hvis vi tager bare et af de lande, som Danmark giver udviklingsstøtte, nemlig Ghana, kan vi se, at Ghana sjovt nok faktisk får lige omkring 600 mio. kr. om året. Det er så det beløb, som De Radikale ønsker at vi skal lade udviklingsstøtten stige med. De 600 mio. kr. til Ghana gives til et meget ustabil styre, men de er så gået til at skulle udvikle god regeringsførelse i landet og til fremme af demokrati i Ghana. Det er 600 mio. dkr. om året!

Samtidig har man en præsident i Ghana, som bl.a. går ind for at lave sanktioner over for landets seksuelle minoriteter. Homoseksuelle skal chikaneres og kanøfles, og så vælger vi alligevel fra dansk side at støtte sådan et regime med 600 mio. kr., hvilket nøjagtigt svarer til det beløb, som De Radikale ønsker at vi skal sætte udviklingsstøtten op med om året. Derfor vil jeg gerne spørge: Er det en god prioritering? Synes ordføreren ikke, at det er en ret dårlig prioritering? Kunne de 600 mio. kr. ikke være blevet brugt langt, langt bedre?

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Marianne Jelved (RV):

Jeg er slet ikke vidende nok om de her forhold, til at jeg kan gøre mig klog på dem. Det er derfor, vi har et ministerium, der beskæftiger sig med det. Vi har en minister, der har med de sager at gøre, og derfor vil jeg da anbefale hr. Hans Kristian Skibby at rejse sagen over for udviklingsministeren og bede om et svar på det spørgsmål, uden at ministeren skal føle sig stødt over, at jeg ikke lige vil svare på spørgsmålene for ham.

Men man kan også sige, at den type støtte jo godt kan hjælpe med til at skabe nogle bedre vilkår i Ghana og føre til, at der faktisk på et tidspunkt bliver demokrati i Ghana, at man får opbygget en administration, et sundhedsvæsen og et uddannelsessystem, som gør, at man begynder at opføre sig mere demokratisk over for andre end

dem, man lige selv ligner. Det er da et håb. Det er jo derfor, vi har ulandsbistanden. Det er for at forbedre mulighederne i verden for folk til at skabe deres egen fremtid på demokratisk vis.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:49

Ulla Tørnæs (V):

Tak. I den valgkamp, som vi jo netop har overstået, var der et område, som fyldte rigtig meget. Det var den dagpengereform, som den tidligere regering gennemførte som en del af genopretningen af dansk økonomi, og som Det Radikale Venstre valgte at tilslutte sig og stemme for her i Folketinget. Det, der fyldte rigtig, rigtig meget, var S', SF's og Enhedslistens trussel om, at op mod 38.500 ledige risikerede at ryge ud af dagpengesystemet. Heldigvis har S og SF jo nu erkendt, at de tal var forkerte.

I går havde vi beskæftigelsesministeren i samråd i Beskæftigelsesudvalget, og ministeren indrømmede blankt, at de tal, som den tidligere regering opererede med – nemlig 2.000-4.000 ledige, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, når dagpengereformen er fuldt indfasat – naturligvis er de korrekte. Jeg tror i høj grad, det er Det Radikale Venstres fortjeneste, at vi er kommet dertil, og tak for det.

Men jeg forstår af regeringsgrundlaget, at man vil forskyde indfasningen af dagpengereformen, og det skal kun gælde særlige faggrupper. Jeg vil høre ordføreren, om ordføreren her kan løfte sløret for, hvad det er for faggrupper, der ikke skal være omfattet af dagpengereformen, sådan som den egentlig er vedtaget i Folketinget.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Marianne Jelved (RV):

Med fare for, at mit svar ikke bliver helt nøjagtigt – og så vil jeg gerne have lov til at vende tilbage til det efterfølgende – er definitionen af dem, der får glæde af eller bliver berørt af forlængelsen af den tid i dagpengereformen, inden dagpengene løber ud, at det er dem, der var ledige på det tidspunkt, hvorfra vi regner de 2 år, som dagpengeperioden nu er på.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 14:51

Ulla Tørnæs (V):

Det er ikke, fordi jeg på nogen måde er enig i det, som ordføreren her sagde, men det betrygger mig alligevel en anelse, for jeg havde forstået det sådan, at det skulle gælde særlige faggrupper, og så ville jeg såmænd blot have spurgt fru Marianne Jelved, om ikke det strider mod fru Marianne Jelveds opfattelse af lighedsprincipper i den offentlige forvaltning og i det hele taget lighedsprincipper, der gør sig gældende i det danske samfund. Men vi kan så vende tilbage i en anden sammenhæng, håber jeg, til drøftelsen af, hvordan regeringsgrundlaget så skal forstås. Men det er altså ikke noget, må jeg forstå på det, fru Marianne Jelved her siger, som regeringen har tænkt sig at overlade til arbejdsmarkedets parter at drøfte, men derimod noget, der skal drøftes her i Folketinget, sådan som det sig hør og bør.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil faktisk nødig svare fuldstændigt på det spørgsmål, for jeg bliver usikker på, om det, jeg står og mener at vide, er det rigtige, når det kommer til stykket, for jeg må sige, at jeg ikke har været dybt nede i det her. Så jeg vil foreslå, at vi vender tilbage til det.

Kl. 14:52

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Ulla Tørnæs. Så er det hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:53

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Det er tydeligt, hvad også hr. Jacob Jensen gjorde opmærksom på, at Det Radikale Venstre nu medvirker til at øge det offentlige forbrug finansieret af øgede skatter og afgifter, hvilket jo er et klart løftebrud. Når fru Marianne Jelved taler om, at det er Venstre, der kalder regeringen for en løftebrudsregering, er det ikke rigtigt: Det er danskerne. Vi er desværre alt for få i Venstres folketingsgruppe, til at det kan sprede sig så markant blandt folket.

Men tror fru Marianne Jelved, at det gavner den eksportdrevne vækst at få øgede skatter og afgifter? Og hvad er årsagen til det løftebrud?

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Marianne Jelved (RV):

Der er ikke tale om noget løftebrud. Der findes ikke et eneste løftebrud i den regering, der sidder nu. Der findes kun kompromiser på baggrund af forhandlinger, fælles mål, og så har man drøftet, hvordan vi når de mål. Der indgår man kompromiser. Det har intet med løftebrud at gøre, intet.

Jeg må igen sige, at det er en utrolig gammeldags tænkemåde. Fordi man har en politik, som man går til valg på, fordi man er et parti, der vedtager politiske programmer sammen med sine medlemmer osv. osv., og man så ikke kan gennemføre det alt sammen, når man er færdig med valget og man prøver at skabe et flertal, der skal skabe kompromiser, så kan man jo ikke stå og sige: Jeg har sagt før et valg, at det skal være sådan og sådan, og så må alle andre rette sig efter det. Sådan arbejder man jo ikke i politik.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:54

Esben Lunde Larsen (V):

Fru Marianne Jelved talte om et kulturskifte, som ordføreren var utrolig glad for. Men et kulturskifte kan vel ikke dække over, at der også må være troværdighed i politik. Og når ordføreren taler om, at der ikke er et eneste løftebrud her, blot fordi det handler om at indgå kompromiser i politik, så handler det vel i politik også om, at man har nogle ting, som man står fast på, og som man ikke går på kompromis med bare for at få magten, bare for at få indflydelsen. Det kulturskifte, som ordføreren bruger sådan lidt flot som et begreb for at dække over de mange løftebrud, er jo selvopfundet til lejligheden. Netop det folkestyre, som ordføreren priser, handler jo om, at der er tillid mellem et Folketing og dets vælgere.

Derfor må jeg blot spørge ordføreren, om der ingenting er i henseende til den økonomiske politik, som ordføreren står fast på. Og vil det i henseende til det sige, at man vil tilbagerulle nogle af de skatter og afgifter, som regeringen har lagt an til i sit forslag til fi-

nanslov, for netop at få det brede samarbejde i folkestyret, så også de borgerlige partier kan indgå i en finanslovaftale?

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Marianne Jelved (RV):

Det er klart, at hvis de borgerlige partier går i reelle forhandlinger om finansloven, kommer den jo til at se anderledes ud, end den gør nu. Det er klart. Så indgår vi jo et kompromis med nogle andre partier, og derfor bliver det en anden finanslov. Det betragter jeg heller ikke som et løftebrud. Det betragter jeg som en opfyldelse af en mål-sætning om, at vi laver brede forlig i Folketinget.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:56

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. I forlængelse af det vil jeg gerne spørge ind til nogle af de ting, som hr. Peter Christensen jo også var inde på tidligere i dag, bl.a. det med, at man nogle gange skal sluge nogle kameler. Jeg vil gerne høre fru Marianne Jelved om det med, at man nu vil lægge afgifter på de usunde fødevarer, altså afgifter på sodavand, chokolade, cigaretter m.m.

Mener fru Marianne Jelved ikke, at der er en risiko for, at vi bare øger grænsehandelen? Jeg kan i hvert fald sige, at i det område, hvor jeg kommer fra, er det helt naturligt, at flere og flere bare trækker ned over den tyske grænse for at købe de her varer. Synes fru Marianne Jelved, at det er sundere at købe slik i Tyskland frem for at købe slik i Danmark?

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Marianne Jelved (RV):

Nu har vi sådan set i mere end 100 år haft afgifter på mange forskellige varegrupper i Danmark. Dengang vi for meget lang tid siden – i begyndelsen af 1900-tallet – lagde afgift på snapsen, faldt forbruget af snaps.

Vi har altid haft problemer med grænsehandelen, og derfor er det altid en afvejning. Men den tidligere regering og regeringer før den har alle sammen brugt det at lægge afgifter på diverse varegrupper som en måde at styre adfærd på. Der er ikke noget nyt i det. VK-regeringen lavede en fedtafgift, som er ekstremt bureaukratisk, besværlig, uhensigtsmæssig osv., men det gjorde VK-regeringen. Hvorfor gjorde den det? Fordi den skulle skaffe nogle penge. Hvad skulle den skaffe penge til? Så vidt jeg husker, var det for at lave en skattereform.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:58

Anni Matthiesen (V):

Det, fru Marianne Jelved her siger, er, at det udelukkende er for at få flere penge i statskassen, at man vælger at lægge de her afgifter på, og at det ikke er for at gøre danskerne mere sunde. Eller hvad?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Marianne Jelved (RV):

Det er begge dele. Vi har jo fået god inspiration fra Forebyggelseskommissionen, som den tidligere regering nedsatte, og som kom med et forslag om, at vi burde lægge 10 kr. på cigaretpriisen. Der var mange andre ting, vi skulle gøre for at dæmpe forbruget af usunde fødevarer og ændre usunde vaner. Vi har plukket noget af det ud og synes, at det, vi har gjort, er meget fornuftigt. Jeg tror også på, at det skaber ændrede vaner, hvis vi samtidig laver kampagner og gør det muligt, at folk kan se, hvordan de kan ændre deres vaner i deres hverdag.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 14:59

Sophie Løhde (V):

Nu er vi i dag af den radikale ordfører blevet belært om, at det er ubrugeligt og helt ufatteligt gammeldags, at man skal holde, hvad man lover i et svagt øjeblik, og jeg får jo en mistanke om, at i hvert fald statsministeren og udenrigsministeren på det punkt er overordentlig enige med ordføreren, for alt er, får vi at vide, et kompromis.

Jeg kunne derfor godt tænke mig at høre, om Det Radikale Venstre – og det er selvfølgelig en meget tænkt situation – hvis nu man fik 90 mandater i Folketinget, så også ville garantere, at man stod fast på det princip, at man nemlig ikke ville finansiere et højere offentligt forbrug gennem øgede skatter og afgifter.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Marianne Jelved (RV):

Helt ærligt er jeg ikke i stand til helt at svare på det, for man skal jo også huske på, at tingene skifter undervejs. Altså, selv om VK-regeringen var fortsat med et flertal sammen med Dansk Folkeparti, ville VK-regeringen ikke have været i stand til at opretholde det skattestop, som den har påstået at den har haft i 10 år. For verden skifter, og derfor skal man passe på, at man ikke binder sig på en sådan måde, at man ikke har nogen handlemuligheder. For regeringen er jo også til for at kunne handle, også under ekstreme ændrede forhold, som man ikke kunne forudse få år før.

Der var noget, jeg godt kunne tænke mig at stille fru Sophie Løhde et spørgsmål om, hvis jeg havde mulighed for det, men det har jeg jo ikke, og så kan jeg gøre det retorisk og sige, at hvis fru Sophie Løhde tænkte lidt over det, så ville fru Sophie Løhde også kunne erindre, at vi to har siddet ved det samme forhandlingsbord i Undervisningsministeriet og indgået aftaler om erhvervsuddannelser, praktikpladsløsninger og alle mulige andre ting, hvor vi har mødtes og har indgået et kompromis. Der har jeg også været glad for at Venstre har kunnet flytte sig, og at Venstres undervisningsminister har kunnet flytte sig.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:01

Kl. 15:04

Sophie Løhde (V):

Jamen det er jo en lidt interessant udvikling her. Altså, løfter er ubrugelige, de er gammeldags, og de skal heller ikke holdes, hvis et parti har 90 mandater. Det er i hvert fald et meget, kan man sige, radikalt synspunkt. Så må jeg prøve at høre det på en anden måde. Synes man så set ud fra en radikal ordførers synspunkt, at det er god radikal politik at øge skatter og afgifter? Er det set med radikale briller vækstskabende eller ej?

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Marianne Jelved (RV):

Det kommer helt an på, hvad de skatter og afgifter, der er blevet øget, skal bruges til; det er klart. Altså, vi øger jo også skatter og afgifter, når vi laver en skattereform, for at kunne sænke skatten andre steder, hvor vi mener at det giver et bedre resultat for samfundet som sådan. Så det er jo umuligt at være så kategorisk, som fru Sophie Løhde gerne vil gøre det til; et så forenklet samfund eksisterer ikke. Jeg sagde heller ikke, at man ikke skal holde ting, man lover, men man skal gøre det på en måde, så vælgerne kan se, at man som regering også er nødt til at skulle kunne handle. Og der sker ting og sager i verden omkring en, som gør, at man ikke har kunnet forudsige det, og at man har måttet lave en ny politik eller lave om på noget.

Heldigvis er vi et oplyst samfund med folkeoplysning og folkehøjskoler og folkeskoler, og jeg skal komme efter jer, undskyld, som gør, at mennesker selvfølgelig følger med og kan forstå det, når vi taler om, hvad det er for udfordringer, vi står over for, og at det bliver værre, og at vi må gøre nogle nye ting og finde på noget nyt.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal ikke gå ind i den der løftebrudsdiskussion. Den har jeg sådan set ikke interesseret mig så meget for. De fleste af de løfter, der er blevet brudt, er jeg glad for er blevet brudt, for så har man ikke gjort nogle ting, som vi har været imod. Og det kan man jo sådan set kun glæde sig over. Og så er der Det Radikale Venstres politik, eller hvad man nu skal sige, om, at man ikke ville have gjort, at skatterne skulle være blevet højere. Men det har man så ikke kunnet holde fast i eller villet holde fast i, og det er jo en sag mellem Det Radikale Venstre og vælgerne.

Det, der interesserer mig, er i virkeligheden fru Marianne Jelveds tilgang til den store økonomiske politik. Altså, fru Marianne Jelved har jo tit talt om det lange seje træk og genopretningen siden 1982. Dengang gik Det Radikale Venstre jo ind og tog ansvar sammen med en borgerlig regering, hvor man, da man overtog magten i 1982, jo faktisk markant forbedrede finansloven med samme metoder, som man har gjort den her gang. Den her gang har man bare ikke forbedret resultatet på finansloven. Hvorfor er det, at man ikke ligesom er kommet ind og har set på, at man kunne gøre noget, der kunne ruste dansk økonomi til fremtiden, ligesom man gjorde tilbage i 1982?

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Vi ændrede jo ikke 1980'ernes økonomiske situation i 1982. Da blev de første skridt taget. Der kom fastkurspolitik, der kom afskaffelse af dyrtidsreguleringen. Gradvis hen igennem 1980'erne kom der reformer. Skattereformen kom først op i midten af 1980'erne. Derfor må hr. Simon Emil Ammitzbøll være så rar at have lidt tålmodighed og gerne gå ind i et samarbejde med regeringen og få indflydelse på det. For jeg tror, at vi på mange strækninger har de samme målsætninger, i hvert fald målsætningen om at få en stabil, solid og sund økonomisk situation i Danmark.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Lad mig sige med det samme, at hvis regeringen på et tidspunkt skulle konkretisere sin tale om bredt samarbejde og invitere Liberal Alliance til konkrete forhandlinger, møder vi altid op i en positiv ånd. Det skal der slet ikke herske nogen som helst tvivl om.

Nu har jeg her for nylig haft fornøjelsen af at læse andet bind af tidligere finansminister Knud Heinesens erindringer, og han var så ked af, at Henningen Christophersen dengang brugte et af de mest underlødige – han brugte et ord i den stil, måske ikke lige præcis det – trick, nemlig at sige, at man lavede et kasseeftersyn, da man overtog finansministerposten. Knud Heinesen mente, at det kunne man slet ikke tillade sig at sige, for det antydede jo, at der var noget galt før, og det var der jo ikke nødvendigvis. Men nok om det.

Men han inspirerede mig så også til at bestille alle ændringsforslagene fra finansloven for 1983, og der kan jeg jo se, at selv om man ikke går i gang med de kæmpe reformer fra starten, forbedrer man dog bundresultatet på finansloven markant, altså med et tocifret milliardbeløb. Det kan vi ikke sige at man har gjort så meget i den her gang. Det er bare derfor, det skuffer mig, at man ikke ligesom prøver at sige: Nu skal vi sørge for at ruste dansk økonomi til fremtiden. Det gør man jo altså ikke med 5 mia. kr. i nye afgifter.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Marianne Jelved (RV):

Nej, men det gør man jo ved at gennemføre de reformer, der er beskrevet, eller hvor det i hvert fald i regeringsgrundlaget er angivet, at de skal gennemføres. Der skaber vi jo en anden situation og en anden struktur på nogle områder, som er centrale for den måde, samfundet fungerer på, og dermed også for arbejdsstyrkens udvikling osv.

Vi er i en situation lige nu, hvor vi kommer til regeringsmagten i starten af oktober måned. Vi skal have en finanslov, inden EU-formandskabet er virkelighed, og der er rigtig meget pres på. Og vi har en prioritet, der hedder, at vi skal sørge for at skabe en bedre situation, så rigtig mange mennesker bliver mere optimistiske, og så der bliver en bedre stemning. I 1993 lavede vi noget, der ligner det her, også i en meget, meget tung situation. Og rigtig mange, der har analyseret det efterfølgende, har peget på, at det, der virkelig virkede, ikke var de 12 mia. kr., vi lavede i en finanspolitisk lempelse, men den psykologi, der fulgte med, bl.a. muligheden for at konvertere sine ejerboliglån, orlovsordningerne og andre forhold. Så man skal ikke underkende psykologien i det her.

Men vi er i starten af et langt, sejt træk, ja.

- Kl. 15:07 var rigtig mange andre lande i Europa, som arbejdede på samme måde, som Danmark gør. Så ville Europa se bedre ud. Kl. 15:10
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 15:07 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Tak. Så er det den sidste spørger, fru Inger Støjberg. Kl. 15:11
- Joachim B. Olsen** (LA):
Tusind tak. Det her ligger sådan lidt i forlængelse af det, hr. Simon Emil Ammitzbøll spurgte om. Vil ordføreren ikke forklare, hvad det er i det her regeringsgrundlag, der gør, at Danmark tager et kvantespring rent velstandsmæssigt? Er det en kickstart i en lillebitte økonomi, som er dybt afhængig af, hvad der foregår ude i verden? Er det lidt flere afgifter? Hvad er det i det her regeringsgrundlag, der er så markant anderledes, og som får os væk fra den sti, vi er på vej ud ad? Hvad er det, der gør, at Danmark bliver et markant mere velstående land med det, som regeringen har lagt frem?
- Kl. 15:08 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:08 **Marianne Jelved** (RV):
Det er udsigten til de reformer, der skal laves. Vi har levet af reformer i rigtig mange år, i flere årtier i Danmark. Der har ikke været så mange i 00'erne, som der var i 1990'erne og 1980'erne, men vi har haft reformer siden 1982, som gradvis har forbedret dansk økonomi. Så er dansk økonomi blevet meget markant påvirket af forhold uden om os, og det er jo ikke alt af det, vi kan adressere lige på en studs. Det kræver jo også, at vi får omgivelserne omkring os til at arbejde hen imod en mere solid og sund økonomi. Men det er reformerne, der gør det: det, at vi hele tiden er på vagt over for det, der gør, at vi sander til, og det, at vi skaber den fleksibilitet og den mobilitet, der skal til, for at vi kan få et samfund, hvor væksten stiger.
- Kl. 15:09 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 15:09 **Joachim B. Olsen** (LA):
Det er vi helt enige i Liberal Alliance. Der skal reformer til. Men er en skattereform, som skal øge arbejdsudbuddet med 7.000 personer, en markant reform, når man så samtidig hælder en masse afgifter ud over danskerne? Bliver skattetrykket sænket markant? Ja, det er reformer, men er det markante reformer, der gør, at Danmark kommer væk fra den vej, hvor vi bare falder ned af ranglisten over de mest velstående nationer i verden?
- Nu har vi ikke set skattereformen endnu, det vedkender jeg mig, men mener ordføreren, at når man laver en skattereform, som man har sagt skal øge arbejdsudbuddet med 7.000, er det så markant, at det gør, at Danmark vil blive et betydelig mere velstående land med flere muligheder for dets indbyggere?
- Kl. 15:10 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:10 **Marianne Jelved** (RV):
De 7.000 er jo kun en del af det. Ambitionen er, at vi skal øge arbejdsstyrken med 135.000, og det gør vi jo bl.a. ved at gennemføre tilbagetrækningsreformen, dagpengereformen, og vi laver en skattereform, vi laver reformer af en lang række ydelser, hvilket er beskrevet i regeringsgrundlaget. Så målet er en forøgelse af arbejdsstyrken med 135.000. Det er sådan set ganske pænt, og jeg ville ønske, at der
- Kl. 15:12 **Inger Støjberg** (V):
Tak. Nu hørte jeg jo lige den nærmest skolemesteragtige irettesættelse, som fru Marianne Jelved gav unge hr. Jacob Jensen, måtte man forstå. Det var i hvert fald den betegnelse, fru Marianne Jelved gav den unge hr. Jensen. Det var på grund af diskussionen om løftebrud. Så fik den unge hr. Jensen ellers at vide, at det ikke var et løftebrud, men at det var et kompromis.
- Så tænker jeg, at nu vil jeg lige prøve at slå op i den danske ordbog for at se, hvad det ord egentlig dækker over. Hvis man slår ordet kompromis op, kan man læse, at der står, at det er en aftale eller et forlig, der bygger på gensidige indrømmelser i en strid, forhandling eller lignende – og man må jo sige, at både betegnelserne strid og forhandling nok meget godt dækker, hvad der er sket i regeringen – og det indebærer så ofte, at der må slækkes på egne krav. Der kan man sige, at man i hvert fald ikke har taget munden for fuld. Hvis man så lige slår op på ordet løftebrud, kan man godt nok ikke se en beskrivelse af det, men der står lidt om gyldne løfter, og gyldne løfter er store løfter, der gives, men sikkert ikke opfyldes. Jeg vil spørge fru Marianne Jelved, om der ikke er tale om gyldne løfter, for man vidste jo godt i valgkampen fra S og SF's side, at alle de her ting aldrig nogen sinde ville blive opfyldt, og nu er Det Radikale Venstre så med til at skubbe på vognen.
- Kl. 15:12 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 15:12 **Marianne Jelved** (RV):
Jeg er ikke vidende om, hvad S og SF mente at vide under valgkampen. Det overlader jeg fuldstændig til dem selv. Det er ikke min opgave at forklare, hvad de vidste på et givet tidspunkt. Jeg fastholder bare det, som jeg synes er nøglen til alt det, vi taler om her, og nu forsøger fru Inger Støjberg så også at kaste grus i maskineriet og bilde befolkningen ind, at når der kommer partier herind i Folketinget, hvor der skal et eller andet antal af mandater til, for at man har flertal, så kan man stille sig op i et hjørne og sige: Vi har nogle løfter, som vi har givet.
- Det har den tidligere statsminister, som blev statsminister i 2001 gjort, og det var vel nok heldigt for den pågældende statsminister, at han havde et flertal efter valget bestående af V, K og O. For hvis nu han havde haft et flertal med V, K, Centrumdemokraterne og Kristeligt Folkeparti, var der jo aldrig blevet lavet de stramninger på udlændingeområdet, som Venstre havde lovet i valgkampen. Men nu blev der ikke et flertal bestående af dem. Der blev et helt andet flertal, og det var et held. Det er jo held, og jeg synes, det er fantastisk, at vi skal bilde vælgerne, borgerne, der følger det her, ind, at når vi har sagt en ting før et valg, så helmer vi ikke, før vi kommer igen med det. Sådan er det ikke i et folkestyre, hverken i Danmark, i Sverige, i Tyskland eller andre steder, hvor der er demokrati.
- Kl. 15:13 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Jeg vil nu ikke kalde det held, at VK-regeringen flankeret af Dansk Folkeparti indfrie de løfter, som vi gik til valg på, og jeg vil nu altså også fastholde, at det både er et hæderkronet og agtværdigt princip, at det, man lover før et valg og under en valgkamp, også er det, man gennemfører efterfølgende. Det synes jeg er et godt princip, og man må bare sige, at det er det, som den her regering har gjort op med.

Kl. 15:13

højere og underskuddet større. Samlet set må vi erkende, at vejen ud af krisen bliver længere.

Det betyder, at kravene til regeringen er skærpede. Det stiller større krav til prioriteringerne og større krav til, at vores forslag er finansierede, før de sættes i gang. Det ansvar påtager vi os fuldt ud. Denne regering vil sikre finansieringen for at nå vores mål. Det sagde vi i regeringsgrundlaget, og det viser vi nu med vores finanslovsforslag. Vi skal have nye indtægter, der skal sikre, at flere kommer i arbejde, at flere får en uddannelse, og at flere kommer ud af fattigdommen. Regeringen vil ikke iværksætte forslag, før pengene er der, altså før finansieringen er på plads. Det er det, vi forstår ved økonomisk ansvarlighed.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Vi har i alt lagt op til øgede skatter og afgifter i 2012 på 3 mia. kr. Det er skatter og afgifter, der er fornuftige, fremadrettede og retfærdige. Vi vil bl.a. øge afgifterne på de usunde varer. Højere priser på slik og chokolade skal øge lysten til at spise sundere til gavn for sundheden. Dyrere cigaretter skal få især de unge til at ryge mindre til gavn for helbredet. Øgede afgifter på øl og vin skal få danskerne til at drikke mindre; sådan mindsker vi alkoholforbruget. Vi vil også indføre en afgift på dårligt arbejdsmiljø. En afgift på arbejdsskader skal i højere grad få virksomheder til at forebygge arbejdsskader. Luftforureningen skader naturen, og den har betydning for vores sundhed. Derfor lægger vi også en afgift på luftforurening, og det vil netop også øge virksomhedernes incitament til at mindske udledningen af kvælstofilter. Det er til gavn for naturen og til gavn for sundheden.

Marianne Jelved (RV):

Det kræver også, at fru Inger Støjberg kan love vælgerne, at fru Inger Støjberg får 90 mandater bag sine løfter. Ellers giver det jo ingen mening at stå og sige det – ingen som helst mening. Det kræver 90 mandater at gennemføre det, man siger før et valg, under et valg og efter et valg. Enten er man diktatorisk og kan skaffe de 90 mandater fra andre partier, som ikke tør gøre andet end det, man siger, eller også indgår man kompromiser, og så kan man ikke indfri det løfte, man gav før valget og under valget, når man kommer efter valget. 90 mandater er løsenet.

Kl. 15:15

Endelig fjerner vi fradragene på sundhedsforsikringerne, så vi sikrer en mere lige adgang til sundhedsvæsenet. Arbejdsgivernes fradragsret på sundhedsforsikringerne har betydet, at vi alle er med til at finansiere, at nogle danskere med en sundhedsforsikring er blevet behandlet før andre. Det er ikke rimeligt, og det skal stoppes. Sidst, men ikke mindst, skal flere medarbejdere i SKAT sikre en bedre ligning, ligesom multinationale selskaber, der ikke betaler skat, vil blive offentliggjort på SKAT's hjemmeside. Det skal sikre ekstra skatteindtægter i 2013.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren.

Mens vi får en ny ordfører på talerstolen, vil jeg bare oplyse for fru Inger Støjberg, at Storm P. havde en anden definition på, hvad et kompromis er, nemlig et forlig, hvor begge parter får, hvad ingen havde ønsket.

Hr. Jonas Dahl som ordfører.

Kl. 15:15

Nye indtægter handler ikke kun om flere penge. Det handler om at sætte ind der, hvor det har en forebyggende effekt. Det handler om en retfærdig fordeling og om, at alle skal bidrage. De ekstra indtægter skal gøre op med nogle af de urimelige besparelser, som VK-regeringen indførte. I SF mener vi især, at det har været væsentligt at få fjernet brugerbetalingen for barnløshed og at sikre, at børnefamilieydelseerne igen kommer til at gavne alle børn.

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det, hr. formand. Danmark har fået en ny regering, en ny politik og en helt ny kurs. Det ser man tydeligt i det forslag til finanslov for 2012, som regeringen har lagt frem. Det er et forslag, som jeg som SF'er både er glad for og stolt af at være en del af.

Ved sin tiltrædelse fremlagde regeringen et ambitiøst regeringsgrundlag for arbejdet i de kommende 4 år. Med vores forslag til finanslov for 2012 går vi nu i gang med arbejdet med at føre regeringsgrundlaget ud i livet. Vi tager det første skridt til at bringe Danmark på rette kurs og viser tydeligt, at der er kommet nye politiske kræfter til magten i Danmark.

Vores første prioriteringer for Danmark og dansk økonomi i 2012 vil sikre en ny optimisme, en større ansvarlighed og mere reel lighed i Danmark. Det gør vi ved at sikre flere arbejdspladser til de alt for mange ledige og praktikpladser til de mange unge, der i dag ikke kan færdiggøre deres uddannelse. Det vil lægge grobunden for et både grønnere og sundere Danmark, og det vil være det første skridt mod et mere retfærdigt samfund med mindre fattigdom og med lige muligheder.

Med den samlede finanslov, der er lagt frem, er der fire klare fokusområder: en ny vurdering af dansk økonomi, nye indtægter, færre besparelser og nye initiativer. For at tilrettelægge den økonomiske politik bedst muligt har vi gået den tidligere regerings indtægter og udgifter igennem med en tættekam, altså lavet et kasseeftersyn, som det er blevet kaldt. Det har vist ukonkrete besparelser og flere merudgifter. Vi har samtidig lavet en ny vurdering af dansk økonomi, og det ser desværre ikke så godt ud. Væksten bliver lavere, ledigheden

Derfor er vi også glade for, at det fra 2012 igen vil være gratis at få kunstig befrugtning til sit første barn, ligesom brugerbetalingen på sterilisation afskaffes. Endelig bliver der lagt et loft over udgiften til medicin til behandlingen med kunstig befrugtning af barn nr. 2. Jeg er også ekstremt stolt af og tilfreds med, at det nuværende loft over børnefamilieydelse bliver afskaffet. Dermed sikrer regeringen, at børneydelseerne er for alle børn og ikke blot for de to første. Danmark har brug for flere og ikke færre børn. Derfor var det også fuldstændig tåbeligt at indføre brugerbetaling for det at få et barn.

Regeringen ønsker at fjerne en del af de besparelser, der ligger på ulandsbistanden. Et velfærdssamfund som det danske skal også have råd til at hjælpe dem, der har det sværest, også i en tid, hvor krisen kradsler herhjemme. Det er altid nemmest at spare der, hvor det ikke mærkes af danskerne, men det er den populistiske løsning, og det er vi ikke til. Vi vil gerne tage et ansvar for at hjælpe dem, der har behov, og det er også derfor, at der er afsat ekstra penge til ulandsbistanden i finansloven for 2012.

Kl. 15:21

Når det gælder nye initiativer, er kickstarten selvfølgelig helt, helt afgørende. Med den sætter vi gang i dansk økonomi, vi sikrer arbejdspladser, vi skaber optimisme. Vi fremrykker investeringerne for i alt 18,7 mia. kr. i 2012 og 2013. Det vil sikre godt 20.000 ar-

bejdspladser til de mange, der i dag er ledige. Det vil sikre renoveringer af flere af vores skoler, udskiftning af tage og vinduer. De flere energirenoveringer vil ikke bare sikre bedre indeklima, men vil også sikre besparelser på varmeregningen på længere sigt. Det vil også sikre renoveringen af sygehuse og give flere muligheder for at købe nyt teknologisk udstyr, som igen kommer patienterne til gavn. Vi skal sikre bedre behandling til dem, der bliver ramt af sygdom. Endelig vil der i den kommende energiaftale blive skabt grundlag for investeringer i vindmøller, omstilling til biomasse og en generel styrkelse af den energibesparende indsats.

Der er tale om fremrykninger af investeringer. Derfor bruger vi heller ikke flere penge. Vi bruger dem nu i stedet for senere. Danmark har behov for vækst, nye job og ikke mindst ny optimisme, en tro på, at der er en vej ud af krisen. Det vil en kickstart med flere investeringer medvirke til. Kickstarten skal ikke stå alene, men den sender et klart signal om, at Danmark og danskerne nu har en regering, der tør sætte handling bag ordene. Derfor igangsætter vi nu de helt nødvendige tiltag til at få Danmark ud af den stagnation, vi har oplevet. Selv om vi lempet lidt til næste år og får sat gang i de nødvendige investeringer, overholder vi stadig fuldt og helt EU-henstillingerne.

Ud over kickstarten har det på trods af en stram økonomi været muligt også at prioritere andre nye initiativer. I SF er vi især glade for, at det har været muligt at afskaffe kontanthjælpsydelse, altså fattigdomsydelserne. Det vil mindske fattigdommen og øge ligheden her i landet, og det vil betyde, at færre børn kommer til at vokse op i fattigdom og dermed sikre dem en barndom, hvor de ikke oplever unødige afsavn og unødige nederlag. Vi ønsker ikke at fastholde mennesker i fattigdom. Fattigdom skaber håbløshed og gør det svære for den enkelte at skabe et bedre liv for sig selv og sin familie.

Den tidligere regering mente, at fattigdom bragte folk i arbejde. Det mener vi ikke – det mener vi slet ikke. Det er mulighederne for job, der bringer folk i arbejde, og de muligheder vil vi også sikre.

Sundhedspakken, bl.a. med indsats over for psykisk syge og mere forebyggelse, er også et positivt tiltag. Den vil sikre klare forbedringer for dem, der rammes af sygdom. Både psykiatrimrådet og den forebyggende indsats har været nedprioriteret de seneste 10 år, og det skal der laves om på.

På miljøområdet tager vi nu de første skridt til at føre regeringens grønne politik ud i livet. Ud over at mindske luftforureningen vil finansloven sikre flere penge til miljøteknologiske udviklings- og demonstrationsprogrammer, så vi kan styrke Danmarks position på det grønne. Vi vil sikre handleplaner for klimatilpasning i kommunerne og fra 2013 oprette en grøn energipulje. Denne regering er en af de mest ambitiøse på miljøområdet. Vi ønsker grøn vækst og en bæredygtig udvikling. Derfor skal miljø, klima og energi tænkes ind i beslutningsprocesserne.

Endelig vil regeringen sikre flere praktikpladser til de mange unge, der i dag ikke gennemfører deres ungdomsuddannelse på grund af manglende praktik, både flere praktikpladser, bl.a. med krav om praktikpladser ved offentlige udbud, og flere skolepraktikpladser. På den måde er regeringen med til at sikre, at Danmark ikke taber en hel generation på gulvet, og netop derfor styrker vi også forskningsindsatsen.

Ja, der er faktisk rigtig meget at glæde sig over for SF, men også for den helt almindelige dansker, og det er, fordi vi efter 10 år med for lidt fokus på lighed, for uambitiøse mål og for kortsigtet politik nu lægger en ny kurs – en ny kurs, der sikrer vækst, mindre ulighed, mere velfærd, kort sagt en ny kurs for Danmark.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er en række spørgsmål, og jeg starter med hr. Anders Samuelson.

Kl. 15:25

Anders Samuelson (LA):

Tak for det. Jeg bliver nødt til at starte med de her mange afgifter, som man vælter ned over almindelige danske familier, og som betyder, at en almindelig dansk familie får en øget belastning på 4.000 kr. Min politiske ordfører har peget på, at det jo fuldstændig svarer til, at SF og resten af regeringen har overtaget sheriffen fra Nottingham's rolle. Man kommer og stjæler penge fra folk, som i forvejen er svært stillet. På hvilken måde fremmer det en social udvikling i det her samfund, hvor folk har flere og frie valgmuligheder?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Jonas Dahl (SF):

Det har været enormt vigtigt at sikre, at vi rent faktisk får styrket nogle af de områder, hvor vi gerne ville lave nogle politiske prioriteringer. Vi vil gerne styrke psykiatrien, vi vil gerne styrke vores forebyggelse, og det gør vi bl.a. ved at hæve afgifterne på noget af det usunde, netop også for at give et økonomisk incitament til, at man f.eks. lægger cigaretterne på hylden eller alkoholen for den sags skyld.

I forhold til de her beregninger med de 4.000 kr. har jeg godt hørt Venstres politiske ordfører være fremme med dem tidligere. Jeg har endnu ikke fundet ud af, hvor de kommer fra, men det kan være, at vi får opklaret det i løbet af debatten. Vi har jo også sagt, at når vi fremlægger regeringens skatteforslag, når vi nu har en samlet finanslov, vil vi selvfølgelig også lave nogle typeberegninger, som klart gør det tydeligt, hvad den enkelte kommer til at bidrage med ekstra, afhængigt af om man ryger eller ikke ryger og hvor stort et alkoholforbrug, man har.

Men det, der har været helt afgørende for regeringen, har jo netop været at vise, at vi godt tør prioritere. Vi tør godt prioritere at lægge en lille afgift på noget af det usunde for at give folk et incitament til rent faktisk at leve sundt, og så vil vi gerne bruge de penge, der kommer ind, til rent faktisk at styrke vores sundhedsvæsen. Det synes jeg sådan set er ærlig prioritering.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Anders Samuelson.

Kl. 15:27

Anders Samuelson (LA):

Man kan jo ikke både blæse og have mel i munden. Altså, man kan da ikke sige, at man lægger den her afgift på med henblik på at få nogle penge, så man kan gøre noget godt, og samtidig sige, at afgiften skal være med til, at folk holder op med at ryge. Hvis nu folk faktisk gør det, er der jo ikke nogen penge. Hvad så? SF er ikke længere et socialistisk folkeparti. Nu er det bare et sheriffparti, som vil bestemme, hvad folk skal gøre, og så oven i købet med en eller anden voodooøkonomi, hvor man på en og samme gang tror, at man kan påvirke folks adfærd, så de holder op med at ryge, og så samtidig påstå, at de penge, der kommer ind, ved at folk holder op med at ryge – der kommer altså så ikke penge ind – skal man bruge til noget godt i den anden side. Man må vælge. Tror ordføreren på, at folk holder op med at ryge med de nye afgifter, at det har en positiv effekt og folk ryger mindre? Hvis man tror på det, så prøv at forklare, hvordan det kan føre til flere penge i statskassen.

Kl. 15:28

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror fuldt og fast på, at specielt blandt unge betyder det rent faktisk noget, at vi nu hæver afgiften med omkring 3 kr. pr. pakke. Det tror jeg faktisk vil have en effekt for rigtig mange unge. Det kan man se af de erfaringer, der bl.a. har været i Norge, hvor rigtig mange unge faktisk har lagt smøgerne på hylden, og det betyder noget positivt for sundheden. Jeg håber da sådan set også, at hr. Anders Samuelsen anerkender, at hvis færre unge begynder at ryge, er det gavnligt for vores generelle sundhedstilstand, som i øvrigt ikke har det specielt godt.

Det er klart, at der er nogle, der fortsat vil vælge at ryge, og det synes jeg sådan set er et fair valg, og det skal de da have lov til. Vi siger bare, at de skal betale lidt ekstra for det, og de penge kommer vi bl.a. til at lægge tilbage til vores sundhedsvæsen. Det samme gælder i øvrigt de andre sundhedsafgifter. Det synes vi sådan set er en fair prioritering og en helt åben og ærlig prioritering. Vi har sagt ret åbent, at det er det, vi vil gøre, og nu gennemfører vi det.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Peter Christensen.

Kl. 15:29

Peter Christensen (V):

Jeg kan forstå på hr. Jonas Dahl, at han sådan set slet ikke har noget overblik over, hvad det egentlig er for regninger, der bliver sendt ud til danskerne. Jeg forklarer gerne. Altså, 5 mia. kr. i ekstra skatter og afgifter, det er gennemsnitligt 1.800 kr. pr. familie, klima- og energiministeren siger, at hans regning svarer til godt 2.000 kr. gennemsnitligt pr. familie. Derudover kommer der automatiske skattereguleringer, betalingsring og lastbilskat. Men jeg forstår, at det bare er en lille regning, man sender ud. Det er jo et synspunkt.

Jeg er optaget af, at økonomi- og indenrigsministeren anerkender, at det har en skæv profil med de afgifter, finansministeren anerkender, at det har en skæv profil. Er SF også enig i, at det har en skæv profil, altså at det vender den tunge ende nedad med alle de her afgifter?

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Jonas Dahl (SF):

Det har været meget klart for den her regering, og vi siger, at vi gerne vil have skattefinansieret velfærd, og det betyder også, at der er nogle skatter og afgifter, der kommer til at stige. Det fremgår i øvrigt af regeringsgrundlaget, og det fremgår i øvrigt også af finanslovforslaget. Det synes jeg sådan set er lagt helt ærligt frem, og det er bl.a., fordi vi gerne vil styrke nogle andre områder, og så er man nødt til at lave nogle prioriteringer, og det betyder, at der skal nogle penge ind, før man kan bruge nogle penge. Det er jo sådan set det forsigtighedsprincip, vi har lagt frem fra regeringens side. Så jeg synes sådan set, at det er meget ærligt at sige, at vi gerne vil styrke psykiatrien, at vi gerne vil fjerne de fattigdomsskabende ydelser, og at vi gerne vil styrke vores forebyggende indsats. Det er nogle initiativer, og det kræver, at vi får nogle penge i kassen, og derfor hæver vi bl.a. nogle skatter og afgifter.

Peter Christensen (V):

Det tager jeg sådan set som en bekræftelse også fra SF's side af, at der er den her negative side ved afgifter. Det, jeg så godt kunne tænke mig at vide, er, at når vi så skal i gang med at forhandle en skattereform, vil SF så have, at den skattereform, ud over at have i almindelighed en social balance, så også skal rette op på den skævhed, som de her 5 mia. kr. skaber allerede nu? Altså, skal det indgå i den samlede vurdering af, om det har en rimelig social balance?

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Jonas Dahl (SF):

Det har været helt afgørende, at vi jo sådan set også sikrer en i øvrigt balanceret finanslov, og hvis man slår op, jeg tror, at det er på side 39 eller side 40 i finanslovforslaget, kan man se, at det også meget tydeligt fremgår, at hvis man tager skatterne og afgifterne isoleret set, er det klart, at så er den skæv, men det er jo netop også derfor, at der er en bred række af andre initiativer, hvor der også er en lang række forbedringer, ikke mindst ved at fjerne fattigdomsydelserne, og det retter det sådan set op. Det er jeg helt sikker på hr. Peter Christensen også har læst, men det vil han så ikke referere her i dag, og det er jo så hans eget valg.

Med hensyn til den anden del om skattereformen står det jo klart i regeringsgrundlaget, at den skal være socialt balanceret, og det er jeg sådan set meget, meget fortrøstningsfuld ved. Der er, så vidt jeg ved, ikke andre regeringer de sidste 10 år, der har haft det samme mål.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:32

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er jo sådan et lidt, kan man sige, spændende finanslovforslag, for det indeholder mange afgifter og mange tiltag, der på en eller anden måde skulle sikre det danske samfund, og alligevel kan man jo godt se, at stigende afgifter kan gå hen og koste arbejdspladser, hvis det bliver for dyrt at producere varerne i Danmark. Virksomhederne kan finde på at flytte produktionen til udlandet, hvis der er for store stigninger – det har vi jo set flere gange

Ordføreren taler også om at fremrykke investeringer, vel vidende at de skal i EU-udbud, og udenlandske virksomheder kommer mange gange med deres egne ansatte.

Mener ordføreren overhovedet ikke, at de stigende afgifter på nogen måde kan komme til at påvirke de danske arbejdspladser og dermed få virksomheder til at flytte produktionen til udlandet? Og mener ordføreren heller ikke, at fremrykningen af offentlige investeringer på de 18 mia. kr., der er på tale, vil betyde, at nogle af de 20.000 arbejdspladser, der blev nævnt, vil gå til udenlandske virksomheder og dermed udenlandske arbejdere?

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set meget enig i, at det er et spændende finanslovsforslag. Jeg vil endda sige, at det er et vanvittig spændende finanslovsforslag, netop fordi vi nu sætter en ny kurs for Danmark og tegner en anden retning end den, der har været dikteret de sidste 10 år. Så på den måde er jeg sådan set meget enig med spørgeren.

Når det kommer til kickstarten, har det jo også været vores erkendelse, at vi er i en krise, og derfor bliver vi også nødt til at sige, at vi gør noget for de mange mennesker, der desværre er blevet arbejdsløse. Vi har behov for at kickstarte økonomien, så vi igen får vækst i Danmark, og derfor er kickstarten, der er en del af den løsning, vi har lagt på bordet, på 18,7 mia. kr., og det er sådan set et ganske omfattende beløb. Vi regner med – og det gør vismændene i øvrigt også – at det vil betyde flere arbejdspladser. Vil det betyde, at der også kommer udenlandske firmaer og byder ind på opgaverne, og at visse job kan gå til udlandet? Det kan det muligvis, men jeg tror faktisk, at de fleste af de job bliver skabt i Danmark, fordi der er rigtig mange arbejdsløse, som gerne vil have foden indenfor på arbejdsmarkedet. Så derfor tror jeg faktisk godt, det kan lade sig gøre også at skabe danske job.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:35

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, der er nok ingen tvivl om, at der vil blive skabt nogle danske job, men det ville bare være interessant at vide noget om regeringens tro på, hvor mange reelle danske job det her kan give.

Et andet spørgsmål, som det ikke er sikkert at ordføreren kan svare på, gælder det, der ligger i finanslovsforslaget om at forlænge dagpengeperioden for visse grupper ledige. Jeg vil gerne høre ordføreren, hvad det er for grupper, der ikke skal have forlænget deres dagpengeperiode. Er det dem, der er blevet ledige efter den 1. juli 2010, som er omfattet af den nye ordning med en dagpengeperiode på 2 år? Er det dem, der ikke kan få forlænget dagpengeperioden, eller hvordan er det?

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Jonas Dahl (SF):

Jamen det fremgår jo klart af finanslovsforslaget, som regeringen har lagt frem, at kickstarten vil betyde ca. 21.000 job de næste 2 år. Det synes jeg sådan set er en betydelig vækst, og jeg tror også, det vil vise sig, at rigtig mange af de job bliver danske job – jeg er i hvert fald meget, meget fortrøstningsfuld. Så jeg glæder mig over, at vi nu har fået en regering, som vil sætte gang i økonomien, og jeg tror, at rigtig mange af de mennesker, som nu vil få et arbejde, også er glade for, at der er kommet en regering, som rent faktisk godt kan sørge for, at de måske også kan få noget at rive i.

Hvad angår dagpengene, havde jeg sådan set gerne set, at vi kunne have fastholdt den daværende dagpengeperiode, men det er der ikke flertal for, og det anerkender vi jo fuldt ud. Det, vi har sagt, også i forbindelse med finanslovsforslaget, er, at de mennesker, der stod til at miste deres dagpenge den 1. juli, får deres periode forlænget med et halvt år.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:36

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne fortsætte lidt der, hvor ordføreren slap i forhold til hr. Peter Christensens spørgsmål, nemlig ved de grafer, der er på side 39 i regeringens oplæg til finanslov. De viser jo sådan en gennemsnitsbetragtning.

Jeg vil gerne bede ordføreren om at forholde sig til, hvorledes situationen er for en pensionistfamilie, som jo ikke får gavn af, at der fjernes et loft over kontanthjælpsydelsen, og som ikke får gavn af, at starthjælpen bliver sat op, så motivationen til at arbejde bliver mindre. Hvorledes vil dens situation være? Vil det ikke være sådan, at det eneste, den oplever, vil være afgiftsstigningerne, men ikke de ydelsesløft, som ordføreren er så stolt af?

Så skal jeg bare for historieskrivningens skyld sige, at der i regeringsgrundlaget i 2007 under regeringen Anders Fogh Rasmussen stod om den skattereform, der blev gennemført, at den skulle være fordelingsmæssigt afbalanceret. Man kan altid mene meget om retorik, men jeg tror, at de fleste vil mene, at forskellen mellem en rimelig social balance og en fordelingsmæssigt afbalanceret skattereform vel er et spørgsmål om, hvilke øjne der kigger på det. Så hvis ordføreren ikke har kendskab til, at den tidligere regering også har tilstræbt en fordelingsmæssig balance i sine skattereformer, så har ordføreren ikke fulgt med i regeringsgrundlaget fra 2007 og fremefter.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er klart, at det, den her regering vil, bl.a. med en skattereform, jo netop er at sige, at den skal være socialt balanceret. Jeg synes faktisk, at det er et meget ambitiøst mål, og så må folk jo efterfølgende bedømme, hvad det er for et resultat, der kommer ud af det, når vi nu fremlægger vores skattereform, og så holde den op mod den tidligere regerings. Jeg er ret overbevist om, hvordan resultatet vil blive, men lad os nu diskutere det, når vi har fremlagt en skattereform – det tror jeg sådan set vil være det bedste.

Med hensyn til de her typeberegninger, som hr. Kristian Jensen henviser til, og som også hr. Peter Christensen henviste til, så har regeringen jo faktisk ikke lavet dem endnu, fordi lovforslaget ikke er lavet. Og det vil sige, at det ikke er endeligt udmøntet, hvordan de enkelte dele skal være i forslaget. Men det er klart, at når vi fremlægger vores forslag, udmøntningen af finansloven i form af de enkelte skatteforslag, vil der selvfølgelig også være nogle typeberegninger, således at man kan se det.

Men hvis man netop tager diskussionen i forhold til de her deciler, fremgår det også meget klart, at det, det rent faktisk betyder, er, at vi også samlet set kommer til at investere i de grupper, der ligger lavest på indkomstskalaen. Og jeg synes, at det er rigtig, rigtig positivt, at vi nu sætter massivt ind i forhold til psykiatrien, i forhold til forebyggelsen, for det tror jeg rent faktisk vil komme dem, der har de største behov, til gavn. Når vi så også tager fattigdomsydelserne med, synes jeg faktisk, at det er en meget, meget socialt balanceret finanslov, der bliver fremlagt.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:39

Kristian Jensen (V):

Typeberegninger, indkomstdeciler. Det er fine ord, men jeg tror, at mange af dem, der sidder hjemme og følger med, ikke forstår ret meget af, hvad ordføreren siger. Så lad mig prøve at gøre det helt konkret:

Mine gamle naboer, Henning og Jytte, er ikke på kontanthjælp, de har nemlig forladt arbejdsmarkedet. De er heller ikke på startydelse, og de får ikke gavn af de løft af ydelser, som ordføreren praler så meget af. Er det eneste, de bliver ramt af, ikke stigende afgifter, med klima- og energiministerens ord: en stigende varmeregning og energiregning?

Hvad vil hr. Jonas Dahl sige til Henning og Jytte og alle de mange andre pensionister, der går rundt og kigger på de stigende skatter og afgifter, der kommer, og kigger efter, hvor goderne er til dem, og ser en tom bog? Hvad vil hr. Jonas Dahl sige til Henning og Jytte?

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Jonas Dahl (SF):

Jeg bed meget mærke i formuleringen: Hvilke goder kommer der så til dem? Det synes jeg er meget interessant, for det, vi jo netop også lægger frem med det her finanslovsforslag, er rent faktisk, at vi siger, at vi alle sammen har behov for, at der løftes i flok. Vi har behov for at bringe Danmark ud af krisen, og det betyder faktisk, at vi alle sammen skal tage en smule fat. Det synes jeg sådan set også ville klæde Venstre at anerkende.

Vi siger, at vi har behov for at lave nogle markante forbedringer inden for psykiatrien, inden for sundhedsområdet generelt, men vi siger også, at vi tager et opgør med de fattigdomsskabende ydelser, som den tidligere regering har indført. Det synes jeg er nogle markante forbedringer, som rent faktisk vil komme rigtig mange mennesker til gode. Så det synes jeg er en offensiv måde, som rent faktisk forandrer den politik, der har været ført i de sidste 10 år.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Jonas Dahl kan vel bekræfte, at hvis man ser på den politik, der nu er lagt frem, vil det blive dyrere for pensionisterne. Hr. Jonas Dahl er repræsentant for et parti, der førte valgkamp på, at pensions-tillægget skulle hæves, så pensionisterne fik mere. Kan hr. Jonas Dahl ikke bekræfte, at det ikke endnu er blevet en del af regeringens politik? Det, man har lagt frem, er, hvis vi ser på det, der ligger, og på, hvordan virkningen vil være af det, at pensionister får mindre at gøre godt med, for det bliver dyrere for pensionisterne.

Altså, det er jo med kirurgisk præcision nu sikret, at der, hvor man f.eks. bruger pengene, er på at få asylansøgere ud af asylcentre. Det har man sat 200 mio. kr. af til. Det er til at hæve ydelserne til dem på overførselsindkomster, som primært kommer med indvandrerbaggrund. Det kan man mene er godt eller skidt. Det er slet ikke det. Men det koster en 300-400 mio. kr. Man bruger altså over 0,5 mia. kr. alene på de her to ting.

Det, der så ikke er blevet penge til, er det, SF førte valgkamp på, nemlig at hæve pensionisternes tillæg, førtidspensionisternes tillæg osv. Er det ikke korrekt? Derfor bliver de belastet af de afgiftsstigninger, der kommer, og derfor bliver der mindre til pensionisterne.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:42

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det, der står meget klart, når man læser finansloven, netop er, at der rent faktisk kommer nogle markante forbedringer for ikke bare de allerfattigste i Danmark, som har været på de her fattigdomsskabende ydelser, men vi siger faktisk også, at vi gerne vil hæve ulandsbistanden, fordi vi rent faktisk synes, at vi også har et ansvar for at hjælpe dem, der har det endnu værre, dem, der har det allerdårligst i den her verden. Jeg synes sådan set, at det er positivt, at vi også tør tage et socialt ansvar.

Så tager vi bl.a. fat på at løfte det medicinske område og løfte forholdene for de medicinske patienter, som jo netop er nogle af de ældre borgere, som desværre ikke har fået et tilstrækkelig løft i vores sundhedsvæsen. Det er jo noget af det, vi nu tager fat på. Vi siger, at vi sådan set er enige i, at der er behov for et løft. Det er her, at vi med den her finanslov tager et lille skridt fremad. Så jeg synes faktisk ikke, at det er rimeligt at sidde der og kritisere, for nu sætter vi nogle initiativer i gang, som i sidste ende faktisk vil være meget markante forbedringer for de mennesker, der rent faktisk har de største behov.

Kl. 15:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er meget på en gang. Man lovede 1 mia. kr. mere til de ældre medicinske patienter, og man forsøger at komme med 200 mio. kr. via satspuljen, som er en ordning, som pensionisterne selv betaler til. Det er jo lysår fra det, man sagde i valgkampen.

Mit spørgsmål gik jo ikke på ulandsbistanden, men den kan vi også godt tage. Det er jo rigtigt, at der vælger man også at bruge en hel del flere penge. Det er så oven i den godt halve milliard kroner, som jeg nævnte før, som det koster at få asylansøgere ud af centrene samt at forhøje ydelserne, hvor det primært er folk med indvandrerbaggrund, der skal have forhøjet dem.

Mit spørgsmål var meget enkelt, nemlig om hr. Jonas Dahl kunne bekræfte, at når man ser på de forslag, der ligger indtil nu, bliver det dyrere for folkepensionisterne, og at det er i modstrid med det, som Socialistisk Folkeparti og hr. Jonas Dahl førte valgkamp på, nemlig at der skulle ske et løft i folkepensionisternes ydelser. Når vi ser på S og SF's forslag fra et par år siden, havde de også selv et regneeksempel på, at det ville blive dyrere for folkepensionister, men at det ville man så kompensere for gennem det forhøjede pensionstillæg, som man nu har glemt, og som man ikke har med sin politik. Det er bare her, at jeg spørger hr. Jonas Dahl, om han ikke kan bekræfte, at det hænger sådan sammen.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg kan bekræfte, at vi rent faktisk har fremlagt et regeringsgrundlag, og at vi nu tager de første skridt til at føre det ud i livet. Det tror jeg også godt at ordføreren vil anerkende. Det betyder også, at vi tager fat på nogle af de store områder, hvor der rent faktisk er behov for et løft; noget, der rent faktisk også vil gavne de ældre bor-

gere i det her land. Når vi tager fat på psykiatrien, når vi tager fat på det medicinske område, er det netop, fordi der er et enormt behov for at styrke behandlingen af de allersvageste ældre, som i den grad har behov for hjælp. Det synes jeg faktisk er en anerkendelse af, at vi her har et problem, og at vi nu forsøger at gøre noget ved det.

Det tror jeg sådan set også at hr. Kristian Thulesen Dahl er glad for, og at han sådan set er enig i, at der er behov for et løft. Derfor håber jeg da også, at hr. Kristian Thulesen Dahl nu vil spille positivt ind på de områder, hvor der faktisk sker en række forbedringer, når vi skal forhandle finansloven videre. Det tror jeg faktisk at vi er enige om, så lad os nu prøve at lave nogle af de forbedringer, som vi står her og mundhugges om, for vi er jo enige om, at der skal gives et løft til ikke mindst behandlingen af vores medicinske patienter, som rent faktisk har et stort behov for det.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:46

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne vende tilbage til de med ordførerens ord retfærdige afgifter, som altså vil ramme de danskere, der har mindst, hårdest. For det er et interessant udsagn, at det kasseeftersyn, der er blevet gennemført af de samme økonomer, der arbejdede for den tidligere regering, har vist ukonkrete besparelser. Det er jo et spændende udtryk, når man samtidig vil vise økonomisk ansvarlighed. Man vil øge afgifterne på usunde varer, men som bekendt beregnes der ikke noget provenu af den afgiftsførelse, som vil finde sted på cigaretter. Det ændrer ikke ved, at man fra S-SF's side i sine valgløfter har brugt adskillige milliarder fra netop den indtægt adskillige gange: forbedringer på sygehuse, tolærerordning og ekstra personale på Herlev Hospital. Er man begyndt at regne på en ny måde i Socialistisk Folkeparti?

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Jonas Dahl (SF):

Det, vi har lagt til grund for det her finanslovsforslag, er et forsigtighedsprincip. Vi skal være hundrede procent sikre på, at pengene er i kassen, inden vi går i gang med at bruge dem. Vi har læst og lyttet til Finansministeriets beregninger, set på grænsehandelsrapporter osv. Vi har et politisk ønske om at øge afgiften på cigaretter. Jeg tror, det vil have den betydning, at rigtig mange unge mennesker vil lægge cigaretterne på hylden, og det ville være gavnligt for vores sundhed.

Vi siger så, at der har været en diskussion i forhold til, hvor mange penge det vil betyde. Vi skriver et rundt nul, så har vi i hvert fald heller ikke overbudgetteret på den måde. Hvis der kommer penge i kassen, tager vi den derfra, men det synes jeg sådan set er et udtryk for, at man i den grad har et forsigtighedsprincip, og at man i den grad fører en ansvarlig økonomisk politik. Det betyder rent faktisk også, at de ting, vi nu sætter i værk, og de ting, vi rent faktisk går i gang med at forandre, faktisk er nogle, som er finansieret, og det håber jeg sådan set også at Venstre vil anerkende. Det er faktisk en finanslov, der er finansieret krone til krone.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:48

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det her forsigtighedsprincip er jo interessant nok. Det kunne måske siges, at var man rigtig forsigtig og havde læst grænsehandelsrapporterne, så budgetterede man ikke med et rundt nul, men måske nærmere med et tab.

Det er interessant at høre, at man har lyttet til økonomer og man har læst rapporter. Betyder det – og det var jo det, mit første spørgsmål også gik på – at man skød i blinde eller gættede på må og få før valget?

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for, at spørgeren indledte med at sige, at man faktisk anerkender, at også SF er blevet økonomisk ansvarlige. Jeg tror, det er første gang, jeg hører det fra en Venstremand, så lad os se det som et skridt i den rigtige retning.

Vi har sagt, at vi vil se, hvordan cigaretafgifterne kommer til at påvirke grænsehandelen. Vi vil se, hvordan udviklingen bliver i cigaretforbruget. Jeg synes sådan set, det er meget, meget positivt, at vi er netop så forsigtige, at vi siger, at vi gerne vil se resultaterne af det her.

Jeg er helt overbevist om, at det vil betyde, at flere vil lægge cigaretterne på hylden. Er det ønskeligt? Ja, det er sådan set det, der er vores mål med, at vi nu hæver afgiften på cigaretter, netop fordi vi faktisk godt ved, og det tror jeg at man selv langt ind i borgerlige kredse har anerkendt, at rygning er skadeligt. Jeg synes sådan set, det er glædeligt, at vi nu er nået så langt, at vi nu også begynder at tage fat på, at ikke mindst vores børn og unge i hvert fald ikke i helt så høj grad, som det har været hidtil, skal begynde at ryge. Jeg er sådan set glad for, at vi nu har taget et kæmpeskridt i forhold til ikke mindst sundhedsmæssige tiltag, og derfor er jeg også glad for, at vi nu faktisk lægger en afgift på cigaretter. Vi har også sagt helt åbent, at vi gerne så, den var på 10 kr. Nu lægger vi den på 3 kr., og så ser vi på udviklingen inden for det næste års tid. Det synes jeg i den grad er forsigtigt og ansvarligt.

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så går vi til fru Anni Matthiesen.

Kl. 15:49

Anni Matthiesen (V):

Jeg vil gerne have lov til at fortsætte lidt i samme spor, for sådan som jeg lige har forstået hr. Jonas Dahl, betyder det, at SF jo egentlig allerhelst ville have, at alle danskere stoppede med at ryge – og dermed at der ikke kommer nogen penge i statskassen.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er et helt frit valg, om man vælger at ryge, eller hvad man vælger at drikke i øvrigt. Det synes jeg sådan set man skal gøre op med sig selv. Men jeg synes, det er rimeligt, at der er nogle afgifter, som rent faktisk også giver et incitament og sætter fokus på, at der er noget her, som er relativt sundhedsskadeligt. Det synes jeg sådan set er helt ærligt, og den tidligere regering har i øvrigt også øget afgifterne på cigaretter. Det går jeg ud fra

også er i en erkendelse af, at man rent faktisk er nået til samme konklusion.

Kl. 15:53

Jeg synes, det er bekymrende. Når vi sammenligner danske unge med unge i de andre nordiske lande, ser vi, at der er rigtig mange, som stadig væk ryger. Og vi kan se, at det betyder rigtig meget for vores middellevetid. Så ja, jeg synes faktisk, at vi har et ansvar for vores sundhedsmæssige tilstand, og derfor har vi jo også sagt, at vi gerne vil øge afgifterne, netop fordi vi tror, at det rent faktisk betyder noget for vores folkesundhed. Det synes jeg sådan set er et udtryk for en ansvarlighed, men også et udtryk for, at man siger: Nå ja, men hvis du vil fortsætte med at ryge – det kan man også se i andre lande, hvor de har hævet afgifterne endnu mere markant – skal det jo være et frit valg, bare det i hvert fald ikke er til gene for andre, så andre ved passiv rygning kan udvikle den ene eller den anden kræftform.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Anni Matthiesen.

Kl. 15:51

Anni Matthiesen (V):

Jeg kan fortælle hr. Jonas Dahl, at i det område, hvor jeg er valgt, kører rigtig mange sydpå, altså over grænsen, og henter de her varer. Og jeg kan fortælle hr. Jonas Dahl, at jeg er ganske sikker på, at bilerne vil blive endnu mere fyldt op, når afgifterne bliver hævet.

Så er jeg jo også lidt nervøs for de mindre købmænd osv. i de små byer, for der er en fare for, at de nu bliver tvunget til at lukke deres butikker. Dermed har mange, også ældre mennesker, ikke en mulighed for at kunne gøre deres daglige indkøb tæt på.

Hvordan ser hr. Jonas Dahl på det? Er du ikke nervøs for, at vi faktisk også kommer til at miste arbejdspladser?

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Man må ikke bruge direkte tale.

Ordføreren.

Kl. 15:52

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sige det sådan, at jeg ikke håber, at der er rigtig mange mennesker, der er kørt over grænsen for at købe de billigste smøger, for så er de blevet en smule snydt. For det er faktisk sådan, at de billigste cigaretter i dag er billigere i Danmark, end de er i Tyskland. Det er jo noget, man ikke har gjort så meget ud af at fortælle, men det er sådan set det, der er faktisk rigtigt, nemlig at de billigste cigaretter er billigere nord for grænsen, end de er syd for grænsen.

Tyskland har i øvrigt netop været ude at meddele, at de også hæver afgiften på cigaretter. Og at Danmark også gør det, synes jeg sådan set bare er en logisk konsekvens af det, der i øvrigt sker i resten af den vestlige verden. Det er en anerkendelse af, at rygning er ret sundhedsskadeligt. Man lægger en afgift på cigaretter, fordi man ved, at rygning påfører vores sundhedsvæsen udgifter på længere sigt, og fordi vi ved, at det økonomiske incitament betyder noget, ikke mindst for vores unge, i forhold til at få dem i hvert fald måske overbevist om, at det ikke er helt så sundt at begynde at ryge i en ung alder.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Socialdemokraterne og SF bliver ved med i den offentlige debat at hævde, at grunden til, at man ikke kan gennemføre alle sine valgløfter, er, at man ikke har 90 mandater alene. Jeg vil gerne have ordføreren til at forholde sig til det faktum, at virkeligheden er, at man ikke kan gennemføre sine valgløfter, fordi de budgetter, man hos Socialdemokraterne og SF lagde før valgkampen og under valgkampen, var forkerte. Finansministeren har jo bekræftet det; finansministeren har jo sagt, at man dengang benyttede sig af regnemetoder, som er anderledes end dem, man benytter sig af i dag, for i dag benytter man sig af gængse regnemetoder – det er det mest ansvarlige. Modsatningsvis kan vi slutte, at man dengang benyttede sig af nogle regnemetoder, som var meget ugængse, for at nå frem til, at man havde mindst 22 mia. kr. mere at indfri valgløfter for, end man i virkeligheden havde, for 22 mia. kr. – mindst – er jo det hul, som man ifølge Finansministeriet havde i sine planer. Et enkelt eksempel er cigaretafgiften.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil godt sådan her inden for disse fire vægge sige, at jeg da tror, det ville være meget nemmere, hvis SF alene havde 90 mandater. Det har vi ikke, og jeg er sådan set glad for det samarbejde, vi har både med De Radikale og Socialdemokraterne i regeringen og også med det støtteparti, som ikke er med i regeringen. Men det er jo også bare en anerkendelse af, at man i en valgkamp fremlægger de ting, man går til valg på; det gør man helt åbent og ærligt, og så må man jo også bagefter konstatere, at der ikke var 90 mandater for det, og så prøve at få så meget af sin politik igennem som muligt og lave de kompromiser, der skal til for at danne en regering. Det tror jeg sådan set er den skinbarlige virkelighed.

I forhold til Finansministeriet tror jeg, sådan som jeg har hørt finansministeren, at det, der er blevet sagt, er, at man fra Finansministeriets side regner på den fuldstændig samme måde, som man i øvrigt hele tiden har gjort. Og det tror jeg sådan set også var det, hr. Ole Birk Olesen prøvede at sige, men det var ikke helt klart. Men jeg tror godt, vi kan blive enige om, at man i øvrigt regner på den samme måde.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:55

Ole Birk Olesen (LA):

Må jeg spørge ordføreren, om ordførerens parti, hvis det havde 90 mandater, ville kunne male månen grøn. Jeg svarer nej med det samme. Kan ordførerens parti, hvis det har 90 mandater, undertrykke de økonomiske love og sørge for, at gængse regnemetoder pludselig kan ændres til andre regnemetoder, så man kan få helt andre tal, blot fordi man har 90 mandater?

Et eksempel: I valgkampen gik Socialdemokraterne og SF til valg på, at man kunne få 900 mio. kr. i kassen ved at hæve cigaretafgiften med 10 kr. Nu har man erkendt, at grænsehandelen forhindrer, at man kan gøre det. Man kan end ikke få flere penge i kassen ved at hæve cigaretafgiften med 3 kr. Ikke én krone tør man budgettere med der. Det er jo et eksempel på, hvordan man præsenterede vælgerne for fup og fiduser, løgn og latin. Man hævdede, at man kunne skaffe penge til indfrielse af valgløfter ved at hæve cigaretafgiften.

Nu viser virkeligheden, nu, hvor man er gået over til gængse regnemetoder, at det kunne man ikke. Skammer ordføreren sig ikke over at komme fra et parti, der på den måde bilder vælgerne ind, at man kan indfri løfter, man ikke kan indfri?

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at spørgerens vision i forhold til at male månen grøn rejser nogle meget interessante perspektiver, og jeg er glad for, at vi også i det finanslovforslag, vi nu har lagt frem, styrker forskningen, men det ville nok kræve en ganske stor bevilling til rumforskning, hvis vi skulle arbejde med et projekt i forhold til at male månen grøn. Men spøg til side.

Jeg er sådan set meget glad for, at vi nu fremlægger en samlet plan, hvor vi rent faktisk tager fat på nogle af de sundhedsmæssige udfordringer, vi står over for. Vi hæver afgiften på cigaretter. Det gør vi faktisk, fordi vi synes, det er ansvarligt at tage fat på de udfordringer, som tobakken byder vores unge, men også generelt vores befolkning. Det er jo noget af det, vi tager fat på; det lægger vi frem. Det, vi også har sagt, er: Lad os nu prøve at se, hvad konsekvenserne er om et år. Det fremgår i øvrigt af det finanslovforslag, og det er også det, vi har sagt.

Jeg vil meget gerne tage den her diskussion med hr. Ole Birk Olesen, men skal vi nu ikke se, hvad konsekvenserne rent faktisk bliver? Der har været mange diskussioner frem og tilbage. Det, der jo også fremgår af regeringens finanslovforslag, er, at det bygger på et forsigtighedsprincip, og det betyder også, at vi er meget, meget forsigtige i forhold til den finansiering, vi nu lægger frem i finansloven.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak. Så er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:58

Mads Rørvig (V):

Man arbejder efter et forsigtighedsprincip. Det gør man åbenbart nu, men det gjorde man ikke, da man strøede om sig med gyldne valgløfter. Man budgetterede med 900 mio. kr. ekstra i cigaretafgifter. Man fremlægger så forslaget, efter man er kommet i regering, og så budgetterer man med, at det giver et rundt nul i statskassen. Det er to skridt frem og så fem tilbage. Til gengæld får man en masse arbejdspladser, det er bare en skam, det er synd for grænsen, nemlig i Tyskland. Og man kan også konstatere, at den illegale handel med cigaretter vil stige markant.

Så mit spørgsmål til ordføreren er: Hvor meget forventer ordføreren grænsehandelen stiger, når man hæver afgifter med 5 mia. kr.?

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Jonas Dahl (SF):

Når vi hæver skatter og afgifter næste år med 3 mia. kr., så gør vi det jo ud fra en politisk prioritering, nemlig at vi rent faktisk gerne vil styrke en lang række af de områder, som har behov for et løft efter 10 år med borgerligt styre. Det er jo sådan set bare en ærlig prioritering, at vi siger: Vi vil gerne styrke psykiatrien, vi vil gerne styrke forebyggelsen, vi vil gerne tage fat på nogle af de områder, hvor der rent faktisk er behov for et løft. Jeg vil gerne læse op af finanslovfor-

slaget, så der ikke er nogen misforståelser i det, og vi skriver i forhold til cigaretafgiften, citat: Regeringen vil nøje overvåge udviklingen af cigaretforgbrug og grænsehandel m.v. og vil i lyset heraf vurdere, om det er hensigtsmæssigt at øge afgiften yderligere. Citat slut.

Det er sådan set det, der står i finanslovforslaget, og det understreger jo også meget godt, at det her er noget, vi vil følge meget nøje, og det betyder også, at vi går meget forsigtigt til værks her. Vi har et ønske om at øge afgiften yderligere, men nu hæver vi den med 3 kr., og så vurderer vi selvfølgelig løbende, hvad konsekvenserne i forhold til bl.a. grænsehandel er.

Kl. 15:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:59

Mads Rørvig (V):

Jeg synes ikke, det er særlig forsigtigt at budgettere med et nul. Jeg synes, det forsigtige ville være at budgettere med et negativt provenu, fordi man opnår den her massive grænsehandel. Ordføreren, der nu står på talerstolen for et regeringsparti, sagde i foråret, at man ikke ville hæve afgiften på øl og på sodavand, fordi det ville øge grænsehandelen for massivt. Hvad er det, der har gjort, at ordføreren har skiftet holdning på det her punkt?

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Jonas Dahl (SF):

Så vidt jeg erindrer, har vi i SF også tidligere sagt, at vi gerne vil øge afgiften på sodavand. Det, vi har sagt tidligere, var i forhold til øl. Men det er klart, at det, der er lagt frem nu, er den samlede regeringsforslag til skatter og afgifter. Den samlede ramme – det fremgår meget klart af regeringsgrundlaget – er på 5 mia. kr., og regeringen lægger op til, at det er den samlede afgiftsforhøjelse. Forhøjelsen sker, netop fordi vi ønsker at prioritere nogle andre ting. Vi ønsker rent faktisk at prioritere en lang række velfærdsforbedringer for alle grupper i samfundet; vi synes faktisk, at der er nogle, der har behov for et løft. Det gælder både fattigdomsydelserne, og det gælder psykiatrien, som vi har været inde på. Vi vil også gerne løfte vores ulandsbistand, og så vil vi f.eks. også afskaffe multimedieskatten. Det er sådan set bare en åben måde at lægge sin politik frem på. Vi vil gerne hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. i 2013, og så er der en række prioriteringer, vi foretager med de 5 mia. kr. Det synes jeg sådan set er en ærlig måde at føre politik på.

Kl. 16:01

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Joachim B. Olsen (LA):

Når nu regeringen fjerner kontanthjælpsloftet og starthjælpen, hvordan kan regeringen så være sikker på, at det øgede rådighedsbeløb ikke bliver brugt til at købe cigaretter for alligevel? Så når nu cigaretterne bliver 3 kr. dyrere pr. pakke, hvordan kan man så vide, at folk, der ryger, ikke tænker: Nå, nu er der råd til at ryge alligevel? Man giver noget med den ene hånd, og så sætter man noget lidt op med den anden hånd, men folk har stadig væk penge til at kunne købe cigaretter.

Kl. 16:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:01

Jonas Dahl (SF):

Jeg må sige, at jeg faktisk glæder mig rigtig meget over, at vi fjerner de her fattigdomsydelser. Det eneste, jeg måske kan være lidt ked af, er, at det først sker den 1. januar, for det betyder, at de familier, der måske har de allerstørste behov, bl.a. ikke får det løft, der måske ville gøre, at julen var lidt sjovere for dem. Men det er jo også en diskussion, som hr. Joachim B. Olsen har haft med en af mine partifæller den seneste tid.

Vi synes helt grundlæggende, at der er behov for, at de mennesker, der har det allerstørste behov, de, der lever under de allermindste økonomiske vilkår, rent faktisk får et løft. Det synes jeg sådan set er et spørgsmål om social ansvarlighed, men det er også et spørgsmål om, at vi gerne vil en øget lighed i vores samfund, og derfor siger vi, at vi gerne vil fjerne nogle af de allermest fattigdomsskabende ydelser, der har været, og det er bl.a. nogle af dem, som den regering, som hr. Joachim B. Olsen gerne ville have støttet, har været med til at indføre.

Kl. 16:02

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:02

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det bliver da endnu sværere for de familier at få råd til julen næste år, for det er jo først fra næste år, de her afgifter på fedt og sukker og alkohol træder i kraft – alle sammen ting, som jeg tror de fleste kan være enige om at man bruger en juleaften. Så det bliver da endnu sværere at få råd til det. Er ordføreren ikke enig i det? Hvordan får de her familier nemmere ved at få råd til en juleaften med alle de afgifter, man hælder ud over dem, på præcis de ting, man skal bruge en juleaften?

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Jonas Dahl (SF):

Noget af det, vi tager fat på, når vi bl.a. fjerner de her fattigdomsskabende ydelser, betyder jo rent faktisk, at de, der har levet på dem de seneste år, får et ganske markant indkomstløft. Det betyder rent faktisk, at man måske også får mulighed for at give sine børn noget ordentligt tøj at gå i, og det betyder, at man også er i stand til nogle gange at levere et godt måltid mad.

Det er noget af det, der har været meget diskussion om de seneste uger, og jeg kan også forstå, at hr. Joachim B. Olsen er blevet inviteret en tur ud i virkeligheden, så han forhåbentlig også vil kunne se, at der rent faktisk er nogle mennesker i det her land, som lever under nogle meget, meget trange vilkår. Jeg synes faktisk, det er meget anstændigt at sige: Vi vil gerne øge ligheden; vi vil gerne tage fat på at løfte dem lidt, som rent faktisk har levet under de ringeste kår de seneste år, ved bl.a. at fjerne de her fattigdomsskabende ydelser. Det synes jeg sådan set er socialt ansvarligt, og det er jeg sådan set stolt af at vi gør i den nye regering.

Kl. 16:04

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Skat! Det er jo ikke så tit, man får lov til at sige det til hr. Jonas Dahl, men det er sådan set det, jeg meget gerne vil drøfte. At der

skal komme skatter og afgifter for 5 mia. kr., er det, der fremgår af finanslovsforslaget. Jeg kan forstå, at hr. Jonas Dahl kerer sig meget om de fattige danskere, men man må bare konstatere, at med en stigning i skatter og afgifter på mere end 5 mia. kr., bliver det dyrere at være dansker.

Jeg har så et enkelt spørgsmål til hr. Jonas Dahl, og det kan besvares med et ja eller et nej. Når skatter og afgifter, efter at finansloven er blevet vedtaget, er blevet sat op med godt 5 mia. kr., kan vi så forvente yderligere stigninger i skatter og afgifter efter 2012, hvis S-R-SF-regeringen også sidder ved magten efter 2012?

Kl. 16:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sige, at jeg næsten ikke håber, at min kone er kommet hjem fra arbejde, for så vil hun nok være bekymret, for det er lang tid siden, det er sket, at vi har brugt en så direkte tiltaleform her i Folketinget. Men lad nu det ligge. Jeg er glad for, at vi kan have så godt et personligt forhold til hinanden her.

Men det, der faktisk fremgår meget, meget klart, hvis man læser regeringsgrundlaget, er, at vi lægger op til at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. Det fremgår også, at der kommer et forslag til en skattereform i de kommende år, og at den skal være socialt afbalanceret. Det er jo sådan set det, der er meget, meget klart. Jeg har svært ved at uddybe det yderligere, for jeg synes faktisk, det står meget, meget præcist i regeringsgrundlaget. Det håber jeg sådan set også at fru Gitte Lillelund Bech har læst, og derfor tror jeg også, at hun vil anerkende, at det faktisk står meget klart beskrevet, at skatter og afgifter bliver hævet med 5 mia. kr.

Kl. 16:06

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:06

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu var hr. Jonas Dahl jo ikke til stede ved det åbne samråd, vi havde med skatteministeren, som drejede sig om grænsehandel og skatter og afgifter i det hele taget, og hvor vi også var rundt om det her med de 5 mia. kr. Jeg vil sige, at man efter det åbne samråd sad med et indtryk af, at 5 mia. kr. og ikke en krone mere sådan set var det, som skatter og afgifter ville blive hævet med. Nu er det selvfølgelig også sådan, at man med hensyn til afgifter ikke altid kan forudsige, hvor meget der kommer ind i kassen. Det er der andre kollegaer der har været inde på, og de har været lidt nervøse for, om man overhovedet kunne få alt det, som der budgetteres med, ind i kassen ved hjælp af cigaretafgifter osv. Jeg har måske en anden bekymring. Hvad nu hvis der kommer afgifter ind for mere end de her godt 5 mia. kr., der budgetteres med i finanslovsforslaget? Betyder det så, at SF ønsker at sætte afgifterne ned?

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Jonas Dahl (SF):

Om jeg, hvis der kommer for flere kroner afgifter ind, så ønsker at sænke afgifterne, er et interessant spørgsmål. Det, der jo fremgår af regeringsgrundlaget, er, at vi vil hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. Hvis det er sådan, at adfærden nu ændrer sig eller vi får ekstra penge i kassen, tror jeg helt sikkert, at vi kan have en ret åben dialog

i regeringen om det. Hvad enten det så er 50.000 og 100.000 kr. på den ene eller på den anden side, tror jeg sådan set, at finansministeren vil sætte sig i spidsen for en diskussion af det.

Jeg synes, at det, der er det helt afgørende, er, at vi klart har sagt i regeringsgrundlaget, at vi vil hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr. Vi vil gerne bruge dem på at styrke vores sundhedsvæsen, på at tage fat på miljøområdet, hvor vi har behov for en grøn omstilling. Det er nogle af de områder, vi vil bruge de her 5 mia. kr. til at finansiere. Det har vi lagt frem, og det er det, vi har tænkt os at gennemføre. Det fremgår meget, meget tydeligt af finanslovsforslaget.

Kl. 16:07

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Hr. Jonas Dahl begår den samme fejl, som andre har gjort i dag, for hr. Jonas Dahl glemmer jo, at regeringen også lægger op til en kilometerbaseret lastbilafgift, til en betalingsring omkring København og til energiafgifter i forbindelse med energiaftalen, så beløbet er slet, slet ikke 5 mia. kr., og det ville da være befriende, hvis hr. Jonas Dahl ville sige, at det er 5 mia. kr. i denne omgang, og så er der nogle andre ting – betalingsring, lastbilafgifter og energiafgifter – som kommer senere.

Vil hr. Jonas Dahl ikke være ærlig nok og sige, at de 5 mia. kr. kun er starten, og så kommer betalingsring, lastbilafgifter og energiafgifter senere?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:08

Jonas Dahl (SF):

Så vidt jeg erindrer, havde den tidligere regering et skattestop, man arbejdede efter. Det forhindrede jo ikke, at man bl.a. tog fat på bankpakker og energiaftaler i øvrigt, som selvfølgelig forskød nogle ting. Jeg tror også, at hvis man skal lave en socialt balanceret skattereform, vil man sige, at der selvfølgelig er nogle ændringer, men samlet set skal skattereformen – det er det, man lægger op til – sænke skatten på arbejde. Om der så vil være nogle skatter inden for den ramme, der vil stige eller falde, tror jeg vi kan se, når vi fremlægger en skattereform.

Men det, der fremgår af regeringsgrundlaget – og det er det, jeg synes vi skal tage udgangspunkt i, for det er det, der står i finansloven – er sådan set, at vi vil hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., fordi dem vil vi bruge til velfærd. Kan der så være en regulering inden for et skatteområde i forhold til et andet? Det tror jeg sådan set også at den tidligere regering har benyttet sig af, og jeg tror ikke, jeg vil stå her og afvise, at den her regering kommer til at regulere de næste mange år. Det kan være regulering af en skattesats og sænkning af en anden skattesats eller noget andet, afhængigt af hvordan man laver det skatteteknisk.

Det, der er det helt afgørende, er, at vi har valgt en prioritering, som betyder, at vi hæver skatter og afgifter med 5 mia. kr., fordi vi gerne vil prioritere at fjerne nogle af de fattigdomsskabende ydelser, vi vil gerne styrke psykiatrien, styrke forebyggelsen og gøre noget for vores natur og miljø, og det kunne egentlig være interessant at høre, hvad Venstre mener om det.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:09

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, hr. Jonas Dahl siger, er jo simpelt hen ikke rigtigt. Der står i regeringsgrundlaget på side 30, at regeringen vil fremsætte forslag om en kilometerbaseret afgift på lastbiler, hvis provenu skal bruges til at gøre den kollektive trafik billigere, og at man vil indføre en betalingsring, som skal give omkring 2 mia. kr., der skal anvendes til kollektiv trafik. Hvis ikke det er skatter og afgifter, er vi da ude i en helt ny definition. Det er da notorisk korrekt, at regeringen siger, det skal være dyrere at transportere varer i Danmark. Lastbiler skal betale en højere afgift, og det er så afgifter, der bliver væltet over på de varer, der bliver transporteret, og det gør det så endnu dyrere at være dansker. Dem, der er så letsindige at tage bilen til København, skal så også betale.

Hvordan kan hr. Jonas Dahl seriøst mene, at en lastbilafgift og en betalingsring ikke betyder stigende skatter og afgifter for danskerne? Altså, vi har en skatteminister, der så sent som i går i et åbent samråd i Trafikudvalget gjorde meget ud af at understrege, at indtægterne fra en betalingsring ikke var et gebyr, men en skat, også i grundlovens forstand. Så jeg vil spørge hr. Jonas Dahl: Hvem har ret fra SF's side? Er det hr. Jonas Dahl, der nægter, at indtægterne fra en betalingsring er en skat, eller er det skatteministeren, der siger, at indtægterne fra en betalingsring er en skat?

Kl. 16:11

Formanden:

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:11

Jonas Dahl (SF):

Det fremgår meget klart af regeringsgrundlaget – og jeg kan høre, at hr. Torsten Schack Pedersen har læst en del af det, og jeg vil opfordre ham til at læse det hele – at skatter og afgifter hæves med 5 mia. kr., og det synes jeg sådan set er det, der er helt ærligt og åbent. Det er i øvrigt det, der fremgår af den finanslov, som vi står og behandler her i dag, og jeg håber sådan set også, at hr. Torsten Schack Pedersen har læst den igennem.

Det fremgår, at man fra 2012 vil hæve skatter og afgifter med 3 mia. kr. og fra 2013 med 5 mia. kr., og det er netop, fordi man vil lave nogle helt konkrete prioriteringer og vil styrke nogle generelle ting i vores velfærdssamfund, og det synes jeg sådan set er meget ærligt at lægge frem. Det er sådan set det, der har været regeringens ønske. Nu fremlægger vi en finanslov, hvor vi gennemfører det.

Kl. 16:12

Formanden:

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Sophie Løhde (V):

Når jeg har taget ordet, er det jo, fordi ordføreren for Socialistisk Folkeparti nu adskillige gange her under debatten har fremhævet, at regeringen vil prioritere psykiatrien. Vi vil styrke psykiatrien, vi vil prioritere psykiatrien, siger man, og det skulle så være det, man gjorde med den her finanslov.

Men kan ordføreren for Socialistisk Folkeparti så ikke forklare mig, hvorfor der ikke er afsat en eneste ny, ekstra krone til psykiatrien? Det er jo alene satspuljemidler, som var der i forvejen, og dermed nogle penge, som helt automatisk kommer ind, eftersom satsforhandlingerne og -puljen bygger på nogle principper, som man i en bred kreds af partier her i Folketinget bakker op om. Og så forhandler man efterfølgende om, hvordan og hvorledes de skal fordeles. Men regeringen har ikke siddet og prioriteret og sagt, at nu finder vi

noget nogle steder, så vi kan give psykiatrien nogle flere penge. Der er 0 kr.

Kl. 16:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:13

Jonas Dahl (SF):

Jeg håber også, fru Sophie Løhde vil anerkende, at det, der faktisk står i finanslovsforslaget, helt præcist er, at regeringen vil opprioritere psykiatrien, og at regeringen bl.a. vil afsætte permanente midler til almen psykiatri og sengepladser i psykiatrien. Det synes jeg sådan set er en meget præcis beskrivelse af, hvad man vil gøre. Det er, fordi det er et led i en bred sundhedspakke, som regeringen har lagt åbent frem. Det er også dér, hvor man bl.a. fjerner den brugerbetaling, der er indført på fertilitetsbehandling, og indfører HPV-vacciner til kvinder op til 26 år.

Så det er en bred palet, man rent faktisk har lagt frem, fordi man gerne vil have et bedre og mere lige sundhedsvæsen. Og det betyder også en styrkelse af psykiatrien, hvor vi i de forhandlinger, der pågår nu og her, og som fru Sophie Løhde i øvrigt også deltager i, bl.a. lægger op til en permanentgørelse af dele af psykiatriens midler.

Kl. 16:13

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:13

Sophie Løhde (V):

En stor del af det, der er blevet lagt frem, er jo en tro kopi af det, den tidligere regering lagde frem, så den del er vi selvfølgelig tilfredse med. Så vidt, så godt.

Det her er jo en diskussion om, at man prøver at give et indtryk af, at man nu giver nogle ekstra, nye penge til psykiatrien. Der er jo i regeringens finanslovsforslag alene de penge til psykiatrien, som er afsat qua satspuljen. Det er jo ikke nogen nye penge. Og det er derfor, jeg bare anholder, at man kalder det for en prioritering af psykiatrien, når man alene har afsat de penge, som allerede eksisterede i forvejen. Det har jo ikke gjort en eneste forskel, at SF står bag den her finanslov overhovedet, for der er ikke afsat flere penge til psykiatrien, stik imod det løfte, som man afgav i valgkampen, om, at psykiatrien skulle have 2 mia. kr. årligt; stik imod det løfte om, at man skulle psykiatrien på finansloven. Men nej, det var kun det, der var i forvejen, det var det, man så syntes skulle være udtryk for en prioritering.

Kl. 16:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:15

Jonas Dahl (SF):

Det, regeringen har lagt frem, er en samlet sundhedspakke for et mere lige og et bedre sundhedsvæsen på samlet set små 800 mio. kr. Jeg synes faktisk, det er et meget, meget markant løft, som ligger i det her finanslovsforslag. Det er det, regeringen lægger op til, og det er det, vi nu forhandler om. Det er en markant forbedring på et af de områder, hvor det har været meget vigtigt for SF at sige: Her har vi behov for et løft. Det er for mig at se et meget stort skridt i den rigtige retning, hvor vi nu får løftet den ramme, der rent faktisk er behov for inden for sundhedsvæsenet. 800 mio. kr. er i min optik rigtig mange penge, det er et meget, meget markant løft.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, at det, vi lægger op til i forhold til psykiatrien, netop bl.a. er en permanentgørelse af en række af de

midler, der ligger inden for satspuljen. Det betyder nemlig også, at de kommer til at stå fast på finansloven, det betyder, at det er en permanentgørelse, og det betyder rent faktisk, at psykiatrien netop nu, hvis det her bliver vedtaget, bliver forankret på finansloven. Og det er netop et markant løft og en markant forbedring, at det ikke er de her årlige forhandlinger, man skal ud i i forhold til psykiatrien, men at vi nu gradvis sætter gang i, at psykiatrien permanent bliver finansieret over finansloven. Det er for mig at se et kæmpe løft inden for et område, hvor der i den grad er behov for et løft.

Kl. 16:16

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ordføreren har jo flere gange i løbet af spørgerunden her været inde på, at man har fået sådan et forsigtighedsprincip, noget med, at man først bruger pengene, når man har pengene. Det lyder jo som sød musik i et par Liberal Alliance-ører. Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor stort et underskud man så kan have, samtidig med at man har et forsigtighedsprincip. Nu har regeringen præsenteret en finanslov med et underskud på 96 mia. kr., og i min optik har man jo så ligesom brugt nogle penge, før man har dem, hvis man har så stort et underskud. Det er ikke særlig forsigtigt.

Hvis nu konjunkturterne ikke er så gode og gunstige resten af året og det endelige resultat nu bliver endnu større, vil man så love at lave offentlige besparelser eller at finde de penge på andre måder, sådan at man ikke har brugt penge, før man har dem?

Kl. 16:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:17

Jonas Dahl (SF):

Jeg føler mig meget overbevist om, at når vi lægger op til en kickstart af økonomien, betyder det bl.a. øgede skatteindtægter – det er en del af det. Men det betyder jo også, at vi nu får sat gang i økonomien, og jeg tror og håber sådan set også, at det vil være en vej ud af krisen, altså at vi nu kommer til at se, at vi rent faktisk bevæger os ud af den krise, som hele Europa eller det meste af verden sådan set befinder sig i.

Det, der er det helt afgørende, er jo også, at vi netop tør satse på, at vi rent faktisk også kan få en del af det opsving, som forhåbentlig indfinder sig i en relativt overskuelig fremtid. Men det er da klart, at vi også har et ansvar i forhold til vores økonomi, og jeg tror ikke, der er nogen, ligegyldigt hvilke partier vi i øvrigt spørger, som håber på, at de år efter år skal fremlægge en finanslov med et underskud på 96 mia. kr. Jeg vil gerne sige, at det da heller ikke er min forhåbning, at vi fra SF's side i de næste 20 år skal være med til at fremsætte et finanslovsforslag, som har et markant underskud hvert år. Det er klart, det siger sig selv. Det ville min privatøkonomi heller ikke kunne holde til, og det ville hr. Simon Emil Ammitzbølls heller ikke kunne holde til. Vi er da netop interesseret i at have nogle sorte tal, og det er da selvfølgelig også regeringens ambition, at vi på sigt får balance i økonomien og dermed også får sorte tal på bundlinjen.

Så på den måde tror jeg sådan set, at hr. Simon Emil Ammitzbølls og min bekymring er fuldstændig ens, nemlig at vi selvfølgelig på lang sigt har behov for en balanceret økonomi. Det er jo også derfor, regeringen har sagt, at vi i det nye år vil fremlægge en langsigtet 2020-plan; fordi vi netop skal sikre, at økonomien kommer i balance.

Kl. 16:18

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu havde jeg egentlig hørt SF's ordførers ordførertale, så den havde ordføreren jo ikke behøvet at gentage for mig i de første to tredjedele af svaret. Jeg vil så sige, at jeg også nok tror, at vælgerne skal ordne det inden, hvis man påtænker 20 år med underskud på finansloven. Det tror jeg aldrig der er risiko for at man får lov til at præsentere. Hvad min privatøkonomi angår, så overlad den trygt til mig.

Når det så er sagt, vil jeg også sige, at jeg stadig væk ikke fik noget svar. Man har et forsigtighedsprincip, som går ud på, at pengene skal være der, før man bruger dem, forstod jeg, men det vil så sige, at man godt må låne dem. For det er jo det, man gør. Hvis vi har et endnu større underskud og et underskud og et underskud, så skal vi jo ud at låne pengene på et eller andet tidspunkt. Så man låner forsigtigt, eller hvad er pointen?

Så vil jeg sige, at hvis man ellers havde gjort det ordentligt og havde haft et rigtigt forsigtighedsprincip, hvor man først brugte pengene, når man havde dem, så ville jeg have ønsket, at man også havde et forsigtighedsprincip på skatteområdet, men hvis det er på den her måde, så afstår jeg fra at ønske det.

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Jonas Dahl (SF):

Det, der jo faktisk klart fremgår af regeringens finanslovsforslag, er, at vi påtænker nogle indtægter, og det betyder selvfølgelig også, at vi kan kalkulere med nogle udgifter. Når vi snakker om, at vi skal fremlægge en 2020-plan, er det jo netop, fordi vi har behov for også at have det langsigtede syn på det. Finansloven er alt andet lige et-årig, men når vi netop siger, at vi skal have et forsigtighedsprincip, er det selvfølgelig, fordi vi gerne vil være så forsigtige med vores økonomi, fordi det er så utrolig afgørende, at vi rent faktisk får økonomien i balance.

Men lad os nu bare tage fat i de 96 mia. kr. En del af det underskud, som vi nu står over for, skyldes jo bl.a., at der har været et flertal af partier, der har ønsket at afskaffe efterlønnen. Det betyder, at det er en engangsudbetaling, og det tror jeg sådan set også at hr. Simon Emil Ammitzbøll er yderst tilfreds med, for det er jo sådan set noget af det, der har været hr. Simon Emil Ammitzbølls kongstanke. Det må vi jo respektere, det er der flertal for, og det gør vi jo sådan set også i regeringen.

Jeg siger bare, at det jo ikke er, fordi det er en fornøjelse at overtage et underskud i statskassen på 95 mia. kr., som var det, man regnede sig frem til, da man i øvrigt havde gennemgået hele kassen i forhold til den tidligere regering, som havde fortalt, at der i øvrigt kun var et underskud på 85 mia. kr. Der var desværre lige et ekstra underskud på 10 mia. kr., men ja, vi tager udfordringen meget alvorligt. Vi skal sikre en økonomi i balance.

Kl. 16:21

Formanden:

I den sidste runde med korte bemærkninger får hr. Hans Kristian Skibby ordet.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Vi har jo tidligere været inde på det her med »En Fair Løsning«. Man har i et samråd med finansministeren i Finansudvalget fået at vide, at det er sådan, at man anerkender de tal, der ligger som beregningsgrundlag i Finansministeriet, og som så også har gjort, at »En Fair Løsning« 22 mia. kr. viste sig at være Anders And-penge, altså ikke virkelige penge. Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren om noget af det, som specielt SF i juni måned sidste år gjorde en dyd ud af.

Man tog ud til alle kommuner, den ene kommune efter den anden, og sammen med de lokale SF'ere i hvert byråd gik man ud og sagde: Hvis »En Fair Løsning« bliver til virkelighed og S og SF vinder valget, vil x antal kommuner få så og så mange penge. F.eks. ville Kalundborg Kommune få 72,4 mio. kr., Grindsted Kommune ville få 39,3 mio. kr., og Furesø Kommune kunne se frem til at få 58,6 mio. kr. Og mit spørgsmål til ordføreren er: Hvornår får alle de her kommuner de penge, som man kan se i alle ugeaviser S og SF har lovet dem? Jeg har en hel stak medieklip her, som i den grad dokumenterer, at man har lovet de penge til kommunerne.

Kl. 16:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:22

Jonas Dahl (SF):

Jeg bliver i tvivl i om, hvor spørgeren har været i de sidste 2 måneder, men det har muligvis ikke været i Danmark. For det, der er meget klart, er, at regeringen består af tre selvstændige partier, der gik til valg med hver sine ønsker. Efter valget forhandlede man et regeringsgrundlag på plads i et efterhånden meget berømt tårn, og under et sådant forløb giver og tager man, det ender med et kompromis, og jeg tror, de fleste danskere har forståelse for, at man selvfølgelig fortæller, hvad man gerne vil. Det gør man i en valgkamp, og efter valgkampen sætter man sig sammen og laver de kompromiser, som er nødvendige for at få flertal for en regeringsdannelse, og det er sådan set det, der er foregået. Det er demokratiets spilleregler, og det er noget af det gode, der foregår i Danmark, nemlig at vi faktisk arbejder under en demokratisk styreform.

Kl. 16:23

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan godt forstå, at det er lidt af en svær opgave for ordføreren at løse, men en cadeau til ordføreren for, at han gør et forsøg. Synes ordføreren ikke, det ligger på grænsen af det umoralske, at man bruger hele juni måned 2010 på at sende byrådsmedlemmer ud og sige i alle ugeaviser: Hvis S og SF vinder det næste valg, vil din kommune få, og vi kan tage Fredericia, 72,5 mio. kr.; det vil de få. Ikke 73 mio. kr., ikke 72 mio. kr., men nøjagtigt 72,5 millioner vil de få, og Næstved ville kunne få 118 mio. kr. Sådan har man gjort kommune efter kommune.

Synes ordføreren selv, at det er rimelig måde at føre politik på: at lave bluf og vælgerbedrag, at gå ud via alle ugeaviser at love skatteborgerne og kommunens borgere en masse penge, som man jo reelt godt ved man ikke har? Det er simpelt hen som det med fuglene på taget, det er brudte valgløfter, og det er altså sådan, at vi har indstillet den her nye regering til Guinness Rekordbog, for det er jo en ny verdensrekord i at løbe fra sine løfter.

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 16:24

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at det, man skal være stolt over, er, at man fortæller, hvad man selv vil, og bruger knap så meget tid på, hvad andre vil. Og bare som en lille parentes til det vil jeg nævne, at derovre på den borgerlige side bl.a. var et parti, som var ude med at sige, at hvis den her regering vandt valget, altså den, der sidder nu, ville renten stige. Hvad skete der i øvrigt, da regeringen fremlagde sit finanslovsforslag? Uagtet jeg ikke tror, der var en direkte sammenhæng, skete der det, at renten faldt.

Det er jo sjovt hele tiden at prøve på at påføre andre, hvad de skal.

Det, vi har gjort fra SF's side, i øvrigt sammen med de fleste andre partier, har jo faktisk været at fortælle, hvad det er, vi vil, hvad det er, vi arbejder for. Det synes jeg faktisk er en ærlig måde at føre politik på.

De fleste danskere tror jeg også har forståelse for, at man selvfølgelig sætter sig sammen og forhandler efterfølgende, fordi man netop også bliver nødt til at acceptere, at det er sådan i et demokrati, at der er flere parter, der skal være enige, og i et flerpartisystem som det danske sætter flere partier sig sammen og indgår nogle kompromiser, fordi det rent faktisk er en del af de demokratiske spilleregler. Og ja, jeg havde da gerne set, at jeg havde kunnet gennemføre hele mit partis politik. Det kunne jeg ikke. Vi havde ikke 90 mandater, og derfor var udfordringen at sikre, at vi fik 90 mandater bag regeringen. Det har vi fået nu. Vi har fået et fælles grundlag, regeringsgrundlaget. Vi har fremlagt et fælles forslag til finanslov, som jeg faktisk er meget stolt af, fordi det er et rigtig godt finanslovsforslag.

Kl. 16:26

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Timen til spørgsmål er brugt, og jeg giver ordet til hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Den opgave, vi står over for med det finanslovsforslag, vi debatterer i dag, er at begynde at rydde op, genoprette, rette fejl, rette en masse af de ting, der er gjort forkert de sidste 10 år, hvor V og K sammen med Dansk Folkeparti har haft regeringsmagten. Det er partier, der har efterladt en finanskriser, der stadig væk fortsætter. Det er partier, der har efterladt en massiv arbejdsløshed, og som har tømt kassen. På trods af at man har haft magten i en periode, hvor der virkelig har været god gang i økonomien både nationalt og internationalt, er det samtidig altså lykkedes at formøble de mange penge, som i virkeligheden kunne have gjort gavn i dag, på grund af ufinansierede skatteløstelser.

Man har efterladt et samfund med uanstændig behandling af mennesker – mennesker fra andre lande eller arbejdsløse, som er fanget i et system, der er baseret på mistro, og som bevidst til de arbejdsløse har krav, der alene har til formål at gøre livet besværligt for en arbejdsløs. Et systematisk umenneskeligt system har man spundet folk ind i, og det har ikke hjulpet nogen i arbejde, tværtimod. Man har jo efterladt et samfund, hvor uligheden er steget, og der er blevet flere fattige, ikke mindst flere fattige børnefamilier.

Alle de skader, som 10 år med Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har gennemført, kan ikke rettes op på en finanslov, på en gang. Men vi begynder, håber vi, tror vi, med det finanslovsforslag, som vi diskuterer her i dag.

Regeringen har fremsat et forslag, som vi synes er et godt udgangspunkt, men også med streg under udgangspunkt, for vi har ting, vi gerne vil have gjort bedre i de forhandlinger, der nu skal til at gå i gang.

Der er et udspil om gang i mere beskæftigelse, og et af de afgørende problemer, som samfundet står i, og som mennesker står i, er arbejdsløsheden, og det er derfor, at det er et af de temaer, vi vil fokusere på. Vi fokuserede på det i valgkampen, og vi vil også fokusere på det i de kommende forhandlinger, fordi vi gerne vil gå videre end det, regeringen foreløbig har lagt frem.

Vi skal have fjernet – som andre også har været inde på – fattigdomsydelserne. Det er ydelser, som har bragt familier i dyb fattigdom, isoleret dem fra resten af samfundet, har forhindret deres børn i at være børn sammen med andre børn i fodboldklubben og til børnefødselsdagen. Det er ydelser, som vi heldigvis allerede nu kan konstatere vil blive fjernet inden nytår.

Vi skal have fremmet en grøn udvikling i vores land. Vi skal have rettet op på VK-regeringens nedskæringer på uddannelserne og skaffet nogle praktikpladser til de tusinder af unge, som ikke kan komme igennem deres uddannelsesforløb, fordi man har forsømt den opgave.

Vi har til vores store glæde set en regering, der synes, at nu skal der endelig tages fat i de multinationale selskaber. Jeg er nødt til at sige, at personligt – det er en sag, jeg har arbejdet med i små 15 år – var det da en glæde at se en skatteminister, som nu for alvor ønskede at gøre noget ved det. Og det vil vi meget gerne hjælpe ham og regeringen med, også med de erfaringer, vi har på området.

Vi er glade for, at der er lagt op til, at man skal hjælpe asylansøgere ud af flygtningecentrene, så de kan leve et mere normalt liv i modsætning til i dag, hvor de er isoleret i årevis uden udsigt til et bedre liv.

Det er nogle af de ting, vi har set i finanslovsudspillet, og som vi selvfølgelig vil arbejde for at gøre så gode som muligt i de forhandlinger, vi regner med at komme med i. Vi kommer med i forhandlinger, men de skal også afsluttes succesrigt med nogle forbedringer på yderligere områder.

Vi satser meget hårdt på, at der bliver givet et løft til velfærden. Vi har peget på en del ting. Man kan ikke få alt i denne verden. Vi har fokuseret meget på, at vi skal have et løft i den måde, vi passer vores børn på i daginstitutioner. Den linje, der har været i årevis under VK-regeringen, har betydet, at antallet af voksenpædagogisk personale til at passe på vores børn, til at udvikle vores børn, er faldet og faldet. Den udvikling vil vi gerne have drejet. Vi vil gerne have, at der bliver gennemført et minimum for normeringerne i daginstitutionerne, så vi ikke igen skal se, at en enkelt voksen har ansvaret for måske 20, ja, nogle gange endnu flere børn. Det har vi set i praksis.

Vi skal have hjulpet de arbejdsløse. Det bedste er selvfølgelig at sørge for, at der bliver beskæftigelse til de arbejdsløse, men indtil det er sket, skal vi jo sørge for at hjælpe folk, sådan at de får uddannelse og får hurtig uddannelse og får god uddannelse for på den måde at kunne komme videre og få et nyt job. Det er sådan set en win-win-situation.

Kl. 16:32

Vi synes, at man på den ene side skal skære ned på den tåbelige aktivering, der også er gennemført under VK-regeringen, og som jeg nævnte før, havde den ofte kun til formål at genere folk. Den skal vi have sparet på, og så håber vi på den anden side at kunne bruge pengene til at forbedre uddannelsesmulighederne for arbejdsløse.

Vi synes også, at vi i forhandlingerne skal kigge på kontanthjælpsmodtagere og andre og se, hvor langt vi kan komme, for det er nogle mennesker, der bliver mishandlet i øjeblikket.

Derfor skal vi også have løst et problem, som er ved at ødelægge det danske arbejdsmarked, nemlig social dumping. Vi kan se, at ar-

bejdsgiverne kynisk misbruger udenlandsk arbejdskraft. De får meget lidt i løn, og de lever her under kummerlige vilkår. De lever her ofte ulovligt og uden at overholde regler. Og for at der ikke skal være nogle, der tager fejl: Vi har intet imod, at udenlandsk arbejdskraft kommer til Danmark, men vi ønsker, at udenlandsk arbejdskraft, der kommer til Danmark, bliver behandlet ordentligt, dvs. svarende til de løn- og arbejdsvilkår, som danske lønmodtagere, dem, der bor her i landet, arbejder til. Det tror vi også på er et krav, som vi kan gøre noget ved i løbet af de kommende uger.

Vi skal have gjort noget mere ved miljøet. Vi har fremlagt en meget bred vifte af klima- og miljøforslag om solceller og bølgekraft og økologi, og da vi – de tre regeringspartier og Enhedslisten – jo var så heldige, at vi før valget i fællesskab lavede et miljøprogram, tror vi også på, at vi kan komme længere på det område. Der er en høj grad af fælles tænkning hos os.

Vi skal have gjort noget ved bankerne. Jeg ved ikke, om vi kan komme så langt, som Enhedslisten gerne vil, for vi synes, at de banker skal have et ordentlig dask over snuden på grund af den måde, de har ledt os ud i krisen på. De scorer stadig væk enorme lønninger til deres direktører. De opfører sig stadig væk uansvarligt. De har kostet samfundet enormt på spekulationer i Irland og andre lande i stedet for at tage sig af det, som vi har brug for i Danmark, og det er at være banker, der kan levere de bankydelse trygt og sikkert, som danskerne har brug for, altså danske virksomheder og dem, der bor i Danmark. Vi er meget glade for det lille forslag, der er kommet, om, at der skal betales lidt afgift på aktieoptioner, som direktørerne får, men vi vil sådan set meget gerne gå endnu længere på det område. Men i hvert fald synes vi, at det ville være ansvarligt – det er ikke bare et ideologisk ønske, men også, synes vi, et ansvarligt ønske – at spørge: Hvorfor gik det så galt? Hvad er årsagerne til, at bankerne kom ud i den krise, som de kom ud i, og som vi jo altså i flere omgange med bankpakker på stribe har skullet redde herinde? Det er ikke sket på en måde, vi er helt tilfreds med, men krisens omfang var jo – og er – afgørende. Så hvorfor kom bankerne ud i den krise? Der går jeg ikke efter direktøren i Roskilde Bank eller for den sags skyld ledelsen i Danske Bank. Der går jeg efter, hvad det mere principielt er, der er gået galt i hele den måde, vi har opbygget den finansielle sektor på her i landet, og hvad kan vi gøre for at undgå gentagelser? Det er altså ikke så meget det med at få hængt nogen, som det er at få undgået gentagelser ved at lave også mere fundamentale ændringer i finanssektoren.

Ved alle finanslovforhandlinger er det jo altid pengene, det drejer sig om. Hvor mange penge er der, og hvordan skal de bruges, og hvordan skal de skaffes? Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at det er stramt. Det kan enhver se. Der er jo heller ingen tvivl om, at et af regeringspartierne – og for at man ikke skal være i tvivl, særlig Det Radikale Venstres – er lidt besværligt for os i hvert fald i den proces, når man har valgt at sige, at det er vigtigere at beskytte bankerne, så de ikke skal betale mere i skat, end at skaffe nogle flere penge til folkeskolen. Det er vigtigere at fastholde skattelettelserne, endda gennemføre yderligere skattelettelser til de rigeste, end at skaffe flere penge til velfærd. Men vi klarer det nok. Det håber jeg på, så vi kan få en økonomisk aftale, der også er i social balance.

Kl. 16:36

Formanden:

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Først vil jeg sige tillykke til hr. Frank Aaen med den nyvundne position i dansk politik og dermed i virkeligheden også tillykke til finansministeren med en hr. Frank Aaen, der jo her under førstebehandlingen er utrolig stilfærdig, altså meget, meget tilbageholdende og med en meget lav stemmeføring. Man må jo sige, at re-

volutionen er afblæst; der var ikke et ord om, at politiet skulle afskaffes, sådan som det står i Enhedslistens program, eller at militæret skulle afskaffes, sådan som det står i Enhedslistens program. Selv i forhold til Det Radikale Venstre med alle de genvordigheder om manglende bankskatter og millionærskatter, og alt hvad Enhedslisten kunne tænke sig, gjorde det sig gældende, for her sagde hr. Frank Aaen med et smil: Det klarer vi nok. Så man kan jo fuld af fortrosthed sige til finansministeren, at det nok skal gå alt sammen.

Det, jeg godt lige kunne tænke mig at spørge hr. Frank Aaen om, er, hvad der så egentlig er tilbage. Altså, for at konkretisere det vil jeg spørge: Kan man måske forestille sig, at Enhedslisten kan stemme for en finanslov eller for en politisk aftale – lad os bare sige en politisk aftale – der betyder større ulighed? Kan man for sådan helt at eksemplificere det forestille sig det?

Kl. 16:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:38

Frank Aaen (EL):

Se, i modsætning til hr. Kristian Thulesen Dahl og alle dem, der har haft ordet fra oppositionens side, brugte jeg min tid på at fortælle, hvad vi gerne ville. Vi skældte ikke bare ud. Vi brugte tiden på at fortælle, hvad vi gerne ville, og det gjorde vi jo ikke mindst, fordi vi har mulighed for at gennemføre de ting, vi gerne vil. Det synes jeg er ganske konstruktivt, og jeg håber, at der, næste gang vi skal have en større debat her i Folketingssalen, så kommer lidt flere bud fra højrefløjen på, hvad man faktisk synes der skal gøres ved de problemer, som vi alle sammen ved der er her i samfundet.

Så vil jeg i forhold til det med ulighed sige, at vi vil bruge al vores energi på at sikre en social balance i den finanslov, der bliver vedtaget.

Kl. 16:38

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg vil sige, at det jo netop var, fordi hr. Frank Aaen brugte tiden på at forklare, hvad Enhedslisten gerne vil i forhandlingerne – og det vil jeg også gerne rose ham for – at jeg kunne konstatere, at det var en meget stilfærdig hr. Frank Aaen, og at jeg kunne lykønske finansministeren med de muligheder, der lå for forholdsvis nemt at få en aftale med Enhedslisten. For hvis nu hr. Frank Aaen ikke havde forholdt sig til, hvad han egentlig ville bruge finanslovforhandlingerne til, så havde jeg jo ikke kunnet sige det. Det bliver jo også bekræftet nu her, for hvad er hr. Frank Aaens svar på mit spørgsmål om, om man vil stemme for en politisk aftale, der medfører større ulighed? Ja, der er hans svar: Vi vil bruge al vores energi på at sikre social balance. Jo, jo, man vil bruge al sin energi på det, altså underforstået, at nu må man se, hvor langt man kan trække den. Og er social balance så det samme, som at der godt kan være stigende ulighed? Det er jo den definition, der egentlig er lidt spændende, og derfor må jeg bare gentage mit spørgsmål til hr. Frank Aaen, som er meget, meget enkelt, krystallklart, nemlig:

Kan Enhedslisten stemme for politiske aftaler, der medfører større ulighed – ja eller nej?

Kl. 16:40

Formanden:

Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Det kan jeg rolig sige nej til. Men det er jo ikke så enkelt, som hr. Kristian Thulesen Dahl gør det til. For vi ved jo godt, at nogle af de ting, vi vil gennemføre, handler om at gøre det dyrere at købe øl og at gøre det dyrere at ryge, og det har et dobbelt formål, nemlig at det er med til at forbedre sundheden og samtidig skaffe nogle penge til mere velfærd. Der bliver der et meget stort regnestykke, som vi garanteret vil få en debat om, også under kommende behandlinger af finansloven, nemlig hvad effekten så er af de ting, vi gør der, også fordelingsmæssigt.

Men hvis vi tager det, der hedder Ginikoefficienten og indregner de forbedringer, der bliver for mennesker i form af mere velfærd, så kan vi se, at der ikke vil blive stigende ulighed i Danmark.

Kl. 16:40

Kl. 16:40

Formanden:

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Mike Legarth (KF):

Det var jo et meget interessant svar. Det vil jeg gerne bore videre i. Vil det sige, at hr. Frank Aaen på vegne af Enhedslisten her vil garantere, at man ikke stemmer for et finanslovsforslag, der skaber større ulighed, hvilket jo defineres via det, hr. Frank Aaen selv kaldte Ginikoefficienten? Det er et lidt teknisk begreb, men det er den accepterede måde, man beregner lighed og ulighed på i det her samfund. Vil hr. Frank Aaen bekræfte, at han ikke kan stemme for et finanslovsforslag, hvormed uligheden bliver større og Ginikoefficienten ændres i den forkerte retning?

Kl. 16:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:41

Frank Aaen (EL):

Jeg nævnte præcis, at man både kigger på Ginikoefficienten og på, hvad der kommer af forbedringer af samfundet i almindelighed, herunder hvad der kommer af forbedringer af velfærden. Det er, fordi Ginikoefficienten ikke er nogen entydig måde at måle ulighed på i et samfund. Der er mange andre måder at måle ulighed på. Derfor er en af de opgaver, vi gerne vil arbejde med i den kommende tid, at få lavet en fattigdomsgrænse, så vi i stedet for at kigge på statistikken, som jo i virkeligheden udgøres af meget store mængder af mennesker, der er bunket sammen, og som ikke giver et særlig dækkende udtryk for virkeligheden, i højere grad kan fokusere på, hvem der er fattige i det her samfund, og dermed få præciseret, hvor vi skal gøre en indsats, for at folk får et bedre liv, herunder en bedre økonomi.

Kl. 16:42

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:42

Mike Legarth (KF):

Jamen det er jo helt ubegribeligt, at man kan høre hr. Frank Aaen tale udenom på den her måde. Der er kun én måde at måle lighed på, og det lader hr. Frank Aaen som om han ikke ved, men jeg ved, at det ved hr. Frank Aaens bagland. Jeg håber, at Enhedslistens vælgere lytter nu, for det, hr. Frank Aaen står og fortæller nu fra Danmarks vigtigste talerstol, er, at Enhedslisten ikke længere er optaget af lighed. De er med på at indføre skatte- og afgiftsstigninger, som rammer de mindst bemidlede i det her land. Det er meget interessant, vil

jeg sige til hr. Frank Aaen. Det glæder jeg mig til at følge efterspillet af.

Så har jeg et andet spørgsmål. På tiltrædelsesdagen for den her regering svarede Socialistisk Folkepartis fru Anne Bastrup på et spørgsmål om, hvad hun sagde til, millionærskatten var blevet afskaffet: Nå ja, det er ligegyldigt nu, for nu har vi jo vundet valget. Sådan måtte man mene at det skulle opfattes. Jeg vil gerne lige høre hr. Frank Aaen og Enhedslisten, om man er enig i den opfattelse, at nu har man vundet, og så er det fuldstændig lige meget?

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:43

Frank Aaen (EL):

Vi har ikke vundet. Vi har fået smidt en VKO-regering ud af kontorerne. Det er et stort skridt, men vi mangler lige lidt endnu for at komme helt frem til Enhedslistens program. Så vi må nok have lidt tålmodighed, inden vi siger, at sejren er vor.

Men må jeg lige vende tilbage til det med lighed. Det er fuldstændig ukorrekt, at Ginikoefficienten er den eneste autoriserede målemåde til at levere data for, hvordan rigdommen i et samfund er fordelt. Det er helt forkert. Der er masser af andre og også på mange områder mere kvalitative, velegnede måder at gøre det på.

Men jeg kan bare sige, at en af de ting, vi kommer til at lægge rigtig meget vægt på – for det var så dér, vi kom hen – er, at hvad angår de afgifter på usunde fødevarer, som bliver gennemført, skal vi selvfølgelig se på, hvordan vi sørger for, at den ulighed, som det isoleret set skaber, bliver mindsket. Det er der ingen tvivl om.

Kl. 16:44

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Joachim B. Olsen (LA):

Hr. Frank Aaen har tidligere udtalt, at vi ikke har brug for mere vækst. Er det rigtigt forstået, for et af de vigtigste mål for den nye regering er jo at skabe vækst? Hvordan forholder hr. Frank Aaen sig til det? Er det rigtigt forstået, at man har sagt, at vækst ikke er vigtigt, og at vi ikke skal have mere vækst?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt. Vi kan ikke blive ved med kun at vurdere vores økonomiske udvikling på BNP og juble, hver eneste gang BNP vokser, så vi kan købe en endnu større bil eller et endnu større køleskab, eller hvad ved jeg. Det kan jordkloden ikke holde til, og derfor er vi nødt til at kigge på andre vækstbegreber og på, hvordan vi bliver rigere på velfærd, hvordan vi får et rigere liv, hvordan vi får mere fritid, og hvordan vi i det hele taget får forbedret samfundet og vores alle sammens tilværelse, uden at det absolut skal betyde et større forbrug. Det er helt korrekt, og hver eneste gang vi skal behandle regeringens forslag til, hvordan man sætter mere gang i økonomien, så vil man derfor høre Enhedslisten sige, at det skal være på en måde, så det fremmer klima, energi og miljø. Det vil vi være afsindig optaget af, så vi ikke bare får en blind vækst, der bare betyder flere og flere dippedutter.

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:46

niserer i finansloven og stemmer for det, der er positivt og populært, mens man skubber alle de alvorlige, men nødvendige, beslutninger væk?

Kl. 16:49

Kl. 16:46

Joachim B. Olsen (LA):

Vækst betyder også arbejdspladser. Det betyder, at der er nogle mennesker, der bliver løftet væk fra en passiv forsørgelse og kommer i arbejde og får muligheder. Hvis vækst ikke er vigtigt, hvornår skulle væksten så være stoppet? Kan hr. Frank Aaen sige det? Var det i 1950? Var det i 1960? Hvornår skulle vi ikke have haft mere vækst? For er det ikke korrekt, at over de sidste 50 år er levestandarden steget, også for de mennesker i vores land med de laveste indkomster, og at de har også fået bedre muligheder?

Så hvornår skulle væksten ifølge hr. Frank Aaen være stoppet, for at man havde fået et samfund, som hr. Frank Aaen syntes var et godt samfund?

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Frank Aaen (EL):

Det er en plat måde at diskutere et vigtigt spørgsmål på, når man spørger, om vi skal tilbage til 1950'erne. Alle og enhver ved, at kloden ikke kan tåle, at vi bare bliver ved og ved med at bruge af ressourcerne, og slet ikke, hvis det er sådan, at kineserne, inderne og brasilianerne, og hvad de ellers hedder rundt i verden, skal op og bruge lige så meget energi, lige så mange ressourcer, som vi i Danmark og USA har tilladt os at anvende. Derfor er man nødt til at tænke på en anden måde.

Men selvfølgelig skal der skabes job. Der kan skabes job inden for vedvarende energi. Det vil oven i købet skabe eksport, som jeg ved Liberal Alliance er meget interesseret i, og det vil samtidig skabe et bedre klima. Man kan godt nå en masse ting på samme tid, hvis man lytter til nogle af vores forslag. Man skal også kigge på, hvordan vi skaber mere velfærd, hvordan vi skaber mere fritid. Hvorfor skal vi blive ved med at arbejde os halvt ihjel? Måske skulle vi tænke på, om vi kunne arbejde lidt mindre.

Kl. 16:48

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo altid, at det er ganske interessant at få lejlighed til at diskutere økonomi og finanspolitik med Enhedslisten, for der var engang, hvor Enhedslisten ikke havde så stor indflydelse på Christiansborg, men det må man selvfølgelig sige har ændret sig. Og det betyder jo faktisk, at vi – også med den alvorlige mine – er mere interesseret i, hvad der foregår i den her socialisme, som Enhedslisten jo er stor fortaler for.

Enhedslisten har tit sagt, at de gerne vil stemme for alt, hvad der er godt i en finanslov, men alt det, der er skidt, alt det, der giver mindre velfærd, alt det, der giver større ulighed, vil de simpelt hen smide på lossepladsen. Men nu har man jo fået det, der hedder parlamentarisk indflydelse; man er blevet en del af et flertal, man støtter en rød regering.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren, hr. Frank Aaen: Hvordan har man det så i Enhedslisten med at stemme for den samlede finanslov? Er det noget, vi kan få en garanti for at man agter at gøre hos Enhedslisten? Eller vil vi opleve, at Enhedslisten som sædvanlig bot-

Formanden:

Ja tak. Ordføreren.

Kl. 16:49

Frank Aaen (EL):

Jeg synes i virkeligheden, at alle partier bør botanisere i finansloven og se, hvad de synes er skidt, og se, hvad de synes er godt, og det er det, vi gør. For vi har det princip, som jeg synes at andre godt kunne lære af, at vi stemmer imod forringelser. Det må gerne være forringelser for millionærerne, det giver pluspoint. Men forringelser for almindelige mennesker er vi imod; til gengæld stemmer vi for forbedringer.

Når vi kommer til den afsluttende forhandling i Finansministeriet, går vi til vores hovedbestyrelse, og så siger vi til dem: Her er resultatet, hvad synes I? Er det her i overensstemmelse med Enhedslistens grundlæggende krav, nemlig at der ikke må være forringelser, men til gengæld markante forbedringer?

Det er vores princip, det har det været igennem mange år, og det er det stadig væk.

Kl. 16:50

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er det, der er ret interessant, for nu har man jo fået indflydelsen, man er en del af flertallet. Vil det så sige, at når man eventuelt kommer frem til dér, hvor man har et færdigt udkast til en finanslov, så vil man tage det finanslovudkast med ud af Folketinget, med ud af det folkestyrede parlament, med ud af den demokratiske proces og gå over til et eller andet tilfældigt forretningsudvalg i Enhedslistens bagland, hvor de så skal sætte tommelfingeren opad eller nedad? Det vil så betyde, at en regering skal sidde og vente og bide negle, indtil den ved, om den er købt eller solgt.

Er det den måde, vi kan se frem til at vi skal behandle finanslove på her i Folketinget, altså som sådan en almindelig fortløbende proces, hvor beslutningen med »go« eller »no go« ligger hos et bagland, som vi andre ikke kender så forfærdelig meget til, oppe på et eller andet gruppeværelse i en sidebygning til Christiansborg. Er det det, vi kan se frem til?

Så vil jeg gerne spørge endnu en gang klart og præcist: Vil Enhedslisten garantere, at man stemmer for den samlede finanslov – ja eller nej?

Kl. 16:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:51

Frank Aaen (EL):

Vi satser hårdt og arbejder om nødvendigt dag og nat, for at finansloven bliver så god, at vi kan stemme for den. Jeg tror for øvrigt, at det også er noget, regeringen vil arbejde for, så mon ikke det er et fælles projekt.

Så vil jeg sige, at der ikke på nogen måde behøver at være bekymring for, hvordan vi i Enhedslisten klarer vores demokrati; altså, vi håndterer stille og roligt at sørge for vores bagland. Det synes jeg også at andre partier kunne lære af, altså at deres bagland bliver taget alvorligt, og at man spørger baglandet, om det synes, at det, fol-

ketingsgruppen gør, går i den rigtige retning. Sådan har vi det hos os, og vi gør det på en måde, som ikke ligner det billede, vi lige fik tegnet før.

Kl. 16:52

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Karina Adsbøl (DF):

Tak for ordførertalen. Jeg må spørge ordføreren, om det er gået hans næse forbi, at der faktisk har været en verdensomspændende finanskrise, og at der har været en henstilling fra EU, som skulle følges. Jeg synes, ordføreren retter en masse skyts mod den tidligere regering og dens støtteparti, og det finder jeg utrolig urimeligt grundet de omstændigheder, de har haft at handle ud fra.

Kl. 16:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:53

Frank Aaen (EL):

Jo, men man hældte altså 305 mia. kr. ud af statskassen i ufinansierede skattelettelser. Det er et svar, vi har fra den tidligere skatteminister, så det kan vi godt tro på lige i dette tilfælde. De 305 mia. kr. kunne vi faktisk godt have brugt i dag. Så derfor har den tidligere regering en skyld. Det var også den tidligere regering, der sammen med Dansk Folkeparti var med til at lave en boligboble, hvor man lavede 1-årige afdragsfri lån, som gjorde, at boligpriserne steg, og alle og enhver vidste, at de steg langt op over, hvad der var værdi for i de pågældende boliger. Så den tidligere regering har et stort ansvar for, at vi er kommet ud i den her situation. Så har der også været en international krise, det er rigtigt, men vi kunne have stået meget stærkere i forhold til at løse de problemer, som så også kommer til os udefra.

Kl. 16:53

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:53

Karina Adsbøl (DF):

Nu er der ikke nogen, der kan spå om, hvordan vi havde stået, hvis og såfremt, men vil ordføreren erkende, at vi har haft en finanskrise, som har medført, at der er den gæld, der er i dag, og at det er grundet finanskrisen og henstillingen fra EU og ikke alt muligt andet?

Kl. 16:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:54

Frank Aaen (EL):

Jamen det var jo derfor, jeg nævnte, at vi skulle have en bankundersøgelse, for krisen har ramt Danmark hårdere, dybere, tidligere og længere, end den har ramt andre lande. Og det er, fordi vi her i landet har haft en særlig variant af en spekulativ finanssektor, som har været med til at drive samfundet ud i det morads, vi er i nu rent finansielt. Og det er den tidligere regerings ansvar – det er der ingen vej uden om. Man kan ikke kun skyde skylden på, hvad der er foregået i udlandet. Så derfor skal vi have en undersøgelse. Vi anerkender, at der er et problem, og det burde Dansk Folkeparti også kere sig om, altså hvordan vi undgår at komme i en situation, hvor skatteyderne skal stille flere tusind milliarder kroner til rådighed for bankerne.

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Kl. 16:55

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg bemærkede, at hr. Frank Aaen sagde, at f.eks. Ginikoefficienten ikke var den, man kunne måle lighed og ulighed på, man skulle gøre det på en anden måde, og så nævnte hr. Frank Aaen en fattigdomsgrænse. Så kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål, for så kunne det jo være interessant at vide, hvad det så er, hr. Frank Aaen mener man skal måle effekten af finansloven ud fra. Hvordan mener Enhedslisten at en fattigdomsgrænse skal se ud, altså hvor skal den ligge, og hvem skal den omfatte?

Kl. 16:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:55

Frank Aaen (EL):

Det med at fastlægge en fattigdomsgrænse har vi flere gange foreslået her i Folketinget, altså at man laver et udvalgsarbejde om det, for det er ikke noget med at stikke et tal ud, det er noget med at kigge på mennesker, som er i forskellige situationer i forskellige perioder af deres liv. Derfor kan man ikke bare stikke et tal ud. Det har man gjort i andre lande, og det kan vi lære af, men vi synes, man skal prøve at lave en definition, der passer til Danmark, på, hvad der er fattigdom, og hvad der ikke er fattigdom. Så det arbejde vil vi gerne have sat i gang, så vi kan få den indsigt og på den måde gå ud og hjælpe de mennesker, der har mest behov for det, hvilket vi jo så i øvrigt gør med den her finanslov, for vi fjerner de fattigdomsydelser, som er uanstændigt lave, og som hr. Martin Henriksen har været med til at få gennemført – mest for at genere nogle, der har en anden hudfarve. De ydelser fjerner vi nu, og det er da et stort fremskridt, og det vil også – i øvrigt i forhold til den anden debat – alene af den grund give mere lighed i samfundet.

Kl. 16:56

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:56

Martin Henriksen (DF):

Jeg er ikke bekendt med nogen lovgivning, hvor der står, at man straffer nogle, der har en bestemt hudfarve, men det kan være, at hr. Frank Aaen ønsker at uddybe det. Jeg er bekendt med lovgivning, der siger ganske klart og tydeligt, at for mennesker, der lige kommer til Danmark, og som vi f.eks. hjælper, skal der lige gå en periode, før de har optjent fulde rettigheder, f.eks. ret til fuld kontanthjælp. Vi synes i Dansk Folkeparti, det er meget rimeligt, at man har det princip. Til gengæld kan jeg forstå, at man fra Enhedslistens side synes, det er rimeligt at bakke op om en regering, der lægger ekstra skatter og afgifter på f.eks. de dårligst stillede folkepensionister. Det er jo en prioritering, som hr. Frank Aaen så må redegøre for, når han har lyst til det.

Den der fattigdomsgrænse kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt ind til, for jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen mener, at man skal vurdere finansloven ud fra en fattigdomsgrænse, som ikke eksisterer endnu. Det synes jeg er ret interessant, for hvis hr. Frank Aaen vil måle finansloven og ud fra den måling vil afgøre, om Enhedslisten bakker op om finansloven, hvordan kan Enhedslisten så gøre det, hvis man vil gøre det ud fra en fattigdomsgrænse, som ikke eksisterer endnu?

- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 16:57 Enhedslisten medvirke i finansloven til en situation, hvor uligheden øges? Vil Enhedslisten det, eller vil den ikke det? Kl. 17:00
- Kl. 16:57 **Formanden:**
Ordføreren. Kl. 17:00
- Frank Aaen (EL):**
Må jeg først sige, at den der omsorg for, at der er nogle med få penge, der kommer til at betale for de afgifter, der er på bordet nu, på tobak og alkohol, synes jeg er fantastisk at høre fra et parti, som har været med til at gennemføre en fedtafgift, som gør, at når folk skal ned at købe almindelige dagligvarer, lidt fars til aftensmaden, må de opdage en voldsom prisstigning, og de må se, at smør er steget voldsomt i pris. Det er jo Dansk Folkepartis ansvar; det er jo det, Dansk Folkeparti har gennemført, som ikke har ret meget med sundhed at gøre, og som mest er en skat. Så man skal ikke komme her med sin bekymring for dem, der har mindst i samfundet. Det er også Dansk Folkeparti, der hver eneste gang har sørget for, at skattelettelserne blev givet til de rigeste og ikke til de fattigste. Så nu synes jeg nok, det er at have genfundet sådan en social profil, for den har i hvert fald ikke været til at se de sidste 10 år.
- Med hensyn til målingen om, om der er ulighed, vil jeg sige, at der tager vi alle elementer i finansloven og lægger sammen.
- Kl. 16:58
- Formanden:**
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.
- Kl. 16:58
- Peter Skaarup (DF):**
Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Frank Aaen om lige præcis det, vi har hørt her i forbindelse med debatten efter Enhedslistens ordførertale. Det har været lidt svært at finde ud af, hvad det klare svar fra Enhedslisten egentlig er. Kunne hr. Frank Aaen ikke uddybe det? Vil Enhedslisten i forbindelse med aftale om finansloven stemme for hele eller dele af den del af finansloven, der handler om f.eks. afgifterne, samtidig med at vi kan risikere, at det øger uligheden? Altså, vil Enhedslisten medvirke til at øge uligheden, hvad afgiftsforhøjelser jo vil komme til at gøre, som vi ved fra al dokumentation?
- Kl. 16:59
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 16:59
- Frank Aaen (EL):**
Der vil være elementer i den kommende finanslov, som isoleret set øger uligheden, og der vil være elementer i den kommende finanslov, som går den modsatte vej. Og som jeg sagde i min ordførertale, vil vi gøre alt, hvad vi kan, for, at det, der peger i den modsatte retning, bliver så stærkt som overhovedet muligt, herunder at dem, der har de laveste indtægter, kompenseres for stigende afgifter.
- Kl. 17:00
- Formanden:**
Hr. Peter Skaarup.
- Kl. 17:00
- Peter Skaarup (DF):**
Jeg synes altså ikke, det er sådan, man normalt hører Enhedslisten svare i Folketinget. Vi har jo været vant til at få nogle klare svar, og man har også forlangt nogle klare svar, f.eks. fra Dansk Folkeparti, når vi har diskuteret ting og sager i Folketinget, og vi har også forsøgt at give nogle klare svar. Men det svar, hr. Frank Aaen gav lige nu, var ikke et klart svar. Jeg synes, spørgsmålet var meget klart: Vil
- Frank Aaen (EL):**
Det er det, jeg har sagt flere gange: Den finanslov, vi stemmer for, vil almindelige mennesker, også dem med lav indkomst, opleve som en forbedring af deres levevilkår. Ingen tvivl om det! Kl. 17:00
- Formanden:**
Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører for Liberal Alliance. Kl. 17:01
- (Ordfører)
- Anders Samuelsen (LA):**
Uha, det er svært at komme efter sådan en ordfører og sådan en ordførertale. Man har fornemmelsen af, at hvis finansministeren ikke holder fast, ender vi alle sammen som sovjetiske toilettensere: lige, men fattige, men altså lige, og det er jo et af Enhedslistens mål.
- Hvad er det egentlig, det danske Folketing og de danske politikere ikke forstår? Europa er ramt af en gigantisk gældskrise, men omfanget af katastrofen er ikke rigtig gået op for den danske befolkning, og det synes jeg sådan set er fair nok, og det skal være tilgivet. Det, der derimod er meget svært at tilgive, synes jeg, er, at danske politikere i den grad sidder på hænderne. Enten må det være, fordi det store brede flertal i det her Folketing ikke rigtig tror på den her råben om, at nu kommer ulven, eller også er det, fordi der fortsat er en ekstrem angst for, hvad vælgerne, danskerne, vil sige, når det går op for dem, at man har forholdt dem oplysninger, og at man ikke har fortalt sandheden om, hvor galt det egentlig står til i Europa, og hvad konsekvenserne bliver også for Danmark, hvis vi fortsætter ad det spor, som den nuværende regering nu har lagt ud i direkte forlængelse af den forrige regering – et spor, der betyder en udsigt til op imod 100 mia. kr. i underskud om året.
- Den gamle regering blev til tider anklaget for at lave ufinansierede skattelettelser. Her taler vi om, at Enhedslisten, SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet kommer til at lægge navn til ufinansierede skattelettelser for 100 mia. kr. om året, for det er jo det, der er tale om. Når man bruger for 100 mia. kr. mere, end man har, laver man reelt ufinansierede skattelettelser. Man udskyder en udgift, som senere skal hives ind og bliver nødt til at blive hevet ind, om ikke andet så ved højere skatter.
- Her er fakta: Toget er kørt for det europæiske samarbejdes prestigeprojekt nr. 1, euroen – slaget er tabt! Senest første kvartal 2012 er der meget stor sandsynlighed for, at grækerne er ude. Derefter følger en række endnu mere ubehagelige oplevelser. Den kortsigtede italienske obligationsrente har allerede været oppe over 7 pct., og det er et klart signal om, at markedet også har mistet tilliden til, at de kan rette op. Det bliver kun værre, når det bliver tydeligt, hvor eksponerede italienske banker er mod den græske økonomi. Herefter fortsætter lavenen mod Portugal og Spanien, men inden da er Frankrig også kommet i ganske alvorlige problemer.
- Hver gang de europæiske topledere har mødtes og fremover vil mødes, vil vi opleve det samme teater gentage sig. Tomme løfter om, at nu bliver der rettet op, efterfulgt af et par dage, hvor markerne retter sig, indtil man får nærlæst de aftaler, som er lavet, som viser sig at være bygget på sand. Ingen konkrete anvisninger til, hvordan det her skal gennemføres. Sådan er EU-samarbejdet grund-

læggende strikkes sammen. Skulle man kunne sætte konkret handling bag de ord, som man kommer frem til ved hvert eneste af de her topmøder, ville det jo kræve en de facto-ophævelse af nationalstaten, forstået som en konsekvent gennemført overnational europæisk finanspolitik. Det er ikke realistisk, demokratisk muligt – det er hverken politisk eller demokratiske ønskeligt. Derfor er det en død sild, og derfor tales der allerede nu om, at forrige uges store europæiske aftale på det møde, hvor Merkel for alvor trådte i karakter, som der blev sagt, i virkeligheden om nogle år vil blive udråbt som det møde, hvor euroens endelige slutspil blev indledt. Så meget om fakta! Det er det, der er rammen om dansk økonomi og dermed også den finanslov, vi diskuterer nu. Løbet er kørt. Alle med indsigt i international økonomi ved det, men ingen, heller ikke i det danske Folketing, tør sige det. Jo, vi gør, men er der nogen, der så tør tage konsekvensen i det mindste? Næh.

Er der så overhovedet ikke nogen europæiske lyspunkter? Svaret er: Nej. Men der er lande, der har en nogenlunde habil chance for at rive sig fri af lavinen, den lavine, som vil ramme alle andre. Det er lande som Sverige og Tyskland. Også andre lande, som ikke er med i det europæiske samarbejde, ser ud til at være på sporet, Schweiz, Singapore. Her er så den gode nyhed til gengæld. Når de andre lande kan, når der er lande, der kan, så kan Danmark vel også. Hvorfor gør vi det så ikke? Hvorfor skulle vi ikke kunne gøre det? Vi er ikke med i euroen, og der kræves blot et flertal på 90 mandater i det her Folketing for at ændre kursen. Sværere er det sådan set ikke.

Kl. 17:06

Vi kan, hvis vi handler hurtigt og konsekvent, komme ud på vindside, men det kræver betydelig mere end et finanslovsforslag, hvis vildeste forslag er en forhøjelse af prisen på en pakke 20-styk-smøger på 3 kr., som i forslaget er opgjort til overhovedet ikke at have nogen effekt finanspolitisk, og så er der et par hundrede millioner kroner ekstra til forskning. Hvad er der så egentlig mere af nyt i forhold til den finanslov, som VK lagde frem, ud over yderligere gældsætning og en helt patetisk kickstartpakke på 10 mia. kr. i 2012 og yderligere 7 mia. kr. i 2013? Hold lige de to tal, 10 mia. kr. og 7 mia. kr., som skal genskabe væksten i Danmark, op imod, at vi er gået fra at have et overskud på omkring 60 mia. kr. om året til nu at have et underskud på 100 mia. kr. Det er en forskel på astronomiske 160 mia. kr. om året i negativ retning. Og så taler man om at smide en vækstpakke ud på 10 mia. kr.!

Hvad skal der så til for at få Danmark på rette kurs? Er det her finanslovsforslag kuren? Man kunne næsten fristes til at tage en håndsoprækning i det her Folketing og spørge, om der er nogen, der tror på, at det her er vejen ud af den strøm, som vi er en del af, og som har direkte kurs mod afgrunden. Jeg tror ikke på, at der er nogen, der ved deres fulde fem vil påstå, at den her finanslov er svaret.

Jeg kunne jo ønske, at det, der skulle til, var bare at byde ind med Liberal Alliances politik: Maks. 40 pct. skat på arbejde, halvering af selskabsskatten, forhøjelse af pensionsalderen til 68 år og en fuldstændig afskaffelse af efterlønnen. Men er det nok? Jeg tror desværre, at vi er meget tæt på det punkt, hvor det ikke længere er nok, på trods af at den relativt beskedne plan, som vi lagde frem i valgkampen, allerede på det tidspunkt blev udråbt som værende ultraliberalistisk og i hvert fald fuldstændig urealistisk. Udfordringen er for os alle sammen herinde, at den gæld skal væk, konkurrenceevnen skal styrkes markant og de offentlige udgifter skal ned og ikke op. Der er ingen vej udenom, og venter vi for længe, kan vi intet gøre, for så slæbes vi med i det fald, de andre er på vej ud i.

Vi kan sammenligne vores situation med, at vi sammen med resten af Europa er fanget i en strøm, der stadig stærkere trækker os mod et alt opslugende vandfald. Jo længere tid man lader stå til, jo stærkere bliver strømmen, og jo sværere er det at få hevet sig selv op på land, og derfor skal der skrappere og skrappere midler til for at redde nationen. Det er det, Grækenland oplever nu, og det er det, ita-

lienerne er ved at komme til at opleve, og derefter følger spanierne og portugiserne. Det er virkeligheden, venner. Det er det, vi bør begynde at forholde os til. Og tænk engang, lige præcis i dette hus er 90 mandater nok til at ændre kursen og redde Danmarks økonomi.

Jeg tror på, at hvis vi ikke gøre noget, kommer vi i en situation, hvor noget så forholdsvist uambitiøst som maks. 40 pct. skat på arbejde og lidt færre offentligt ansatte osv., som vi gik til valg på, ikke er nok. Så er det snarere en 10, 20, 30, 40 plan, der skal til for at redde Danmark, forstået som en selskabsskat på maks. 10 pct., en reduktion på 20 pct. af de offentlige udgifter, hvilket svarer til op mod 160 mia. kr., altså den difference, som vi har oplevet bare inden for de senere år, 30 står for en maks skat på arbejde 30 pct., og 40 står for et maksimalt skattetryk på 40 pct. i modsætning til nu, hvor vi cirka, inklusive gældsætning, har et skattetryk på 50 pct. – 10, 20, 30, 40 er der, vi kan ende, hvis vi ikke begynder at handle, og hver gang vi vedtager en finanslov, har vi låst os fast i yderligere 1 år. Det er derfor, at vi i Liberal Alliance efterlyser noget mere handling. Det er derfor, at vi ønsker, at det her Folketing udnytter, at vi har en mulighed for at redde også det velfærdssamfund, som alle jo her går ind for, forstået som det princip, at de, der har behov, får hjælp, og andre gives muligheder for at udnytte de evner, de har. Vi er på vej til at låse hinanden.

Sammenlignet med de tiltag, som jeg lige har nævnt, er Liberal Alliances plan, som vi gik til valg på, en søndagstur i parken. Det kunne være, at man skulle tage at udnytte det tilbud om en søndagstur i parken i stedet for at vente på det, der er langt mere alvorligt. Hvad er alternativet? Det er en årelang recession, massearbejdsledsøshed, massiv gældsætning af de kommende generationer. Er det rimeligt, at vælgerangsten skal drive os derud? Derfor: Hvad er det, de danske politikere, det her Folketing, ikke forstår ved den globale gældskrise? Og hvis man forstår krisens omfang, hvorfor er det så, at vi ikke handler?

Kl. 17:11

Formanden:

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:11

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg forstod på hr. Anders Samuelsens tale, at der var en betydelig kritik af den tidligere regering, som jo har haft underskud på finansloven de sidste 4 år, vel et underskud, der samlet set nærmer sig 250 mia. kr. Og jeg er enig i, at den økonomiske politik fra den tidligere regerings side lader en hel del tilbage at ønske.

Men tilbage bliver alligevel spørgsmålet: Bakker Liberal Alliance op om den gode tradition, vi har i dette Folketing om, at hvis der er et flertal for en finanslov, stemmer de ansvarlige partier for? Det hørte jeg ikke noget om i talen, og derfor spørger jeg nu hr. Anders Samuelsen: Vil det være tilfældet, at Liberal Alliance stemmer for finansloven, hvis ellers der er flertal for den?

Kl. 17:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:12

Anders Samuelsen (LA):

Kan man tillade sig at være skuffet over et spørgsmål? Det kan man vel godt. Her prøver man altså på at hive det op i helikopterperspektiv, man prøver faktisk at bibringe det her Folketing et håb om, at vi kan løse det her, at vi kan rive Danmark ud af den situation, som vi er på vej ind i. Og hvad får man så? Et spørgsmål om, om man i sidste ende vil stemme for det skidt, der ligger.

Vores udgangspunkt er, at ansvarlige partier selvfølgelig stemmer for et samlet finanslovsforslag, fordi der skal udbetales lønninger, om det så skal ske for lånte penge, om man så skal bryde med de principper, som den nuværende regering har sat op, nemlig at man skal have pengene, før man bruger dem. Det ligger der intet om i den her finanslov; der ligger, at man bruger penge, som man har lånt.

Kl. 17:15

Men det er vores udgangspunkt, selvfølgelig er det det.

Kl. 17:13

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:13

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for svaret, tak for det klare svar.

Så tilbage til selve finansloven: Er det ikke fuldstændig korrekt, at det oplæg, den nuværende regering har lavet til finansloven – vi har jo overtaget den gamle regerings finanslov af tekniske årsager, for vi kan simpelt hen ikke nå at ændre den – i virkeligheden er finansieret, forstået på den måde at der er nogle øgede skatter og nogle øgede afgifter, fuldstændig som vi har sagt i vores regeringsgrundlag?

Så det er altså ikke et spørgsmål om, at vi nu ikke har finansieret de tiltag, vi har meldt at vi ville have ind i vores oplæg om de her ændringsforslag til finansloven. Så kan hr. Anders Samuelsen ikke være fuldstændig enig i, at de nye tiltag, vi foreslår, er finansieret fuldstændig krone for krone – og endda lidt mere?

Kl. 17:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:13

Anders Samuelsen (LA):

Det er fuldstændig korrekt, at der er et hav af nye skatter og afgifter i forhold til det, der blev foreslået fra den tidligere regerings side. Dermed kan man sige, at der skaffes noget finansiering. Men det hele bygger nærmest stort set på en forudsætning om, at folk ikke ændrer adfærd på trods af afgifterne, for ændrer de adfærd for alvor, ikke bare i det omfang, vi normalt taler om, men i det omfang, som man ligesom i hvert fald prøver at indgyde befolkningen et billede af, at man virkelig får fat i folkesundheden osv. med de nye skatter og afgifter, ja, så har man altså et alvorligt finansieringsproblem.

Det er jo det, vi også kan se i forbindelse med den måde, man har opgjort det der provenu, som man talte om i valgkampen skulle komme ind ved de øgede cigaretafgifter, på, for det er så nu opgjort til nul kr. som forudsætning, fordi man ikke aner noget om, hvorvidt det her virker.

Kl. 17:14

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 17:14

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge lidt ind til det sociale område, for det synes jeg er et af de områder, som trods alt også er nok så væsentligt, når vi står her midt i finanslovsforhandlingerne. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til, hvordan Liberal Alliance vil forklare og også forhindre, at flere og flere børnefamilier bliver sat ud af deres bolig. Det kunne måske også i den sammenhæng være interessant at høre, om Liberal Alliance synes, at det er en positiv udvikling, når flere børnefamilier bliver sat ud af deres bolig.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:15

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes ikke, det er en positiv udvikling, hvis der er folk, der bliver sat ud af deres bolig, fordi de ikke har råd til at bo der. Altså, det var et mærkeligt spørgsmål.

Kl. 17:15

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:15

Benny Engelbrecht (S):

Så lad mig gentage den første del af mit spørgsmål, nemlig hvordan Liberal Alliance vil forklare, at der er sket en stigning. Til baggrund kan jeg sige, at i 2002 var antallet af udsættelser på 1.823, og i 2010 var det antal steget til 4.382. Det er altså mere end en fordobling. Omkring halvdelen af de her udsættelser berører faktisk børnefamilier. Jeg går ud fra, at det også er Liberal Alliances opfattelse, at det er samfundets opgave at sørge for at tage hånd om de svageste, så derfor er mit spørgsmål altså: Hvordan vil ordføreren forklare det, og er det noget, Liberal Alliance vil være med til at forhindre?

Kl. 17:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:16

Anders Samuelsen (LA):

Det kan man f.eks. forklare ved, at vi har mistet op mod 160.000 arbejdspladser inden for de seneste par år, og at vi ikke har styr på den grundlæggende økonomi, heller ikke i det finanslovsforslag, der er blevet fremsat på nuværende tidspunkt. I stedet for at gå så meget op i, hvordan det er sket, er vi jo kommet med et bud på, hvordan vi kan sikre en meget stærkere økonomi, som sikrer, at langt flere har mulighed for at blive boende i egen bolig og har råd til det. Vi viste jo, at vores forslag, som er blevet gennemregnet DREAM, den uafhængige forskergruppe, ville skabe 210.000 nye arbejdspladser og markant forbedrede offentlige finanser, som man så kunne kaste i grams, hvis det var det, man ville; det, man havde et politisk ønske om.

Vi har faktisk vist, hvordan man kan få styr på økonomien ved hjælp af nogle ganske, ganske få tiltag. Vi har oven i købet som det eneste parti fået det gennemregnet af uafhængige ledende økonomer. Så det er vi meget fokuseret på, og jeg kan garantere for, at det finanslovsforslag, der ligger her, ikke kommer til at rette op på meget af den problemstilling, der bliver rejst af ordføreren. Det gør det ikke. Vi vil stadig væk have udsigt til at have op mod 100 mia. kr. i underskud, og de penge skal hentes ind. Hvis man ikke kan hente dem ind ad andre veje, er man på et eller andet tidspunkt nødt til at gøre det ved hjælp af øgede skatter og afgifter, og hvem kommer det først og fremmest til at ramme?

Kl. 17:17

Formanden:

Hr. Rasmus Horn Langhoff for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Rasmus Horn Langhoff (S):

Tak for det. Mange tusinde danske børnefamilier og pensionister lever i dag i decideret fattigdom, og derfor har det også i regeringens finanslovsforslag været et særligt fokusområde ikke bare at sætte gang i væksten, men at sætte gang i bekæmpelsen af fattigdom i

Danmark. Derfor vil mit spørgsmål til ordføreren være: Er det et fokusområde for Liberal Alliance at bekæmpe den stigende fattigdom i Danmark?

Kl. 17:20

Kl. 17:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:18

Anders Samuelsen (LA):

Det er helt åbenlyst et ønske for Liberal Alliance at bekæmpe fattigdom. Vi lægger oven i købet planer for, hvordan det skal ske. Vi får det oven i købet gennemregnet af uafhængige økonomer, og det viser, at vi kan skabe vækst, vi kan skabe bedre offentlige finanser, vi kan skabe flere arbejdspladser. Og er der nogen bedre socialpolitik end at flytte folk fra arbejdsløshed til arbejde? Det er der vel ikke. Så vi har faktisk konkrete bud på det her.

Så har der været en debat om fattigdom. Jeg er overbevist om, at der er folk, som har det rigtig svært i det her land, men jeg har også observeret, at der kom en udfordring til Liberal Alliances ordfører Joachim B. Olsen om at komme ud og besøge disse familier. Nu er der, så vidt jeg husker, gået 10 dage, siden den udfordring kom, og der er ikke kommet nogen invitation endnu. Jeg tvivler ikke på, at det burde kunne lade sig gøre at etablere et eller andet møde et eller andet sted, men forudsætningen var, at der skulle ses på nogle budgetter. Indtil nu er invitationen ikke kommet. Det kan man så tage som et udtryk for noget godt: at det indtil nu har taget 10 dage, og at man ikke har kunnet finde nogen endnu.

Kl. 17:19

Formanden:
Hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 17:19

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg er overbevist om, at invitationen er på vej nu. Jeg er glad for, at ordføreren kommer med den tilbagemelding nu, for det har været svært for mig at vurdere, hvad Liberal Alliances holdning til bekæmpelse af fattigdom i Danmark har været. Nu nævner ordføreren selv sådan et konkret eksempel, og jeg vil gerne høre, om ordføreren deler den opfattelse, som ordførerens partikollega hr. Joachim B. Olsen gav udtryk for, da han sådan i meget farverige vendinger gjorde opmærksom på, at fattige danskere burde skamme sig.

Derfor er mit spørgsmål: Mener ordføreren, at fattige børnefamilier bør skamme sig, eller mener ordføreren, at det er Folketingets opgave at løse fattigdomsproblemet?

Kl. 17:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:20

Anders Samuelsen (LA):

Undskyld mig, men den måde at argumentere på er under niveau. Der er aldrig nogen fra Liberal Alliance, som har sagt, at fattige familier burde skamme sig. Der er en ordfører for Liberal Alliance, som har sagt, at den måde at skubbe dårligt stillede familier foran sig på, som en konkret ordfører for SF har gjort, burde man skamme sig over. Der er aldrig nogen fra Liberal Alliance, der har sagt, at folk, som er dårligt stillede, burde skamme sig. Så er det bare slået fast.

Hvis der er et opfølgende spørgsmål, så værsgo.

Kl. 17:20

Formanden:

Det giver forretningsordenen ikke nogen mulighed for.

Det er fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Indledningsvis var der vist noget med, at de uafhængige økonomer, som Liberal Alliance havde konsulteret, ikke var helt enige i, hvordan man udlagde tallene, men den kan vi jo tage en anden gang.

Det, jeg i hvert fald kan høre, er, at hr. Anders Samuelsen lægger sig meget tæt op ad Venstre og Konservative, der også mener, at i gode tider er det skattelettelser, der skal til, og i dårlige tider er det skattelettelser, der skal til. Dermed lægger man sig også i rækken af partier, som kun har det ene værktøj i skuffen.

Alligevel synes jeg, at der var én anderledes tanke i forhold til V og K, og der var jo, at hr. Anders Samuelsen var inde på i forbindelse med den kickstart af økonomien, som den nye regering lægger op til, at det var for lidt at bruge de her milliarder på at kickstarte økonomien – sådan fik han det nærmest til at lyde. Nu var det gået så meget ned ad bakke i forbindelse med den tidligere regering, at 10 mia. kr. nærmest ikke forslog noget. Var det sådan, det skulle forstås, nemlig at Liberal Alliance støtter den kickstart af økonomien, der nu er planer om? Ja eller nej?

Kl. 17:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:21

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes egentlig ikke, at vi skal tage det med de økonomiske professorer og andre, som har gennemregnet Liberal Alliances politik, en anden gang. Lad os lige tage det med det samme. For det, der blev sagt – og derfor var man jo også nødt til fra Danmarks Radios side at gå ud og undskylde den form for afhøring, som vi blev udsat for undervejs i valgkampen – var, at som det sker med alle andre økonomiske udspil, når man gennemregner dem, sker det under en alt andet lige-forudsætning. Det er fuldstændig det samme, der gør sig gældende for det finanslovsforslag, som vi arbejder med i dag; det hænger kun sammen under en alt andet lige-forudsætning. Sådan er det selvfølgelig også med vores udspil. Det er banal, økonomisk logik, at sådan er det. Så derfor hænger vores udspil sammen.

Er det så for lidt med den her kickstart? Det er mindre end for lidt. Det er ligegyldigt, hvis det skal fremstå som et forsøg på at redde dansk økonomi. Det kommer det ikke til. Det tror jeg heller ikke på at den siddende finansminister overhovedet tror på at det kommer til. Det skaber lidt krusninger på overfladen, men det er ikke noget, som kommer til at stabilisere, kommer til at sikre, at underskuddene forsvinder, sikre, at der bliver skabt arbejdspladser, at der kommer en forbedret konkurrenceevne. Det kommer det ikke til at virke på.

Kl. 17:23

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:23

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Til gengæld er der jo noget, der tyder på, at de økonomiske vismænd bakker op om, at man lempet finanspolitikken på det her område, men at man selvfølgelig også om ganske få år skal leve op til de aftaler, der er lavet i EU-regi om, hvor stort underskuddet må være. Og derfor er der vel også grænser for, hvor meget man kan åbne for kassen.

Det lyder lidt, som om Liberal Alliance faktisk går ind for, at man skulle have lavet en langt større kickstart af økonomien og dermed måske i virkeligheden også have gældsstaten langt mere. Og det lyder da ret interessant. Det er netop nogle helt andre toner, end vi har hørt i dag. Det er ikke nogen toner, som er i overensstemmelse

med det, de økonomiske vismænd, rigtig mange normalt læner sig op ad, kommer med.

I forhold til den diskussion, der så var om DREAM-modellen, kan man jo godt lægge forskellige økonomiske forudsætninger ned i forbindelse med den, nogle alt andet lige-betragtninger, men det er da alligevel tankevækkende, når nogle af de mennesker, som er vant til at arbejde med modellen, siger, at de forudsætninger, Liberal Alliance har lagt ind i den, mener de på nogle punkter ikke er fuldstændig de samme, er identiske med dem, de normalt lægger til grund for, hvordan man beregner mere langsigtet.

Kl. 17:24

Formanden:
Ordføreren.

Anders Samuelsen (LA):

Det er ikke en korrekt udlægning, sådan er det. Er det for lidt? Altså, igen vil jeg til det her med, om det er sådan, at vi så vil lave en endnu mere lempelig finanspolitik, sige: Nej, det, vi gerne vil, er at gøre flere ting på én gang. Vi vil stramme alvorligt op på de offentlige udgifter.

Vi har den helt store ambition at komme tilbage på et antal offentligt ansatte, som svarer til det antal, der var under hr. Mogens Lykketoft og hr. Poul Nyrup Rasmussen og fru Marianne Jelved, nemlig 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Og jeg har ikke på noget tidspunkt i alle de gruppemøder, jeg sad med til i Det Radikale Venstre, hørt om, at der ikke på det tidspunkt var et velfærdssamfund, at vi var kommet derud, hvor der ikke var et velfærdssamfund. Det var der. Det tror jeg også at man var enige om på alle socialdemokratiske gruppemøder, nemlig at der var et velfærdssamfund. Det vil altså sige, at den del vil vi også gerne have ind, når vi skal finde penge.

Vi vil have færre erhvervsstøtteordninger. Hvorfor skal vi have et erhvervsliv på støtten? Til gengæld skal vi sætte selskabsskatterne ned, så man kan konkurrere. Der er jo en virkelighed, der omgiver os, kære venner, og som bl.a. indtil nu har betydet, at vi har mistet op mod 160.000 arbejdspladser. Det skal vi da rette op på. Og så nytter det jo ikke noget at sige, at det vil man ikke gøre ved at lave en bedre skattepolitik, så konkurrenceevnen stiger. Det bliver vi da nødt til at gøre, hvis det er det redskab, der virker.

Kl. 17:25

Formanden:

Tak. Jeg skal lige give den praktiske servicebemærkning, at der ikke bliver nogen pause; debatten fortsætter.

Vi har endnu nogle korte bemærkninger. Det er fru Annette Vilhelmsen fra SF til Liberal Alliances ordfører.

Kl. 17:25

Annette Vilhelmsen (SF):

Vi har en uddannelsesmålsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have gennemført en ungdomsuddannelse i 2015, og det går jeg ud fra at også Liberal Alliance bakker op om. Et af de mest centrale elementer for at kunne komme i mål med de her 95 pct. er, at flere skal gennemføre en ungdomsuddannelse og meget gerne en erhvervsuddannelse. Et stort problem for de unge er, at der ikke er praktikpladser.

Så bliver jeg lidt i tvivl om – og det er derfor, jeg spørger – hvordan Liberal Alliance stiller sig, og hvad det egentlig er, man vil, også i forhold til, at vi nu arbejder med finansloven. Hvordan ser Liberal Alliance arbejdet med at få de her mange tusind unge uden en praktikplads til at kunne få en sådan? Vil man være med til, at vi kan gennemføre en uddannelsesgaranti?

Når jeg spørger om det, er det selvfølgelig, fordi jeg har lyttet mig frem til, at Liberal Alliances nye uddannelsesordfører efter valget har været fremme med det budskab, at der ikke skal gøres mere isoleret for at skaffe praktikpladser. Så mit spørgsmål er: Er Liberal Alliance parat til at gå ind og lave en aftale, der skaffer flere praktikpladser?

Kl. 17:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:27

Anders Samuelsen (LA):

Vi vil meget gerne være med til at lave aftaler om at skaffe nye praktikpladser; vi tror bare ikke på, at fordi man laver en lov om, at fra nu af og i al fremtid skal solen skinne i Danmark og der skal være 20 graders varme, så kommer det til at ske. Vi tror på, at man skal ændre politik, så der bliver en stigende efterspørgsel. Og hvis man følger vores plan og skaber op mod 210.000 arbejdspladser, så kommer der et hav af nye praktikpladser, men i et marked, hvor vi mister arbejdspladser hver dag, kommer der ikke flere praktikpladser, uanset hvor meget vi vedtager herinde. Derfor må man gå tilbage til det i bund og grund mest socialt ansvarlige politiske forslag, der er fremlagt i den valgkamp, vi lige har overstået, og som er lagt frem i det her Folketing, og det er den plan, som Liberal Alliance har fremlagt. Det er den mest socialt ansvarlige økonomiske politik.

Så lad os mødes om det og tale om det. Vi er helt klar.

Kl. 17:27

Formanden:

Fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 17:28

Annette Vilhelmsen (SF):

Jamen vores ønske var også mere ydmygt end solskin hver dag og 22 graders varme; det var simpelt hen at skaffe praktikpladser til de her mange tusinde, og jeg er rigtig glad for, at der i hvert fald er noget, vi vil kunne mødes om, og det er: Hvordan gør vi så det arbejde? Så måske hr. Anders Samuelsen kunne løfte sløret lidt for det med de 210.000 arbejdspladser og forklare: Hvordan får de unge andel i dem?

Kl. 17:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:28

Anders Samuelsen (LA):

Vi ved jo, at på alle tider, når der er opgang i dansk økonomi, så får alle gavn af det, og ikke mindst de unge får gavn af det, for så kommer de også hurtigt ind på arbejdsmarkedet, får fodfæste, kan udvikle sig, videreudanne sig, være med til at bidrage. Det er derfor, det er så vigtigt for os at sikre, at dansk konkurrenceevne er i top. Det er meget vigtigere for os end lighedsdiskussioner, for hvorfor skal vi alle være lige og være sovjetiske toilettensere og være lykkelige over, at vi er lige alle sammen? Hvorfor er det ikke mere interessant, at alle bliver løftet, ved at den økonomiske vækst er så stor, og at der skabes så mange arbejdspladser i det her land, at der også er massevis af praktikpladser? Det er den tankegang, som vi dyrker og hyl-der.

Kl. 17:29

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:29 bejdsløse her og nu, og derfor stemme for den plan, som regeringen har fremlagt?

Kl. 17:32

Eigil Andersen (SF):

Der er mange mennesker, som, når de er på den, er interesseret i at vide, hvilken hjælp politikerne kan give dem. Vi har f.eks. over 160.000 arbejdsløse i Danmark for øjeblikket, når vi tæller de aktiverede med, som jo ikke har et rigtigt job. De er meget interesseret i at få job, og det forslag til finanslov, som den nye regering har fremsat, indebærer jo, at man fremrykker offentlige investeringer og anlægsarbejder, hvilket betyder, at der kommer 9.000 flere i arbejde i 2012 og 12.000 flere i 2013. Det vil de 160.000 arbejdsløse meget gerne have gennemført. De kan se et perspektiv i det her, for det vil trods alt hjælpe nogle af dem.

Så er mit spørgsmål til Liberal Alliances ordfører, om Liberal Alliance også vil være med til at hjælpe de her mange tusinde arbejdsløse til at få et job i 2012 og 2013.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:30

Anders Samuelsen (LA):

Vi har et kæmpemæssigt ønske om at hjælpe de her mennesker. Der er oven i købet en hel del af mine venner, som står uden arbejde. Så jeg kender det. Jeg diskuterer det her med de her mennesker. Men det er ikke en hjælp til dem at låne penge i udlandet for at finansiere nogle midlertidige stillinger til dem i den offentlige sektor eller nogle reelt støttede job i den private sektor. Det er en hjælp til dem at skabe en vækstpolitik, som gør, at de også har et arbejde om 2, 3, 4 og 5 år. Det er det, vi har et bud på.

Det er det, SF ikke har noget bud på. Det er det, Socialdemokraterne ikke har noget bud på. Det er det, den her regering ikke har et bud på. Den har et bud på et finanslov, som baserer sig på den gamle regerings finanslov, og så lægger man lidt ekstra skatter og afgifter oveni, og så fordeler man dem igen til et andet sted. Men det er ikke noget, der grundlæggende hjælper på dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Det er det, jeg har fokus på. Det, jeg hører blandt mine venner, som er arbejdsløse, er, at de gerne vil have et bud på, hvordan man gør, sådan at der faktisk bliver permanente, ikke understøttede job, men altså rigtige job til dem. Det er det, vi har et bud på. Det har SF ikke.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:31

Eigil Andersen (SF):

Nu er det simpelt hen ikke rigtigt, at den nye regering ikke har en plan for, hvad der skal ske med væksten i Danmark, også på lidt længere sigt. Det passer jo simpelt hen ikke.

Men det, jeg vil sige, er, at arbejdsløse, der hører det her, vil være dybt skuffet over Liberal Alliance, som altså siger nej til at være med til at fremrykke offentlige investeringer og anlægsarbejder. Der er jo ikke spor kunstige job over det, hvis man bygger en ny jernbane eller en ny vej eller laver energirenovering af boliger. Det er da helt reelt arbejde, som vi har gavn af, også miljømæssigt. Derfor passer det jo simpelt hen ikke, hvis man betegner det som kunstige job. Det er arbejde, som vi har brug for bliver udført i samfundet.

Jeg tror, de arbejdsløse er meget skuffede over, at Liberal Alliance har en meget luftig plan, der måske virker om 10-12 år, hvis man i øvrigt samtidig kan få folk til at gå ned i løn, for det forudsætter Liberal Alliances plan jo. Kunne Liberal Alliances ordfører ikke overveje at sige, at vi faktisk har brug for at hjælpe mange tusind ar-

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:32

Anders Samuelsen (LA):

Den type job, som der primært lægges op til her – det er jeg bare nødt til at sige – er den type job, jeg kunne skabe ved at gå en tur op og ned ad Strøget i København og smadre samtlige vinduer, for det ville skabe gang i den branche, der sætter nye vinduer i, i morgen. Det er det, vi taler om her. Det er ikke ægte varige, permanente job i danske virksomheder, som har fået en bedre konkurrenceevne.

Der er ikke noget i den her finanslov – det kan godt være, at spørgeren sidder og ryster på hovedet – som permanent forbedrer dansk erhvervslivs konkurrenceevne på en sådan måde, at der skabes en varig holdbar vækst i Danmark. Det er da det, der er det grundlæggende problem. Det fuldstændig nærmeste uartige over for de arbejdsløse mennesker, som spørgeren skubber foran sig, er da, at vi oven i købet har et Folketing, hvor bare 90 mandater kunne vedtage at lave nogle af de mere grundlæggende reformer i stedet for hele tiden at lade sig tryne af den her vælgerangst og den her form for retorik, som også kommer fra SF's spørger. Jeg synes da, at det er det uartige.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 17:33

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Anders Samuelsen komme med nogle vurderinger af, hvilke handlemuligheder der er for at forbedre konkurrenceevnen, hvis man havde 90 mandater. Der er jo flere muligheder. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få et rids af.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:34

Anders Samuelsen (LA):

Hvis Liberal Alliance havde 90 mandater, kunne vi forbedre den danske konkurrenceevne allerede fra i morgen, når vi havde vedtaget vores forslag: Sænk skatten på arbejde til maks. 40 pct., halver selskabsskatten, sørg for, at der er færre ansatte i den offentlige sektor, så vi ikke har så stort et udgiftstryk, så vi ikke behøver at låne så mange penge, så vi ikke skal have alle de her renteudgifter, så vi kan lette skatterne på dansk erhvervsliv yderligere. Jeg kunne blive ved.

Jeg tror oven i købet, at vi langt hen ad vejen kunne vedtage det sammen med Det Radikale Venstre. Jeg kender sjælen i Det Radikale Venstre. Så lad os da udvide det til at sige, at det kunne lade sig gøre, hvis Liberal Alliance og Det Radikale Venstre havde 90 mandater tilsammen.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 17:34

Marianne Jelved (RV):

Man kan jo ikke bare halvere selskabsskatten, uden at man også finansierer det. Man kan jo ikke bare fra den ene dag til en anden af-

skedige 40.000 i den offentlige sektor. Jeg synes i virkeligheden, at det er en meget forenklet måde, som hr. Anders Samuelsen beskriver konkurrenceevneproblemstillingen på. Det skuffer mig en lillebitte smule.

Kl. 17:37

Alene lønkonkurrenceevnen er, så vidt jeg husker det fra vismandsrapporten, forringet med 15 pct. i løbet af en relativt kort årrække. Det er jo parterne på arbejdsmarkedet, der har ansvaret for lønudviklingen. Det er mere komplekst og indviklet. Hvad gør vi ved sådan noget som arbejdsmarkedets parter?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Anders Samuelsen (LA):

Jeg er så til gengæld en lille smule ked af, at det næsten lyder, som om fru Marianne Jelved ikke har læst Liberal Alliances forslag til, hvad man kunne gøre. Det er jeg en lille smule skuffet over, men lad det så ligge.

Jeg er da fuldstændig enig i, at vi ikke herinde skal sidde og lovgive om lønnen. Men hvad er det, vi kan? Vi kan sørge for, at rammerne er sådan, at der er bedre muligheder for at forhandle den rigtige løn ude på arbejdsmarkedet. Det er det, vi kan gøre via skattepolitikken. Det er det, vi kan gøre ved at sammensætte en erhvervs politik, som samlet set er en, som erhvervslivet efterspørger.

Når direktøren for Danfoss og andre offentligt går ud og siger, at hvis vi fortsætter i det spor, som er lagt på nuværende tidspunkt, kan man ikke længere forsvare at have produktionsarbejdspladser i Danmark, så skal vi da lytte og handle. Så skal vi da ikke lave en finanslov, som har et underskud på 95 mia. kr. og øgede skatter og afgifter. Så skal vi da handle på det. Når de fortæller, at man er gået fra at have en konkurrencefordel i forhold til tyskerne på 10-15 pct. til nu at ligge under med 10-15 pct., så nytter det da ikke noget, at vi læner os tilbage og stort set ingenting laver.

Det kan ikke være rigtigt, at Det Radikale Venstres ambitionsniveau er dalet dertil, at man bare gerne vil have vedtaget det, som den forrige regering var med til at vedtage sammen med Det Radikale Venstre, og så ellers ikke have nogen særlig store ambitioner, ud over at man siger, at man gerne vil øge arbejdsudbuddet med 165.000. Men hvordan? Det er fuldstændig korrekt, når hr. Joachim B. Olsen påpeger, at skattereformen, som der er lagt op til, f.eks. kun kalkulerer med et øget arbejdsudbud på 6.000-7.000. Jeg er helt enig med ordføreren i, at det her er kompliceret, men det er ikke mere kompliceret, end at vi kan gøre noget ved det. Det er derfor, jeg bruger og vender tilbage til lande som Singapore, Schweiz, Tjekkiet og Sverige. De har jo vist, at ved at handle og agere kan man flytte sig hen i en anden situation. Det skal vi da tage ved lære af. Det er da et super positivt budskab.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:37

Jonas Dahl (SF):

Nu har vi jo haft mange interessante debatter her i løbet af dagen, og jeg kunne godt tænke mig at høre Liberal Alliance, om man kunne forestille sig en afgift, der kunne stige med støtte fra Liberal Alliances stemmer.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Anders Samuelsen (LA):
Jeg melder pas.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:37

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det følger sådan lidt i kølvandet på den diskussion, vi har haft om cigaretafgifter det meste af dagen. Jeg synes, at det generelt er lidt påfaldende fra borgerlig side, at man, når man nu ikke vil være med til at hæve afgiften på bl.a. cigaretter for også at sende et signal om, at det er usundt, ikke giver et svar på, om det så er, fordi man vil sænke afgifterne på cigaretter og alkohol. Så når vi nu ikke kunne få et svar i forhold til stigende afgifter, vil jeg bare høre, om det så også er Liberal Alliances mål at sænke afgifterne på cigaretter, for jeg håber da trods alt, at vi kan blive enige så langt, at to-bak og et ekstremt forbrug af alkohol osv. ikke sådan er videre sundhedsfremmende – men der kan vi måske heller ikke bevæge os hen? Er det noget, ordføreren måske vil gå med til så langt?

Kl. 17:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:38

Anders Samuelsen (LA):

Med den stigende grænsehandel kunne jeg da i hvert fald være stærkt fristet til at starte med at gå den vej, i modsætning til den vej som SF vil gå. For hvad hjælper det, at vi bare lægger forbruget syd for grænsen? Det gavner jo slet ikke nogen i Danmark. Det gavner jo Fleggaard, og hvad butikkerne hedder dernede, men det hjælper jo ikke Danmark, at man bare flytter handelen.

Det står i regeringens egen finanslovsforslag, at man vil hæve afgiften på smøger med 3 kr. Hvad er effekten? Hvad er den finanspolitiske effekt af det? Det står også i det forslag – den er nul. Nej, det er ikke engang nul, det er en streg. Man kan ikke byde på, om det her giver et plus eller et minus; det er det, der er sandheden, og så er det da en helt mærkelig diskussion.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål til hr. Anders Samuelsen, så vi går videre til den næste ordfører. Hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for det. Regeringen har fremlagt sit bud på en finanslov under titlen »Ansvar og handling«. Den burde hedde: Skattesæk og løftebrud. Skattesæk, fordi skatterne øges med hele 5 mia. kr., og løftebrud, fordi regeringen løber fra de mange løfter, som man gav under valgkampen.

Finanslovsforslaget går i den stik modsatte retning af det, vi har brug for. Det gør det dyrere at være dansker, og det gør det dyrere at drive virksomhed, og det er ikke vejen frem, hvis der skal skabes ny vækst. Den helt almindelige hårdtarbejdende dansker vil opleve at få færre penge i lommen til sig selv og sin familie. Det bliver dyrere at handle i supermarkederne på grund af de nye skatter, og det bliver også dyrere at tænde for varmen i sin bolig, og det bliver i det hele taget dyrere at være helt almindelig dansker. Men det bør ikke kom-

me som en overraskelse, at det bliver dyrere at være dansker, når regeringen er rød. Sådan har det altid været, og sådan er det fortsat.

I en tid, hvor vi har brug for vækst, er det ikke vejen frem – tværtimod, som sagt. Der er brug for, at danskerne bruger flere penge og dermed sætter gang i økonomien, men regeringens finanslovforslag vil gøre det stik modsatte; vi får nemlig færre penge at købe for.

Ikke kun for den almindelige hårdtarbejdende dansker bliver det dyrere for, men også for virksomhederne; de virksomheder, der skaber job, som der er så hårdt brug for, så danskerne kan have den tryghed, der ligger i at have et arbejde, og den uafhængighed, det giver at have en indkomst. Men det bliver ikke desto mindre dyrere på grund af de øgede skatter, og det er der heller ikke brug for, tværtimod.

Det er ikke kun de øgede skatter, vi Konservative er imod. Vi er også imod, at regeringen vil fjerne starthjælpen og kontanthjælpsloftet; det betyder nemlig, at incitamentet til at finde et job bliver langt mindre. For en familie, hvor begge voksne er på kontanthjælp, skal man komme i nærheden af at tjene 30.000 kr. om måneden, for at det kan betale sig at gå på arbejde, og det er fuldstændig urealistisk, at folk i den position i langt de fleste tilfælde vil være i stand til det.

Vi er også imod, at regeringen alene på grund af ideologi vil beskatte de mere end en million danskere, der har en sundhedsforsikring; de sundhedsforsikringer, der har hjulpet hundrede tusinder af danskere til en hurtigere behandling. Det kan kun føre til to ting, nemlig enten endnu højere skatter for den enkelte dansker, hvis man beholder sin sundhedsforsikring, eller til øgede ventelister til de offentlige hospitaler, fordi man ikke længere har råd til at beholde sin sundhedsforsikring.

Som om det ikke er nok, bliver det også dyrere at være dansker, fordi man må finde sig i, at alle de ting, regeringen har lovet før valget, ikke bliver til noget, og hvis der fandtes et VM i løftebrud, er der ikke nogen tvivl om, at den nye regering ville vinde uden modstand. Regeringen lovede bl.a. billigere offentlig transport, en boligpakke til de betrængte boligejere, en maksimal ventetid på skadestuerne på 30 minutter, og sådan kunne jeg blive ved i meget lang tid. Bundlinjen er, at den her regering i den grad har begået løftebrud i et omfang, der ikke tidligere er set. For der kan jo føjes mere til:

Efterlønsreformen bliver gennemført, til trods for at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti sagde, at de ville sløjfe den. Dagpengeperioden røres der heller ikke ved, på samme måde som der heller ikke indføres en millionærskat. Lige præcis de løftebrud er vi Konservative naturligvis ikke kede af, men der må være mange, mange vælgere, der føler sig snydt. Men det er naturligvis en sag mellem den nye regering og de vælgere, der stemte på den.

Der er også ting i den store finanslov, som vi Konservative dog kan nikke til. Det gælder ikke mindst netop efterlønsreformen, som vi selvfølgelig bakker op om. Vi bakker op om halveringen af dagpengeperioden, men også planerne om de såkaldte kom i gang-lån til iværksættere synes vi er snusfornuft, ligesom de øgede bevillinger til psykiatrien. Det er alt sammen ting, der peger i den rigtig retning. Vi håber også, at vi kan være med til at indgå et politiforlig, så vi får et stærkt, synligt politi med de ressourcer og værktøjer, der skal til, for at vi kan bevare den retssikkerhed, vi gerne vil have i Danmark.

Helt overordnet er der tale om en finanslov, der vil gøre det dyrere at være dansker, og jeg kan godt afsløre, at det ikke er en vej, som vi Konservative lægger stemmer til. Det skal der ikke herske den mindste tvivl om.

Vi bakker også op om sociale tiltag. Eksempelvis overvejer regeringen at fjerne mulighederne for, at hospitalet Filadelfia kan bestå, og der beder vi regeringen om at tænke sig rigtig godt om, inden man fjerner muligheden for at tage sig af den del, selv om kommunerne ikke er så forhåbende på at deltage.

Men vi sætter os heller ikke bare hen i et hjørne med korslagte arme. Vi er borgerlige stemmer, der arbejder, så vi ser frem til at deltage i de forhandlinger, der ligger foran os.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:45

John Dyrby Paulsen (S):

Først og fremmest tak for den positive tilkendegivelse til allersidst i ordførerens tale. Det er jeg meget glad for. Så må vi jo se, hvor langt vi kommer ad den vej.

Der er en ting, som vi har diskuteret lidt i dag, og som jeg gerne vil spørge ordføreren meget præcist om. Vi har jo en lang tradition i dette Folketing for, at ansvarlige partier stemmer for en finanslov, der er flertal for i Folketinget alligevel. Jeg vil godt bede ordføreren svare meget præcist på, om Det Konservative Folkeparti bakker op om den tradition i forbindelse med den her finanslov.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Mike Legarth (KF):

Det er Det Konservative Folkepartis klokkeklare holdning, at hvis regeringen ikke kan finde sit parlamentariske flertal med Enhedslisten, kan Det Konservative Folkeparti ikke hjælpe regeringen. Så regeringen må selv finde sit flertal. Når den har det, er der en tradition for, at man, selv om man er imod helheden i finansloven, stemmer for alligevel, og det kan meget vel ske, at det er det, Det Konservative Folkeparti gør. Men inden vi bliver afkrævet et sådant svar, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen, at jeg synes, det må være fair, at vi kender detaljerne, konsekvenserne og omfanget af finansieringen, efter man har fået Enhedslisten til at lægge stemmer til.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 17:46

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, nu bliver jeg jo sådan lidt bekymret, for svaret på mit spørgsmål må i virkeligheden være, at den konservative ordfører siger nej. De Konservative vil ikke sige, at de bakker op. Den tradition, vi har i dette Folketing, er, at hvis der er et flertal, bakker man som ansvarligt parti op om den finanslov, der nu ligger. Svaret var jo i virkeligheden: Nej, det vil vi ikke, vi vil først se, hvordan det, der ligger, ser ud. Men det er jo et brud med den tradition, vi har i det her Folketing, nemlig at vi, også for at vise ansvarlighed udadtil, over for udlandet, siger, at der er en bred opbakning til finansloven, for det er jo den, der udbetaler lønninger og alt muligt andet i det her samfund.

Det, De Konservative siger nu, og det overrasker mig meget, er: Nej, vi vil ikke sige, at vi bakker op om en finanslov, der alligevel har et flertal; vi vil se på, hvad der ligger. Det er, må jeg godt sige, et brud med en meget, meget fast tradition i det her Folketing, og det er jeg ærlig talt temmelig skuffet over, hvis jeg må sige det ligeud.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:47

Kl. 17:50

Mike Legarth (KF):

Først tror jeg, at man skal passe lidt på med skuffelsen, for Socialdemokratiet har jo selv haft en tendens til at gøre netop det, altså ikke at stemme for.

Jeg forstår i øvrigt ikke retorikken. Ordføreren for Socialdemokratiet beder mig om på forhånd at forpligte mig til at støtte en finanslov, som jeg ikke kender indholdet af. Altså, hallo – det er jo det glade vanvid. Det kan jeg selvfølgelig ikke. Vi er da nødt til som parti at kende finansloven fra a til å, inden vi forholder os til den.

Bare lige som oplysning til lytterne og seerne vil jeg sige, at jeg sagde i mit svar, at jeg sandelig ikke afviser, at vi stemmer for den samlede finanslov. Hvis det giver mening, gør vi det. Men det kommer altså an på, hvordan den kommer til at se ud til sidst, og så tager vi endelig stilling til det der. Den der konklusion med, at vi ikke vil stemme for, er for egen regning. Det får vi se.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 17:48

Marianne Jelved (RV):

Tak. Hr. Mike Legarth brugte formuleringen, at regeringens løftebrud er af en størrelsesorden, som ikke er set tidligere. Derfor har jeg følgende spørgsmål: Hvilke løftebrud løb regeringen fra under valgkampen? Er der eksempler på løftebrud, der er set før?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:49

Mike Legarth (KF):

Jeg kan kun tale for Det Konservative Folkeparti. I min valgkamp løb jeg ikke fra nogen løfter. Jeg tog ansvaret, jeg pegede på, hvor finansieringen skulle findes, og jeg pegede på konsekvenserne. Jeg tog noget fra stort set alle i det her land. Det tabte vi på. Det Konservative Folkeparti tabte på at være et anstændigt, ordentligt og ansvarligt parti, der redegjorde præcist for de udfordringer, det her land har med konkurrenceevne, rammevilkår, skattevilkår især osv. Så der er ingen, heller ikke i det her Ting, der med hensyn til ansvarlighed skal skyde på Det Konservative Folkeparti og slet ikke Det Radikale Venstre, som har medvirket til en løftebrudsregering, som vi aldrig har set lignende, aldrig.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 17:49

Marianne Jelved (RV):

Jeg bliver nødt til at gøre mere ved den her debat. Regeringen eksisterede faktisk ikke før valgkampen. Regeringen er ikke løbet fra nogen løfter, for regeringen eksisterede ikke, før den blev dannet den 3. oktober. Men så lader vi det ligge et øjeblik.

Starthjælpen har fået folk i arbejde, sagde den konservative ordfører, men hvorfor i alverden foreslår Det Konservative Folkeparti så ikke, at dagpengeniveauet og kontanthjælpsniveauet bliver på start-hjælpsniveau, for så havde vi afskaffet arbejdsløsheden?

Kl. 17:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Det er en helt ny retorik, en helt ny videnskab, hvis man kan tillade sig at gå ind i en valgkamp og fortælle borgerne, hvad man vil gøre, hvis man får deres kryds, og når man så får krydset, gør man noget andet. Bagefter skal man så kunne undslå sig med, at det ikke er ens skyld, altså: Det er ikke vores skyld, for vi danner et flertal for at kunne nå til de 90 mandater, og så er alt lige gyldigt. Så er der intet ansvar tilbage, vil jeg sige til fru Marianne Jelved. Jeg har den største respekt for fru Marianne Jelved som person, men ikke for det ud-sagn. Det holder ganske enkelt ikke vand.

Det må nødvendigvis være sådan, at vi går ud og fortæller, hvad der står på vores menukort, når vi beder om danskernes kryds ved et valg. Når vi får det kryds, er det et spørgsmål om tillid og ansvarlighed; at man lever op til det, man har sagt. Det har den her regering i hvert fald ikke gjort. Man kan komme med en masse argumenter for, hvorfor man ikke har gjort det. Jeg lytter til dem, men jeg køber dem ikke. Men det er jo ikke aktuelt, for det handler om, hvad vælgerne vil mene næste gang. Jeg tror, at jeg ved, hvad de vil mene. Det er jo det, der bliver afgørende, ikke min mening.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Hr. John Dyrby Paulsen har i løbet af dagen været meget optaget af, hvordan forskellige partier ville stemme ved tredjebehandlingen af den samlede finanslov. Jeg tror, at han har spurgt Venstres ordfører om det, han spurgte i hvert fald mig som Dansk Folkepartis ordfører om det, og jeg hørte også, at han lige før spurgte hr. Mike Legarth som Det Konservative Folkepartis ordfører om det.

Overrasker det ikke hr. Mike Legarth, at den socialdemokratiske ordfører ikke har spurgt Enhedslisten om det samme? Altså, et eller andet sted skulle man jo tro, at det, som man fra regeringspartierne side i virkeligheden helt naturligt ville være mest optaget af, var, om deres eget parlamentariske grundlag vil stemme for finansloven ved tredje behandling. Men lige præcis i forbindelse med hr. Frank Aaens ordførerindlæg kom spørgsmålet ikke. Undrer det ikke hr. Mike Legarth?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Mike Legarth (KF):

Jo, og tak for muligheden for at kommentere på det, for det er jo meget afgørende. Det er jo helt exceptionelt, at vi som opposition skal stilles til ansvar for, om vi støtter en finanslov, som den nye regering ikke har samlet et flertal for endnu. Altså, hvad giver det af mening? Vi går ud og er i valgkamp fra morgen til aften, vi bruger al vores tid og alle vores ressourcer på at skaffe folkelig opbakning, og når så resultatet er gjort op, er det fuldstændig lige meget.

Det er altså den omvendte verden, det er en modsatrettet retorik. Og jeg er helt enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det er beskæmmende, at man stiller oppositionen det spørgsmål i stedet for at stille det til det parti, som jo skal være det parlamentariske grundlag for Socialdemokratiet.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg har lige et andet spørgsmål, og det er i forhold til det med løftebrud fra de nye regeringspartier side. Kan hr. Mike Legarth bekræfte, at man udstedte to typer løfter i valgkampen op til valget?

Der var den type løfter, hvorom man sagde, at det var sådan nogle løfter, man gik ud og udstedte, og så kæmpede man sin kamp, og når man så efterfølgende samledes efter valget, lavede man nogle kompromiser – måske a la det, fru Marianne Jelved tænkte på i forbindelse med sit spørgsmål.

Så var der en anden type løfter, som man selv fra Socialdemokratiets side, fra fru Helle Thorning-Schmidts side – fru Helle Thorning-Schmidt, som nu er statsminister – betegnede som ultimative krav i forbindelse med overhovedet at ville danne en ny regering. Og det er jo en anden type løfter. Det er jo sådan nogle løfter, som vælgerne ved de kan regne med, for de bliver kun til noget, hvis man kommer i regering, man kommer ikke i regering, medmindre de bliver til noget.

Kan hr. Mike Legarth bekræfte, at for så vidt angår to områder, nemlig det skattepolitiske og det udlændingepolitiske område, udtalte fru Helle Thorning-Schmidt, som altså nu skal betegnes som statsminister, før valget, at kravene i forbindelse med de to emner var ultimative, at hun kun stod i spidsen for en ny regering, såfremt kravene på de to områder blev, som Socialdemokratiet og SF havde defineret dem?

Det er så ikke tilfældet efter valget. Og det er måske nogle af de løftebrud, som vælgerne for alvor har bidt mærke i og synes er forunderlige, og som måske er dem, som kan være med til at skabe politikerlede.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:54

Mike Legarth (KF):

Jeg deler det synspunkt. Jeg husker jo også fra »Fair Forandring« – eller var det »En Fair Løsning«, det husker jeg ikke – at der blev man spurgt om Det Radikale Venstres indflydelse på det, og svaret var: Der ændres ikke et komma. Jeg husker, at de 12 minutter var det store omdrejningspunkt, det store tema i valgkampen. Det var det, vi debatterede, og hvor er de? De er væk. De var et fatamorgana, de er blevet væk over en nat. Det er jo meget underligt, at alle de løfter, der blev givet, og alt det, man lokkede vælgerne til at stemme på, ikke længere er der, eksempelvis de 30 minutters ventetid på skadestuerne, de 24 elever i klasserne, millionærskatten, bankskatten – jeg kunne blive ved, indtil folk bliver trætte og falder i søvn. Det er jo ubegribeligt.

Nej, jeg synes ikke, at det er respektfuldt, det må jeg sige. Og jeg håber, at der er nogen, altså vælgerne, der får rettet den fejl ved næste valg.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:55

Jonas Dahl (SF):

Jeg er da glad for, at regeringen jo i hvert fald lægger op til at styrke uddannelsesområdet, for det er da helt nyt, at Dansk Folkeparti og De Konservative skal agere støttepædagoger for hinanden, men det er jo nye tider i dansk politik, så det ser vi med interesse på.

Men jeg vil gerne vende lidt tilbage til den her diskussion om starthjælpen, som fru Marianne Jelved var inde på, for det er jo lidt interessant at høre ordføreren sige, at starthjælpen har virket. Den har været en stor succes, kan vi forstå på De Konservative. Så er det logiske spørgsmål at stille jo: Hvorfor har man så ikke banket kontanthjælpen og dagpengene ned på starthjælpniveauet, for hvis det har virket så godt, så skulle man jo har gjort det med alle de her overførselsindkomster? Det må vel være helt rimeligt og måske også fuldt ud i overensstemmelse med den konservative ideologi. Så er det et konservativt ønske, at man skal have alle overførselsindkomster ned på starthjælpniveauet?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:56

Mike Legarth (KF):

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at den overordnede dagsorden i den situation, Danmark er i, er, at vi skaber optimisme, opsving og vækst. Og det gør man i hvert fald ikke ved at fjerne incitamentet til at tage et arbejde. Vi har jo givet eksemplet: Hvis man er et ægtepar på kontanthjælp, så skal man, hvis det skal kunne betale sig for det par, at den ene skal tage et arbejde, gå ud og finde et arbejde til 30.000 kr. om måneden. Kender hr. Jonas Dahl en, det er lykkedes for, så vil jeg gerne bede om at få navnet afsløret her og nu.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:57

Jonas Dahl (SF):

Jeg har faktisk helt grundlæggende en tillid til, at vores aktiverings-system sørger for at hjælpe folk i arbejde. Jeg har helt grundlæggende en tro på, at det er de færreste mennesker, der af ren fornøjelse indkasserer en kontanthjælp, fordi de simpelt hen ikke gider at arbejde. Men det er jo sådan, hr. Mike Legarth siger det er, og derfor skal de bare presses lidt i økonomien, så kommer de jo nok ud i arbejde.

Derfor er det interessant at høre den konservative ordfører bekræfte, at vi altså skal have overførselsindkomsterne ned på start-hjælpniveau, for så bliver det hele meget bedre i Danmark. Det er vi bare grundlæggende uenige i. Der har vi jo fra nye regerings side lagt op til, at vi netop også synes, der er en vis anstændighed, og derfor bliver vi også nødt til rent faktisk at have respekt for, at der er nogen, der også har behov for at forsørge deres børn, og derfor bliver vi også nødt til at sige, at vi fjerner den her starthjælp og de her fattigdomsskabende ydelser. Det er jeg sådan set glad for ligger i finansloven.

Jeg vil bare gerne høre, om ordføreren vil bekræfte, at det er den konservative tilgang, at kontanthjælpen og dagpengene skal ned på samme niveau som starthjælpen. Er det konservativ politik?

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Mike Legarth (KF):

Det, der er konservativ politik, er, at vi til enhver tid i det her samfund skal have ressourcer til at holde hånden under dem, der ikke kan klare sig selv af den ene eller den anden grund. Så skal de have en ordentlig ydelse, sådan at de kan leve et liv i god trivsel. Men det ændrer ikke ved, at Socialistisk Folkeparti i sin politik appellerer til,

at det bedre kan betale sig at lægge sig hen i hængekøjen og få mere ud af at ligge i hængekøjen end ved at tage et arbejde.

Derfor er der nødt til at være en forskel på at være på minimumsløn og på offentlig forsørgelse. Og der har den blå regering, VKO og de støttepartier, de har haft, altid sørget for, at der var en lille forskel på det for at skabe incitamentet til at tage et arbejde. Det var derfor, at jeg gav det rigtig gode eksempel, at hvis man er to på kontanthjælp, så er det ikke særlig realistisk, at man kan gå ud og finde et job til 30.000 kr. om måneden. Men hvis der ikke er nogen økonomisk gevinst ved at tage et job i forhold til at være på passiv forsørgelse, er det så ikke rigtigt, vil jeg spørge hr. Jonas Dahl, at det så bliver en lille smule lokkende at blive liggende hjemme under dynerne, når vækkeuret ringer kl. 6.00 om morgenen, i stedet for at skulle ud og smørre sin madpakke og ud på cyklen og cykle i kulde, blæst, regn, og hvad ved jeg, ud og passe et arbejde i en industrihal og blive møgbeskidt og udaset og så komme hjem igen bagefter? Er det ikke en lille smule tillokkende at spare 1.000 kr. og så blive liggende i hængekøjen? Jo, det er det, og det er derfor, Socialistisk Folkepartis model ikke duer.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:59

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Man kunne næsten få den fornemmelse, at det også var logikken bag, da De Konservative var med til at støtte, at folk, der har handicappede børn, ikke skulle have så stor tabt arbejdsfortjeneste, når de passede deres børn, men jeg håber ikke, at det har været samme logik.

Et af de løfter, som regeringen jo har holdt, og det kan jeg forstå, er jo, at vi under valgkampen sagde, at vi ville fjerne den brugerbetaling, som hr. Mike Legarths parti indførte med genopretningspakken for de mennesker, som er ufrivilligt barnløse. Jeg vil da egentlig gerne høre, om De Konservative vil genindføre brugerbetaling for de ufrivilligt barnløse, hvis de kommer til igen, og om de også tænker at indføre brugerbetaling på andre lægelige behandlinger i vores sundhedsvæsen.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Mike Legarth (KF):

Jeg er glad for, at jeg får lejlighed til her fra talerstolen at kunne adressere den der – jeg er nødt til at sige det ligeud – løgnehistorie, som SF jo render rundt og underholder med, om, at Det Konservative Folkeparti går ind for, at et lægebesøg skal koste 300 kr. For udenrigsministeren, som jo var den, der udtalte den der historie, ved jo godt, at vi har sagt, at det er maksimumsbeløbet om året, altså mellem 300 og 500 kr., som man skal give som brugerbetaling ved lægebesøg, hvis man i øvrigt går ind i en refinansiering af hele den måde, vi har finansieret vores velfærdssamfund på. Men med hensyn til den politik, vi førte inden valget, står den ved magt også efter et valg.

Så lad mig lige sige omkring det første, der blev bragt frem, om det, man får for at passe et handicappet barn, at vi jo var dem, der sagde, at det skulle man kunne få en god indtægt ud af, for vi synes, at det er godt, at forældrene gerne vil passe barnet. Så kunne vi bare konstatere, at da vi lavede loven, havde vi været for venligssindede, fordi hvis man havde en indtægt på 1,5 mio. kr. i et vellønnet job, kunne man ved at gå hjemme og passe sit syge barn få 1,5 mio. kr. i offentlig støtte til det. Det synes vi ikke at samfundet har råd til, når

nu vi kunne se, at vi var nødt til at nedsætte nogle af ydelserne for dem, der var mest udsatte, og derfor regulerede vi det. Det synes jeg var sundt fornuft.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det interessante var så bare, at man kunne gå fra en tabt arbejdsfortjeneste på 1 mio. kr. til at få 140.000 kr. Det er godt nok et indkomsttab, der vil noget, for mennesker, der bliver hjemme og passer deres syge børn. Det er så det, som den nye regering forsøger at ændre på, bl.a. i nogle af de forhandlinger, der foregår lige nu om finansloven. Det håber jeg da at man kommer igennem med til gavn for de mennesker, der har syge børn, og som virkelig har store problemer med at få det til at hænge sammen.

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg fik et svar på, hvorvidt De Konservative igen vil indføre brugerbetaling for folk, der er ufrivilligt barnløse og ønsker fertilitetsbehandling. Det er jo det, som vi lægger op til nu, netop at fjerne den brugerbetaling, fordi den jo har været med til at gøre, at der har været et fald i antallet af behandlinger på 20-25 pct., hvilket faktisk betyder, at vi i det kommende år kan risikere, at der fødes 1.000 færre børn alene som følge af den tidligere regerings politik, og hr. Mike Legarth var jo en del af det forlig og var ude med det i genopretningspakken. Altså omkring 1.000 færre børn bliver født til næste år som følge af det fald, der er sket i antallet af fertilitetsbehandlinger. Det er jo noget, vi måske vil komme til at se på velfærden i de kommende år, om 20-25 år, når vi står og mangler de unge mennesker.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:03

Mike Legarth (KF):

Med hensyn til debatten om at passe et handicappet eller sygt barn derhjemme og den debat, der foregår nu om det, kan jeg fortælle ordføreren, at det konservative synspunkt og mit synspunkt er, at vi godt kan debattere indkomstgrænsen, men det hører ikke hjemme i satspuljen, og derfor tager vi ikke den debat nu og siger: Flyt den over i finanslovforhandlingerne, for det er der, den hører hjemme, og når den er der, tager vi gerne en debat om det og kigger på de indtægtsgrænser, der skal være gældende.

Jeg svarede klokkeklart på brugerbetaling og fertilitetsbehandling i mit første svar. Det er muligt, at det ikke blev forstået, men jeg sagde, at Det Konservative Folkeparti står ved det, man gik til valg på, og det var, at vi i den offentlige sektor, i den offentlige kasse ikke har råd til at udvide med nye rettigheder og garantier og flere betalinger til noget, som man som familie, som person godt kan tage sig af selv, hvis man er i stand til det. Det er kun, hvis man er under en vis indtægtsgrænse, at vi synes, at man skal have offentlig støtte og hjælp.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 18:04

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt indlede positivt med at anerkende de ting, som ordføreren fremhævede som nogle, De Konservative godt kan genkende sig selv i i finanslovsforslaget, herunder kom-i-gang-ordningen, som der

er skaffet 150 mio. kr. til. Og når jeg kommer ind på det, er det selvfølgelig, fordi vi under tredjebehandlingen af dette forslag jo skal stemme om en række elementer. Det plejer der at være tradition for her i Folketingssalen. Der vil være nogle ting, som jeg kan forvente – ud fra hvad ordføreren har sagt – at man vil stemme grønt til. Der er nogle ting, man vil stemme rødt til. Måske vil der endda blive stemte lidt gult hist og her.

Men i sidste ende er der jo et spørgsmål, som udestår, og som jeg faktisk synes vi ikke rigtig har fået ordentligt belyst. I det tilfælde, at regeringen har et parlamentarisk flertal på plads - der er nogle ting, som De Konservative kan støtte, og der er nogle ting, De Konservative ikke kan støtte - hvad vil man så i sidste ende, hvis der i øvrigt er et flertal for en finanslov? Hvad vil man så stemme ved den afsluttende afstemning? Vil man stemme grønt, som der er tradition for, og det går jeg ud fra ordføreren også anerkender der er, eller vil man undlade at stemme?

Kl. 18:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:05

Mike Legarth (KF):

Hvis forventningen er, at vi har tilsluttet os delaftaler, hvor vi er enige i konsekvenserne, og hvor vi er enige i finansieringen, og hvis tingene i øvrigt passer sammen og regeringen har et parlamentarisk flertal, så forventer jeg, at Det Konservative Folkeparti kan stemme for. Men det kan jeg ikke afgive et tilsagn om på nuværende tidspunkt, for jeg kender ikke helheden, altså hvordan finansloven kommer til at se ud. Så vidt jeg forstår på finansministeren, er der end ikke startet forhandlinger med Enhedslisten, i hvert fald ikke i offentligheden, så derfor er det fuldstændig umuligt at sige noget om, hvordan helheden bliver.

Men her var i hvert fald en tydelig tilkendegivelse af, hvor Det Konservative Folkeparti står, og af den konstruktivitet, vi lægger for dagen.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 18:06

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes nu ikke, at det er specielt klart. Jeg ved godt, at jeg her tegner et scenarie, som kan være et af flere, altså dette, at regeringen i sidste ende har et flertal for finansloven. Grunden til, at det har vores interesse, og det ved ordføreren naturligvis også, er naturligvis, at vi her i Folketinget har en tradition for det. Jeg går også ud fra, at ordføreren har været tilfreds med, at Socialdemokraterne under den tidligere regering i sidste ende har stemt for finanslovene. Så det er sådan set derfor, at jeg har interesseret mig meget for det.

Men som sagt er der jo ting, som ordføreren indikerer er positive, også set med erhvervslivets briller. Det ved jeg også er noget, som ligger ordføreren og ordførerens parti nært. Der er eksempelvis kom i gang-ordningen, som ordføreren selv nævnte. Men der er også andre elementer, eksempelvis afskaffelse af multimedieskatten, som jo alt andet lige vil sikre, at arbejdsgiverne i højere grad vil kunne tilbyde deres medarbejdere en fleksibel ordning med hjemmearbejdspladser osv. Hvordan forholder ordføreren og De Konservative sig til det forslag?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Mike Legarth (KF):

Som helhed er Det Konservative Folkeparti altid i arbejdstøjet for at prøve at skabe så gode rammevilkår og så god en konkurrenceevne for dansk erhvervsliv som overhovedet muligt. Det er klart, at vi, når vi skal nikke til det, skal være enige i konsekvenserne, og vi skal være enige i finansieringsmodellen, men det fornemmer jeg heller ikke bliver et problem i de ting, der er nævnt. Kan vi der nå til enighed, er vi borgerlige stemmer, der arbejder fra tidlig morgen til sen aften. Så man vil møde en meget stor fremkommelighed og en vennelighedsindstilling, når man præsenterer forslag, der er inden for den konservative værdiramme, og så medvirker vi gerne – altså, hvis tingene passer sammen, nemlig konsekvenserne og finansieringen.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så går vi videre i rækken af spørgere. Det er hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:08

Eigil Andersen (SF):

Ordføreren har nævnt et par gange, at De Konservative har et slogan, der hedder, at de er borgerlige stemmer, der arbejder, altså opnår resultater. Og spørgsmålet er så, hvor langt det strækker sig. Jeg synes, det er meget positivt at høre, at man har tænkt sig at stemme for øgede bevillinger til det psykiatriske sundhedsvæsen, som har været forsømt i mange år og trænger til store forbedringer. Det er meget glædeligt.

Som jeg har været inde på lidt tidligere i debatten, har vi så over 160.000 arbejdsløse, som ikke kan få et job for øjeblikket. Det mangler de i den grad. Og den nye regering vil jo så fremrykke offentlige investeringer til energirenoveringer af boliger, eksempelvis til renovering af almene boliger, til bygning af veje og jernbaner osv. Og det vil skaffe job til 9.000 næste år og 12.000 i 2013. Vil De Konservative leve op til deres slogan om borgerlige stemmer, der arbejder, ved at stemme for, at disse job, som samfundet har brug for, altså samfundsnyttige ting, bliver skabt?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:09

Mike Legarth (KF):

Vi vil gerne være med til at skabe job. Og vi synes også, at det er en god idé at fremrykke offentlige investeringer. Det har vi også selv peget på. Men det kommer jo an på, hvordan man gør det, og i hvilket omfang man gør det. Og jeg kan jo konstatere, at man nu har fordoblet det, som vismændene pegede på var den ansvarlige model, og det, som vi i al beskedenhed havde peget på var et rimeligt beløb, nemlig de 10 mia. kr. Men vi bakker jo op om det synspunkt.

Men det, der tæller i den modsatte retning, er jo, at man har spredt det ud på 2 år og altså bruger opsparede midler fra statskassen til kunstigt at skabe et aktivitetsniveau. Og hvis konjunkturerne ikke rejser sig, når nu de penge, vi bruger fra statskassen, aftager, så er vi lige vidt. Så er pengene spildt, de er brændt af til ingenting. Og i den kontekst skal vi have sikkerhed for, at det ikke er det, der sker, for så medvirker vi selvfølgelig ikke.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Eigil Andersen.

- Kl. 18:10
- Eigil Andersen (SF):**
Jeg kan forstå, at man fra konservativ side mener, at retningen er rigtig, men at modellen måske er for omfattende. Sådan forstår jeg svaret. Så må logikken jo være, at man stemmer for, fordi det trods alt er en bevægelse i den rigtige retning.
Med hensyn til det pengeforbrug, der ligger i det, vil jeg sige, at De Konservative er et af de partier, som beklageligvis støtter, at man skal ud at låne 17 mia. kr. for at udbetale nogle efterlønsbidrag. 17 mia. kr. skal der lånes til det formål næste år. Det er et formidabelt beløb, og sagen er jo, at den måde at skabe job på kun giver en fjerdedel af det, man får ud af det, når man fremrykker offentlige investeringer. At det kun er en fjerdedel, er ikke noget, jeg har fundet på; det er noget, som Finansministeriet har sagt under den borgerlige regering, som vi havde tidligere.
Så summa summarum: Logikken må vel være, at det her er et skridt i den rigtige retning set med Konservatives øjne, og at det eneste naturlige derfor er, at man stemmer for, at de her job til flere tusinde mennesker bliver skabt i de næste 2 år.
- Kl. 18:11
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Mike Legarth (KF):**
Modellen er altså stadig meget afgørende. Vi vil gerne medvirke til at skabe job, vi vil gerne være med til at skabe et opsving, og vi vil gerne være med til at skabe optimisme, tro på fremtiden og holdbar vækst.
Men det er jo ikke det, der sker, for tingene peger direkte imod hinanden: Med den ene hånd vil man bruge statskassen til at skabe et kunstigt aktivitetsniveau, sådan at der kan komme et opsving i den periode, hvor pengene er til stede, inden de bliver opbrugt, og med den anden hæver man skatter og afgifter, sådan at den helt almindelige gennemsnitsdansker på en gennemsnitsindkomst vil opleve, at der sidst på måneden er færre penge til at betale regninger med.
Og så kan jeg spørge: Tror man selv på, at det gør, at folk får lidt lettere ved at åbne pungen og skabe forbrugertillid og optimisme og bruge flere penge, som jo er det, økonomien har brug for, nemlig at folk omsætter deres opsparing til forbrug? Det gør de jo ikke, så man skyder sig selv i foden med den model, man har bragt på bane. Men der ser vi jo frem til, at der kommer nogle forhandlinger, og så kan vi måske få påvirket tingene i den rigtige retning, sådan at vi samlet set kan bakke op om det. For job vil vi gerne være med til at skabe, men det skal være på den rigtige måde.
- Kl. 18:12
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Hr. Christian Juhl.
- Christian Juhl (EL):**
Tak for det. Hr. Legarth, du sagde, at du er modstander af at fjerne fattigdomsydelsen, fordi det betyder, at det ikke kan betale sig at arbejde. Er det ... (*Mike Legarth (K):* Jeg kan ikke høre noget.) O.k.
Vi hørte, at hr. Legarth var modstander af at fjerne fattigdomsydelsen, fordi det betyder, at det ikke kan betale sig at arbejde – kan du høre det nu? Godt. Har hr. Mike Legarth og De Konservative den menneskeopfattelse, at mennesker kun tager arbejde, hvis det kan betale sig rent økonomisk? Og har De Konservative slet ikke i baghovedet, at en fattigdomsydelse kan være så lille, at den kan være med til at isolere familier, der skal leve af en fattigdomsydelse, og
- dermed gøre det sværere for dem, end hvis de f.eks. havde en nogenlunde ordentlig understøttelse?
- Kl. 18:13
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Kl. 18:13
- Mike Legarth (KF):**
Nu er det jo ordføreren og Enhedslisten, der har opfundet begrebet fattigdomsydelse. Det begreb anerkender jeg ikke, men jeg anerkender, at vi har et kontanthjælpsloft, og jeg kan så forstå, at man nu ønsker at hæve det. Sådan som vi har indrettet arbejdsmarkedet, skal der mindst være 1.000 kr.s forskel på at være på passiv forsørgelse, hvor man ikke har et arbejde af den ene eller den anden grund, og på at være på mindsteløn. For vi tror på, at når der er et økonomisk incitament til at tage et arbejde, er der også flere, der vil gøre det, af samme årsag som jeg redegjorde for før.
Det er jo ikke at opfinde den dybe tallerken. Enhver kan vel regne ud, at hvis man skal betale for at gå på arbejde, var der nok flere, der valgte at blive hjemme under dynen, når vækkeuret ringede om morgenen, og sidde på verandaen og drikke kaffe og nyde udsigten, hvis det var godt vejr, eller gå ind at se tv, eller hvad man nu gør, når der bliver appelleret til et hængekøjesamfund, som Enhedslisten jo gør ved at problematisere det her. Det må være ret og rimeligt, at der en lille skilling til fordel for den, der ansvarligt passer et arbejde fra morgen til aften, i forhold til den, der af den ene eller den anden helt fair grund, får et ordentligt og hæderligt beløb for i et tidsrum at være uden for arbejdsmarkedet.
- Kl. 18:15
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Hr. Christian Juhl.
Jeg skal lige gøre opmærksom på, at tiltaleformen er hr. Mike Legarth eller ordføreren. Vi bruger ikke direkte tiltaleform.
- Kl. 18:15
- Christian Juhl (EL):**
Jamen jeg skal gøre mit yderste for at leve op til reglerne for tiltaleformen. Undskyld.
Jeg synes ikke rigtig, jeg fik et svar. Er det hr. Mike Legarths menneskesyn, at folk kun går på arbejde, hvis det kan betale sig økonomisk, og vil hr. Mike Legarth afvise, at jeg med 20 års erfaring som arbejder i fagforeningen med tusindvis af arbejdsløse har oplevet folk i regn, blæst og sne gå på arbejde og få mindre ud af det end den aktuelle dagpengesats? Mener hr. Mike Legarth, at det er en usandhed, når jeg påstår, at det er en ganske almindelig ting at opleve i en a-kasse i de fleste fagforeninger i Danmark?
Jeg siger det, fordi et menneskesyn, der siger, at folk hellere vil ligge under en dyne frem for at være med i et fællesskab på en arbejdsplads, ikke i mit hoved hører 2011 til. Det er en tilstand, som jeg ikke i mit liv har oplevet. Alle mennesker, jeg har mødt, har lyst til at være medlem af et fællesskab på en arbejdsplads, har lyst til at tjene deres egne penge, har lyst til at sørge for deres egen familie uden offentlig ydelse og kun nødig lever af offentlig forsørgelse.
- Kl. 18:16
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Kl. 18:16
- Mike Legarth (KF):**
Nu vil jeg lige starte med at sige til ordføreren for Enhedslisten, at jeg selv synes, at han er et udmærket, dygtigt og kompetent menneske, men ordføreren skal ikke belære mig om, hvordan det er at være

på et arbejdsmarked. Jeg gik ud af 2. real og tog ud som sømand og sejlede som dæksdreng, jungmand og letmatros til 1.800 kr. om måneden; jeg har drevet egen virksomhed i 20 år, og mange af mine kolleger, der driver egen virksomhed, tjener mindre end mindstelønnen, men de bliver ved med at drive egen virksomhed alligevel, fordi det er en æressag for dem at have præcis det job, de har valgt. Så det skal jeg ikke have nogen belæring om af ordføreren, så meget kan jeg garantere.

Når vi taler om det helt principielle, er vi uenige. Jeg mener, at vi til enhver tid er nødt til at skabe et arbejdsmarked, hvor man belønner dem, der yder en indsats, i forhold til dem, der af den ene eller den anden helt legale årsag får offentlig forsørgelse, og som vi støtter skal have et ordentligt liv i trivsel, hvis betingelserne er i orden. Men der skal være en forskel på 1.000 kr. til fordel for dem, der er ansvarlige, passer deres ting, passer deres arbejde, står tidligt op om morgenen osv. osv., som jeg har redegjort for i detaljer. Det kan ikke være rigtigt, at man får mere ved ikke at passe et arbejde, end man får ved at gøre det.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:18

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Man kunne have lyst til at spørge den forrige spørger: Hvis folk går på arbejde, selv om det ikke kan betale sig for dem, hvorfor er der så raske mennesker, der går på efterløn? Men det er jo så en anden sag.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ind til det her med starthjælpen, for ordføreren blev lidt presset, med hensyn til om ordføreren ønskede, at kontanthjælpen skulle ned på starthjælpsniveau. Så ville jeg bare gerne stille sådan et opklarende spørgsmål: Er det korrekt forstået, at et af argumenterne for at indføre starthjælpen var, at de mennesker, som kom på en starthjælp, var indvandrere, som kom til Danmark og ikke kunne sproget, og de havde ikke så mange kompetencer, at de kunne gøre sig gældende på det danske arbejdsmarked, og man måtte derfor forvente, at de job, som de kunne få, var lavtlønsjob, og at der derfor var en vis fornuft i at have en ydelse, der gjorde det attraktivt for de mennesker at komme i arbejde, fordi mange af dem ikke ville kunne kvalificere sig til et job, hvor de kunne tjene lige så mange penge, som de kunne få ved at være på kontanthjælp? Er det korrekt forstået?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:19

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at hr. Joachim B. Olsens redegørelse er meget rigtig et langt stykke hen ad vejen. Jeg er ikke ekspert i arbejdsmarkedsforhold og husker ikke i detaljer, hvad begrundelserne og argumentationen, for at den blev, som den blev, var. Men det er klart, at det igen i det tilfælde og i den sag var et spørgsmål om argumentation og et spørgsmål om at få tingene til at passe sammen, i forhold til hvem man var og hvad man kunne tilbyde samfundet. Det er jeg helt enig i.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen har ikke flere spørgsmål. Så er det slut. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Edmund Joensen.

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Forslag til finanslov for 2012 omfatter bl.a. bloktilskuddet til Færøerne. Der er tale om en vigtig post, der fylder meget i det færøske budget. I 2011 udgjorde bloktilskuddet ca. 15 pct. af Færøernes finanslov. Bloktilskuddet har siden 2003 været et fast beløb hvert år på 615,5 mio. kr.

Det daværende republikanske landsstyre ønskede så at sige en fastfrysning af tilskuddet. Påstanden var, at det skulle give større uafhængighed fra rigsfællesskabet og fra Danmark. Beløbet har derfor ikke været dyrtidsreguleret, og den reelle værdi er derfor formindsket igennem de seneste 8 år. Det har selvfølgelig haft negative konsekvenser for landskassens indtægter. Det ser vi i dag, hvor der mangler penge i kassen, der har været ca. 500 mio. kr. i underskud de sidste 3 år i træk.

Der er i løbet af natten etableret et nyt landsstyre på Færøerne, og nu ser man en ny politik. Det nye landsstyre ønsker bl.a. at gennemføre dyrtidsreguleringen af bloktilskuddet, så den kommer op på normalt niveau. Det er mit håb, at regeringen vil imødekomme landsstyrets ønske.

Mit parti, Sambandspartiet, er med i det nye landsstyre. Vi mener, at det kun er naturligt, at man vender tilbage til mere normale tilstande i et rigsfællesskab, der skal stå stærkt både politisk og økonomisk.

Lad mig for en god ordens skyld nævne, at det nye landsstyre ikke ønsker at videreføre arbejdet med en færøsk forfatning. Det er ikke med i koalitionsaftalen. Dermed er vi formentlig fri for den opslidende diskussion om, hvilken stilling Danmarks riges grundlov skal have i forhold til Færøerne. Det er positivt. Nu kan vi på Færøerne koncentrere os om de virkelige udfordringer, bl.a. om at få økonomien til at hænge sammen, uden at det får u hensigtsmæssige konsekvenser for velfærden.

Sambandspartiet på Christiansborg har noteret sig den ekstra indsats, regeringen vil gøre for at få gang i økonomien. Regeringens formål er klart, nemlig at bringe Danmark ud af vækstkrisen. Færøerne er på samme måde i en vækstkrisen. Hertil kommer, at der er store underskud på de offentlige finanser, og vi kæmper også med fraflytning, specielt blandt de unge mennesker.

Som repræsentant for Færøerne vil jeg derfor påpege, at der er et behov for, at Færøerne får mulighed for at blive omfattet af den lovgivning, der følger af finansloven for 2012. Vi ser gerne, at der åbnes op for, at også færøske virksomheder, iværksættere, uddannelsesinstitutioner, forskere og andre får adgang til de tiltag, der påtænkes gennemført – og under samme vilkår.

Det er f.eks. oplagt, at Færøerne bliver en del af energiaftalen og på samme måde kommer med i samarbejdet med Det Strategiske Forskningsråd, Det Frie Forskningsråd og kommer med i ordningen om kom i gang-lån.

Sambandspartiet noterer sig også regeringens vigtige opgradering af uddannelserne og forskningen. Her har Færøerne en stor interesse i at komme med i en udvikling sammen med Danmark. En øget uddannelsesindsats i rigsfællesskabet er nok den mest effektive medicin mod fraflytning blandt unge på Færøerne.

Det er nok de færreste, der er klar over, at Færøerne har et spirende miljø inden for film og teater. Vores kunstnere er dygtige, og de gør sig bemærkede udenlands. Midlerne til film og teater er imidlertid meget begrænsede, ikke mindst i en tid med krise. Derfor er det naturligt og ønskeligt, at det færøske kulturmiljø bliver omfattet af regeringens satsning på kulturområdet på samme vilkår.

Med andre ord er det vigtigt, at Færøerne bliver omfattet af den lovgivning, der følger af finansloven for 2012. Jeg håber, at dette er et synspunkt, som alle Folketingets partier kan tilslutte sig. Færøpolitikken er traditionen tro bredt funderet her i Tinget.

For en god ordens skyld vil jeg erindre om det, der blev sagt under behandlingen af statsministerens åbningstale. Her stillede statsministeren sig positiv over for, at vi i Folketinget i fællesskab arbejdede for at stimulere økonomisk og befolkningsmæssig vækst på Færøerne. Med finanslovsforslaget for 2012 har vi mulighed for at påbegynde det vigtige arbejde.

Jeg vil gerne høre, om finansministeren vil drage omsorg for, at Færøerne bliver omfattet af lovgivningen, der kommer som følge af finansloven for 2012. Tak.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der var ingen spørgsmål, og så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Sjúrdur Skaale.

Kl. 18:27

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Du kan gøre, hvad du vil, Kjell-Olof, men du skal ikke ramme vores vælgere. Sådan sagde den svenske statsminister Olof Palme, da hans daværende finansminister, Kjell-Olof Feldt, i første halvdel af 1980'erne havde sagt, at hvis ikke den svenske finanspolitik blev strammet, ville det gå helt galt. Palmes problem var, at næsten halvdel af den svenske befolkning stemte socialdemokratisk, og det var ikke mindst denne halvdel, der ville blive ramt af de stramninger, som Feldt foreslog. Palmes analyse var, at stramninger ville ramme partiet, og at han ville miste regeringsmagten. De svenske socialdemokrater var fanget af deres egen størrelse, af deres kontrakt med vælgerne og af den store romantiske fortælling om det svenske folkehjem, hvor det var ukorrekt at tale om stramninger, besparelser, karensdage og den slags.

Det fik Feldt til i sin berømte bog, »Dramaet i detaljen«, at konkludere, at når man fra et økonomisk synspunkt kan se et behov for et indgreb, er det næsten altid politisk umuligt at gennemføre det. Når behovet så bliver så åbenlyst, at det politisk kan lade sig gøre, er det økonomisk for sent.

Det blev jo for sent i Sverige, og socialdemokraterne tabte meget af vælgerne tillid og regeringsmagten, ikke fordi de gennemførte upopulære tiltag, men fordi de *ikke* gennemførte dem, mens tid var, og fordi de blev opfattet som økonomisk uansvarlige. Når vi ser på Anker Jørgensens eftermæle, kan vi se, at det lider under den samme byrde, når det gælder den økonomiske politik. Helt indtil Tony Blair havde den britiske befolkning samme holdning: Socialdemokrater er måske bedst til socialpolitik – men de har ikke ryggrad til at føre økonomisk politik. Det eneste, de kan, er at være gavmilde med andre menneskers penge, som Thatcher så spottende plejede at sige.

Det var jo den samme skepsis, den borgerlige side i Danmark forsøgte at appellere til i de kampanjer, man førte i efterårets valgkamp: I krisetider kan man ikke sætte sin lid til socialdemokrater, de har ikke handlekraften, de er – som Palme i sin tid – for bange for at ramme deres egne vælgere. Strategien lykkedes ikke. Selv om der hænger meget mørke økonomiske skyer over Europa, ønskede flertallet i Danmark en socialdemokratisk ledet regering. Det viser, at tingene har ændret sig.

Socialdemokrater har lært, at en ansvarsfuld økonomisk politik er forudsætningen for det velfærdssamfund, hvis skjold man er. Den, der vil beskytte og udvikle velfærdssamfundet, har et særligt ansvar for at sørge for, at de økonomiske ben under dette projekt holder. Velfærdssamfundet er forudsætningen for en stærk økonomi – men en stærk økonomi er også forudsætningen for velfærdssamfundet. Derfor bør socialdemokrater være mere forpligtede til at vise økonomisk ansvarlighed end nogen andre, og det er lige, hvad de svenske, norske og danske socialdemokrater har gjort i de sidste årtier. Derfor er tilliden til en venstreorienteret økonomisk politik genoprettet.

Så er der jo krisens årsager. Det var ikke den stærke, regulerende stat, der spillede fallit, da finanskrisen brød ud. Krisen viste endnu en gang, at tøjlesløse markeds kræfter ikke bare kan ramme socialt udsatte mennesker – de kan også føre hele lande til randen af kollaps. Markeds kræfterne er en god tjener, men de er en farlig herre. Vi må have en stærk stat med kontant regulering.

Krisen har også lært os noget om afhængighed. Idéen med FN, med WTO, med Kul- og Ståluunionen, med EF og med EU var, at gensidig økonomisk afhængighed mellem stater både kan skabe vækst og forebygge konflikter og krige. Det er logisk, og det er rigtigt, men hvis afhængigheden udvikler sig skævt, således at nogle lande bliver klienter, så kan de selv samme tætte forhold *skabe* konflikter. Det ser vi i dag i EU – og det gælder også for rigsfællesskabet.

Økonomisk afhængighed af Danmark er noget, man på Færøerne i mange år har kæmpet for at komme ud af. Blokstøtten blev efter færøsk ønske reduceret med en tredjedel i 2002, og den blev også fastfrosset nominelt, så den reduceres hvert eneste år. I dag udgør den 615 mio. kr., hvilket er ca. 5 pct. af Færøernes BNP og 14-15 pct. af landskassens indtægter. Selv om 615 mio. kr. er en meget lille del af Danmarks BNP og af statkassens udgifter, så er det jo også penge.

Men man skal have i tankerne, at den danske og den færøske økonomi er forbundne kar. F.eks. foregår næsten al færøsk import og en meget stor del af eksporten gennem Danmark. Værdien af dette er svær at regne ud, men når hele regnestykket gøres op, kan Færøerne i hvert fald ikke kaldes en dansk økonomisk klient. Det skal Færøerne heller ikke være. Samhandel og samarbejde og gensidig afhængighed er godt – men når udviklingen går skævt og vi får ensidig afhængighed, er det skidt. Det har vi set før, ikke bare i EU, men også i rigsfællesskabet.

Derfor er en stærk dansk økonomi i Færøernes interesse – og en stærk færøsk økonomi også i Danmarks interesse. Og derfor er jeg glad for at kunne sige, at selv om underskuddet på den færøske finanslov er stort, ca. 4 pct. af BNP, og nettogælden er ca. 20 pct. af BNP, så ser det lysere ud end så mange andre steder.

Kl. 18:33

Det er lykkedes at få en stabil opdrætsindustri, der også synes at kunne modstå faldende priser. En del af fiskerflåden har pæne overskud, der er både muligheder og konkret vækst at se i andre erhverv, og olieselskaber foretager stadig meget store investeringer på færøsk territorium.

Men fiskeriet er stadig afgørende – og der har vi desværre en konflikt med Danmark. Færøerne valgte i sin tid i 1973 at stå uden for EF, og Færøerne har selv ønsket at forhandle handelsaftaler og fiskeriaftaler med andre lande. Andre lande er bl.a. EU – og dermed Danmark. Derfor er vi nu modparter i de meget komplicerede og benhårde forhandlinger mellem Island, Færøerne, Norge og EU om, hvordan den økonomisk meget betydningsfulde makrelbestand skal fordeles mellem disse fire lande. To år i træk er forhandlingerne brudt sammen, og landene har tildelt sig selv autonome kvoter. Det har ført til både boykot og opsigelse af fiskeriaftaler, og i år sidder de færøske forhandlere så og forhandler med en trussel om, at hvis man ikke vil indgå en aftale, som EU mener er rimelig, så vil EU indføre deciderede sanktioner mod Færøerne.

På Færøerne finder man bestemt ikke EU's krav rimelige – tværtimod. Og det revolverdiplomati med trusler om sanktioner, som vi oplever fra EU's side, er også rent folkeretligt på grænsen af, hvad der anses for at være god skik. Så situationen er lidt mærkelig, specielt for mig. Jeg er valgt af færøske vælgere, men støtter en dansk regering, der måske – gennem EU – vil være med til at iværksætte sanktioner mod Færøerne i en sag, der både har vital betydning for vores økonomi, og hvor hvert eneste menneske på Færøerne mener, at det er os, der har retten og rimeligheden på vores side.

Nogle mener, at situationen er uholdbar, og har spurgt mig, om min støtte til regeringen er betingelsesløs. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til fra dette sted at sige, at jeg ikke vil true med noget som helst. Færøene og Danmark er modparter i denne sag, og det er vi, fordi vi på Færøerne har valgt at gå vores egne veje. Men selvfølgelig er dette ikke nemt for nogen af parterne. Min stemme i Folketinget kan naturligvis ikke bruges til hvad som helst – jeg er jo valgt på Færøerne for at varetage færøske interesser.

Men jeg vil ikke blackmaile på nogen måde. Jeg har haft møder med flere ministre, som har sagt, at man fra dansk side vil gøre alt for at finde en løsning ad diplomatiets vej, og at man, hvis spørgsmålet om sanktioner bliver aktuelt, vil bruge sin indflydelse på en måde, der tager hensyn til hele rigsfællesskabet. Det er det, jeg forholder mig til i første omgang.

Når det gælder konkrete poster på finansloven, er der en vis tvivl om, hvorledes regeringen står i forhold til den forhenværende regerings planer om besparelser inden for politiet på Færøerne. Det går jeg ud fra at vi får en snak om i de videre forhandlinger om finansloven.

Så forlyder det også, som hr. Edmund Joensen også var inde på, fra den nye regeringskoalition på Færøerne, der er dannet i nat, at man vil have forhandlinger med Danmark om højere blokstøtte eller om at tømme den fastfrysning, som man har haft i 10 år, op. Den plan kender jeg ikke i detaljer, men det kommer vi nok til at høre meget mere om – og det bliver i givet fald først og fremmest en sag mellem regeringen på Færøerne og regeringen i Danmark. Tak for ordet.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Sara Olsvig.

Kl. 18:36

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Den nye regering har udvist stor imødekommenhed over for de problematikker, vi fra Inuit Ataqatigiit har ønsket at sætte på dagsordenen. Det glæder mig, at vi som støtteparti for regeringen har kunnet indgå i et konstruktivt samarbejde. I de seneste uger har jeg holdt møder med nogle af ministrene, og jeg håber at kunne mødes med flere i den kommende tid for at indgå i en dialog om de mange og vigtige opgaver, vi skal være fælles om at løfte.

For et par uger siden afholdt Foreningen Grønlandske Børn en høring her på Christiansborg om udsatte grønlandske børn i Danmark. På høringen blev oversete problemstillinger sat på dagsordenen. Nogle af de vigtige budskaber var, at der mangler fokus på integration af grønlændere i Danmark, og at der er et behov for at permanentgøre mange af bevillingerne til tiltag over for udsatte grønlændere i Danmark. Samtlige danske folketingspartier, der deltog i høringen – det var alle undtagen Liberal Alliance – erklærede deres støtte til, at man øger fokus på området, og at der sikres midler på finansloven til dette arbejde.

Jeg vil gerne takke socialministeren for, at man nu fra regeringens side vil arbejde med en national strategi for udsatte grønlændere i Danmark. Jeg ser frem til dette arbejde og håber, at vi grønlandske folketingspolitikere samt de aktører, som i forvejen har stort indblik i forholdene, bliver inkluderet i arbejdet.

Jeg er også utrolig glad for den lydhørhed, som de grønlandske huse, Foreningen Grønlandske Børn, Kofoed Skole og alle andre med fokus på udsatte grønlændere i Danmark bliver mødt med her i Folketinget. Med det vil jeg også sige, at jeg har store forventninger til de satspuljeforhandlinger, som pågår netop i disse dage, men jeg håber, at vi med tiden kan sikre tiltagene økonomisk ved også at sætte nogle af dem direkte på finansloven. De grønlandske huse er helt centrale aktører for grønlændere i Danmark, ikke kun for udsatte grønlændere. Husene fortjener anerkendelse for og støtte til den ved-

varende og effektive indsats, de yder. Specifikt er der behov for, at de faste midler, de grønlandske huse modtager, løbende fremskrives i henhold til prisudviklingen, og ikke mindst at de sociale projekter, der er tilknyttet de grønlandske huse, sikres permanent finansiering, således at det store arbejde i husene kan forankres og fremtidssikres.

Den grønlandske menighed i Danmark har længe ønsket, at der bevilges flere midler til grønlandske præster i Danmark. Jeg håber derfor, at der ud over den præstestilling, som man allerede bevilger midler til på den grønlandske finanslov, og som primært er til for at varetage præstegerningen over for grønlændere, som ufrivilligt opholder sig i Danmark, vil være velvilje til at bevilge midler til varetagelse af præstegerningen for de grønlændere, som frivilligt opholder sig her i landet. Dette og andre lignende initiativer mener jeg bør ligge implicit i arbejdet med en national strategi for grønlændere i Danmark. Positive tiltag som muligheden for at deltage i grønlandsksprogede gudstjenester, muligheden for at give vores børn modersmålsundervisning, muligheden for generelt at samles om vores sprog og kultur i hverdagen mener jeg er centrale for både forebyggelse og integration.

På det grønlandske justitsområde er der en lang række emner, som har et akut behov for at blive varetaget politisk og sikret økonomisk. Jeg er glad for den dialog, justitsministeren og jeg har påbegyndt, og for, at vi også i bl.a. Grønlandsudvalget kommer til at arbejde med justitsområdet. Helt konkret er jeg glad for, at regeringen i regeringsgrundlaget imødekommer ønsket om en nedbringelse af antallet af retskredse i Grønland. Jeg håber, at man også vil imødekomme de andre behov, der er på justitsområdet.

Vi har brug for en seriøs forbedring af forholdene på de åbne anstalter. Vi har brug for en gennemgribende opdatering af familieretten, for en forbedring af kommunefogedernes forhold og for, at der ses på forholdene for unge psykisk syge domfældte i Grønland. Alt dette og meget mere ligger i anbefalinger fra Retsvæsenkommissionen. Det er nu tid til, at disse anbefalinger implementeres. Justitsområdet i relation til Grønland er et stort område, som vi ikke bare ved denne finanslovforhandling, men også i de kommende år må sørge for, at vi give den nødvendige opmærksomhed og de nødvendige bevillinger.

Rigtig mange vil gerne tale og høre om Arktis. Derfor er jeg også glad for det fokus på Arktis, vi ser fra regeringens side, og jeg vil særlig fremhæve min glæde over, at udenrigsministeren i næste uge her i Folketinget fremlægger den første redegørelse om det arktiske samarbejde. Jeg har læst redegørelsen og kan igen konstatere, at et øget fokus på Arktis synes at være af stor vigtighed for Danmark.

I tirsdags tilbragte jeg min dag på Danmarks Tekniske Universitet, hvor den årlige polarforskerdag blev afholdt. Her mødtes Danmarks og Grønlands ypperste inden for forskning i Arktis og diskuterede, hvordan man bedre kan koordinere indsatsen på forskningsområdet. Først og fremmest blev jeg imponeret over, hvor højt Danmark rangerer på verdensplan i forhold til videnskabelige publikationer om Arktis. Derudover blev jeg imponeret over, at en så stor del af de danske universiteter også har en høj grad af fokus på Arktis. Det er vigtigt, at vi sikrer, at Grønland og Danmark bibeholder denne status på forskningsområdet. Herunder finder jeg det vigtigt, at Danmark også efter 2012 fortsat støtter det fælles arktiske initiativ, University of the Arctic.

Kl. 18:41

Et faktum, som endnu en gang blev slået fast ved polarforskerdagen, var, at aktiviteterne særlig til havs øges i Arktis. Det gælder også langs den grønlandske kyst. Her tænker jeg ikke blot på olieefforskningsboringerne, men også særlig på den skibstrafik, der i øget grad pågår i de arktiske farvande.

Under Nordisk Råd sessionen tilkendegav Danmark igen, at man støtter op om den aftale, der er indgået mellem de arktiske stater om search and rescue-foranstaltninger. Det er, som det blev slået fast un-

der sessionen i sidste uge, helt nødvendigt, at de nordiske og arktiske stater samarbejder om eftersøgning og redning i Arktis. Det er derfor helt centralt, at de kommende forhandlinger om forsvarsforliget og de midler, der afsættes på finansloven, afspejler Danmarks ønske om at tage del i dette arbejde.

Det samme gælder istjenesten under DMI. Iskort af høj kvalitet er af yderste nødvendighed for den sikkerhed, vi alle ønsker i Arktis. Som aktiviteterne øges, stiger forventningerne til DMI's istjeneste også. Desværre stiger DMI's bevilling på finansloven ikke tilsvarende, og det bør der rettes op på. Derfor mener jeg, at vi her i Folketinget i fællesskab må sikre, at de øgede aktiviteter i Arktis mødes med den nødvendige finansiering, således at vi sikrer sikkerhed og tryk-
hed i den arktiske del af riget.

Endnu en gang vil jeg takke for den imødekommenhed, jeg har mødt her på Christiansborg, både blandt mine nye kollegaer og fra regeringens side. Jeg ønsker alle fortsat gode finanslovforhandlinger. Tak for ordet.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er lige en kort bemærkning her, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 18:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det er foranlediget af, at de danske medier jo for nylig refererede nogle positive meldinger om oliefund, og jeg ved ikke, om ordføreren kan oplyse lidt nærmere om, hvordan det står til netop nu med muligheden for, at man kan komme i gang med olieeventyret på Grønland, som man jo har fået retten til, og som er vejen til, at man kan blive et selvstændigt samfund.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Sara Olsvig (IA):

Tak for spørgsmålet fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Jeg ved ikke så meget mere end andre. Jeg har læst om det i medierne, og jeg er da også positivt overrasket, kan man sige, efter nogle tørre borer både sidste år og i starten af i år. Hvis det viser sig, at der findes olie, så går der en del år, før man rent faktisk kan udvinde den.

Men med hensyn til om det påvirker den danske finanslov og forhandlingerne her, synes jeg måske, det er lidt irrelevant, om man har fundet spor af olie i år. Den grønlandske del af beredskabet og miljøberedskabet omkring olie, hvis der skulle ske noget oliespild, holder sig jo inden for tresømilegrænsen, og Danmark har så ansvaret for det, der ligger uden for den. Så olieeftersøkningsboringerne kører jo sådan lidt, uanset hvad der sker, både her i finanslovforhandlingerne og i Grønland ellers. Hvis der er fundet olie, er det selvfølgelig positivt, men der går altså nogle år, før man rent faktisk kan udvinde den.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 18:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er selvfølgelig fuldstændig klar over, at der er lang vej fra, at et selskab registrerer nogle positive væskeprøver, der bliver taget op, og så til tidspunktet, hvor man kan lave en egentlig udvinding.

Der er lang vej, men det er ikke desto mindre interessant, fordi flertallet i Danmark jo har bragt Danmark i den situation, at man har

sagt til de grønlandske venner, at undergrunden og rettighederne til forekomster i undergrunden er Grønlands, samtidig med at man har garanteret en pristalsregulering af det årlige bloktilskud til Grønland. Og den eneste måde, hvorpå de danske skatteydere kan se, at det pristalsregulerede bloktilskud, der kommer til Grønland, garanteret i al fremtid, kan blive nedreguleret, er jo, hvis der findes forekomster i undergrunden i Grønland, der gør, at man kommer op over bloktilskuddets størrelse, for så kan Danmark begynde at nedbringe bloktilskuddet. Derfor er danskere, der betaler skat og sådan noget hver eneste dag, nok lidt interesseret i, hvordan det går på Grønland med Grønlands bestræbelser på på den måde at kunne blive et selvstændigt samfund.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:46

Sara Olsvig (IA):

Jeg er sikker på, at vi får en helt klar udmelding fra Grønland, så snart man ved helt konkret, hvad det er, der er fundet, og om det er noget, der kan udvindes. Hvis det kan udvindes, og hvis det kan udvindes i en grad, så det rent faktisk kan give et bidrag til vores landskasse i Grønland, så er det selvfølgelig positivt. Så er det jo sådan, at nogle af de første midler skal deles med Danmark, og det er også sådan, at der er store, store udgifter forbundet med at lave efterforskningsboringer og olieboringer, hvis man når så langt inden for en overkommelig fremtid. Så der vil gå noget tid, før der rent faktisk kommer penge i kassen.

Nu er det sandsynligvis kun én brønd, i hvert fald ud fra det, jeg læser i pressen, der har vist positive resultater, og boresæsonen er jo allerede slut, så vi må vente til næste år og se, om der sker noget på det punkt.

Kl. 18:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere spørgsmål, og det var slut på ordførerrækken. Derfor går vi over til finansministeren, der nu har mulighed for at redegøre for hele det scenarie, der har været i dag, og for, hvad regeringen vil fremover. Der skal vi forvente, at der kommer rigtig mange spørgsmål.

Værsgo til finansministeren.

Kl. 18:47

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Tak til formanden og tak til Folketinget for en lang og, synes jeg, ganske forudsigelig debat om finansloven for 2012.

Valgresultatet den 15. september dikterede arbejdsbetingelserne for de næste 4 år i dansk politik. Vælgerne gav ikke opbakning til den tidligere regering. De sagde nej til den kurs, der var lagt, og nej til det gamle VKO-flertals arbejdsform. Danmark fik et nyt flertal og en ny regering. Vælgerne vurderede ikke, at der er sat to streger under facit, som det hed i valgkampen. De fornemmede korrekt, at det var forkert at afblæse krisen og utilstrækkeligt at gennemføre de forslag, der var fremlagt fra den tidligere regerings side. Men valgresultatet var sammensat. På den ene side ønskede vælgerne fornyelse, og på den anden side var flertallet for den tidligere regerings tilbage-
træknings- og dagpengereform intakt.

Finanslovsforslaget fra den nye regering afspejler meget præcist valgresultatet. Forslaget bygger oven på tilbagetrækningsreformen og dagpengereformen, sådan som vælgerne ønsker, men forslaget sætter samtidig en klar ny kurs for dansk økonomi. Det er en ny ansvarlig kurs, der afspejler, at de nemme løsningers tid er forbi. Det er

en ny kurs med fokus på realisme og på prioritering, på ansvar og handling, som vi har valgt at kalde forslaget.

Lad mig tage det første først. Vores finanslovsforslag og det kasseftersyn, der fulgte med, giver grundlag for en mere realistisk debat om dansk økonomi. Næste års underskud bliver desværre større, langt større, end vi hørte i valgkampen og før valgkampen, og på afgørende punkter haltede det også med finansieringen, f.eks. var der ikke frie midler i DSB til finansiering af nye initiativer, tværtimod. Samtidig står det desværre klart, at krisen ikke er forbi. De signaler, der før valgkampen og under valgkampen blev sendt af den tidligere regering, om, at Danmark var på vej ind i et selv bærende opsving, havde ikke hold i virkeligheden. Et enkelt kvartals positiv vækst var ikke et nyt opsving. Det var ikke et punktum for krisen, og det var ikke udtryk for, at den tidligere regerings politik havde virket.

Vi siger det, som det er: Danmark står i en svær situation, krisen forsvinder ikke af sig selv, men vi kan selv gøre noget. Det har ført til, at vi har foreslået en kickstart af dansk økonomi for at sætte gang i vækst og beskæftigelse. Jeg siger ikke og har ikke på noget tidspunkt sagt, at vores kickstart løser alle problemer med svag vækst og arbejdsløshed i Danmark, tværtimod, men den skubber i den rigtige retning, og det sker på et tidspunkt, hvor det er bydende nødvendigt.

Den første iagttagelse, jeg vil gøre mig om dagens debat, er så, at jeg grundlæggende synes, at det er en smule vanskeligt at få helt hold på oppositionens syn på det problemkompleks. Altså, hvad er oppositionens holdning egentlig til konjunktursituationen, til krisens udvikling og til en kickstart? Jeg har lyttet mig til, at man nu igen finder, at krisen fortsætter, at den er alvorlig, og at den også er mere alvorlig, end man ville stå ved under valgkampen. Selv om man har et meget negativt syn på regeringen og på regeringens forslag, så lytter jeg mig egentlig ikke til, at oppositionen ligefrem påstår, at det skulle være min eller regeringens skyld – eller i hvert fald ikke alene min skyld – at vi står i den situation.

Man er altså nået frem til, at krisen er dybere og værre, end man for blot få måneder siden gjorde gældende. På det punkt har man bøjet sig for den korrekte analyse fra mit parti om krisens karakter under valgkampen. Men man er så samtidig nået frem til, at det pludselig er blevet mindre nødvendigt at gøre noget for at nedbringe arbejdsløsheden. Ja, faktisk antyder man i visse sammenhænge, at det nærmest ville være en ulempe, og at det ville være bedre at vente og se og lade arbejdsløsheden stige i nogle år uden at gøre noget.

Jeg sidder tilbage – i det her tilfælde står tilbage – med en stille undren og en lille snigende fornemmelse af, at synspunktet er udtryk for en helt generelt negativ holdning og en parlamentarisk strategi, der handler om at skruer mest muligt op for kritikken og mest muligt ned for egne bud på problemerne. Og jeg tilføjer bare tilsvarende stille, at den opfattelse ikke gør sig gældende blandt økonomerne i Berlinske Tidendes økonomipanel, som for et klart flertals vedkommende forleden vurderede, at regeringens finanslovsforslag giver et positivt bidrag til at løse Danmarks økonomiske problemer og til at skubbe den økonomiske udvikling i den rigtige retning.

Kl. 18:52

Min næste iagttagelse fra debatten handler om spørgsmålet om nye indtægter til statskassen. Det har tiltrukket sig stor interesse igennem debatten i dag, igennem valgkampen og igennem hele perioden før valgkampen. Det er fair nok, som man siger i mit parti. Oppositionen er imod at sikre statskassen nye indtægter. Man står fast på et skattestop, som jeg personligt har svært ved præcist at forstå sammenhængen i. Skattestoppet har jo ikke stillet hindringer i vejen for, at man hævdede skatterne i forbindelse med genopretningspakken. Skattestoppet har ikke stillet hindringer i vejen for, at man har gennemført en skattereform med stigende sundhedsafgifter og lastbilafgifter. Skattestoppet har ikke stillet sig i vejen for, at man forringede rentefradraget, og skattestoppet har heller ikke stillet sig hindrende i vejen for, at den tidligere regering meget fornuftigt efter

min opfattelse har foreslået en forsyningssikkerhedsafgift i forsøget på at løse klimaproblemerne og sikre Danmark forsyningssikkerhed med grøn energi. Derfor er min konklusion på hele debatten om skat og skatteindtægter desværre ligesom på hele debatten om kickstart, at oppositionens strategi mest af alt handler om negativ kritik og mindre om løsninger.

Efter min opfattelse er realiteten om skattedebatten meget enkel: Efter et årti med ufinansierede skattelettelse er det tid til prioritering. Det er tid til at erkende, at hvis vi skal tage nye initiativer i Danmark, skal de betales krone til krone. Der har regeringen lagt et afbalanceret forslag frem. Vi henter 5 mia. kr. i nye skatter og afgifter, som det er blevet debatteret intenst i dag. Vi sammensætter forslagene på en måde, som sikrer, at alle bidrager, og at vi samtidig gavner sundhed og miljø. Det giver råd til nye initiativer, nye skridt i den retning, regeringen finder nyttig og nødvendig. Det gør sig gældende på en lang række punkter: Jeg kan nævne forskning, uddannelse, kræftvacciner, praktikpladser og meget mere.

Det sikrer også finansiering af en række initiativer, der sigter målrettet på bedre vilkår for de mennesker i Danmark, der har mindst og har det sværest. Det gælder en afskaffelse af fattigdomsydelserne. Det gælder et bedre liv for de børn, der nu opholder sig alt for længe i asylcentre uden mulighed for at rejse tilbage til deres hjemland. Det gælder adgang til, at alle ufrivilligt barnløse – også dem med små indkomster – kan få fertilitetsbehandling. Og jeg forstår, at oppositionspartierne er imod den udvikling. Det er en ærlig sag. Jeg konstaterer bare for mit vedkommende, at det så er en klar skillelinje i dansk politik. Og set fra vores synspunkt er det et længe tiltrængt opgør med en skæv udvikling, der har varet i 10 år.

Afslutningsvis vil jeg bare bruge nogle få ord på de parlamentariske traditioner, der er eller har været blandt mange af Folketingets partier, når det gælder spørgsmålet om at stemme for finansloven. Jeg minder igen bare stille og roligt om, at mit parti igennem 10 år i opposition – gennem 10 år, hvor alle finanslovsaftaler blev indgået mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti – konsekvent har stemt for finansloven, også selv om vi var dybt uenige i mange af de beslutninger, der blev truffet. Det er en kutyme i Folketinget, som hidtil også har været gældende for de partier, der nu er kommet i opposition. Derfor synes jeg, at de meldinger, der kom i forbindelse med vores første møde om finansloven, var en smule forstemmende, og det gælder også de meget negative meldinger, der er kommet i den seneste uge og for den sags skyld i debatten her i dag.

Så jeg glæder mig på den ene side over, at vi har iværksat en række forhandlingsforløb decentralt, for det er mit indtryk, at der drøftes konstruktive løsninger om forskning, om politiet, om kulturen, om satspuljen og en række andre spørgsmål. Men jeg må samtidig på den anden side gøre det helt klart, at når det gælder den samlede finanslovsaftale, lover det ikke godt for udsigterne til en bred aftale, at man lige fra begyndelsen lægger afstand til almindelige traditioner om ansvarlighed og samarbejde. Det vidner heller ikke om den store kompromisvilje, når vi i dag gennem hele dagens debat har hørt oppositionen bruge alle kræfter på at fremstille regeringens bærende initiativer, ikke bare når det gælder indtægter, men også når det gælder udgifter, på en negativ måde.

For regeringen er det en meget klar prioritet, at vi faktisk reelt sikrer nye indtægter til statskassen og dermed reel mulighed for at tage nye initiativer. Jeg har ikke lyttet mig frem til den store kompromisvilje hos den borgerlige opposition på det punkt. Jeg har derimod lyttet mig frem til det synspunkt, at man helt grundlæggende forhandler med det mål at forhindre den nye regering i at føre en ny politik og i stedet for sigter på at gennemføre det gamle finanslovsforslag i så uændret en form som muligt.

Derimod har jeg noteret mig, at Enhedslisten signalerer en reel interesse for at udnytte mulighederne inden for de ansvarlige rammer, regeringen har lagt frem. Jeg tror, at hr. Kristian Thulesen Dahl

kaldte hr. Frank Aaens indlæg for stilfærdigt. Nu er en stilfærdig karakter efter min opfattelse ikke nogen dårlig egenskab. Personligt synes jeg, man mere rammende kan kalde hr. Frank Aaens indstilling for konstruktiv. Det glæder jeg mig over. Det er en konstatering, jeg tager med mig i det kommende forløb hen imod en aftale om finansloven for 2012. Det bliver en aftale, der kommer til at markere et klart kursskifte i forhold til den økonomiske politik før valget. Det er mit mål med forhandlingerne. Det tror jeg der er gode chancer for at nå i løbet af den kommende tid. Tak.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til finansministeren. Så skal vi i gang med spørgsmål, og der er en række spørgsmål. Den første er hr. Peter Christensen.

Kl. 18:58

Peter Christensen (V):

Nu siger finansministeren, at det er forstemmende, at oppositionen ikke på forhånd bare siger: Ja, vi vil stemme for finansloven. Men det har finansministeren sådan set mulighed for at påvirke, fordi finansministeren jo kunne give indrømmelser til oppositionen. Det hele er jo lidt svært, hvis regeringen har den opfattelse, at de vil det brede samarbejde, når det består i, at nu skal oppositionen stemme for det, regeringen lægger frem, uden at få indflydelse i en forhandling. Men det har bare ikke noget med brede aftaler at gøre, for det er, når man har en reel forhandlingsvilje, og når man lytter til de meldinger, der kommer, og siger, at vi så må lave nogle kompromiser.

Vi er bekymret for den enormt store regning, som regeringen udskriver til helt almindelige danske familier, og mit spørgsmål er: Har Enhedslisten sat sig så meget på det, at der slet ikke er nogen reel vilje til at forhandle med de borgerlige partier?

Kl. 18:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg havde på mit partis kongres forleden lejlighed til at spise frokost sammen med mit partis næstformand, hr. Nicolai Wammen, der fungerede som finansordfører i den tidligere regerings tid. Han beskrev sit møde hos den tidligere finansminister Thor Pedersen som et møde, der varede præcis 10 minutter, og hvor Thor Pedersen betegnede den tidligere regerings finanslovsforslag som perfekt og bad om en underskrift. Det var hr. Nicolai Wammen så ikke klar til at levere i den situation, og alligevel levede vi op til den tradition, der er i Danmark for, at man stemmer for finansloven. Det var det, vi gjorde, og så det pågældende år. Det undrer mig, at man ikke bare kan komme med samme signal for Venstres vedkommende i det her tilfælde. Det ville ligge i fuld og direkte forlængelse af det, partiet har gjort hidtil, og det, mit parti har gjort, lige så lang tid jeg på nogen måde har været politisk aktiv. Det undrer mig.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 19:00

Peter Christensen (V):

Men det handler også om indhold, og der virker det jo, som om regeringen er blevet bundet på hænder og fødder af Enhedslisten, som om der kun er én vej at gå i forhold til det meget høje udgangspunkt, regeringen har meldt ud på skatter og afgifter, og det er endnu flere oveni. Den indgangsvinkel, Venstre har til forhandlingerne, hvor

man burde kunne finde nogle løsninger, som ikke betyder, at danske familier får så store skatte- og afgiftsstigninger, kan man slet ikke snakke om. Mit spørgsmål er sådan set: Kan vi ende i en situation, hvor finansloven vil indeholde ikke bare 5 mia. kr. i afgifter plus alt, hvad vi kender til på energirådet og betalingsring, men yderligere skatte- og afgiftsstigninger?

Kl. 19:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 19:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil bare understrege, at det så sandelig også handlede om indholdet, da hr. Nicolai Wammen fik en invitation til kaffe i 10 minutters tid hos Thor Pedersen for år tilbage, bestemt. Der var masser af indhold at diskutere. Masser af indhold, stor vilje fra hr. Nicolai Wammens side. Der var så et tilbud om at skrive under på en stiplede linje på et efter hr. Thor Pedersens opfattelse perfekt finanslovsforslag. Det viste sig så siden, at det ikke var helt så perfekt, for det førte til den situation, at vi nu sidder med et offentligt underskud på 95 mia. kr. Alligevel holdt mit parti fast i en klar tradition om naturligvis at stille sig kritisk over for det, der er lagt frem, men selvfølgelig at stemme for finansloven og bestemt heller ikke komme med nogen skiftende meldinger om det undervejs i forløbet. Det undrer mig bare helt fundamentalt, at Venstres ordfører ikke kan finde ud af eller ikke vil finde ud af at lægge sig i fuldstændig samme forlængelse af den tradition.

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Så kan vi andre jo undres over, at finansministeren ikke spørger sit parlamentariske grundlag om, hvordan de vil stemme til finansloven, men det er nok, fordi han skal være sikker på, at han under alle omstændigheder, uanset hvordan forhandlingerne går, har sin finanslov hjemme ved tredjebehandlingen.

Da jeg hørte finansministeren, kom jeg bare til at tænke på, at han sagde det der med fair nok. Det er sådan et socialdemokratisk slogan. Altså, nu har vi »Fair Forandring«, »En Fair Løsning«, fair nok og fair løftebrud. For der er nogle løftebrud, der sådan set er fair nok, mener finansministeren. Dem må man jo bare komme åbent med og så sige, at de var en nødvendighed.

Jeg vil bare spørge finansministeren: Er baggrunden for Socialdemokratiets mange løftebrud til vælgerne ikke den enkle, at Socialdemokratiets økonomiske plan før valget ikke hang sammen? Kan finansministeren ikke, ligesom han gjorde i Finansudvalget, også her i Folketingssalen bekræfte, at han har afgivet et svar til Finansudvalget, der altså understreger, at han kan stå bag det svar, Finansministeriet tidligere gav om, at Socialdemokratiets plan var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr.? Det har han accepteret er det svar, man har kunnet give Finansudvalget på, hvordan S og SF's økonomiske politik har hængt sammen.

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 19:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen altså, til det med at stille spørgsmål til andre partier om, hvordan de agter at forholde sig ved tredjebehandlingen, vil jeg sige, at

Enhedslisten ikke har været en del af den tradition. Det er klart. Jeg ville da synes, at det ville være bedre, hvis det var tilfældet, men det har Enhedslisten så meldt klart ud at man ikke er, det har man gjort gennem mange år og respekt for det.

Det er jo Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative, der stiller op med en ny holdning til de her spørgsmål en måned efter regeringsskiftet, og det undrer mig. Efter at man i 10 år har siddet og bestemt selv, helt alene, i forbindelse med 10 aftaler, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl har spillet en hovedrolle, om at skabe den økonomiske situation, vi sidder i nu, og hvor vi har stemt for hele vejen igennem, kan man ikke bytte lige over, når regeringsmagten skifter. Det undrer mig.

Når det gælder beregninger, har jeg sagt meget klart, at jeg anerkender de beregninger, man anvender i Finansministeriet, som spilleregler for de forslag, jeg agter at fremsætte i mit virke som finansminister. Og der er en faglig debat om de beregninger, og det vil der være løbende, men jeg underlægger mig den restriktion; det gør jeg i det her forløb, og det gør jeg også senere.

Kl. 19:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 19:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så Enhedslisten plejer at stemme imod finansloven, det kan de jo bare blive ved med, det er jo rigtigt nok, sådan er det. Men det er jo ikke sikkert, at finansministeren lige har den interesse, så når han energisk kaster sig over, hvordan andre stemmer til finansloven, kan det jo skyldes en nervøsitet hos finansministeren. Men det er så aflyst i dag af den meget stilfærdige hr. Frank Aaen, der jo ikke stiller synderlige krav til finanslovprocessen. Som han sagde med et smil: Det går jo nok alt sammen. Og sådan er det jo.

Jeg vil sige til finansministeren, at jeg jo i virkeligheden synes, at svaret til Finansudvalget om S og SF's økonomiske politik fortæller, at S og SF's økonomiske politik frem til valget manglede et sted mellem 22 mia. kr. og 39 mia. kr. i at hænge sammen. Han camouflerer det måske bare lidt ved at sige, at han und erlægger sig, hvordan der regnes. Når finansministeren så har skrevet under på et svar til Finansudvalget, der i virkeligheden genfremsætter den her beregning af S og SF's økonomiske politik fra før valget, er det så udtryk for, at finansministeren er enig i, at det er sådan, regnestykket er? Eller forsøger han i virkeligheden med den måde, han svarer på her i Folketingssalen, at lægge afstand til de embedsmænd, som jo har foretaget beregningen?

Kl. 19:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg svarer her i Folketingssalen, fuldstændig som jeg har svaret i Finansudvalget og i enhver anden sammenhæng, at der er en fagøkonomisk debat om masser af spørgsmål, og det vil der blive ved med at være fremadrettet. Den har jeg tidligere selv været en del af.

Nu er jeg finansminister, og så spiller jeg efter den spilleregulering, der er regler, der i øjeblikket anvendes i mit ministerium, og som anses for at være gængse blandt førende økonomer og i den debat, der føres blandt økonomer, underlægger jeg mig fuldt og helt. Det er de regler, vi spiller efter.

Jeg kan konstatere, at det jo nærmest er en tradition, at Finansministeriet vurderer oppositionens finanslovsforslag eller oplæg til valg som underfinansieret. Det gjorde man også med Venstres i sin tid, og det gjorde man med Dansk Folkeparti i sin tid før det forrige re-

geringsskifte. Det er jo et led i en løbende debat om regneregler, om, hvad der virker rent fagøkonomisk. Det er en debat, jeg håber vi skal blive ved med at have i Danmark. Jeg konstaterer bare, at de regler, der gælder i Finansministeriet, da jeg kom, påvirker jeg ikke politisk, og jeg spiller efter dem, sådan er det.

Kl. 19:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 19:06

Anders Samuelson (LA):

Først: Velkommen på talerstolen.

Finansministeren sagde i sin indledende tale, at oppositionen var kendetegnet af ikke at have egne konstruktive bud på, hvordan man kan løse den situation, Danmark står i. Jeg skal ikke tale for andre partier, men jeg vil gerne have, at finansministeren kvitterer for, at der var masser af konkrete forslag i det ordførerindlæg, jeg kom med på vegne af Liberal Alliance. Man behøver ikke at være enig i forslagene, men jeg vil godt have en kvittering for, at der fra vores side faktisk var masser af konstruktive forslag til, hvordan Danmark kunne komme på rette spor. Det håber jeg at finansministeren vil anerkende.

Det andet er et meget konkret spørgsmål, men det har lidt betydning for den samlede finansiering af finansloven. I det udspil, der ligger til tilbagetrækningsreformen, står der, at det er en betingelse for at kunne få udbetalt sit efterlønsbidrag, at man ikke er fyldt 60 år. Det må så betyde, at hvis man er fyldt 60, 61 eller 62 og vil have udbetalt sit efterlønsbidrag, så skal man pludselig til at betale skat af sit efterlønsbidrag, hvis man vælger at frasige sig ordningen. Kan det have sin rigtighed?

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil gerne starte med at give den kvittering, hr. Anders Samuelson beder om. Når jeg har talt om oppositionen i mit indlæg, synes jeg, at det er en helt korrekt betegnelse, at Liberal Alliance stikker ud. Det ordførerindlæg, hr. Anders Samuelson holdt, var nok kritisk, men jo også båret af en rig beskrivelse af det syn, Liberal Alliance har på dansk økonomi, dansk politik og Danmark som sådan. Det vil jeg gerne kvittere for og anerkende; det stikker ud i forhold til resten af oppositionen.

At jeg så ikke er enig i de synspunkter, hr. Anders Samuelson fører frem, vil ikke komme bag på hr. Anders Samuelson, og der er vel også det grundlæggende problem – i hvert fald set fra mit synspunkt – at det er vanskeligt at forstå, hvordan Danmark overhovedet fungerer og er blevet et af verdens rigeste samfund med den konstruktion, vi har valgt at have med relativt høje skatter, en relativt stor offentlig sektor og en relativt skrap miljøregulering, når man lytter til hr. Anders Samuelson. Det virker helt uforklarligt, at der ikke er tale om et u-land, men om et af verdens rigeste lande, som vi i dag diskuterer finanslov for. Men det er jo sådan en debat, vi kan fortsætte i den kommende tid.

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelson.

Kl. 19:09

Kl. 19:12

Anders Samuelsen (LA):

Jeg havde også et konkret spørgsmål om det forslag, der ligger om en tilbagetrækningsreform, hvor der står, at man ikke må være fyldt 60 år, hvis man vil have sit indbetalte efterlønsbidrag tilbage skattefrit. Det er i modsætning til det, der er de gældende regler, for der vil man, uanset om man er 60 eller 61 eller 59 eller 58, få udbetalt bidraget skattefrit, hvis man melder fra til ordningen. Det vil sige, at der nu kommer en helt mærkelig sondring mellem, om man er 60, eller om man er 59. Er man 60, når man melder fra, skal man betale skat af sit indbetalte bidrag. Er man 59, får man det tilbage skattefrit. Det må være utilsigtet. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at der er den her skævhed i systemet. Hvis det er rigtigt, at det er utilsigtet, men at det er indregnet i finanslovsforslaget, at det er sådan, at de, der melder sig fra ordningen, som er over 60, skal betale skat, så er der jo en indtægt her, som man ikke har alligevel, og så har man vel et finansieringsproblem.

Så lige til sidst til den anden del af det. Vi diskuterer ikke, om Danmark er et u-land eller ej. Vi diskuterer den situation, vi står i i dag, og vi ender som et u-land, hvis man fortsætter med at have et underskud på 100 mia. kr. om året.

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kan bare oplyse, at den tilbagetrækningsreform, der er skrevet ind i finanslovsforslaget, er den tilbagetrækningsreform, der er aftalt i den kreds af partier, hvor mit parti ikke var med. Den er overtaget fuldt og helt i respekt for, at den støttes af 90 mandater. Sådan er det, og det sagde vi i øvrigt også meget klart før valget.

Så er det jo rigtigt, at Danmark ikke er et u-land, heldigvis da. Men det, jeg prøvede at pointere, var bare det helt grundlæggende, at man med hr. Anders Samuelsens udgangspunkt og de årsagssammenhænge, hr. Anders Samuelsen støtter sig til i sit politiske livssyn, umuligt kan forklare, at Danmark er et rigt samfund. Det burde ikke kunne lade sig gøre. Danmark har et meget, meget højt skattetryk – nogle kalder det for verdens højeste – vi har en meget, meget stor offentlig sektor, vi regulerer vores virksomheder relativt stramt, og vi stiller krav til miljø, arbejdsmiljø og mange andre ting, og alligevel er vi et af verdens rigeste samfund, og vi har nogle af verdens yderligere i fremtiden. Det kan hr. Anders Samuelsen ikke forklare med det udgangspunkt, hr. Anders Samuelsen tager, og det er måske den primære svaghed ved det program, der er lagt frem.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 19:11

Mike Legarth (KF):

Tillykke til finansministeren med jomfrutalen. Det kommer ikke bag på mig, at finansministeren har fået en så indflydelsesrig post. Vi har jo været i valgkamp sammen ovre i det sydlige, og der fornemmede jeg nok kvaliteten bag personen. Så tillykke med det.

Jeg har et spørgsmål til finansministeren, for vi har jo ikke haft lejlighed til at udfordre finansministeren i den tidligere samling, hvor vi drøftede efterlønsreformen, tilbagetrækningsreformen osv., og jeg vil gerne høre, om finansministeren kan nævne nogle positive elementer ved efterlønsreformen.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg vil også gerne sige tak til hr. Mike Legarth for en god valgkamp og kvitterer lige over. Jeg fornemmede også de høje personlige kvaliteter i de mange paneler, vi sad i, i Esbjerg og omegn, og der var da også et par ting, vi blev enige om undervejs, så vidt jeg husker. Så jeg synes, at når det gælder efterlønsreformen eller tilbagetrækningsreformen, som den jo rettelig hedder, er sagen meget klar. Mit parti støttede ikke den reform. Vi fremlagde et alternativ, som jeg i nogen sammenhænge havde lejlighed til at debattere med hr. Mike Legarth. Vi sagde også meget klart, og det sagde jeg også i de paneldiskussioner i Esbjerg og omegn, hvor vi begge sad med, at skulle det forholde sig sådan, at der var 90 mandater for den reform, hr. Mike Legarth var en del af, så ville den blive gennemført efter valget, og det er det, der er sket. Og derfor ligger den nu til grund for vores økonomiske politik på godt og ondt. Så enkelt er det.

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 19:13

Mike Legarth (KF):

Men er det troværdigt, at man støtter noget, man principielt er imod? Er det ikke en stor udfordring, at man skal støtte noget, vedtage noget, sørge for, at noget, som man egentlig er lodret modstander af, bliver implementeret?

Så vil jeg tillade mig at stille et spørgsmål mere, nemlig om rapporten og debatten omkring Finansministeriets regnestykke i forhold til »Fair Løsning 2020«s regnestykke – de 39 milliarder i difference. Jeg forstår den udmærkede redegørelse, der blev givet, men accepterer og støtter den nuværende finansminister også den beregning, Finansministeriet kom frem til?

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er da for mig at se noget af det mest danske, at man på visse punkter er nødt til at gennemføre og værne om en politik, man ikke selv har udviklet. Altså, som jeg husker det, sidst vi havde et regeringsskifte i 2001, så overtog den daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, og hr. Bendt Bendtsen, støttet af hr. Mike Legarth i vedkommendes valgkamp, så vidt jeg husker, fuldt og helt det skattesystem, man havde kritiseret sønder og sammen igennem 10 år, pinsepakken, hele dynen, og det var uden nogen dårlig smag i munden, så vidt jeg husker. Man satte et skattestop oveni, det vil sige, man lagde sig fast på en position, der hed »det vil man ikke lave om«. Det var jo en meget dansk beslutning, den svarer fuldt ud til den, vi har truffet nu. Så det ser jeg ikke noget odiøst i.

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil forsøge at spørge, om finansministeren kan komme det lidt nærmere end det, som ordførerne fra Socialdemokratiet og SF jo har

præsteret i dag, for når vi har rejst sagen om de utallige løftebrud, som den her regering har begået, har svaret fra den socialdemokratiske finansordfører og fra SF's finansordfører lydt: Jo, men nu fik S og SF jo ikke 90 mandater, så derfor kunne det ikke lade sig gøre.

Nu har finansministeren jo været så venlig at svare mig i Finansudvalget på, hvorledes finansministeren ser på S og SF's økonomiske udspil før valget, hvor finansministeren har bekræftet de tidligere beregninger fra selv samme ministerium, der viser, at forslaget fra S og SF var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr. Så vil finansministeren ikke bekræfte, at det er, fordi S og SF's forslag før valgkampen var underfinansieret og ikke, fordi S og SF ikke har 90 mandater i dag?

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:16

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Næ, det vil finansministeren ikke. Det forholder sig så enkelt, at der er forhandlet om et regeringsgrundlag mellem tre partier, hvorefter man lægger en politik frem, som man så søger et flertal for i Folketinget. Så enkelt er det. Og når det gælder beregningerne af politiske forslag, er spillereglerne, som jeg har sagt, og jeg skal forsikre spørgeren om, at mit ministerium også vil stille sig til rådighed, hvad angår gennemregninger af forslag, der måtte komme frem fra Venstre, når man på et tidspunkt kommer i et humør, hvor man selv vil komme med forslag i stedet for at kritisere dem, vi andre kommer med.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Finansministeren har jo bekræftet, at den politik, som S og SF lagde frem til danskerne før valget, var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr. Hvordan ville finansministeren have betalt de mange gyldne løfter, som man nu er løbet fra? Hvordan ville finansministeren have betalt dem med et udspil, som finansministeren selv bekræfter er underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr.? Det har jo ingenting med 90 mandater at gøre, ingenting. Hvordan ville finansministeren have gennemført de mange løfter fra S og SF med det udspil, som finansministeren selv bekræfter er underfinansieret?

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er sket det enkle, at der er afholdt et folketingsvalg, stemmerne er afgivet, og der er blevet forhandlet et regeringsgrundlag. Vi er blevet samlet om en politik, som jeg synes er god og konstruktiv og som har ført til et nyt finanslovsforslag. Sådan er det. Så får jeg spørgsmål om, hvilke regneregler vi agter at anvende i fremtiden, og der underlægger jeg mig den restriktion, at jeg ikke på nogen måde politisk vil påvirke, hvordan man regner i Finansministeriet, at den faglige debat, der kører om regneregler, må køre videre, men uden mig. Så enkelt er det. Og når Venstre på et tidspunkt er klar med nogle nye forslag, skal vi også nok se at få regnet på dem, bare rolig.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:17

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Finansministeren vælger jo – sikkert bevidst – ikke at svare min kollega, hr. Torsten Schack Pedersen, fordi det selvfølgelig også er meget ubehageligt, at finansministeren selv har været nødt til at bekræfte de beregninger, som viser, at SF og S' plan var underfinansieret for mellem 22 og 39 mia. kr. hvert år, og det er jo en bekendelsessag, at det også er en af årsagerne til, at den røde regering har været nødt til at løbe fra en lang række af de løfter, som man ellers havde givet til danskerne.

Men jeg vil egentlig gerne tilbage til det, finansministeren selv talte om om det brede samarbejde, fordi det brede samarbejde fortsætter jo, for man har reelt set et ønske om at forhandle. Indtil videre er der jo ikke ligesom budt på invitationer til reelle forhandlinger til Venstre, og derfor får man jo den følelse af, at brede forhandlinger og brede aftaler er noget, som den røde regering taler om ude i pressen, og når det kommer til stykket, er det ikke noget reelt. Derfor vil jeg høre ministeren, hvad ministeren definerer som brede aftaler og brede forhandlinger.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 19:19

Finansministeren (Bjarne Corydon):

En bred aftale plejer jo at omfatte mere end 90 mandater, men i forhold til regneregler osv., bare for at komme tilbage til det, tjekkede jeg her i morges, hvordan tingene egentlig forholdt sig, sidst vi skiftede regering i Danmark, hvordan Finansministeriet egentlig så på Venstres oplæg før regeringsskiftet. Jeg nåede ikke at tjekke Dansk Folkepartis oplæg, men jeg har selv en erindring om, at det ikke var alt for kønt. Der vurderede man jo, at der var massive underskud i de forslag, der blev fremlagt – massive underskud. Jeg erindrer ikke, at man efter regeringsskiftet fra Venstres side opfordrede Finansministeriet til at ændre regneregler i den sammenhæng – ikke så vidt jeg husker, og så ville man nok også være blevet kritiseret. Så mon ikke der er tale om en fuldstændig gængs praksis i dansk politik, der handler om, at partierne lægger deres forslag frem, at der i sammenhæng med forslagene er en fagøkonomisk debat om forskellige grundantagelser, og når man så kommer i regering, accepterer man naturligvis at følge de gængse regneprincipper.

Kl. 19:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:20

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er jo meget behændigt, at finansministeren konsekvent svarer uden om og ikke svarer på det, der bliver spurgt om og bliver ved med at svare i henhold til nogle regneregler. Der er ingen herinde, der har spurgt til nogen regneregler, for finansministeren har jo bekræftet, at de regneregler, der gjaldt under den tidligere regering, også gælder under den nye regering. Det er jo netop derfor, at finansministeren selv har bekræftet, at det underskud, der var på SF og S' plan, årligt var på mellem 22 mia. kr. og 39 mia. kr., og derfor ville alle de løfter, som SF og S turnerede rundt i valgkampen med, aldrig nogen sinde kunne realiseres, fordi så ville det have slået et kæmpe stort hul i det danske samfunds fællesskabskasse. Derfor er det jo en bekendelsessag, at man er løbet fra alle de løfter, man gik til valg på. Det er jo nok dér, forskellen er. Det er, at normalt lægger man sine forslag frem før valgkampen, og så holder man dem efterfølgende. Det, vi har set i det her tilfælde, var også, at man lagde forslag frem,

men man valgte at løbe fra dem. Derfor bliver det jo meget dyrere at være dansker nu med det finanslovsforslag, der ligger på bordet.

Finansministeren kan jo så få anden omgang til at svare på: Hvad indbefatter et bredt samarbejde, som SF og S jo også har talt meget om i valgkampen, og som hidtil har gjort, at vi ikke engang er blevet inviteret til en eneste forhandling om finansloven?

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er jo ikke nogen grund til at hidse sig op i den her sammenhæng. Venstre er blevet inviteret til et møde, hvor vi kan udveksle synspunkter, og det er ikke mit indtryk, at der er det store ønske om at forhandle konstruktivt med henblik på højere skatter og afgifter i Danmark. Jeg tror ikke, at jeg sidder helt alene tilbage med det indtryk, at Venstre vender sig imod højere skatter og afgifter. Jeg tror, at det er et indtryk, som man deler bredt i Folketinget og også offentligheden. Det kan jeg jo så bare konstatere. Det er det udgangspunkt, som jeg må gå videre med. Det er de arbejdsvilkår, jeg har i den her omgang. Det er da mit håb, at vi kan få et bredt samarbejde også med Venstre i denne folketingsssamling, det ville da være det bedste. Der er masser af projekter at tage fat på. Der er bl.a. en skattereform, som vi sådan endnu har til gode at få at vide om Venstre egentlig principielt afviser allerede på forhånd. Det tror jeg ikke er tilfældet, det håber jeg ikke er tilfældet, men lad os se.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 19:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Jeg tænker på, at det jo har været en relativt lang debat i dag, og jeg ved, at finansministeren har været her under hele seancen, så jeg håber, ministeren også bemærkede, at hans eget partis ordfører, hr. John Dyrby Paulsen, kom med en relativt kraftig kritik af den konservative ordfører med hensyn til det her med mangel på såkaldt ansvarlighed, ved at man ikke bare sådan uden videre vil give carte blanche ved at stemme for den samlede finanslov, som man ikke har ret meget forhandlingsret på. Der blev der nemlig sagt, at man var uansvarlig, hvis man ikke ville give den tilkendegivelse fra De Konservatives side og fra andre partier i øvrigt.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Er det så ikke et problem, at ministerens eget bagland, altså det parlamentariske bagland Enhedslisten, som skal sikre, at den her regering ikke kommer alt for meget i mindretal, siger: Jamen vi har egentlig lyst til at shoppe lidt, vi vil gerne stemme for det, der sådan er lidt hyggeligt og lidt pænt og dejligt, men alt det, der er ubehageligt, alt det, der har med prioriteringer at gøre, vil vi sådan gerne lige have lov til at lade være med at stemme igennem. Hvordan har ministeren det med, at hans regeeringsbærende bagland er uansvarligt?

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil sige to ting til det: Jeg tror, hr. Frank Aaen må undre sig en lille smule over de vilde svingninger, der er i karakteristikken af ham i dag. Altså, i nogle indlæg fremstilles han som en fuldstændig slap

forhandlingspartner, der er ude af stand til at sætte nogen form for krav igennem i forhold til mig, og i andre indlæg fremstilles han som en decideret trussel imod dansk parlamentarisme og økonomi. Jeg tror, ingen af delene gør sig gældende. Og når jeg taler om uansvarlighed, taler jeg om det forhold, at et parti, der har værnet om den tradition, som mit parti også er en del af, en måned efter et regeringsskifte uden nogen objektiv foranledning skrider fra sit oprindelige tilsagn og den tradition, man har været en del af, med at stemme for finansloven.

Jeg minder bare hr. Hans Kristian Skibby om det, jeg fortalte lige før, nemlig at vi har været igennem 10 år, hvor mit parti på intet tidspunkt har været inviteret til nogen form for realitetsforhandlinger om nogen finanslov, har stemt for hele vejen igennem og på intet tidspunkt har leget med tanken om at lade være. Det synes jeg sætter sagen i relief.

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men mange af de år, som ministeren refererer til, er jo år, hvor den nye minister ikke har været en del af Folketinget og det arbejde, der ligger i Folketinget, og der må jeg da minde ministeren om, at det faktisk var sådan, at den daværende regering havde et flertal for sin politik. Det, der er det nye ved det her, er jo, at det har den nye regering ikke. Hvis ikke Enhedslisten stemmer for den her finanslov, er regeringen i mindretal, det er det helt nye. Det var den gamle VO-regering ikke, fordi man selvfølgelig sørgede for at gennemføre en god og rimelig og fair forhandling i forbindelse med de årlige finanslovsforhandlinger, som sikrede de forskellige partier nogle ting, som de var tilfredse med.

Det er ikke det, der er tilfældet nu. Det, der er tilfældet nu, er, at man har baseret den nye regering på et flertal med stemmer fra Enhedslisten, som i dag har tilkendegivet, at de ikke bare sådan lige har i sinde at stemme for den samlede finanslov, og det synes jeg da at en finansminister burde tage op til grundig og bekymret overvejelse, altså at man har baseret sit parti og sin regering og sin politik på et mindretal, som man ikke har styr på, frem for at bruge al tiden på at kritisere, hvordan det er blevet gjort for 10 og 15 og 20 år siden.

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, hr. Hans Kristian Skibby kom til at tale om en VO-regering. Det kan godt være, det var sådan, det føltes i sin tid, og det kan også godt være, det er sådan, man forestiller sig at det skal være fremover, det skal jeg ikke kunne sige. Det vil jeg lade være helt op til hr. Hans Kristian Skibby og hans partifæller. Men hvis jeg så nu gør K den tjeneste at huske, at de faktisk findes, og hæfter mig ved hr. Mike Legarths indlæg, som var foranledningen til, at hr. Hans Kristian Skibby overhovedet rejste spørgsmålet, så sagde hr. Mike Legarth jo tydeligt, at man ikke kunne give nogen klar tilkendegivelse om at stemme for finansloven, heller ikke selv om der var et parlamentarisk flertal for den. Det er da nyt, i forhold til hvad man har gjort hidtil, i forhold til hvad mit parti har gjort hidtil, og i forhold til hvad Det Konservative Folkeparti har sagt hidtil. Og det er da bekymrende, det er ikke en fremstrakt hånd til bredt samarbejde, og det er da uansvarligt.

Kl. 19:26

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 19:26

Kl. 19:29

Tina Nedergaard (V):

Tak. Også et stort tillykke til finansministeren fra mig. Jeg har haft lejlighed til at lære finansministeren at kende i hans tidligere branche som studerende på Aarhus Universitet, så det borger jo for en vis kvalitet.

Når det så er sagt, vil jeg gerne, når finansministeren er så optaget af alt det her med traditioner, og hvor vigtigt det er at overholde traditioner, og når han undrer sig over, at nogen kunne finde på at bryde nogle traditioner, henlede finansministerens opmærksomhed på en tradition, der i hvert fald har været helt afgørende for forhandlingerne på Christiansborg og i de omkringliggende ministerier gennem årene, nemlig at når man forhandler, er det helt almindelige procedure, og det praktiseres også helt konkret i øjeblikket hos uddannelsesministeren, at den forhandlingspartner, man har over for sig, kan stille konkrete spørgsmål og få hurtige skriftlige svar fra det pågældende ministerium. Jeg kan forstå, at den normale praksis, denne tradition, som har været med til at skabe et godt samarbejds-klima på Christiansborg gennem årene, har finansministeren så valgt at bryde.

Men jeg er sådan set mere optaget af substansen i det finanslovsforslag, som nu ligger. Jeg finder faktisk, at der er brudt en stribe af løfter, nogle er faktisk slet ikke opdaget endnu, og derfor har borgerne fortsat en hel del til gode i den retning. En af de ting, som jeg synes man skal pege på, er, at der rent faktisk bliver færre penge til statsligt finansieret forskning i 2012 end i 2011, og det skal jeg bare høre at finansministeren lige bekræfter.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:28

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg vil gerne kvittere igen for de pæne indledende ord. Altså, det var jo sådan, at fru Tina Nedergaard holdt velkomsttalen, da jeg som ung 19-årig mand startede på Institut for Statskundskab, og det har præget mig lige siden. Det var vise ord, der tilgik os ved den lejlighed, så respekt for det.

Når det gælder forskningen, er der jo bare det enkle svar, at man har fået en ny regering, som lægger op til at bruge flere penge på forskning end den tidligere regering, endda væsentlig flere penge, og finansiere den fuldt ud. Og det var måske en af de ting, vi kunne få en bred aftale om, det vil jeg da håbe.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 19:28

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan sige, at vi helt klart fra Venstres side fortsat forhandler, med henblik på at vi kan opnå en enighed, det vil vi meget, meget gerne. Der er dog bare det lille aber dabei ved svaret fra finansministeren, at han påstår, at der bruges flere penge i 2012 end i 2011 til statsligt finansieret forskning, og det er jo ikke korrekt ud fra det finanslovsforslag, som regeringen har fremlagt. Så jeg mener, at finansministeren skal trække det tilbage og understrege, at der faktisk bliver brugt flere penge under den finanslov, som VKO har haft ansvaret for, nemlig for 2011, end det, der lægges op til under den røde regering.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu bliver det måske en lille smule for finurligt. Altså, der lægges 300 mio. kr. oven på det forslag, fru Tina Nedergaards parti selv har fremsat og er gået til valg på, i forhold til forskning – sådan er det. Og vi lægger så op til at få bred tilslutning til at rette op på det forhold, der ellers ville være blevet realiteten, hvis man havde genvalgt den tidligere regering – sådan er det også. Jeg er glad, hvis man gerne vil være en del af det. Det er da så et eksempel på bredt samarbejde, som måske kan føre videre i andre sammenhænge.

Kl. 19:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 19:30

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren har fortalt, at regeringen i sin økonomiske politik, herunder også i fremlæggelsen af finanslovsforslaget, benytter sig af gængse regnemetoder, fordi det er det eneste ansvarlige at gøre. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren og ministerens parti i valgkampen var klar over, at man, hvis man kom i regering, ville gøre det eneste ansvarlige, nemlig at gå over til gængse regnemetoder. Var man klar over det i valgkampen?

Kl. 19:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen ministeren og ministerens parti var før og i valgkampen en del af en faglig debat om forskellige regnemetoder, f.eks. den, der gør sig gældende i forhold til cigaretter og grænsehandel. Det synes jeg er meget naturligt. Det ser jeg ikke noget odiøst i. Jeg tror, at det også vil gøre sig gældende for spørgeren, når spørgeren fremkommer med konstruktive forslag i den kommende tid og oversender dem til Finansministeriet og får beregninger tilbage, at spørgeren vil kaste sig ind i en faglig debat om, hvordan det mere præcist hænger sammen med grundlæggende sammenhænge i dansk økonomi, og det har jeg respekt for.

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 19:31

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren behøver ikke at svare på spørgsmålet, hvis ministeren ikke ønsker det. Ministeren kan bare sige: Jeg ønsker ikke at besvare dette spørgsmål. Der er ingen grund til at tale udenom.

Spørgsmålet lød: Var ministeren og ministerens parti klar over, at man ville gå over til gængse regnemetoder, fordi det er det eneste ansvarlige at gøre, hvis man kom i regeringen? Var man klar over det i valgkampen?

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har ikke yderligere at tilføje til den sag. Jeg var en del af en faglig debat om nogle centrale sammenhænge i dansk økonomi før valget og under valgkampen. Det er vigtige debatter, og de vil blive ført videre, også uden mig. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er en del af mange af de debatter, andre faglige miljøer er en del af andre debatter.

Jeg har nu pålagt mig den restriktion i min politik, som giver en ekstra forsigtighed i forhold til det, vi gennemfører, nemlig at jeg benytter mig af de regneregler, der gjaldt, da jeg kom. Om de så vil blive lavet om i forlængelse af de faglige debatter, der kører uden mig, er jeg jo så ikke herre over. Det har jeg egentlig en grundlæggende respekt for.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu når jeg kender kvaliteten af fru Tina Nedergaards viden og udfoldelser, er jeg klar over, at finansministeren ikke har hørt for godt efter, da fru Tina Nedergaard holdt sin tale, fordi det er sådan, at i statens forskningsbudget bliver der de facto brugt 419 mio. kr. mindre i 2012 end i 2011. Finansministeren kan blot høre det samråd, der har været i dag med uddannelsesministeren, hvor uddannelsesministeren bekræfter det her tal.

Men det, jeg vil spørge ministeren om, er i henseende til det brede samarbejde. Det Radikale Venstres finansordfører har i dag rost det samarbejdende folkestyre, hvor alle tvinges til at indgå kompromiser, som ordføreren udtrykte det. Er finansministeren klar til at indgå kompromiser, når det gælder om at sænke, og jeg sagde sænke, i stedet for at hæve skatter og afgifter på udvalgte områder for at indgå en bred finanslovaftale som den, den radikale ordfører også ønsker?

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er klar til at indgå kompromiser; det er klart. Når det handler om at sænke skatter, er det jo i en sammenhæng, der hedder en skattereform. Vi lægger op til at sænke skatten på arbejde og indgå kompromis om, hvor meget, og hvordan det skal finansieres. Men det er klart, som jeg også gjorde gældende i min tale, at jeg ser nye skatteindtægter som en væsentlig forudsætning for at sætte en ny kurs i dansk politik. Det er det, vi lægger op til, og det er det, vi ønsker.

Det undrer mig, at man ikke vil medvirke til at løse den opgave, også selv om man i udgangspunktet er imod. Der er jo tale om et finanslovsforslag, som på vide stræk bygger på forslag, man selv har støttet: tilbagetrækningsreformen, dagpengereformen, nogle af de grundlæggende økonomiske mål, der ligger for den langsigtede økonomiske politik. Så ja, vi har brug for at hæve skatter og afgifter for at kunne tage nogle nye initiativer i Danmark. Det er efter min opfattelse nødvendigt, og det søger jeg tilslutning til.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 19:34

Esben Lunde Larsen (V):

Gør det indtryk på finansministeren, når vi eksempelvis ser tal fra Landbrug & Fødevarer, der viser, at vi mister 13.000 arbejdspladser på de afgiftsstigninger, regeringen lægger op til, og at man indirekte rammer den eksportdrevne vækst, så vi netop ikke får den vækstskabelse, den udvidelse af økonomien, som finansministeren efterspørger? Gør de tal indtryk på ministeren, når vi tænker på, at mange af de arbejdspladser, som eksempelvis landbruget skaber, ligger i de tyndtbefolkede områder, hvor vi har brug for jobskabelse, og hvor vi har brug for vækst?

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det gør indtryk på mig, at det forslag, vi har fremlagt, indeholder en kickstart, der skaber tusindvis af nye arbejdspladser efter fuldstændig gængse regnemetoder. Det er det, der gør indtryk på mig. Det er det centrale for mig.

Jeg har igennem årene været vidne til masser af beregninger, der handlede om, at en indsats for miljøet ville føre til et enormt tab af arbejdspladser i Danmark. Jeg kan bare konstatere, at vi er et af de lande i verden, der gør mest for miljøet, og vi har faktisk sikret os en relativt høj beskæftigelse gennem årene netop ved at gøre meget for miljøet. Så jeg synes, det er en udmærket idé at fortsætte den tradition. Det er også det, vi lægger op til.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Birk Olesen, nej, hr. Joachim B. Olsen, undskyld.

Kl. 19:35

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak og tak for sammenligningen. Prøvede finansministeren, da han kom ind i Finansministeriet, at overbevise økonomerne derinde om, at man skulle bruge de regnemetoder, som Finansministeriet havde brugt i forbindelse med »En Fair Løsning«? Og mener Finansministeriet, at DREAM-modellen er et troværdigt værktøj?

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det var der ikke tid til – nej, nej, spøg til side.

Jeg har ikke prøvet at overbevise nogen embedsmand om noget som helst, når det handler om de metoder, man anvender, absolut ikke. Altså, det er jo det, der ligger i det, jeg siger, nemlig at jeg som politiker ikke agter at give påbud om, hvordan man regner.

Jeg tror, at Finansministeriet er fuldt ud opmærksom på mange af de debatter, der er om forskellige regnemetoder i dansk økonomi, man er en ivrig del af dem, og man ændrer jo også løbende synspunkt, når der opstår ny viden, nye data, nye perspektiver på tingene. Men nej, jeg har ikke forsøgt at påvirke det politisk.

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Men hvis finansministeren ikke prøvede at overbevise økonomerne om, at de skulle bruge de regnemetoder, som ministeren havde brugt i forbindelse med »En Fair Løsning«, må ministeren jo også have vidst, at det resultat og de tal, som var i »En Fair Løsning«, var hokuspokustal. Det må jo være konklusionen, ellers havde ministeren vel prøvet at overbevise økonomerne om, at man skulle bruge de regnemetoder.

Så vil jeg gerne lige bede om et svar på, om ministeren mener, at DREAM-modellen er et troværdigt økonomisk værktøj.

Kl. 19:37

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg har ikke forsøgt at påvirke nogen politisk, når det gælder beregninger. Og det tror jeg egentlig heller ikke at hr. Joachim B. Olsen ville have gjort i mit sted, selv om hr. Joachim B. Olsen og hr. Joachim B. Olsens parti tager del i en meget levende debat om grundlæggende sammenhænge i økonomien som sådan og i dansk økonomi i det hele taget. Så jeg synes ikke, der er noget mærkeligt i det, der er foregået, tværtimod er det da udtryk for, at man underlægger sig selv nogle restriktioner, og at det forhåbentlig er sådan, at nogle af de forslag, vi har fremsat, vil give større indtægter, end vi egentlig lægger til grund, når vi bruger penge. Altså, jeg har da f.eks. en klar forventning om, at det vil være en god ting for dansk økonomi, at vi ofrer ressourcer på en bedre ligning af multinationale selskaber, ellers ville jeg ikke have gjort det. Men jeg har ikke regnet med de indtægter, og det er bare sådan almindelig konservatisme, det må jeg så stå for, når De Konservative ikke vil.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 19:38

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Nu vil jeg gerne være konstruktiv, og det gør man jo bedst ved at fokusere på de områder, hvor man er enig, og dem kan jeg forstå på ministeren at der er mange af. Vi er jo bl.a. enige om at for at have råd til den velfærd, som vi måske ser forskelligt på nødvendigheden og størrelsen af, så skal vi have en økonomisk vækst i Danmark. Jeg antager også, at vi er enige om, at den her vækst skal drives af vores eksportvirksomheder, for at vi kan få nogle penge ind i systemet i stedet for blot at køre dem rundt i systemet. Og nu til der, hvor jeg måske har opfattet nogle nuancer i vores anskuelser: Mener ministeren, at man forbedrer konkurrencevilkårene for førnævnte danske eksportvirksomheder gennem øgede skatter og afgifter til disse virksomheder og deres medarbejdere?

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg mener, at den samlede pakke, vi har lagt frem, er god for dansk økonomi, også for danske virksomheder. Den kickstart, vi laver af dansk økonomi, er jo ikke lavet med henblik på at få en større offentlig sektor, tværtimod. Vi sætter ny gang i privat vækst og beskæftigelse. Den erhvervs politik, vi fører, den energipolitik, vi fører, den miljøpolitik, vi fører, sigter jo på at gøre Danmark ikke bare re-

ner og mere bæredygtigt, men også på at give nogle af de virksomheder, der virkelig er længst fremme globalt, nogle nye konkurrencefordele. Så der er nok mere end nuancer mellem mig og spørgeren lige på det punkt, tror jeg.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 19:39

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg takker for svaret og anskueliggørelsen af nuancerne, som jeg deler opfattelsen af.

Mit spørgsmål går mere på de øgede skatter og afgifter, som virksomhederne skal agere under, navnlig i forhold til sammenlignelige virksomheder i andre lande. Mener ministeren, at det forbedrer de pågældende virksomheders konkurrencevilkår?

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Har det aldrig undret spørgeren bare en lille smule, at spørgeren er medlem af parti, endda et prominent medlem af et parti, som har haft regeringsmagten i 10 år og har givet relativt massive skattelettelser, samtidig med at konkurrenceevnen er raslet ned? Giver det ikke stof til eftertanke på et eller plan, at der måske kunne være en lidt mere kompliceret sammenhæng, i forhold til hvordan sådan en økonomi hænger sammen, og hvordan det er at være en moderne virksomhed i et globaliseret samfund?

Og er det ikke for spørgeren, som jeg antydede i forhold til hr. Anders Samuelsen, med den tilgang noget svært at forklare, at vi i Danmark er blevet et af verdens rigeste samfund på noget tidspunkt?

Kl. 19:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 19:41

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det må egentlig være lidt underligt for finansministeren at stå på talerstolen og skulle prøve på at redegøre for, hvad det er, regeringen vil. Det er det, man normalt oplever at finansministre gør, nemlig at de promoverer deres eget finanslovsforslag, og at de tordner ud med, hvor godt det er. Men det gør den her finansminister ikke.

Når jeg siger 12 minutter, er jeg sikker på, at finansministeren tænker på det løfte fra Socialdemokratiet med 12 minutters mere arbejde. Men nej, det er den tid, finansministeren sådan cirka brugte til at redegøre for finanslovsforslaget og snakke lidt om, hvad de andre partier har sagt.

Er det ikke lidt påfaldende at tage så let på en finanslov, der belaster virksomheder med store afgifter, der kan koste arbejdspladser, samtidig med at man siger, at man skaber vækst? Det modarbejder hinanden.

Der er brudte løfter, der ikke rigtig kom noget ud af. Det var det, jeg i hvert fald havde forventet at finansministeren virkelig ville tordne løs om, nemlig: Her har I det finanslovsforslag, der redder landet. Det bruger man 12 minutter til. Er det ikke sådan lidt påfaldende, at man ikke bruger den halve time, man har til rådighed?

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

- Kl. 19:42
Finansministeren (Bjarne Corydon):
 Nu tror jeg ikke, at jeg er typen, der tordner løs i så mange sammenhænge, heller ikke i denne. Jeg forsøger at forholde mig til den debat, der har været i dag om det forslag, som jeg har lagt frem, og som er kendt for alle, og som jeg synes er et fremragende forslag for dansk økonomi – det gjorde jeg også rede for. Så der bliver ikke hverken torden eller lynild herfra, i hvert fald ikke i dag.
- Kl. 19:42
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Bent Bøgsted.
- Kl. 19:42
Bent Bøgsted (DF):
 Jamen det der med torden og lynild er sådan bogstavelige vendinger, det er et ordsprog, og det ved finansministeren også godt, sådan er det jo.
 Men jeg vil alligevel sige, at man har de bedste muligheder for at promovere regeringens finanslovsforslag. Selvfølgelig skal man kommentere, hvad de andre partiers ordførere har sagt, og så tager man alligevel så let på det. Jeg forstår da godt, at finansministeren er sådan lidt trykket ved at skulle åbne op for detaljer i finanslovsforslaget her fra talerstolen, for der er måske mange ude i landet, der sidder og lytter til det, og som kan stille spørgsmål ind til det; det forstår jeg godt. Men alligevel, 12 minutter lever op til det der, som Socialdemokratiet havde med 12 minutters mere arbejde. Det forsvandt, og det gør finansministerens 12 minutter nok også. Der er ikke nogen, der bagefter kan huske, hvad finansministeren har sagt.
- Kl. 19:43
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.
- Kl. 19:43
Finansministeren (Bjarne Corydon):
 Ja, det må vi jo se, men jeg skal da gerne til nogle af mine længere taler invitere hr. Bent Bøgsted, så han får mulighed for at lytte til dem. Den service kan vi sagtens levere, både fra mit partis og fra Finansministeriets side. Det skal jeg forsikre hr. Bent Bøgsted om.
- Kl. 19:43
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Det er hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.
- Kl. 19:44
Alex Ahrendtsen (DF):
 Det kom lidt pludseligt.
 Der er jo en ting, der forbinder finansministeren og undertegnede: Vi er begge fra Kolding. Om det kan bevirke et ordentligt svar, må vi jo så se. Regeringen vil skære 600 mio. kr. på universitetsområdet, og samtidig vil man bruge 625 mio. kr. på ulandsbistanden i 2013. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvilken logik er der i dette?
- Kl. 19:44
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.
- Kl. 19:44
Finansministeren (Bjarne Corydon):
 Kolding er en dejlig by, og jeg takker også for denne hilsen.
 Regeringen lægger op til at bruge flere penge på forskning, end den tidligere regering lagde op til, altså, det er det, vi forhandler om i øjeblikket. Og så er det rigtigt, at der også er fundet bevillinger til en
- Kl. 19:45
 øget ulandsbistand efter mange, mange års nedskæringer på det punkt. Og der tror jeg ikke, at spørgeren og jeg bliver enige om det spørgsmål her i dag. Det er udtryk for et grundlæggende synspunkt fra vores side om, at et så rigt land som Danmark bør yde en anstændig hjælp til nogle af de mennesker i verden, der har det allerværst. Det er man så ikke enig i fra spørgerens side, og det er jo en ærlig sag. Men det er den prioritering, vi har valgt at lave.
- Kl. 19:45
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Alex Ahrendtsen.
- Kl. 19:45
Alex Ahrendtsen (DF):
 Jeg tænkte nok, at det var sådan, finansministeren ville svare. Jeg bliver nødt til at citere, hvad formanden for Danske Universiteter, Jens Oddershede, har sagt:
 I forhold til sidste år er der reduktioner, som vil betyde mindre fokus på forskning og uddannelse i 2012. På den måde har man ikke levet op til løftet om at rulle besparelserne tilbage og fastholde niveauet.
 Regeringen har brugt lang tid på at sige, at der simpelt hen ikke er nogen penge, men samtidig finder man penge til ulandsbistanden, så den ryger op på 0,83 pct. FN anbefaler 0,7 pct. Hvilken logik er der i det? Hvorfor ikke bruge de penge på at øge forskningsmidlerne i stedet for at sende dem til Afrika, så der kan købes Mercedeser?
- Kl. 19:46
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.
- Kl. 19:46
Finansministeren (Bjarne Corydon):
 Jamen det er da et mageløst hykleri, at en fra et flertal, som så ikke længere findes i Folketinget, og som lagde op til færre bevillinger til forskning, end vi nu lægger frem, stiller sig kritisk over for det forslag. Det synes jeg er noget underligt noget, men det står så for spørgerens egen regning. Og nej, jeg tror ikke, det er sådan, det er. Jeg tror bestemt, at der er nogle behov i den tredje verden, som i den grad kalder på et bidrag fra et af verdens rigeste lande. Det er spørgeren så ikke enig i, og det er fair nok, men det er den prioritering, vi har. Den synes vi er helt nødvendig og helt menneskelig efter mange, mange år, hvor man har skåret ned på ulandsbistanden.
- Kl. 19:46
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Fru Merete Dea Larsen.
- Kl. 19:46
Merete Dea Larsen (DF):
 Altså, jeg må sige, at jeg jo er lidt bekymret for den økonomiske plan, der umiddelbart er lagt op til, og det er, fordi man under valgkampen konsekvent talte for »En Fair Løsning«. Der var ikke grænser for, hvad »En Fair Løsning« kunne lægge af guldæg. Uanset hvor mange gange man spurgte, hvor mange guldæg man kunne finde her, var der ingen grænser. Man har nu anerkendt, at de mellem 22 og 39 mia. kr., vi andre sagde der manglede, rent faktisk manglede. Men man valgte at vende det døde øre til hver evig eneste gang. Så mit spørgsmål til finansministeren er: Hvordan skal Danmarks befolkning kunne stole på, at regeringen rent faktisk kan føre en økonomisk politik, som fører Danmark fremad?
- Kl. 19:47
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ministeren.

Kl. 19:47

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det kan befolkningen stole på ved at se på det, vi lægger frem og foreslår. Altså, vi har jo fremlagt et regeringsgrundlag med nogle meget, meget ambitiøse økonomiske mål, mere ambitiøse på den lange bane end den tidligere regerings. Vi har skubbet til vækst og beskæftigelse efter en vurdering, som fuldstændig korrekt fra vores side var, at krisen ikke ville gå over af sig selv. Så der er al mulig grund til at have tillid til vores økonomiske politik. Det fremgår jo også af de udsagn fra et klart flertal af økonomerne i Berlinske Tidendes økonomipanel, som jeg kort refererede, og som viser, at det, vi her har lagt frem, faktisk bidrager positivt til at løse Danmarks økonomiske problemer. Så det tror jeg der er al mulig grund til at have, og man kan jo også konstatere, at al den snak, der var før regerings-skiftet om, at et regeringsskifte ville medføre en voldsom udvikling på markederne, jo har vist sig ikke at være rigtig. Altså, renten er jo fortsat stabilt lav, endog lavere end før regeringsskiftet. Så de skræmmebilleder, man manede frem i valgkampen, har jo været forkerte. Så tillid er der al mulig grund til at have.

Kl. 19:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Merete Dea Larsen.

Kl. 19:48

Merete Dea Larsen (DF):

Men er vi ikke enige om, at man også blev ved med at sige, at vi skulle have tillid til »En Fair Løsning«, og at »En Fair Løsning« vil holde, og at der var penge til at dele alle de ting ud, som man påstod rundtomkring? Man mener altså også, at befolkningen kan have tillid til regeringen nu, hvor man erkender, at der ikke burde være den tillid?

Kl. 19:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministereren.

Kl. 19:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen befolkningen kan have fuldstændig tillid til den økonomiske politik, vi har lagt frem, og til, at vi vil holde os til den. Og som sagt har anmeldelserne jo foreløbig været meget, meget fine – ikke fra oppositionen, men fra de mennesker, der har forstand på, hvad de taler om. Og det glæder jeg mig da over. Så er der nogle opgaver, der skal løses for at leve op til det program, vi har lagt frem. Det er klart. Det er det, vi tager fat på, og den her finanslov er det første skridt. Så enkelt er det.

Kl. 19:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:49

Peter Juel Jensen (V):

Ja tak. Jeg vil gerne spole filmen lidt tilbage. Jeg synes, jeg hørte finansministeren svare fru Ellen Trane Nørby, at hvis Venstre ikke vil stemme for øgede skatter og afgifter, så var der ingen grund til at forhandle yderligere med Venstre. Betyder det, at Venstre ikke bliver indkaldt til yderligere forhandlinger, og at finanslovforhandlingerne for Venstres vedkommende er overstået?

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministereren.

Kl. 19:50

Kl. 19:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det må vi jo se. Jeg gjorde bare gældende, og det må jo også være tydeligt for Venstre, at vi lægger op til, hvad vi betragter som et nødvendigt kursskifte i dansk politik, og vi sikrer indtægter på en helt ansvarlig måde og efter et helt nyt forsigtighedsprincip til at sætte ind på en lang række områder, hvor vi finder, at udviklingen har haltet under den tidligere regering, og det kræver betydelig skattefinansiering. Hvis ikke man er indstillet på det, og det er jo det indtryk, man får på baggrund af dagens debat, så er der jo ikke så meget mere at forhandle om, når det gælder de centrale finanslovforhandlinger – det er klart, det er klart.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 19:50

Peter Juel Jensen (V):

Nu bad jeg ikke finansministeren om at læse op fra en pressemeddelelse. Jeg bad om et svar på et ganske simpelt spørgsmål. Hvis Venstre ikke vil acceptere yderligere skatter og afgifter, hvis ikke Venstre vil være med til det, betyder det så, at finanslovforhandlingerne for Venstres vedkommende er overstået?

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministereren.

Kl. 19:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen hvis Venstre ikke er indstillet på at løfte nogen del af den opgave, der er lagt op til i det forslag, jeg har lagt frem om at tage nogle nye initiativer i Danmark, er der jo ikke den store udsigt til, man bliver del af en central finanslovaftale. Og man får jo den mistanke, når man lytter til debatten i dag, at Venstre på intet tidspunkt egentlig har haft et ønske om at leve op til de meldinger, der kom om at stemme for finansloven. Så er det så sådan, det er, men det må man så håbe er en stemning, der retter sig op længere henne i valgperioden, for det er der da brug for i Danmark.

Kl. 19:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:51

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil sige, at jo mere jeg har lyttet til debatten, jo mere kan jeg forstå, hvorfor man fra finansministerens side og fra Socialdemokratiets side har beskæftiget sig meget med, om oppositionen vil stemme for finansloven, for man baserer jo sit flertal på et parti, der har tradition for netop ikke at gøre det, så det er måske en meget god sikkerhed at have i baghånden.

Jeg vil høre, hvilke konsekvenser finansministeren vil drage, hvis det er sådan, at hans parlamentariske grundlag ikke vil stemme for finansloven.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministereren.

Kl. 19:52

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg beder ikke om nogen sikkerhed, jeg prøver faktisk bare at tage en debat om en tradition, som mit parti har været en del af, lige

så længe jeg har været voksen, og som jeg egentlig også troede omfattede spørgerens parti og Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det gør det så åbenbart ikke mere, fordi man har skullet lide den tort at sidde en måned i opposition. Det synes jeg bare er underligt efter 10 år, hvor man selv har haft fuldstændig uindskrænket magt, når det gjaldt finanslovene, og hvor mit parti strikte har henholdt sig til den tradition år ud og år ind, uanset hvordan man er blevet behandlet, og jeg har tidligere gjort rede for, hvordan man er blevet behandlet.

Så jeg synes, det er underligt, et underligt signal, og det bliver man da nødt til at forholde sig til; det kan man da ikke tørre af på Enhedslisten. Enhedslisten har meldt klart ud, hvor Enhedslisten står i det spørgsmål, hele vejen igennem; det er Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative, der kommer med en ny melding.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:53

Martin Henriksen (DF):

Så vil jeg høre, om finansministeren så er af den opfattelse, at regeringen baserer sit flertal på et parti, der historisk har opført sig økonomisk uansvarligt.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Regeringen baserer sit parlamentariske flertal, sit grundlag, på Enhedslisten, som vi har et udmærket samarbejde med, og som til forskel fra de oppositionspartier, vi lige i øjeblikket debatterer, har meldt klart ud. Hvis jeg var medlem af Enhedslisten, ville jeg da plædere for, at man opførte sig, ligesom man gør i Socialdemokratiet. Det gælder på ethvert punkt og også på det her punkt. Det gør man så ikke, og det har man så været ærlig omkring. Og jeg synes, det ville have klædt de nuværende oppositionspartier at være lige så klar i spytet.

Det, der er nyt, er, at man en måned efter at have forladt regeringskontorerne, hvor man havde siddet i 10 år – og det gælder nærmest også for Dansk Folkepartis vedkommende – så skrider fra noget, man ellers har kunnet stå inde for, og som er noget helt centralt i dansk parlamentarisme blandt de partier, der har ladet sig omfatte af det. Det undrer mig. Jeg var en meget ung mand, da mit parti forbrød sig mod den regel, ja, jeg var faktisk ikke en mand, jeg var et barn. Jeg kan stadig væk huske den kritik, der kom imod mine partifæller dengang, selv om jeg kun var 11 år gammel. Det var et ramaskrig. Og at man nu så selv vender sig i samme retning, undrer mig.

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er korrekt, det var det, det er vi nogle, der kan huske. Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:54

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil da godt starte med at kvittere for finansministerens store bekymring for oppositionen. Det er jo dejligt, at vi har en finansminister, der i den grad er optaget af, at oppositionen har det godt. Det er da et venligt råd, som vi godt vil kvittere for. Jeg tror nu, at vi har overvejet situationen på en ganske udmærket måde.

Det, jeg godt vil høre finansministeren om, er sådan set noget i forbindelse med finansministerens svar på min gode kollega hr. Peter Juels spørgsmål, som handlede om, at finansministeren havde

indtryk af, at Venstre skulle have sagt noget, der gjorde, at finansministeren ikke mente, at man måske kunne forhandle om så meget mere. Hvad er det lige, finansministeren mener at Venstre har sagt, der gør, at finansministeren måske ikke vil mødes og forhandle videre med Venstre? Hvad er det, Venstre helt præcis skulle have sagt?

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg tror, at hr. Karsten Lauritzen vil finde, at jeg er et forholdsvis omsorgsfuldt væsen – også over årene – men jeg har jo lyttet til dagens debat og til de meldinger, der er kommet i offentligheden den senere tid. Og det er vel ikke kun mig, der har fået det indtryk, at Venstre er en lille smule kritisk over for ideen om at hæve skatter og afgifter med henblik på at afholde nogle nye, nødvendige udgifter i Danmark. Det kan godt være, at jeg lever i en boble på det punkt, men det tror jeg ikke; det tror jeg ikke er tilfældet, heller ikke, hvis man spørger i den øvrige offentlighed.

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 19:56

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg er da glad for, at Venstres valgkampagne til adskillige millioner kroner også er gået igennem til finansministeren. Det er korrekt, at Venstre ikke er gået til valg på at hæve skatter og afgifter, tværtimod.

Jeg tror, at det, Venstre har sagt, for at være helt præcis – der kan jeg så oplyse finansministeren om noget, som finansministeren måske, måske ikke er bevidst om – er, at man ønsker at mindske den regning på 4.000 kr. pr. husstand som minimum, som finansministeren har lagt op til at levere til danskerne. Det er det, der er lagt op til, og det, Venstre har sagt, er, at man ikke vil indgå i finanslovforhandlinger, hvis det beløb står til troende og man ikke har mulighed for at reducere det.

Men selvfølgelig vil vi da gerne indgå i en konstruktiv dialog, det er jo det, en konstruktiv opposition gør, så det var blot en serviceoplysning til finansministeren, at det, Venstre har sagt, er, at man ønsker at mindske den regning. Men hvis finansministeren har planer om sammen med Enhedslisten at forøge eller fordoble eller tredoble det her beløb, som vi har fundet ud af at det her vil koste danskerne – og det kan jeg så spørge finansministeren om han har – så er det selvfølgelig rigtigt, at så er der måske ikke så meget at snakke om, men det var ikke umiddelbart mit indtryk.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, jeg har hørt sådan skiftende versioner af det der fra forskellige Venstrefolk, men det, der samler alle Venstrefolk, er en sønderlemmende kritik af ethvert konkret forslag om at hæve skatter og afgifter i Danmark og i øvrigt også af mange af de udgifter, vi agter at afholde. Og jeg ved altså ikke, om det sådan er betegnende for en konstruktiv opposition, det skal jeg ikke kunne sige. Det synes jeg altså ikke det er; det synes jeg ikke det er.

Der er lagt et finanslovsforslag frem, som i vid udstrækning bygger på nogle af de elementer, Venstre faktisk gik til valg på. Det an-

erkender jeg. Vi har endda fået kritik for, at det er sådan, det forholder sig. Det burde jo være et grundlag for, at Venstre så sagde: O.k., så går vi om bord, også i en situation, hvor den nye regering og et nyt flertal ønsker at få sine prioriteter igennem, ønsker at sætte en ny kurs for Danmark, ønsker at gennemføre noget af det, de gik til valg på. Det ville da være konstruktivt.

Det, jeg har hørt indtil videre, er ikke konstruktivt, det er jeg ked af at sige.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 19:58

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet går på det, som statsministeren, fru Helle Thorning-Schmidt, sagde her i Folketingssalen efter folketingsvalget. Der sagde statsministeren nemlig, at nu skulle vi have en ny stil, nu var fru Helle Thorning-Schmidt statsminister for hele Danmark, og nu skulle vi i øvrigt have brede forlig, brede aftaler, for det gjaldt hele landets befolkning.

Under den debat, vi har haft i dag – i øvrigt for ikke så lang tid siden – sagde finansministeren til gengæld nogle ting omkring finanslovdrøftelserne, altså de centrale forhandlinger, som jeg synes rimer meget dårligt med det. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om vi skal tage det, der blev sagt om, at oppositionen ikke var til noget omkring de centrale finanslovforhandlinger, som udtryk for, at der ikke skal være flere centrale forhandlinger om finanslovsforslaget. Altså, der har kun været et sættemøde i fredags, hvor man blev budt på en kop kaffe og der var lidt snak hen over bordet. Er det det, eller hvad?

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 19:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu anser jeg jo altså hr. Peter Skaarup for at være en dygtig politiker, bestemt en dygtig politiker, som jeg har fulgt med interesse gennem mange år, men nogen ekspert i bredt samarbejde kan man vel ikke kalde hr. Peter Skaarup. Det er jo Dansk Folkeparti, der står bag 10 år i dansk politik, som var ren blokpolitik, når det gjaldt finanslovene: Ti finanslove i træk uden nogen form for åben invitation til andre partier, VKO hele vejen igennem.

Det, jeg så bare stille siger, er, at nu har vi lagt vores forslag frem, og det er vi selvfølgelig indstillet på at drøfte. Men som jeg hører debatten i dag og de meldinger, der er kommet, er der ikke nogen reel vilje til at gå ind på en præmis, der handler om, at det er nødvendigt at skaffe nye indtægter til statskassen med højere skatter på visse punkter for også at tilgodese nogle nødvendige prioriteter. Og det er muligt, at det er mig, der lytter mig til noget helt andet, end den øvrige befolkning har hørt. Det tror jeg ikke er tilfældet. Det tror jeg ikke er tilfældet.

Jeg hører sådan en meget, meget negativ opposition, og sådan er det måske bare få uger efter et regeringsskifte. Det retter sig forhåbentlig hen over valgperioden, men som det er nu, ser jeg ikke store muligheder. Og jeg tror ikke, at jeg står helt alene med det indtryk.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 20:00

Peter Skaarup (DF):

Nu var det jo finansministerens partifælle og vel nærmest ministers chef, statsministeren, der holdt den åbningstale, som jeg nævnte for lidt siden. Historie er én ting, og der var måske ikke altid brede forlig under den borgerlige regering, o.k., lad os sige, at det var der ikke. Det var der nogle forskellige grunde til. Men nu skulle der jo en ny stil til, vil jeg sige til finansministeren, nemlig den, at vi skulle have en statsminister og regering for hele Danmark, for os alle sammen, for alle partierne. Brede aftaler og væk med blokpolitikken var det mantra, det slogan, der kørte igennem hele valgkampen, og som blev bekræftet i den her åbningstale, jeg nævnte før.

Så er det bare, at jeg spørger: Hvordan hænger det sammen? Hvis finansministeren fastholder det, som jeg tolker det første svar som værende, nemlig at der kun skal være et sættemøde med en kop kaffe, hvor man fortæller, hvordan processen skal være, og så ikke andet, så må man sige, at der ikke har været meget lyst til den tango, der skal to til at danse, fra den ene parts, regeringens side. Så jeg vil spørge finansministeren: Bliver der flere centrale forhandlinger?

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu taler hr. Peter Skaarup om historien. Det er sådan en historie, der ungefær er halvanden måned gammel, jeg husker den i hvert fald levende. Der var ikke et bredt samarbejde de 10 år, vi havde med VKO, bl.a. fordi spørgerens parti ikke ønskede det på noget som helst tidspunkt. Og det er korrekt, det er korrekt, at statsministeren ønsker en ny stil, en ny åbning for et bredt samarbejde i Danmark.

Det ønsker jeg også. Men det kræver jo, at alle parter værner sig til at gå på kompromis med hinanden, og det kræver også, at spørgerens parti værner sig til, at man ikke kan marchere ind ad døren og kræve at få det, som man vil have det, på afgørende punkter. Man må bøje sig mod hinanden, og det kommer man til.

Det kommer man til, og det bliver der rig lejlighed til at gøre hen over valgperioden. Vi vil komme til at lægge op til forslag om en skattereform og andre reformer og invitere bredt. Mit indtryk på baggrund af debatten i dag og det, jeg har hørt, lige siden jeg lancerede vores finanslovsforslag, er bare, at der ikke er nogen reel vilje til at diskutere og være med til at løfte den opgave, der handler om at skaffe nye indtægter til statskassen for at afholde nogle nye, nødvendige udgifter. Der er tværtimod kritik af begge dele.

Kl. 20:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:02

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Venstre ønsker jo at nedbringe den store ekstraregning, som finansministeren og den øvrige regering vil sende ud til de danske familier. Det er en ekstraregning på over 4.000 kr., når vi tager de forskellige skatter, afgifter og andre ting med, som gennemsnitligt bliver pålagt de danske familier. Er det på det grundlag, at finansministeren ikke ønsker at indkalde Venstre til yderligere realitetsforhandlinger?

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er, som jeg har sagt tidligere og endda gentaget nogle gange, centralt for regeringen at skaffe flere indtægter til statskassen i en situation, hvor vi er efterladt med et underskud på 95 mia. kr. fra den regering, spørgeren støttede i sit virke som parlamentariker før sidste folketingsvalg. Og den opgave skal løses. Det ønsker Venstre åbenbart ikke at være med til, og det er jo så det, jeg må tage til efterretning i forhold til de videre forhandlinger.

Kl. 20:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 20:04

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil sige, at jeg kan konstatere, at finansministeren og regeringen altså vil sende en ekstraregning ud til den danske befolkning, og at finansministeren altså står fast på det. Det er jo kedeligt, både for den danske befolkning og for os andre, som gerne vil hjælpe den danske befolkning til ikke at få den her store ekstraregning.

Men det er jo således, at regeringen også er fremkommet med en lang række ekstra udgifter, som er lagt oven i det, som finansministeren kalder underskuddet i finansministerens kasse. Så kunne finansministeren ikke ved at omprioritere inden for den kendte ramme opnå det, som finansministeren gerne vil, nemlig at nedbringe underskuddet?

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, jeg tror lige, det kørte helt rundt her. Altså, jeg overtog ansvaret som finansminister for relativt kort tid siden og startede med at gennemføre et kasseeftersyn. Jeg konstaterede, at det underskud, man efterlod sig fra den tidligere regerings side, var større end det, man havde sagt under valgkampen. Det var så der, vi startede. Så sagde jeg på den baggrund, at vi bliver nødt til at operere med et meget, meget klart forsigtighedsprincip i den økonomiske politik, der handler om, at når vi skal bruge penge på noget nyt – forskning, uddannelse, kræftvaccine, praktikpladser, alle de ting, vi har lagt frem – så skal der findes finansiering krone til krone. Og efter min vurdering er det nødvendigt også at hæve visse skatter og afgifter for at finde den finansiering. Det gør vi så på en måde, som i øvrigt gavner samfundsudviklingen og gør samfundet mere sundt, mere grønt. Det er det, vi har lagt frem. Det er Venstre fundamentalt uenig i, og det er i orden. Men det er det, vi har lagt frem; det er det, vi ønsker at gennemføre; det er det, vi synes er bedst for Danmark.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 20:05

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Finansministeren sagde lige, at regeringen gerne vil gøre det mere sundt og mere korrekt. Jeg er jo bekendt med, at finansministeren er valgt i Syddanmark, og i den forbindelse vil jeg gerne høre om de her øgede afgifter på chokolade, sodavand osv.: Er finansministeren ikke bekymret for, at det egentlig blot vil øge grænsehandelen?

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 20:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil øge grænsehandelen i et vist omfang, og det er også lagt ind i de beregninger, som vi har lagt frem, over, hvad det giver af gevinst. Men det vil også være spørgeren bekendt, at det ikke er første gang, at vi hæver sundhedsafgifterne i Danmark. Det har spørgerens parti også medvirket til. Jeg synes, det er et fornuftigt og velafbalanceret forslag, vi har lagt frem, som giver penge i statskassen og også skubber til sundheden. Det er det, vi gerne vil.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:06

Anni Matthiesen (V):

Jeg har mødt rigtig mange især i Syddanmark, som er bekymrede. Det er især en del af de købmænd, som findes i området. De er selvfølgelig bekymrede for, om de fortsat kan drive forretning, nu hvor afgifterne kommer til at stige. Er det ikke en bekymring, som finansministeren deler?

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 20:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Så vidt jeg husker, blev den samme bekymring gjort gældende, da spørgerens eget parti var med til at gennemføre tilsvarende beslutninger i forbindelse med en skattereform. Så jo, det er da bestemt noget, man skal kigge på og lytte til.

Men jeg synes, det er nyttigt og vigtigt, at vi gør noget for at forebygge sygdom i Danmark. Altså, danskerne er et af de folk i OECD, der lever i kortest tid. Det er da ikke en lige gyldig problemstilling. Det skal man da gøre noget ved. Det er jo Forebyggelseskommissionen, nedsat af den forrige regering, spørgerens eget parti, der gav stødet til, at vi begyndte at bevæge os i den her retning i dansk politik. Det følger vi så op på, og det synes jeg er meget fornuftigt.

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere med korte bemærkninger på min liste.

Der er en anden runde, og der har hr. Kristian Thulesen Dahl bedt om ordet. Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 20:08

(Ordfører)**Kristian Thulesen Dahl** (DF):

Tak, formand. Jeg havde oprindeligt ikke planlagt at tage ordet her i anden runde under finanslovdebatten, men det blev nødvendigt, og når jeg gør det, er det på grund af noget skelsættende, der skete her for et øjeblik siden i forbindelse med finansministerens besvarelse af spørgsmålene.

Sagen er jo den, at regeringen er kommet til magten på et budskab om et bredt samarbejde. Regeringen er kommet til magten på, at den nuværende statsminister sagde til danskerne, at hvis hun kom til magten, ville man etablere et bredt samarbejde. Jeg tror, man har

formuleret det, som at blokpolitikken skulle være død, og at nu var der en ny tid med en statsminister for hele Danmark, for alle danskere.

Den første test af regeringens og statsministerens vilje, er så det her finanslovsforslag, som vi har til førstebehandling her i dag.

Finansministeren havde indkaldt Dansk Folkeparti og andre partier til møde sidste fredag. For vores vedkommende havde vi mulighed for at komme til finansministeren kl. 14.00, indbudt til kl. 14.00, og var til møde ca. en times tid. Jeg står her med mine talepapirer til brug for mødet i fredags kl. 14.00 hos finansministeren.

Det starter med, at vi over for finansministeren markerer, at vi møder op uden ultimative krav, et udsagn, som jeg i øvrigt også gav pressen, inden jeg gik ind til finansministeren, og igen, efter jeg forlod Finansministeriet. Jeg understregede, at Dansk Folkeparti altid forhandler ud fra at få det bedst mulige ud af en forhandling. Vi møder altid konstruktivt op, vi forsøger at få indflydelse på tingene, vi respekterer vælgernes afgørelse, i forhold til hvordan flertallet sammensættes herinde, og derfor den regering, der kommer. Vi sætter os aldrig surmulende og fornærmede over i hjørnet, vi vil altid være mandater, der arbejder og søger at få indflydelse på tingene.

Det stod lysende klart for finansministeren, da vi var inde til mødet i fredags kl. 14.00. Finansministeren ville ikke svare på nogen af vores spørgsmål under mødet. Vi rejste talrige spørgsmål om regeringens politik, men vi kunne ikke få svar på et eneste af vores mange spørgsmål under mødet i fredags kl. 14.00.

Derimod havde finansministeren nogle spørgsmål til os, som helt tydeligt var egnet til at fremprovokere en situation, der kunne få finansministeren til at konkludere, at der ikke var noget at snakke videre om. Den mulighed fik finansministeren aldrig. Derefter gennemgik han en lang række delområder, som han gerne ville tale videre med os om, og vi fik så at vide, at vi ville høre nærmere, når finansministeren havde tænkt sig om i løbet af weekenden, om, hvordan forhandlingsforløbet i øvrigt skulle tilrettelægges.

Det var det, vi oplevede i fredags.

Da jeg kom på kontoret fredag aften, skrev jeg for en ordens skyld til Finansministeriet, for jeg ville godt lige vide, hvordan vi skulle håndtere det her med de spørgsmål, vi jo ikke havde fået svar på under mødet: Kunne vi efter vanlig praksis sende spørgsmålene over til Finansministeriet og få svar på dem som en del af processen omkring finanslovsforhandlingerne? Svaret, vi fik tilbage, var jo det, som vi har meddelt ude omkring forskellige steder, for jeg synes da, at befolkningen bør kende til det, nemlig at man ville anbefale, at vi stillede spørgsmålene via Folketinget. Så får man jo typisk svar i løbet af 1 uge eller 14 dage, altså nogenlunde inden for den tidsramme, som finansministeren havde sat for at færdiggøre hele finanslovsforhandlingen.

Vi havde nok en anelse om, at det var, fordi finansministeren ikke ville forhandle videre med Dansk Folkeparti, men vi vidste det ikke, før vi fik det at vide for et øjeblik siden, da finansministeren her fra talerstolen i et svar på et spørgsmål bekendtgør, at det er urealistisk, at der forhandles videre med Dansk Folkeparti.

Det er altså en meget mærkelig måde at starte et såkaldt bredt samarbejde på at forsøge at foregive, at man er hele Danmarks regering, man vil søge brede aftaler. Det er meget svært at se noget som helst seriøst i det. Vi kan jo ikke gøre andet end at tage det til efterretning. Det er finansministerens selvfølgeligelige ret at vurdere, hvordan han vil tilrettelægge forhandlingerne. Jeg kan kun dybt beklage, at finansministeren allerede på det her tidspunkt åbenbart har valgt at indskrænke antallet af de partier, der forhandles finanslov med for 2012.

Vi var kommet med det udgangspunkt, at vi søgte indflydelse. Vi kom uden ultimative krav. Vi kom for at se, hvor langt vi kunne trække regeringen i en fornuftig retning. Vi kom ikke engang til et møde nummer to og dermed en egentlig forhandling om finansloven

for 2012. Det kan konstateres nu. Og derfor kan jeg afslutningsvis for den her runde gøre det, som jeg har gjort tidligere i dag, nemlig ønske hr. Frank Aaen tillykke, ikke bare med den nyvundne position, hvilket jeg kunne tidligere, men nu også med den endnu stærkere nyvundne position, for det her efterlader Enhedslisten som den eneste flertalsmulighed for regeringen; det efterlader jo Enhedslisten med den fuldstændige magt til at diktere forholdene for 2012. Det må nu krible i Enhedslistens bagland for alvor at få gennemført mange af de landvindinger, man har tørstet efter i så mange år. Det vil ikke være godt for Danmark. Det vil være trist for Danmark, men det er den måde, regeringen ser ud til at tilrettelægge tingene på.

Jeg kan kun beklage det.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Peter Christensen som ordfører.

Kl. 20:13

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at finansministerens meldinger er helt usædvanlige. Man kunne vælge at tilskrive det, at det er første gang, at finansministeren er på talerstolen her i Folketinget, men det tror jeg ikke på. Jeg tror til gengæld på, at det dækker over en bevidst holdning, nemlig at man kun vil lave finanslov med Enhedslisten og med lys og lygte har søgt efter grunde til at kunne få de borgerlige partier smidt ud af finanslovsforhandlingerne. Alle ord om et bredt samarbejde har man ikke på noget tidspunkt ment. Det er usædvanligt, at finansministeren efter det første møde går ud og siger, at alle partier er med i endnu, og så skal vi lige, når debatten er ved at være slut, have at vide, at der i øvrigt ikke er mere at snakke om; Venstre bliver ikke indkaldt til flere forhandlinger om den centrale finanslov. Med hvilken begrundelse? At Venstre jo ikke vil være med til skatter og afgifter.

Der vil jeg gerne præcisere, for alle kan jo ikke have hørt, hvad jeg sagde til finansministeren, da jeg på vegne af Venstre mødte op til finanslovsforhandlingerne, at vi er stærkt bekymrede over de store skatte- og afgiftsstigninger, der sendes ud til danskerne, og at vores ønske og tilgang til forhandlingerne var at få regeringen til at bakke med hensyn til den regning. Deri lå ikke, at vi ikke kunne stemme for skatte- og afgiftsstigninger. Da vi selv havde ansvaret, havde vi et skatkestop. Det vil altid være udgangspunktet for vores politik. Men vi har ikke flertallet nu og må acceptere, at regeringen har en helt anden tilgang til skatte- og afgiftspolitikken.

Derfor er vores mål at forhandle om at få regeringen til at bakke, så regningen til danskerne bliver mindre, fordi det er usundt for dansk økonomi og for privatforbruget at hælde så store afgiftsstigninger ud til danskerne, men det vil regeringen end ikke tale om. Der er ikke flere møder, fordi man har bundet sig til Enhedslisten, som selvfølgelig ikke vil have regeringen til at bakke med hensyn til skatte- og afgiftsstigningerne, men selvfølgelig vil have den til at lægge mere oven i. Hvis jeg husker ret, var det 5,6 mia. kr., der skulle lægges oven i de enorme skatte- og afgiftsstigninger, som regeringen allerede har spillet ud med.

Men det er jo i finansministerens gode ret at vælge, hvilke partier man vil tale med. Jeg synes, det er en meget mærkværdig fremgangsmåde, men regeringen vælger jo selv, at den nu har bundet sig fuldstændig til Enhedslisten. Vi rakte hånden frem og var parate til at forhandle. Vi ville gerne have regeringen til at bakke, så regningen ikke blev så stor til danskerne, men det var åbenbart nok til, at vi end ikke blev indkaldt til et møde, hvor vi kunne diskutere de her ting og finde frem til, hvad løsningerne kunne være. Derfor må det være slut med, at vi skal lytte til en regering, der snakker om brede aftaler og et bredt samarbejde, for det er ikke ordene værd.

Kl. 20:17

Kl. 20:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 20:17

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan næsten ikke lade være, for jeg fik øje på den nye uddannelsesminister, som ikke for længe siden var finansordfører for Det Radikale Venstre, og jeg synes, at jeg før har hørt den tale fra talerstolen, nemlig fra den tidligere finansordfører for Det Radikale Venstre om den tidligere regering. Den tidligere finansordfører gik også til finanslovforhandlinger og kom også ud i den samme nedtrykte stemning, som hr. Peter Christensen giver udtryk for.

Men jeg vil bare sige, at der er et håb, for også dengang lykkedes det jo for Det Radikale Venstre til at komme ind og få indflydelse på transportaftaler og på alle mulige andre vigtige områder, som dukkede op i tidens løb. Så til hr. Peter Christensen: Kan det ikke lykkedes at hr. Peter Christensen at blive opmuntret en lille smule med hensyn til, at vi trods alt stadig væk ønsker et bredt samarbejde?

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:18

Peter Christensen (V):

Jamen den regering, som Det Radikale Venstre er en del af, ønsker ikke et bredt samarbejde. Det er jo desværre bare det, vi må konstatere efter debatten i dag. De Radikale elskede at tage rundt og tale om det brede samarbejde og om, at de blå partier skulle erstattes af det brede samarbejde. Der var jo ingen grænser for, hvor omfattende og bredt det skulle blive efter et valg.

Hvad er den nøgterne sandhed? Vi har fået en rød blok, som Det Radikale Venstre befinder sig aldeles glimrende i og reelt ikke har noget stærkt ønske om ikke at lægge sig direkte i Enhedslistens favn, for så havde de jo påvirket regeringen, for det kan vi jo se at de kan på andre områder. Jeg er ikke overrasket. Jeg har hele tiden set Det Radikale Venstre som et parti, der befinder sig rigtig, rigtig godt i den røde lejr i et tæt samarbejde med Enhedslisten. Men jeg håber så ikke, at vi skal høre mere om det brede samarbejde fra Det Radikale Venstres side, for det vil være helt umuligt at tage seriøst.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 20:19

Marianne Jelved (RV):

Det undgår hr. Peter Christensen ikke. Så længe Det Radikale Venstre sidder i Folketinget, vil vi tale om det brede samarbejde og gang på gang fortrøstningsfuldt lægge op til det. Det har vi gjort i de sidste 10 år. Nu lykkes det om ikke så lang tid. Man skal bare blive ved. Vi har allerede fået en ny regering. Det tog kun 10 år. Vi får også snart det brede samarbejde, hvis Venstre vil. Men Venstre skal ville det, og Venstre skal ville det på en måde, så vi andre tror på det. Det har vi ikke set så meget til i de sidste 10 år, men vi ser frem til at se det, positivt.

Kl. 20:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Vi går til finanslovforhandlingerne med et reelt ønske om at få indflydelse. Vi definerer endda klart, hvad vores mål med forhandlingerne er, nemlig at få regeringen til at bakke med hensyn til den store regning, man vil sende ud til danskerne. Vi anerkender, at vi nok ikke kan få regeringen til at bakke på det hele, men vi vil gerne forhandle, og vi vil gerne have regeringen til at bakke betydeligt, for vi synes, at det er skidt for danskerne at få så stor en regning. Det er konstruktivt, og det er reelt, men der blev ikke taget imod den hånd.

Definitionen på et bredt samarbejde i radikal optik er, når jeg lytter til det, bare, at De Radikale skal være med, så er det nok, og så er det i radikal selvforståelse – og den fejler aldrig noget – et bredt samarbejde, men det er jo ikke definitionen på et bredt samarbejde. Så fri mig for at skulle lytte mere til de ord.

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er lige en kort bemærkning mere fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 20:21

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Fair nok, at Venstre ikke har praktiseret noget, der bare har lignet et bredt samarbejde, i de sidste 10 år, og Venstre har også lov til at kritisere os for ikke gøre det her en måned efter det sidste valg, men jeg bemærkede, at hr. Peter Christensen sagde meget klart, at Venstre var parat til at forhandle, og at det også kunne dreje sig om øgede skatter, men at Venstre bare havde en ambition om måske at få det rullet lidt tilbage – eller kørt lidt tilbage, sådan tror jeg hr. Peter Christensen formulerede det. Jeg skal bare have præciseret, hvordan det skal forstås. Skal det forstås sådan, at Venstre ikke længere går ind for et skattestop eller har ambitioner om et skattestop i den her sammenhæng – altså Venstres idé om et skattestop? Er det nu skrottet? Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:21

Peter Christensen (V):

Ja, selvfølgelig er det fair at kritisere Socialdemokratiet for ikke at ville det brede samarbejde, når de er gået til valg på det, og når de har brugt det sidste års tid på ikke at snakke om andet, end at Socialdemokratiet sammen med De Radikale ville være garanteret for et bredt samarbejde, og det, vi så får åbenbart her sidst i debatten, er, at der ingen reel vilje er til overhovedet at lytte til oppositionen. Og ja, Venstres skattepolitik er et skattestop. Så længe vi har mulighed for at påvirke tingene, er det vores udgangspunkt, men de rå fakta i jernindustrien er bare, at der er lagt regninger ud for 5 mia. kr. alene i skatter og afgifter, og det må vi jo forholde os til som opposition. Vi har ikke flertallet længere. Kan vi for danskernes skyld få regeringen til at bakke betydeligt i forhold til den regning – ikke for Venstres skyld, men for danskernes skyld – så er vi parate til at forhandle. Men der bliver jo ikke nogen møder, hvor man kan forhandle.

Jeg var jo i den samme situation som hr. Kristian Thulesen Dahl, da jeg spurgte: Vi har i øvrigt en række tekniske spørgsmål, kan jeg stille dem? Ja, det kunne jeg gøre gennem Folketinget. Der har jo på intet tidspunkt været en reel vilje til overhovedet at indgå i en dialog om de her ting, fordi man har giftet sig med Enhedslisten. Det er synd – ikke for Venstre, men for danskerne.

Kl. 20:23

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 20:23

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg synes, at der i alle de sammenhænge, hvor vi har snakket om finansloven, også i Finansudvalget, har været masser af dialog. Der er blevet inviteret til masser af dialog; det har faktisk ikke skortet på det. Jeg forstår godt, at finansministeren har lidt af en opgave, når han til det første møde med Venstre får at vide, at Venstre stort set ikke vil stemme for finanslovsforslaget – en tradition, vi har haft herinde, der har været god og rigtig, nemlig at man som ansvarligt parti, hvis der er et flertal for det finanslovsforslag, der ligger, stemmer for. Det er et vigtigt signal, ikke mindst til udlandet. Og når man så starter forhandlingerne op, får man på det første møde at vide, at den tradition har Venstre ikke tænkt sig at følge. Så er det da klart, at det er op ad bakke. Så er det klart, at man må sige: Hvad i alverden er det, der foregår? Hvad har Venstre egentlig tænkt sig i den her sammenhæng?

Men skulle vi så ikke få det helt på det rene: Hvad er det i virkeligheden, Venstre mener, når de snakker om forhandlinger og brede løsninger og sådan noget? For nu lyder det, som om man gerne vil være med til brede forhandlinger, hvis man får det, lige nøjagtig som man vil have det. Og de der gamle, gode, rigtige traditioner, der har været i det her Folketing, i hvert fald de sidste 20 år, vil man skrotte. Og det er, før forhandlingerne går i gang. Kunne vi ikke få en klar tilkendegivelse: Ja, Venstre har skrottet skattestoppet, og ja, Venstre er fortsat et ansvarligt parti, der også stemmer for et finanslovsforslag, som der i forvejen er flertal for i det her Folketing? Det kunne være meget enkelt.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:24

Peter Christensen (V):

Jamen her til sidst kom det sande svar jo. Hr. John Dyrby Paulsen sluttede af med at sige: en finanslov, der er et flertal for. Ja, det kan jeg så forstå; det er der med Enhedslisten. Og det var jo det sande svar; man ønsker overhovedet ikke at teste, om man kan nå til enighed med Venstre.

Vi har på forhånd ikke villet sige, at vi vil stemme for finanslovsforslaget, for vi vil gerne se, hvordan det ender med at se ud, og det er, fordi vi har haft et reelt ønske om at få regeringen til at bakke i forhold til den store regning, man sender ud til danskerne. Men det kræver jo, at vi kan komme ind i et rum, hvor vi kan forhandle om det, og hvor vi kan finde ud af: Hvad er konsekvenserne i forhold til de store skatte- og afgiftsstigninger, der kommer? Det kræver, at vi kan teste: Hvad er det egentlig for nogle effekter, der er af de ting? Hvad kan man gøre i stedet for? Er der andre finansieringskilder end bare at bruge skatte- og afgiftsværktøjet? Hvor meget kan vi få regeringen til at bakke?

Det, der sådan set kort kan kaldes forhandling, ønsker regeringen ikke. Man har giftet sig med Enhedslisten, og jeg kan bare gentage: Venstre klarer det nok, men gør danskerne det?

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes ikke, den sidste udlægning var helt rimelig, for sådan som jeg hørte hr. John Dyrby Paulsen fra Socialdemokratiet, var det faktisk ikke det, der blev sagt. Jeg er med på, at hr. Peter Christensen lige pludselig kommer op i det helt røde felt og man nu skulle hidse sig op, men hr. Peter Christensen ved jo udmærket godt, at der foregår en lang række decentrale forhandlinger. Vi skal selv deltage i nogle forhandlinger om politiet senere, og der er debat om delaftaler på både forskning og alt muligt andet, så inden hr. Peter Christensen og Venstre kravler helt op i den helt store mast, skulle man måske også lige afvente, hvad der rent faktisk pågår, og så skulle man måske også lytte efter, hvad det var, hr. John Dyrby Paulsen rent faktisk sagde, og ikke bare hvad det var, hr. Peter Christensen gerne ville høre.

Kl. 20:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:26

Peter Christensen (V):

Det har ikke noget med reel forhandlingsvilje at gøre at begynde at henvise til områder, hvor vi har forlig, for der skal vi forhandle, der har vi en ret til at forhandle, for ellers skulle SF, Socialdemokratiet, De Radikale have smidt os ud af de forhandlinger før valget. Så lad være med at henvise til dem, for der har vi fælles aftaler i forvejen, og selvfølgelig fortsætter vi og er en del af de forlig, vi hele tiden har været. Det, vi diskuterer nu, er det samlede finanslovsforslag, og inden de finanslovsforhandlinger startede, kunne vi høre en regering, der ville det brede samarbejde. Det syntes vi lød godt, især fordi vi var bekymrede over den økonomiske konsekvens, finanslovsforslaget har. Vi mødte ikke op med ultimative krav, ligesom Dansk Folkeparti heller ikke gjorde det; vi mødte op for at få indflydelse. Finansministeren siger arrogant lige før lukketid: Der er overhovedet ikke mere at snakke om. Efter den indledende runde blev der sagt – det var i øvrigt ikke noget, som finansministeren mente – at alle partier stadig var med. Det vil i hvert fald kræve en forklaring fra finansministeren på, hvad der er sket, siden vi havde første møde og til nu, hvor konklusionen pludselig er en helt anden. Det er en meget, meget mærkelig måde at forhandle på, vil jeg sige til finansministeren.

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 20:28

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for, at hr. Peter Christensen nu også fik mulighed for lige at trække vejret, for det lød, som om det rent faktisk var ved at bundfældet sig, hvad hr. John Dyrby Paulsen rent faktisk sagde. Det var måske værd at slå ørerne ud.

Bare et eksempel fra forskningsområdet. Her blev forliget jo op sagt før valget, og derfor sidder alle partier i Folketinget nu og forhandler om bl.a. forskningen. Så der er i hvert fald et eksempel på, at der rent faktisk bliver diskuteret temmelig bredt for at se, om man kan nå en delaftale om det. Bare for ikke kun at lytte til den her store ophidselse, som man forsøger at tale sig op til fra talerstolen, synes jeg, at man også må anerkende, at der faktisk foregår en række delforhandlinger, og at der på en lang række områder er diskussioner. Så er det klart, at man først derefter kan forholde sig til det samlede billede af finansloven.

Jeg synes, det er fint nok, at hr. Peter Christensen fik mulighed for at trække vejret, og så kan vi forhåbentlig også se hinanden i øj-

nene, når vi nu om en lille times tid igen skal sidde over for hinanden.

Kl. 20:32

Kl. 20:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så vidt jeg kan se, er der ikke flere, der har bedt om ordet.

Kl. 20:32

Kl. 20:29

Peter Christensen (V):

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at SF har det rigtig fint med den situation, der er nu, nemlig at det er Enhedslisten, der skal bære regeringens finanslov igennem, for der er ikke så lang vej mellem Enhedslistens og SF's politik. Det, der undrer mig, er, at Det Radikale Venstre, som har brugt så mange kræfter på at tale om det brede samarbejde, synes, at den her situation er god. For det, finansministeren sluttede sit indlæg og sine svar til oppositionen af med, var sådan set at slå fast med syvtommersøm, at rød blok er etableret, og at rød blok ikke ønsker at forhandle bredt.

Kl. 20:32

Lars Løkke Rasmussen (V):

Er det muligt at få lov til at sige noget?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:32

(Privatist)

Lars Løkke Rasmussen (V):

3 minutter er jo ikke meget, men det er, hvad der er. Jeg synes jo, det er rystende at opleve det, vi oplever i aften. Der er dannet en ny regering, som har proklameret, at det er nye tider i dansk politik, at der skal samarbejdes på en helt ny måde – det brede, samarbejdende danske folkestyre.

Jeg er formand for Danmarks største parti, jeg har til dato haft det privilegium at møde statsministeren en gang, nemlig da jeg var til overleveringsforretning i Statsministeriet. Før da har der kun været plads til én samtale, og det var, mens statsministeren var kongelig undersøger. Den tog 20 minutter. Det blev bagefter formidlet til pressen, at det ikke var sidste gang, man havde talt med Venstre, for nu var det nye tider i dansk politik – nu skulle der samarbejdes. Siden har jeg intet hørt fra den kant, og nu oplever vi så i aften ved førstebehandling af finanslovsforslaget, at finansministeren ekskluderer mit parti fra de videre forhandlinger.

Det er oprørende, det er ikke i orden, det er et svigt i forhold til de signaler, man har sendt til danskerne i valgkampen! Det synes jeg bare jeg kunne have lyst til at tilkendegive helt stiltødt her i aften. Tak.

Kl. 20:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 20:30

Frank Aaen (EL):

Det er bare en oplysning, for det kunne lyde, som om der er lavet en aftale med Enhedslisten. Det er der ikke. Vi håber, at der bliver det gennem forhandlinger, men det er der ikke.

Det andet drejer sig om det der med, at der ikke bliver forhandlet med andre, men der bliver – så vidt jeg er orienteret – også forhandlet om en afskaffelse af multimedieskatten med Venstre. Så det er jo ikke, fordi der ikke bliver forhandlet med andre.

For det tredje vil jeg bare sige, inden hykleriet bliver alt for stort, at jeg aldrig har fået mere end en halv kop kaffe over i Finansministeriet, når jeg har været til finanslovforhandlinger. De sidste gange havde jeg oven i købet været med til at stemme for, sådan at jeg havde finansieret det, jeg gerne ville have igennem, og jeg kom med fire forslag, der hver omfattede 5 mio. kr., og det var på områder, hvor der er bred politisk enighed. Så kan man næsten ikke komme længere: at skaffe pengene og finde nogle krav, som alle er enige om. Der nåede jeg heller ikke mere end en halv kop kaffe. Så slap lige af.

Kl. 20:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 20:31

Peter Christensen (V):

Jamen det er da herligt for Enhedslisten, at de forhandler på livet løs. Det er bekymrende for danskerne, for hvad er realiteten? Den er, at vi er et land i Europa, som også er ramt af krisen. Danskerne er bekymrede, de sparer på deres penge og bruger ikke de penge, de har, og privatforbruget er gået helt i stå. Hvad er regeringens eneste svar? Det er højere skatter og flere afgifter, fordi man har lagt en finanslov frem, hvor man gerne vil række hånden ud, ikke til de borgerlige partier, men til Enhedslisten.

Så siger vi klart til regeringen: Kig den anden vej; vi vil gerne forhandle. Vores tilgang er, at vi skal prøve, om vi ikke kan bakke med hensyn til de her afgifter og skatter og finde en anden finansiering eller spare lidt på pengene. Det er vores tilgang, men regeringen vil end ikke lytte og end ikke forhandle. Det er ærgerligt for danskerne.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Nu tror jeg ikke, at der er flere, der har bedt om ordet. Det er ikke tilfældet.

Så er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 20:34

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 15. november 2011 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til den ugeplan, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:35).